

gulari est indeclinabile. in plurali vo bec cornua nuu. In
 nent etia h cornus nus nui in eode sensu. Et nota q coz
 nua vocat extreme partes antenaru p tropu ab aiali. Itē
 cornua vocant extremitates exercitus: qz intorte sunt ad
 modu cornuū aialis. s; in hac significatiōe prope inuenit
 h cornus nus nui: z pro cornu militis filr. s; cornu in sin
 gulari z cornua in plurali pprie prinēt ad aialia. A cornu
 deriuat cornut² ta tū. z como nas. i. cornu resonare. z hic
 com² ni p qdā arboze dura in fructu vel ligno. vnde hoc
 comū ni fruct² illi² arboris. vñ vsus: Lorna gerit cornus
 pecudiz sunt cornua cornu. Militis est qū properat sua
 bella gerēdo. Lornu cōponit: vt h z h bicornis z h ne: z
 h z bec vnicornis z h ne.

Cornupeta pete bos penl. cor. Exo. xxi. Qz si bos cornupes
 ta fuerit zc.

Cornus ni vide in cornu.

Cornustibij tertia filia Job nomē accepit. qz eni p cornu z
 nbiā vñ vbu ex vtroq; cōposuit vtrūq; verbū p vñā oīo
 nis partē in latina lingua trāsfusus est quo voluit genere
 licite demōstrauit fm Hrego.

Cornutus. a cornu dī cornut² ta tū. Et scias qz facies moyfi
 dicebat cornuta sic dicit glo. Exo. xxiii. ppter quosdā ra
 dios splēdozis quos human² visus ferre nō potuit.

Corolla le dimi. parua corona.

Corollariū rij dī a corollo. z est corollariū premiū alicuius
 certaminis. s. corona vel aliud. vñ corollariū est vñ aliq; s
 meret adipisci coronā. Vñ Boe. in de cōsola. philo. Ita
 ego quoq; tibi velut corollariū dabo. vel habet ibi collo
 rariū a collo: qz ferat in collo: vt torquis aure² fm Hug.
 Pap. et dicit: Corollariū qñ corone. i. premij illatiuū: sic
 collariū qd ē in collo. Itē corollariū dī vñ corona meret:
 dicit qz coronā ferat: vel circūlocutiua ostēsiō ab ambitu
 corone quoddā ornamenti premiū.

Corona. a corus h corona ne: qz rotūda ad modū cori solet
 fieri: z est in signū victorie vel regij honoris signū. q iō in
 capite regū ponit ad significādū circūfusos in orbe pplos
 quib² accinctus qñ caput suū coronat. A corona deriuat
 coronō nas vbu actiuū fm Hug. Pap. vo dicit qz corona
 gnālit dī: diadema vo spālit: nā est gestamē regij caput:
 corona vo quozūcūq;. Itē corona dī circulus. De corona
 dicit in cleric². vide etia in charitas.

Coronula le dimi. parua corona.

Corporalis. a corp² dī h z h corporalis z h le ad corp² ptis
 nens. vnde corporaliter z corporalitas. Et cōponit: vt in
 corporalis le: incorporalit: incorporalitas tatis. Et vt dīc
 pūf. corporale nomen est illud qd corporeā rem signifi
 cat: z h in pprijs z appellatiuis. in pprijs: vt fortes. in ap
 pellatiuis: vt hō. Incorporale vo nomē est illud qd incor
 poreā rem significat in pprijs z appellatiuis. in pprijs: vt
 pudicia penolipes. in appellatiuis: vt virtus.

Corporeus in corpus est.

Corporo. a corp² dī corporo ras corporeū facere: vel impin
 guare: vel in corp² imittere: vel ad sustētamentū z augmē
 tū corporis sumere. Et cōponit: vt incorporo ras. z ē acti
 uū cū oib² suis cōpositis: z cor. po.

Corpulentus ta tū. i. pinguis: crassus. Et cōparat. vnde coz
 pulenter tius tissime aduer. z h corpulentia tie. i. crassitu
 do. z cōponit a corp² z lentos qd est pleniū: quasi plenus
 corpore vel carne.

Corpus. a corūpo pis dī h corp² poris: qz sit nature corru
 ptibilis z cito corūpat. vel corp² cōponit a cor z pus pu
 ris. inde corpus qñ cordis pus. i. custodia. s; poti² videt
 etymo. qñ cōpositio. vel corp² qñ corā posit². vnde corpo
 ritas rea reū. vñ h corporeitas tatis. A corp² cōponit bi
 corpor tri corpor qdricorpor: z sunt cōis ge. qz noia cōpo
 sita a corpore colore decoze sunt cōis ge.

Corpuscūli li dimi. parūū corpus.

Correctio onis fe. gene. i. emendatio: castigatio: a corrigo
 gis. Itē correctio est qdā color rhetoric²: de quo dixi su
 pra in q̄rta parte in ca. de colorib² rhetoricis.

Corregionalis: ex vna regione.

Correptio in corripio est.

Corrideo des risi. i. fil cū alio ridere: ex cō z rideo des: z mu
 taf n in r. z pdu. ri. Hēn. xx. Corridebit mibi.

Corrigia. a coriū dicit bec corrigia gie: vel a colligo gas qñ
 colligia. vnde corrigiola le dimi. z corrigiat² ta tū: cū cor
 rigijs ligat². z corrigio as. i. corrigias facere: vel corrigijs
 ligare. Et cōponit: vt decorrigio as: discorrigio as. excoz
 rigio as i eode sensu. i. dissoluere. incorrigio as: corrigi li
 gare vel ornare vl aptare. z ē actiuū cū oib² suis cōpositi.

Corrigibilis: ad corrigēdū abilis fm Papiam.

Corrigo gis reri rectū. i. castigare vl emēdare. z cōponit ex
 cō z rego gis: z cor. ri. z differt a corripio: quia corrigo. i.
 emēdo: vt corrigo libzū. Pertinet etia ad mozes qñq; vt
 corrigo istū. i. castigo. z nulla correctio speratur de isto. i.
 nulla emēdatio. Vñ propheta: In quo corrigat adolescē
 tior viā suam: S; corripio. i. reprehēdo: vt Corripiat me
 iustus in misericordia. Sic z correctio a corrigo proprie
 pertinet ad libzū: vt Iste liber nō est bene correctus. Sed
 correptio vel correptor vel correptus a corripio corripis
 pertinet ad mozes: vt Iste non est bene correptus de tali
 dicto vel facto.

Corrigo gas gaui gare. i. fil rigare: ex cō z rigo gas. z cor. i z
 retinet n fm quosdam.

Corripio pis pui reptū ripere. i. fil rape: vel cape: vl castiga
 re: reprehēdere. z cōponit ex cō z rapio rapis. z cor. pi. z
 inde corrept² ta tū: z bec correptio onis. Et scias qz frater
 na correptio sic describit: Correptio fraterna est admoni
 tio fratris de emēdatiōe delictorum ex fraterna charitate
 pcedēs. Querit h potest an pctū primi prius debeat dici
 plato qñ ecclesie vel econuerso: Ad h dico qz plat² pōt du
 pliciter cōsiderari: Aut fm qz iudicio p̄sident. z sic dicere
 plato est dicere ecclesie. z sic prius debent adhiberi testes
 qñ plato dicat. Aut pōt cōsiderari fm qz ē extra iudiciū: z
 sic dicere plato nō est dicere ecclesie s; p̄sone q pōt p̄desse
 magis qñ prelatus. z fm h p̄ri² debet dici plato qñ testibus
 ostēdi alijs. z q̄nto min² pōt fieri publice. z tūc plat² ad
 hibet qñ vn² de testib². Talis enī debet eē correptionis
 ordo fraterne quē Aug. in speculo clericorū tradit: vt cum
 q̄s oculi petulantia vl aliud pctū quodcūq; in fratre suo
 aduertit: statim debet eū admonere ne cepta p̄grediant:
 s; de proximo corrigant. qz si post admonitiōē iterū vel
 tertio illud facere videat: tūc debet qñ vulnerat² sanādis
 manifestari. s; anteq; in publicū prodāt: qd fit cū ecclesie
 dicit prius debet alteri vl tertio demōstrari: qd est adhi
 beri vnū vel duos testes: z inter eos quibus ostēdi debet
 anteq; alijs ostēdat p quos d̄uincēdus est. z si negauerit
 prius debet p̄posito ostendi post admonitiōē: vt secre
 tius corrept² nō innotescat ceteris. z ita primo debet ad
 moneri: scūdo prelato ostēdi: tertio testes adhiberi: q̄rto
 in publicū adduci d̄uincēdus si negauerit. Uide in fama
 Itē nota qz vt dicit Hrego. in. xxx. Mora. nō vna eadēq;
 cūctis exhortatio cōuenit: qz nec cūctos par morū q̄litas
 cōstringit. Sepe tñ alijs officiant q̄ alijs p̄sunt. Nā z ple
 rūq; herbe q̄ bec aialila reficiūt: alia occidūt: z leuis fibu
 lus equos mitigat: catulos instigat: z medicamētū quod
 hūc morbū iminuit alteri vires iungit: z panis q̄ vitā for
 tiū roborat: paruulorū necat. Nā sicut idē Hrego. dicit in
 ix. homel. Ezechie. Uerecūdie eteni mentes si q̄s fortasse
 culpas admiserint leuiter arguendi sunt: quia si asperius
 increpanē frangunt potius q̄ emendant. At cōtra men
 tes aspere atq; impudentes si increpate leuiter fuerint ad
 maiores culpas ipsa leuitate puocant. Et in. ix. homel. se
 cūde partis Ezechie. dicit Hrego. Tanta debet esse discre
 tiō vt nec disciplina nimia nec misericordia sit remissa: ne
 si inordinate culpa dimittat: is qui est culpabilis in rea
 tu grauius astringat. Et rursus si culpa imoderate resece
 tur: tanto qui corrigat deterior fiat: quāto erga se nihil ex
 benignitatis gratia agi cōsiderat. Uides ergo qz discipli
 na vel misericordia multū destituitur: si vna sine altera te

Sido
 nitur
 Cordū
 zedw
 mbra
 ns ex
 audie
 o tanē
 rāni
 bic² ca
 ā spī
 on dī
 t: cui²
 supra
 acit et
 coriā
 edere:
 i. Qui
 mbis.
 neq; ly
 vto
 arcū
 r cho
 tari. i.
 iumbō
 iumbi.
 i. scri
 us bo
 vel qz
 deco
 orio as
 on² ni
 s: z tūc
 h z bec
 z com.
 orni. z
 scio q
 aris.
 ic imi
 ris or.
 ero ris.
 o eqno
 enulā
 e cornu
 i nam
 z in fūv

- neatur. Corrupta namque mens in odium repente proximit: si hanc imoderata increpatio plus quam debuit addicit: quia in dociles veritas imoderata facit. Item Gregorius dicit in pasto. Quos cruciameta non corrigunt: nonnunquam ab iniuria actibus leuia blandiameta comescunt: quia et plerumque egros quos fortis pigmentorum potio curare non valuit: ad salutem pristinam tepens aqua reuocauit. Et nonnulla vulnera que curari incisione nequeunt: somentis olei sanantur. et durus adamas incisione ferri minime recipit sed leui hircorum sanguine mollescit. Item in eodem: Fratros melius corrigimus si in ipsa ire sue commotione declinamus. Perturbati quippe quid audiunt ignorant: sed ad se reducti tanto libentius exhortationis verba recipiunt: quanto se tranquillius toleratos erubescunt. Menti enim furore ebria omne rectum quod dicitur puerum videtur. vnde et Nabal ebria culpa sua Abigail laudabiliter tacuit quam digesto vino laudabiliter dixit. Unde in curiosus et in rector: et in obedio.
- C**orinialis. a cor et ritualis componitur h et h corinialis et h le cum alio potas eundem riuum. vnde et per similitudinem coriniales dicuntur que eadem amica habent. vide in ritualis.
- C**orodo dis si sum corrodere: simul rodere: ex con et rodo dis. et producit ro.
- C**orruptio pis rumpi ruptum ex co et rumpo pis. et est corruptio frage deturbinare: vitare: inficere morbo vel malis moribus. vnde h et h corruptibilis et h le. et inde corruptibiliter corruptibilitas. Item a corruptio corruptum ta tu. et comparat. Et componitur: ut incorruptum ta tu: quod filii comparat.
- C**ors in cohors vide.
- C**ortex. a corium dicitur h aut hec cortex ticus: quia corio lignum tegat: vnde videtur et componitur. sicut potius est etymologice. que compositio. Cortice aliqui vocant corucem: liber est pars interior corticis dicitur a liberato cortice. i. ablato. Est enim medium quoddam inter lignum et corticem. Porest etiam ibi pomum tertium. s. suber. vnde versus: Pars prior est cortex: liber altera: tertia suber. Unde Theodo. Mutet flebiliter rigidum pro corpore suber.
- C**orticillus li dimi. paruus cortex.
- C**ortico cas dicitur a cortex. et est corticare corticem dare vel auferre. Et componitur: ut decortico cas: discortico cas: excortico in eodem sensu. i. cortices auferre. incortico cas in corticem mittere vel aptare corticem.
- C**orticulus li paruus cortex.
- C**ortina. a corium h cortina ne: quia prius ex coriis et pellibus fuerunt facte in tabernaculo moysi. Cortina et dicebatur locus olim in templo vnde dabatur mensa: vel potius mensa in templo appollinis super quam stabat phebicus que dicebatur oracula. et dicebatur cortina quia corio phitonis erat tecta. vel cortina quasi certina: quia ibi certa dabatur responsa. vel cortina quasi cordicina quia ibi hominum tenebantur corda. A cortina dicitur cortinatum ta tu. i. cortina preparatus.
- C**ortinaruus. a cortina dicitur h cortinari? riuus que cortinas extendit seruat vel facit. et h cortinaria riuus in eodem sensu. et cortinarius riuus riuus quod ad cortinam pertinet.
- C**ortinula le dimi. parua cortina.
- C**orus ri pro vento producit primam: et caret aspiratione. vide in chorus aspirato.
- C**orusco cas caui care catum verbum neutrum. et est coruscare res splendere vel vibrare: vel ioculari: fulgere. Iuuenalis in iij. Larpeio seruata et ioui fronteque coruscat. vnde patet quod scribitur per vnum r: et corripit primam. vnde coruscus cum splendens: crispus: tremulus: vibrans. et substantiue h coruscus sci splendor: lux intolerabilis. Et hec coruscatio. i. splendor: coruscandi actio. Et secundum Grecismum Sol radiat: micat: et micat: fulgorque coruscat: Lum fulgor supra nos patet tunc fulgurat ether.
- C**os cotis. cote grece latine dicitur incisio: vnde hec cos cotis quia ferrum ad incidendum acuat. proprie vero duri lapides cotes appellantur quasi cautes ut dicitur Papius. et producit co. Virgilius: Subiguntque in cote secures.
- C**osmarcha che dicitur deus vel princeps mundi: a cosmos mundus et archos princeps. vnde hec cosmarchia dicitur eius potestas: penultima acuta.
- C**osmarius riuus masculi. gene. dicitur mundi. et dicitur a cosmos vel cosmos.
- C**osmicus ca cum penul. cor. i. mundum? a cosmum dicitur.
- C**osmographia in cosmographus vide.
- C**osmographus. cosmos componitur cum graphos quod est scribere et dicitur cosmographus phi que mundum describit: et cor. penul. vnde in Aurora dicitur: Cosmographo moysi mihi producere carmine huius. vnde h cosmographia dicitur mundi descriptio: et cosmographo phas. i. mundum describere.
- C**osmopeia. i. mundi factura.
- C**osmos dicitur greci: et auertitur in latinam formam et dicitur hic cosmos. i. mundus.
- C**osmus mi. i. mundus: a cosmos. Item cosmos dicitur ornamentum pontificis.
- C**osta ste dicitur a custodio dis: quia coste custodiunt interiora. vnde hec costula le: et h costella le dimi. et hoc costarium riuus locus costarum. et costatus ta tu qui habet costas: vel habens magnas costas. Quare Eua fit facta de costa dicitur in mulier.
- C**oste decas getos vnum et idem significat. i. decem. et accedunt predicta tria in fine.
- C**osto costas quod non est in usu. i. costas vel costatum facere et dicitur a costa ste. Et componitur: ut decocto as: discosto as: excosto as in eodem sensu. i. costas extrahere. Item incocto as imittere costas. i. excostare: vel iterum costare. et sunt actiua omnia composita a costo stas.
- C**ostus sti se. ge. radix herbe cuiusdam.
- C**otana. i. mala cogogna genus malorum. et corri. penul. et declinat: ut hoc cotanum cotani. et scribitur sine c in Pappia. vnde dicitur: Cotana genus fructuum nucum. et corripit per mam: ut patet in hoc versu: Lum cotano morbus moris foror sicomorus.
- C**ote incisio grece dicitur penul. acuta.
- C**otula. a cotos h cotula le quod est mensura vini continens ciatos sex. i. emina: que est cotula dicitur quia cum incisio et diuisio sextarii fit in duo equa: ita fit cotula.
- C**oturnix cis se. ge. a sono vocis dicitur: quam greci ortigon vocant. et producit penul. vnde in Aurora: Mane coturnices vespere vulgus habet. vide in Ortigomstra
- C**ouinio nis niui nire. i. simul coniungere: a co et vnio: et abijciunt: et producit u.
- C**ouino nas nauis nare. i. congregare. et componitur ex con et vnio vnas: et producit u.
- C**outerinus na nui: ex eodem vtero cum alio progenitum. et componitur a co et vterin? na nui.
- C**outor teris. i. filii vtor: ex co et vtor teris. et producit u.
- C**oxa coxe se. gene. coxe dicte sunt quasi coniuncte axes. in ipsis enim capita femorum iunguntur. vnde hec coxula coxule diminutiui.

C ante K

- C**ra vox est coruorum.
- C**rapula. a crudus dicitur hec crapula le id est superabundans edacitas: imoderata et noxia voracitas: et sic quasi cruda epula. vnde crapulo crapulas id est superflue comedere: vel imoderate inurgitare. et secundum hoc potest esse trinitiuum et actiuum secundum Dugum. et secundum commune vsum. Papius vocat dicit: Crapula imoderata voracitas dicta quasi cruda epula: cuius cruditate granatur cor: et stomachus turbatur. est autem vini cibi que.
- C**rapulor laris depo. i. superflue manducare: bibere: inebriare. Dec Papius. Pro excessu autem in potu ponitur in psalmo: Tanquam potens crapulatus a vino. et cor. pu.
- C**ras aduer. tps: et pertinet ad futurum tempus.
- C**raffator toris depredator: latro.
- C**raffo. a crassus dicitur crasso fas: et crasso saris inuenitur. i. crassum facere. vnde crasseo ses sui. i. crassum esse vel fieri. et habet inchoati. ut crasseo scis. vnde illud: Sermo crasseo

quod sit duobus modis: vel cum superabundat: vel cum ingrassat: et deficit a subtilitate: vel cum inflat ad altum stilum. Crasso compositum ponitur: ut concrasso as. i. fil. crassare: decrasso as. i. valde impinguare vel macrum facere: quod et discrasso as dicitur: incrasso as: et est actiuum cum omnibus suis compositis. Inuenitur etiam grassator aris depono. sed aliud est de quo dicitur in suo loco.

Crassus sicut supra. i. pinguis: sed obelus plus quam pinguis est: et dicitur a cresco is. vel dicitur crassus a creos vel a creando: quasi aptus ad creando carnes. et comparatur: vnde hinc crassitas tatis: et hec crassitudo diuis: et hinc crassities: tici. et per compositionem crassilentus tam tui plenus crassitie sicut in Du. Pap. vobis dicit: Crassula fecunda pinguis spissa. Crassari corporis est et sanguinis: grassari animi et crudelitatis.

Crastinus a cras dicitur crastinus nam: a quo crastino nas: quod non est in usu. sed componitur ut per crastino nas. i. in crastinum differre. Item recrastino nas. i. iterum crastinare: vel plon gare. ponitur quibus tam simpliciter per differre. Simplex si inuenitur: in eodem sensu inuenitur: et cor penul. crastinus: quod non habet tam primitiuo.

Crater eris masculin. ge. vas vinarium. et dicitur a cratim: et facit actus singularis hunc craterem vel cratera: et est cratera actus grecus: et tunc est masculin. ge. et desinit in a cor. et in plurali similiter geminum hinc actum crateres vel crateras: et per d. te et cor. as. et est terminatio greca. vnde Virg. Enei. viij. Indulgent vino et vertit crateras aenos. Item idem in. j. Enei. Crateras magnos staterunt et vino coronant. Et ponit Donatus transiens de metonymia hinc exemplum: et potest sumi ab hinc actio greca cratera quod est masculin. ge. et desinit in a cor. iste nomen latinum hinc cratera re fe. ge. Et sicut dicitur est etherem vel ethera: aerem vel aera: panther eris pantherem vel panthera: lapas padis actio lampade vel lampada et actus pluralis lampades vel lampadas: pixides vel pixidas Qui. Pixidas inuenias et rerum mille figurat. Et est talis actus grecus inha in singulari: et in as in actio plurali eiusdem ge. sicut est nomen singulari vnde pixidas est ge. fe. sicut pixis: sicut aera est masculin. ge. sicut aer sed efficit nomen latinum: et tunc aera re est fe. ge. et ethera re et ita de similibus intelligas: ut cassidem vel cassida. et sicut in Du. crater eris duas hinc ansas: et est proprie genus calicium. i. poculum. fiebat enim prius de conexione virgultorum. vnde et dicitur crater a cratim eo quod se inuicem teneat. vnde hinc craterculum li dimit. et ut vult Pap. crater. vas vinarium est. In Grecis. sic dicitur: Est crater patera conexio virgea crates.

Cratera re penul. per d. potest esse actus grecus: et tunc est masculin. ge. sicut crater: vel potest esse nomen latinum: et sic est prime declinationis et fe. ge. sicut dixi in crater eris.

Crates a crater vel cratim greco dicitur hinc crates cratis quod fit de viminibus vel de ferro ad assandas carnes vel pisces de super. vnde hinc craticula le dimit. parua crates sicut in Du. Et scias quod istud dimit. craticula requirit quod dicatur cratis per i in nomen. in multis etiam libris inuenitur crates per e in nomen. vnde in Aurora dicitur: Altaris medio crates predicta resedit. Item in Grecis. Est crater patera conexio virgea crates. Dug. etiam videtur ponere crates per e in nomen. et dicitur crates a cratim eo quod virgule ibi contexte se continerent.

Craticula dimit. parua crates vel cratis.

Creagra gre dicitur a creos quod est caro: et agros quod est tractus et sunt creagrae tridentes fuscule ad carnes de caldariis per ferendas vel extrahendas: et per dicitur penul. Diere. liij. Et lebetes et creagras.

Crebera rui. i. densus: sed creber dicitur de multitudine: ut creber paries circum hanc domum. i. multi parietes. Densum siue densatum est quod visu penetrabile non est ut ebur hinc tenue. Spissum vero quod non est tenue. et comparatur crebrior berrimus: et formatur a nomen addita rimus. vnde crebre bius berrime aduer. et per d. cre: quod est ante hinc per dicitur in bisyllabis: ut rebus. vnde quod dicitur: Lectio crebra valet quam non obliuio tollit.

Creberrimus in creber est.

Crebreo bres. a creber bra bium dicitur crebreo bres bium: et caret superi. i. esse vel fieri crebrum. vnde crebresco scis inchoa. et est neutrum crebreo cum suis compositis sicut in Du. Et ut dicitur Pap.

Crebresco. i. innotesco: spissor: multiplicor.

Crebifurus ri masculin. ge. locus crebro habens fures. s. qui sepe frequenter a furibus: et componitur a crebro et fur furis quod per dicitur fu.

Crebro. i. frequenter aduer. potest etiam esse nomen: et tunc est ablatiuus huius nominis crebera rui. Et scias quod non mutat accentum crebro aduer. ad differentiam nominis: quod sufficit differentia temporis in vltima syllaba: quod quoniam est aduer. hinc vltima communem: sed quoniam est nomen per d. ea.

Crebro onis masculin. gene. alio nomine dicitur porca. est autem porca illa terra quae continetur inter duos sulcos: et dicitur a crebro quod aqua crebro per ipsam discurrit.

Credibilis. a credo hinc et hinc credibilis et hinc le: quod credi potest. et comparatur. et componitur hinc et hinc incredibile et hoc le: quod similitudine comparatur: et cor. bi.

Creditarius. a credo dicitur hic creditarius rij. i. consiliarius vel camerarius cui secreta committuntur. vnde hec creditaria i. cameraria.

Credo. a supino huius verbi cerno. s. certum et do das componitur credo dicitur crediti dicitur. est enim credere dare creditum. i. considerationem supra rem aliquam vel dare creditum. i. inclinare animum ad cernendum quod ita fit ut dicitur. vnde verba haec. et componitur credo ut cocredo. i. fil. credo: et discredo. i. rem non credere. et est actiuum credo cum omnibus suis compositis: et per d. cre. Qui. de arte. Munera crede mihi capiunt hominesque deosque. Et scias quod aliud est credere in deum: et aliud credere deum: et aliud credere deo. Credere deo est credere esse vera que loquitur: quod et mali faciunt: sed nos credimus homines sed non in hominem. Credere deum est credere quod ipse sit deus quod etiam mali faciunt. Credere in deum est credendo amare: credendo in eum ire: credendo ei adherere et eius meritis incorporari. per hanc fidem iustificatur impius. vide etiam in fides.

Credulus. a credo dicitur credulus la lū: quod semper vel facile credit vnde hec credulitas tatis. et componitur ut incredulus quod nunquam vel vix credit sicut in Dug. Grecismus dicit: Rumor credibilis res credula que cito credit. Sic incredibilis et res incredula distat.

Crementum. a creo as dicitur hinc crementum ti. i. semine virile quasi crementum. vnde Iosephus in primo: Crementum ad libidinem suo potius nutritur ex corpore. Item crementum dicitur a cresco scis: et tunc tantum valet quantum incrementum. vnde cremento tas. i. crescere puberare vel spermatizare.

Remes quoniam est latinum derivatur a cremo as: et caret aspiratio ne: quoniam vero aspiratur in prima syllaba: chremes non est latinum. vide supra in chremes.

Remium. a cremo as dicitur hinc cremium mij. i. siccamentum lignorum vel frixorum in patella: et etiam quod remanet in patella aridum de carnibus post pinguedinem liquefactam dicitur cremium. vnde per hinc ossa mea sicut cremium aruerunt.

Cremo as autem atum are. i. comburere: cruciare. et componitur ut cremo as: et est actiuum cum omnibus suis compositis. et cor. cre. vnde in Aurora dicitur: Nos in nube lauat hoc deus igne cremat.

Remium mij. i. sacrificium quod et holocaustum dicebatur. et dicitur a cremo mas cremium.

Creo as autem are dicitur a creos. et est proprie creare aliquid ex nihilo facere: et sic solus deus creare potest quoniam sit potentie infinite. et dicitur hec prepositio ex cum dico ex nihilo ordinem non materiam: sed facere est ex preiacenti materia. Ponitur tamen creare per facere et e converso: et per generare et e converso. vnde creatores dicuntur parentes. Creo componitur ut con creo as. i. simul creare: Procreo as: Recreo as. i. iterum creare: reficere. et est actiuum cum omnibus suis compositis. Et sciendum quod verba hec. s. facere: creare: agere: et alia huiusmodi de deo non posse dici sicut eam rationem qua dicuntur de creaturis. quippe quoniam dicimus eum aliquid facere non aliquem in operando motum illi inesse intelligimus vel aliquam in laborando passionem sicut solet nobis accidere. Sed eius sempiternae voluntatis notum aliquem

signamus effectū. i. eterna eius voluntate aliqd nouiter existere. Sicut ergo ex calore solis aliqua fieri contingit: nulla tñ in ipso vel in eius calore facta motione vel mutatione: ita ex dei voluntate noua habent esse sine mutatioe actoris qui est vnū z solū principiū oīuz. Credamus igit oīuz rerū creaturarū celestiu z terrestriu visibiliū z inuisibiliū cām nō esse nisi bonitatē creatoris q̄ est deus verus z vnus: cuius tanta est bonitas vt sūme bonus beatitudinis sue q̄ eternalit̄ beatus est: alios velit eē p̄icipes: quā videt z cōicari posse z minui oīno nō posse. Illud igit bonū qd̄ ipse erat z quo bt̄s erat: sola bonitate nō necessitate alijs cōicare voluit: qz sūmi boni erat p̄desse velle: z oīpotentissimi nocere nō posse. Quare aut̄ sit creata rōnalis creatura dicā in dos dotis.

- C**reos grece latine d̄r caro. z accentuat̄ in fine.
- C**reperon dubiū d̄r. vñ creperus ra rū. i. dubius.
- C**revido dotis est riparū obzuptio saxi vel rupi vel montis extremas: altitudo: sūmitas. Ponit̄ tñ qñqz p̄ cauerna vbi vie z ueniūt: i q̄ solēt paupes latitare v̄l medicare. vñ Jue. Nulla crevido vacat. z ponit̄ h̄ p̄ sūmitate riparū z d̄r crevido penk. pd. a crepo as. Quidā tñ volūt d̄riuari crevido a creperon qd̄ ē dubiū v̄l icertū: qz dubiū ē i tali loco ponere pedē. sed cōgrue d̄r a crepo pas: qz ibi est frequentius sonitus ventoz z ruptio lapidū. Itē sūmitas v̄l extremas altaris in circūtu altaris dicebat̄ crevido z ipsū p̄cipiatōriū. vñ Ezcl̄. xliij. De sinu terre vsqz ad crepidinē. i. p̄cipiatōriū.
- C**reposito tas frequen. frequen̄ crepare. z cor. pi.
- C**replitus. a crepo pas d̄r hic creplitus tus tui: z hoc creplita culū li. i. sonitus: z cor. pi.
- C**repopas crepui pitū: qd̄ z crepo pis pui fm̄ tertiā coniugationē d̄r: sed crepare est sonare. Crepereyo est cremare d̄r rumpi: sed sepe vtrinqz inuenit̄ in vtraqz significatione. vñ h̄ crepoz poris. i. sonitus v̄l crematio. Itē ab h̄ supino vltimo crepitu: u mutata in o fit creposito tas frequen. Crepo cōponit̄ vt cōcrepo pas. i. cōsonare: discrepo pas. i. dissonare: discordare: distare. increpo pas. i. redarguere: reprehēdere: vitupare. z ab istis oīb̄ frequētatiua cōcrepitas: discrepitas: increpitas. Eedē cōpositioēs inueniūt in crepo pis. Crepo pas z crepo pis z cōposita ab his oīa sunt neutra: preter increpo qd̄ est actiuū. Itē oīa faciunt preteritū in pui z supinū in pitū nisi qz in simplici prime cōiugationis z cōpositis ab eo qñqz inuenit̄ preteritū in atū z supinū in atū: put̄ prima cōiugatio exigit. vñ increpasti superbos z increpauerūt me renes mei. z oīa cor. h̄ac syllabā cre. Prudentius: Magna cadūt: inflata crepuit: tumefacta premunt̄.
- C**reporoz oris mal. ge. i. sonitus vel eleuatio. z d̄r a crepo pas crepundiū dij. i. cunabulū: qz in ea puer crepat. i. sonat vagiando: z d̄r a crepo pas fm̄ Hug. Itē fm̄ Pap. Crepundia puerilia ornamenta inde dicta qz expositis infantib̄ adhibent̄ vt cunabulū. vñ Hiero. Inter crepundia noui partus. vide in fescemne.
- C**repusculū. a crepon qd̄ est dubiū d̄r h̄ crepusculū li. i. dubia lux. i. hora que inter diē z noctē est: vel inter diē z noctē dubia: an sit diei v̄l noctis. Prima enī pars noctis d̄r crepusculū vel vesp̄erū a stella occidentali. Scōda cōtinuū a conticendo. Tertia galliciniū a gallicantu. Quarta intempestū. i. nō oportunū z nō aptū t̄ps alicui rei faciende qñ nihil agi pōt: qñ sine t̄pe. i. actu p̄ que cognoscit̄ t̄pus. Quinta iterū galliciniū p̄pter gallos lucis p̄nuncios. Sexta matutinū inter abscessū tenebrarū z auroze aduentū. Septima diluculū: nūcia diei q̄ incipit qñ diei parua lux. Idē et: a auroza d̄r postea itez z crepusculū: ita dic̄ Hug. Itē. vō in. v. ethy. sic dicit̄: Septē sunt partes noctis. i. vesp̄erū: crepusculū: cōtinuū: intempestū: galliciniū: matutinū: diluculū. Vesp̄erū aut̄ ab occidentali stella est vocatū q̄ solē occiditū sequit̄: z tenebras sequētes precedit. Crepusculū ē dubia lux: nā creperon dubiū dicim̄: h̄ est inter lucē z tenebras. Cōtinuū est qñ cūcta silent. cōtinere

- enī silere ē. Intempestū est mediū z inactuosū noctis t̄ps qñ nihil agi pōt: z oīa sopore q̄eta sunt. Nā t̄ps p̄ se nō intelligit̄ nisi p̄ actus humanos. mediū aut̄ noctis actu caret q̄ intempesta dicim̄ iactuosā qñ sine t̄pe. i. sine actu p̄ quez dinoscit̄ t̄ps. Galliciniū p̄pter gallos lucis p̄nuncios vocatū. Matutinū aut̄ est inter abscessum tenebrarū z auroze aduentū. z d̄r matutinū qz h̄ t̄pe inchoante mane fit. Diluculū qñ diei parua lux iam incipiens. h̄ z auroza q̄ solē p̄cedit. Est aut̄ auroza diei clarescentis exordiu z primus splendor aeris q̄ grece eos d̄r: que nos p̄ derivatiōes aurozā dicimus qñ eozozā. Et scias qz sicut dicit magister in historijs tractans illud Mat̄. xliij. Quarta autē vigilia noctis venit ad eos: q̄ttuor vigilias faciūt excubites in castris. Prima d̄r cōtinuū in q̄ oēs sil̄ vigilat. Secunda vō intempestū in q̄ adolentes. Tertia galliciniū in qua viri. Quarta an̄ lucanū i qua senes. Has d̄ns alios noibus noiauit. i. sero an̄ media nocte: an gallicantu: an mane: Marci. xij.
- C**resco scis creui cretū idē h̄z preteritū z supinū q̄tū ad vocē qd̄ h̄z cerno nis. vñ versus: Lerno solet facere creui cretūqz supinū. Sic creui cretū vult tibi cresco dare. Cresco cōponit̄ vt accresco scis accreui: ex ad z cresco: z mutat̄ d̄ in c: z est accrescere ad aliqd̄ vel alicui crescere. Itē cōcreasco is. i. coalescere: coagulari: cōmisceri: cōgelari crescedo Itē decreasco. i. minui: qd̄ z discreasco iuenit̄. Itē excreasco is: qñ ex̄ crescere vel valde crescere. Itē increasco is. i. valde vel intus crescere: v̄l increascere. i. tediū ingerere. Item recresco scis. i. decrescere v̄l iterū crescere qd̄ decreuerat. Itē succresco is. i. parū crescē vel post crescere: v̄l a posteriori pte crescere: vel subtus vel latenter v̄l a sursum. Cresco z oīa eius cōposita neutra sunt: z oīa faciūt p̄teritū in creui z supinū in cretū sicut z cerno z eius cōposita: z oīa h̄nt participia p̄teriti t̄pis: sicut dictū est.
- C**resus si: rex lidoz fm̄ Pap. Et Hiero. in epla ad paulinū viij. ca. Prefert̄ vidua diuitijs cresi.
- C**reta. a cresco is d̄r h̄ creta te: qd̄ā insula est in qua fuit tritus iupiter. vñ cretus ra tū: z cretus sa sū: z h̄ z h̄ cretensis z h̄ se in eodē sensu: z h̄ creta te: gen̄ terre albe. i. argilla: qz in illa insula melior abundat creta. vñ cretosus sa lux abundans creta: z creteus tea teū id qd̄ fit de creta.
- C**reticus. a cerno is d̄r creticus ca cū. i. iudicialis vel detriminatus: vel creticus dies in quo sumit̄ iudiciū iustitiam. z hic creticus ci substantiue. i. iudex: z fm̄ h̄ creticus caret aspiratione. vel pōt derivari a chrisis qd̄ est iudiciū: z sic aspirat̄ chreticus.
- C**retio. a cerno nis d̄r h̄ cretio onis. i. iudicatio vel certus numerus dierū in quo est institutus heres: vel adiit̄ hereditatē: vel finito t̄pe cretionis excludit̄. z d̄r cretio quali decretio: qz ibi decernit̄ vel cōstituit̄.
- C**retū est supinū de cerno nis: z de cresco scis: z creui est eorum preteritū.
- C**reui est p̄teritū de cresco z de cerno: z cretū ē eoz supinū.
- C**ribro sicut dicit Pap. Cribro a currendo dictū qz ibi currat frumētū: z est instrumentū aptū ad purgandū fruges z inde d̄r crebro bras. i. frumentū purgare: secernere: eraminare: ventilare. z cōponit̄ cribro bras: vt decribro bras peribro bras: recribro bras. z est actiuū cū suis cōpositis acceptū transumptiue: sed p̄prie acceptū est neutrum. z a cribrū h̄ cribellū li dimi. vel fm̄ quosdā cribrūz a creber bra bra. i. densus: qz sit crebro p̄foratū: z a crebro bras descendit cribrans tis oīs ge. vñ in. ij. Regū: Cribras de mibibus aquā. z de clerico dixit qd̄ā. Daurit aquam cribro clericus absqz libro.
- C**rimen: a careo es d̄r h̄ crimen nis: vt furtū: falsitas: z silia q̄ nō occidūt sed infamant. vñ criminos aris verbū cōe: criminosus sa sum: qd̄ cōpat̄ criminosus fior sissim̄. vñ criminoſe sius sissime aduer. z hec criminositas tatis: z h̄ z h̄ criminalis z h̄ le: z p̄ducūt cri p̄dicta.
- C**rialis. a crinis d̄r h̄ z h̄ rialis z h̄ le: z h̄ rinal. i. acus qua crines aptant̄. z pdu. na.

Crineo
Crimel
crineo
Crimic
Crimoz
Crimis
nes m
q̄tū a
cator
q̄ z
ind
Crimo
Cripa
Crispo
bari
p̄i
dimis
fuis c
Crisfo
lier f
mulie
cener
Crista
leā z
onari
statu
Cristal
cie ou
Dicit
diceb
fuit f
radij
p̄beat
Crocen
na in
ceis a
Crococ
ad m
nit. i.
pui c
Crococ
cū b
biroz
cie qz
in aq
rem n
Croc
leui
ti cul
reio
Duc
ens
t̄ps:
crocu
lūqz
varia
to sol
Crocis
cus ci
ge. S
a sed
vbi m
bec cr
Croma
nō co
Crom
Croma
Croma
t̄po

Crineo nes nui verbū neutri. i. hñe crines: 2 dicif a crinis.
Crinisco scis inchoa. i. incipio habere crines: 2 format a crineo nes: addita co.
Criniculus li dimi. maf. ge. parvus crinis.
Crinioz. a crinis dñ h 2 h crinioz oris. i. crine plixioz.
Crinis. a cerno nis dñ h crinis huius crinis: 2 sūt pprie cri- nes mulierū: sic dicti qz crinibus a viris discernant: 2 ita qñ ad vocē descendit crinis a cerno: sed qñ ad signifi- cationē potius a discerno nis. Etia dñ alio mō h cirrus ri qd 2 p plicatura dicif capilloz: a cirrim qd est tondere: 2 inde cirritus ta tū. i. crinitus.
Crinus ta tū penl. pdu. magnos hñs crines: 2 dñ a crinis.
Cripta. i. spelunca: caurna: vel turba hoīuz. 2 dñ a crepo as.
Crispo pas pati pare patū. i. crispū facere: vel concutere: vis brari: i. oculari. vñ crispus pa pū. 2 comparaf crispus pioz pissimus. vñ crispe piusissime aduer. vñ bec crispitudo dinis. 2 componif vt cōcrispo pas: 2 est actiuū cū oibus suis cōpositis.
Crisfor aris atus sū. i. fricare: ceuere. Sed crissari id qd mu- lier subtus facit: ceuere qd facit vir desup. vel crissari est mulierū inter se: sicut ceuere est viroz inter se. vñ qdā: Est ceuere virū: sed crissari mulierū fm Hug.
Crista a crinis vel cirrus dñ h crista ste: qd emanet sup gas- lei 2 sup capita quarūdā auū. vñ cristatus ta tū. i. crista ornatus vel qui magnā habet cristā. Inuenif etiam cris- tatus. i. galeatus.
CrySTALLUS li fe. ge. gen^o est candidi lapidis qñ nix 2 sic glas- cie durata p annos. vñ 2 greci ei nomen dederunt. Psal. Dixit crystallū suam sicut buccellas. Et nota qd antiqui dicebant hoc crystallū li. vñ in Aurora dicif: Crystallina fuit facta fenestra decens. Et scias qd crystallus apposita radijs solis a deo rapit flammā: vt aridis fungis vel folijs pbeat ignē. fulgidū aut nihil aliud qd frigidū pati pōt.
Crocus. a crocus ci dñ croceus cea ceū. 2 h crocea cee. i. cur- na infantū. vñ in trenis Diere. dñ: Qui nutriebant i cro- ceis amplexati sunt stercora: 2 cor. penul.
Crocito as. a cra qd ē vox coruoz dñ crocitas. i. clamare ad modū coruoz. vñ h crocitat^o tus tui: qd 2 crocit^o iue- nit. i. vox corui: 2 est tertia lra o in Dap. 2 est crocitare p- pui coruoz: 2 cor. ci.
Croco as a cra dñ: 2 est idē qd crocitas.
Crocodilus li: quoddā aīal quadrupes a crocus dñ: qz cro- cū habet colorē: 2 est plerūqz in longitudine viginti cu- bitoz: dentū 2 vnguiū in imanitate armatus tanta duris- cie qd fortū ictus lapidū tergo pcussus non sentiat. nocte in aquis 2 die humi requiescit. solus ex aīalibus superio- rem maxillā mouere dñ: ita dicit Hug. Dap. vñ sic dicit: Crocodilus a croceo colore dictus aīal quadrupes in ni- lo: in terra 2 in aquis vitens: longitudine plerūqz vigin- ti cubitoz: hoc solū ex aīalibus superiorē maxillā mouet reoicif. filis est lacerte sed maior: ita vt hoies manducet. Dnc dormienti ore aperto quoddā aīal fauces ingredi- ens viscera dilaniat exitqz viuēs de inferno quod fecit 2 xps: bec Dap. Quidā aut dicūt qd crocodilus cōponif a crocus 2 dilus qd est metus. vñ versus: Herba crocus di- lusqz metus: venit hinc crocodilus. Naz croceis maculis variat 2 est metuēdus. R post c primū sibi dans l scriptis- to solo.
Crocus ci quidā puer versus in florē fm poetas. vñ h cro- cus ci dñ: atus est flos. Sed pprie hoc crocū ci p flore neu- ge. Sed p puero hic crocus ci: l3 p flore inueniat h croc^o as: sed hoc fit grā pueri. vñ crocū dñ a cozicio opido cilicie vbi melius 2 plus abundat qz alibi. vñ croceus cea ceū: 2 bec crocea cee substantiue.
Croma grece latine dñ color. vñ cromaticus ca cū: qd colore nō confundit nec colorē mutat fm Hug. Dap. vñ dicit: Roma grece dñ color vel humor latine.
Cromaticus ca cū: penul. cor. i. plixus in roma est.
Cronia nie: plixus corpis morbus qui multo tpe moraf: vt podagra vel ptisis: 2 dñ a cronon.

Cronica. cronon grece latine dñ tps. vñ cronic^o ca cū. i. tpa- lis: terrenus. 2 pluraliter h cronica coz. i. tpa vel tpoz ser- ries vel ordo: vel liber vbi descripta tpa cōtinent vñ facta dittersoz tempoz: 2 cor. ni.
Cronographus. a cronon qd est tps 2 graphus qd est scrip- ptor cōponif h cronographus phi: penul. cor. qui descri- bit tpa. vñ bec cronographia phie. i. breuis scriptura vel tempoz descriptio: 2 actif penul.
Cronon grece latine dñ tempus.
Cruciabilis. a crucio as dñ h 2 h cruciabilis 2 h le: qd est dignū vel aptū cruciari.
Cruciamen nis. a crucio as dñ h cruciamen nis. vñ h cru- ciamen ti: 2 hoc cruciū cij: idē qd cruciamen tū vel toz- mentū qdlibet. vñ Lucillus: Unū insuaue cruciū dixit. 2 pdu. penul. cruciamen.
Cruciaris. a crux dñ hic cruciaris rij: qui est cruce dign^o vel q fert cruce ad suū dispendiū: vel ad officiū suspendi: vel ad signū p fessionis 2 religionis sue. 2 inde cruciar^o ria riū adiectiue.
Crucibulū. a crucio as 2 bolus qd est morsellus: 2 cōponif h crucibulū li. i. lucerna: qz bolus. i. morsell^o sepe ibi cru- ciat: 2 diminuit. Lucibulū etiā dñ mortariū: 2 cor. bo.
Cruciacula le dimi. parua crux. penul. cor.
Crucifer fera ferū: q fert cruce penl. acuta. a crux 2 fero fers- componif.
Crucifigo gis xi xū verbū actiuū: penul. pdu. a crux 2 figo- gis. vñ verbalia. vel cōponif a cruce otō 2 figo gis.
Crucio as aui are. i. torquere: tormētare. vñ cruciator toz- 2 cruciaris ria riū: qd cruciat vel qd est dignum cruciari vel aptū cruciari. Crucio cōponif vt cōcrucio as. Itē de- crucio as. i. valde cruciare vel a cruciamine mouere. Itēz ex crucio as. Crucio cū oib^o suis cōpositis ē actiuū: 2 cor. cru. Hyrria: Ad mala natus ego crucioz dñ cūcta qescūt.
Cruciū cij. i. tormentū quodlibet. vide in cruciamen.
Crudelis. a crudus dñ h 2 h crudelis 2 hoc le: adiectiuū. i. crudus: 2 est crudelis in sanguine: seuus in ira: 2 crudelis- lioz lissimus: 2 crudeliter lius lissime aduer. 2 bec crudel- litas tatis: talis pprietas.
Crudus. a cruoz dñ crudus da dū: qd nō est coctū: quasi nō sine sanguine: 2 inde p translationē dicif hō crud^o quasi non coctus: nec esui habilis est enī asper 2 durus: 2 cōpar- raf crudus dioz dissimus. vñ crude dius dissime aduer. 2 bec cruditas tatis: 2 crudeo des dui. i. esse vñ fieri crudū vel inualefcere. vñ crudesco inchoa. 2 pdu. primā. Pru- dentius in sicho. In solitis dapib^o crudescit guttur 2 ossa Item in Hecicimo sic dicif: Crudus non coctus est cru- delis quoqz crudus.
Cruentatus. a cruoz dñ cruentus ta tū. i. sanguine inquinat- us vel q amat effusionē sanguinis. vñ cruento tas. i. san- guine inquinare: 2 cruentatus ta tū. 2 differt a cruentis: qz cruentatus dñ pprie sanguine inquinatus: sed cruent^o qui amat effusionē sanguinis.
Cruentus ta tū: in cruentatus exponif.
Cruma in crumena vide.
Crumena ne penul. pdu. saccus: marsupiu: quod 2 cruma- me dicitur.
Cruoz. a cirro is dñ hic cruoz oris: qz currendo corruat: 2 ē cruoz effusus: sanguis vñ in corpore. vñ versus: Sanguis alit corpus cruoz est a corpe fusus. vel sanguis est hoīem cruoz victimariū. vñ cruoz est corruptus sanguis qui emit- titur: 2 dicif sanguis qz fit suatis.
Cruatus ta tum qui magna habet crura: a crus dicif.
Crus. a cirro ris dñ h crus cruris: qz cruribus currimus 2 gressum facimus: 2 sunt crura sub genibus vsqz ad suras vel crus ē os tibie anterius: 2 facit gtis pluralis crurū for- maf enī ab h ablatiuo singulari crure: e cōuersa in tum.
Cruscū li dimi. paruū crus. 2 format a crus addita cū: penul. cor.
Cruscū la lum: qui parua habet crura. 2 dicitur a crus.
Cruscū mulus li tumor crurū: 2 dicif a crus.

Crusta h̄ crustū vel crustulū p̄ fragmento panis z p̄ quolibet edulio hec crusta ste: vel crustula le: dimi. penul. cor. est lamina quelibet vel fragmentū auri vel argenti vel alterius metalli: vel ligni v̄ lapidis. vñ marmorati lapides crustati dicunt. Itē crusta v̄ crustula superficies v̄ cortex panis vel alterius rei. vñ Exo. xix. dz legi: Tolle panes azimos z crustula. z est ibi casus acti crustula numeri pluralis. Inuenit̄ etiā ibi crustulā.

Crustaria rie. i. taberna a vasis crustatis sic dicta.

Crusto as. i. crustā facere vel addere vel apponere. crustis aliqd̄ linire. z d̄ a crustū sti: z cōponit̄ vt cōcrusto stas. Itē decrusto stas. i. valde crustare v̄ crustas auferre: qd̄ z discrustare d̄: z excrusto as. i. eodē sensu. Itēz incrusto as. i. crustis linire crustas apponere. Itēz recrusto stas. i. crustas auferre vel reponere. Itē subcrusto as. i. latenter crustas auferre vel subitus vel post crustare: z est actiuus cū oibus suis cōpositis.

Crustosus. a crusta d̄ crustosus sa sum plenus crusta: z cōparat̄ crustosus sior fissim?: z crustose sius fissime aduer. z hec crustositas tatis.

Crustula le dimi. in crustula vide.

Crustulū li in crusta exponit̄.

Crustum sti in crusta vide.

Crustumū. a crusta d̄ h̄ crustumū m̄ quoddā gen^o piri: qz durā h̄z corticis crustā v̄ d̄ a crustumia regione: z in eadē significatione pōt declinari inobilit̄.

Cruix. a crucio as d̄ h̄ crux cis: qz cruciat z facit̄ gn̄s pluralis cruci: qz format̄ ab h̄ ablatiuo cruce: e mutata in um: z cor. u ante c. vñ Horati^o in epi. Nō hoīem occidi: nō pascēs in cruce ceruos. z in Auroza d̄: Extat̄ imago crucis que donat̄ oē malignū. Et nota qz crux in eo qz lata est signat̄ charitatē vel opa charitatis. In eo qz longa est vsqz ad terrā signat̄ pseuerantiā vsqz ad finem. In h̄ aut̄ qz est sublimis signat̄ supernū finē: ad quez cuncta referunt̄. qz aut̄ p̄funda est in terrā occultata signat̄ p̄funditatē gr̄e dei v̄ signat̄ carnis mortificationē cū vitijs. Et nota qz crux xpi ex q̄tuor lignoz generib^o fuisse p̄hibet. s. palme cupressi: oliue: z cedri. vñ quidā: Ligna crucis palma cedrus cupressus oliua. Hanc oriam lignoz videt̄ apls iue nire qū dicit: Ut possit̄ cōprehendere cū oibus sc̄tis q̄ sit latitudo: longitudo: sublimitas: z p̄fūdū. z vt dicit Aug. Crux q̄ erat supplicii latronū: nūc transit ad frontes imperatoroz. Si tantū honorē deus otulit̄ supplicio suo quātū cōferet seruo suo. vide etiā in latia.

E ante E

Cubatorū torij tā p̄ lecto q̄ p̄ alia re cui imitatur: z dicit̄ a cubo bas.

Cubularius. a cubulū d̄ hic cubularius rij. i. lecti custos vel fabricator v̄ preparator. z inde h̄ cubularia rie in eodē sensu. Pōt etiā adiectiue declinari cubularius ria riū. i. qd̄ p̄tinet ad cubulū vel ad cubulariū.

Cubulū li. i. lectus a cubo bas.

Cubile. a cubo bis vel cubo bas d̄ h̄ cubile lis: z est pprie cōcubinaz: sicut genialis sponsariū. Sit enī ad lectū cōcubinaz potius descensus z inclinamentū q̄z ascensus: z producit̄ bi.

Cubio omis mas. gene. i. masculus: z dicit̄ a cubo bis vel a cubo bas.

Cubitalis in cubitus vide.

Cubitus. a cubon d̄ h̄ cubitus ti: qz firmū z solidū mēbzū sit: vel cubitis ti deriuat̄ a cubo bas: qz sup cubitū solent cubare in comestione z durat vsqz ad manū. vñ h̄ z h̄ cubitalis z h̄ le: z sunt cubitalia sup q̄ cubitū vel ceruicē reclinamus: vt atrealia z puluinaria: z etiaz alia. Cubitalis cōponit̄ vt bicubitalis le: tricubitalis le. Itē a cubitus p̄ cōpositionē bicubicus ca cū: z tricubic^o ca cū in eodē sensu cū p̄dictis. z vt dicit̄ P̄ap. Cubitus dupl̄ sumit̄: Un^o q̄ nāliter ad digitorū sumitatē a cubito vsqz p̄tendit̄: q̄liē moyses archā mēsurauit. Alias cubitus est q̄ z maior d̄

q̄ brachio extenso toto cubito capiti p̄lato se esse dem. on strat: quo arca noe demetita est.

Cubo bas cū suis cōpositis in cubo bis vide.

Cubon interpretat̄ solidū siue firmū.

Cubus. a cubon d̄ h̄ cubus bi: figura solida q̄ longitudine altitudine: latitudine p̄tinet: sic facta. vñ cubit^o d̄ numerus solidus. s. habens in sui denotatione q̄tuor vocent̄ bis duo: bis ter: tria ter. vñ cubicus ca cū: z h̄ cubicus o p̄ illo solido numero. s. idē qd̄ cubus fm̄ Du. z vt dicit̄ P̄api. Cubus grecū est: latinū cubus. vide in cubus.

Cuculla le in culla est.

Cucullus. a culla vel cuculla d̄ h̄ cucull^o. i. vestis capitata z lata. humeros enī z capita tegens instar caputij. vñ In uenat̄. Sumere nocturnos meretrix angusta cucullos. z hinc cucull^o li quoddā genus poculoz. vñ Hora. Reges dicunt̄ multis v̄gere cucullis.

Cucullus li. a sono vocis noīaf. vide in curuca: z cor. penl.

Cucuma me se. ge. a sono feruoris d̄: sic cacab^o. i. vas enī desup cōoptū in quo calescit aqua vel coquit̄ cibus. Itē cucuma vel cucurma d̄ quoddā genus clauē.

Cucumer. ab amar^o d̄ h̄ cucumer v̄ cucumis hui^o cucumeris: qz interdū sit amarus: qui dulcis nasci p̄hibet si lactu mellico eoz semen infundat̄.

Cucumerariū. a cucumer d̄ h̄ cucumerariū rij: loc^o vbi cucumeres abundant z seruant̄. z h̄ cucumerarius rij: z h̄ cucumeraria rie: q̄ vel q̄ eos custodit vel vendit: Est. i. Sicut tuguriū in cucumerario.

Cucurbita te penul. cor. d̄ qz sit fructu rotundo z folijs vt cucumer vsualis: sed p̄cipue agrestis. cucurbita q̄ z color quintida d̄ fm̄ Du. P̄ap. No dicit̄ Cucurbita. i. zuccara q̄ si sp̄m cucumeris h̄z. Est aut̄ frigida z humida. Cucurbita etiā est ventosa vñ trahit̄ sanguis.

Cudis in incus dis vide.

Cudo dis di sū. i. fabricare: polire: sculpe: celare. Cudo dis. i. p̄ aliq̄ re cudere: vel qd̄ est retro cudere. Cudo te^o cōposita sūt actiua: sicut z cōposita ab eius frequentatiuo cuso as. Itē cudo z oīa eius cōposita faciūt p̄teritū i cubi h̄ qdā dixerūt enī z supinū cūsū p̄ vnū s. Itē oīa p̄ducūt h̄ac syllabā cu in oī tpe. Itē cudis d̄ malle^o. vide i incus Itē scias qz fm̄ P̄ap. cudere. i. ferire. vñ incus d̄ qz illic aliqd̄ cudam^o. i. feriamus. vñ P̄ap. introducens in. x. lib lud Virg. in primo Enei. sic dicit̄: At primū filicis scindit̄ lā excudit achates. Succipit̄ ignē folijs zc. Excudit enī tā p̄is q̄z p̄teritū pōt intelligi: sed qz succipit̄: subiungit̄ melius p̄teritū intelligimus.

Cui z huic p̄ monasyllabis accipiūt metrici: qz gn̄s in ina desinens vna vult supare syllaba suū otin: vt dicit̄ P̄ap. Agens de voce se de declinationis.

Cuias. a cuius ia iū: deriuat̄ hic z h̄ cuias atis: interrogatiuū: possessiuū: infinitiū: relatiuū: gentile: z patriū. z h̄z querere de gente v̄ de patria: tñ fil z semel nō pōt querere de vtroqz. Ad qd̄ p̄nt responderi illa duo p̄noia nostras z vestras: vt cuias est iste: nūdef nostras. i. de nostra gente vel patria. vel p̄nt responderi noīa gentilia seu patric: vt romanus: italicus: vel specificantia gentē v̄ patriā posita in ablatiuo casu cū hac p̄positione de: vt cuias est iste: no sponderi pōt de turcia: de bononia. z circūflectit̄ in fine cuias: qz olim dicebat̄ h̄ z h̄ cuiatis z h̄ te: quod penult. circūflectebat.

Cuius ia iū deriuat̄ ab hoc gn̄o cuius: si debet hic i sonare cōsonantē: sed in gn̄o primitiuū vocaliter causa differētis fm̄ Hug. sed h̄ nō tenet̄ cōiter. Non enī est necesse qz i p̄ferat̄ vocaliter in gn̄o cuius: ad differentiam huius noī cuius ia iū: qz alia est differentia inter cuius gn̄m z cuius n̄m: qz cuius n̄m possessiuū est z actiue in fine: z tenent̄ cōcordare cū substantiuo in tribus. vñ Virgi. in bucol. Dic mihi dameta cuiū pecus an melibe: Sz iste gn̄s cuius nō actiue in fine: z est primitiuū z non requirit p̄cedentam cōformitatē accentuū. Nota qz cuius tam primitiuū q̄z deriuatiuū est duarum syllabarū: z sic est ibi i dupl̄

Monans. sed cui est monasyllabū: qz gtūs eius. f. cuius su-
perat eū vna syllaba: z est ibi i cōsonans sicut in cui? Itē
fm vsū declinat nō cūius ia iū: actō cūiū iā iū: ablatiuo
cūia: z nō hz in vsu plus: z est infinitū: interrogatiuū: pos-
sēsiuū: relatiuū. Itē ad interrogatiōē factā p cui? ia iū:
debet rīderi nōia vel pnoia possessiua vel gtūs specifi-
cans possessōrē: vt cuiū est istud mancipiū: respondet: pe-
trū: meū: mei martini. Itē scias qz cuias fe. gene. z cuiū
ne. ge. acumf in fine ppter cōsortiū maf. f. cuius quod
acutur in fine.

Culcitra. a calco cas dō culcitra tre penul. nāliter cor. quasi
calcitra: qz calcef. i. fartiat plumis. vel dō a colo lis qz cor-
lū diligenti cultura.

Culex. cis aīal paruū volatile: dictus ab aculeo quo sangui-
nē fugit. Culices nō tangunt hoīem si absyntheo cū oleo
coto se perungā: vt dicit Pap. z cor. li: z dō culex vulgo
simala. qz aut cor. li: patet in Auroza vbi dō: Discurrunt
culices hoīem turbando quietū.

Culina. ne dō a coquina p diminutiōē: vlt vt dicit Prif. in
iii. li. de denotiatiōis: a coquus dō h coquina z culina: z
pdu. penul. vñ Juue. Lentū cōiue sequit sua queqz cu-
lina. Pap. vñ sic dicit: Culina vel coquina locus coquen-
di a coquo dicta qui est artifex coquendi.

Culla. cullens dō h culla le: genus vestis monachoz qz ille
qui hanc vestē gerit oīa dō postponere secularia. vñ h cul-
lata le: dimi. z cullat? ta tū: z h cuculla le idē qd culla. vñ
cucullatus ta tū. alij dicūt qz cuculla ē diminiutiū a cella
qz minor cella vel casa. alij vñ dicūt qz cuculla est dimi. a
culla qz minor culla.

Culleus. lei dō a claudio dis: z est culleus qdā faccus de co-
no in quo dānati insuebant. f. qui patrē vel matrē vlt fra-
trē occiderant: vel patriā pdiderāt vel aliud magnū scel-
comiserant: z cū dānato includebat simia serpēs z gall?
gallinacius z canis: z sic in mare vel etiā in flumē viciniū
fm qualitātē illius regionis piciēbat. at tūc canis simiā
simia gallū: gallus serpentē psequēbat donec serpens p-
os vel p codicē dānati intrare cogēbat. z sic magnis pe-
nis affligēbat. vñ Juuena. Cui? supplicio nō debuit vna
parari. Simia nec serpens: canis nec culleus vnus. vel dō
culle? qz occulle? ab oculo lis. A culle? deriuat culleat?
ta tū: in culleū missus: z h culleolus li dimi. puus culleus
de predicta pena dō in institutis z in codice legū.

Cullula. le dimi. parua culla.

Culmen. nis. i. sumitas tecti: qz tecta domoz apud quosda;
culmo coopunt. vñ culmine? nea neū: z cor. i. ante n.

Culminonas. penul. cor. i. exaltare: fastigare: sublimare: a
culmeri dicit.

Culmites. a culmino as: z pluralitē hi z be culmite: penulti.
cor. i. diuites. qz sibi diuitias accumulāt.

Culmus. mi maf. ge. est ipse calamus spice qz a radicib? nascit
z culmus qnqz inueniat p ipso folliculo vñ spica exit:
vel qnqz ipsa spica. z dō culmus a calamo qz calmus. vñ
h coloma me. i. calamus cū spica sua.

Culpa. pe. i. noxa: crimen: mala fama: reprehensio: videt de
nari a cello lis: qd nō ē in vsu: qz pcellat z pcutiat hoīes.

Culpo. tas frequen. z format ab vltimo supino de culpo
pas culpato u mutata in o z a in i.

Culpo. pas dō a culpa pe: z est culpare: criminari: repren-
dere. Culpo cōponit vt disculpo pas. exculpo as in eodē
sensu. i. defendere culpā: culpā impositā alicui ab eo remo-
uere. inculpo pas. i. culpā imponere. Culpo as actiuū est
z oīa eius cōposita silt actiua sunt.

Culpones. nei: calciamentū rusticoz amplū z latū qd alio
noie dō pero onis: vt vult Du. Pap. etiā dicit: Culpones
rustica calciamenta.

Culpulula. le dimi. parua culpa.

Cultellus. li dimi. parvus culter.

Culter. a colo lis dō hic culter tri: qz anteqz falses essent res
pote: vites z arbores cū cultellis antiquitus putabant z
colebant.

Cultrū. tri nen. ge. i. patella qd a colo lis dō.

Cultura. re penul. pdu. dō a colo lis.

Cultus. a colo lis dō cultus ta tū: z cōparat cultus tior sim?
vñ culte titus sime aduer. z cōponit vt incultus ta tū: z silt
cōparat. z h cultus tuis tui. z fm Pap. cultus ta tū orna-
tus: aptatus. Cultus religio: quā credentes exhibem? Et
scias qz incultus. i. nō cultus nomen est: sed incultus. i. in-
habitatatus picipiū est ab incoloz incoleris.

Culus. li dictus qz currus: qz p eū interiora discurrant fm
Pap. z est idē culus qd anus ni scōe declinationis.

Cum. ppositio ablatiuo casui deseruit: z scribit per u z m: z
venit solū p appositionē. aliqñ est aduer. tpis vt cū p qñ.
Inuenit cō po z u: z venit tm p cōpositionē. Sed obijci-
tur de quicūqz z cuiuscūqz: vbi cū p u venit p cōpositiōē
Ad h dico qz cū pōt p verā cōpositionē venire nō tm p se:
sed virtute huius cōiunctiōis qz: sicut dixi supra in tertia
parte in ca. de figura cōposita. Et scias qz huic cōiunctiōi
cū nō est alia reddenda cōiunctio. vñ male dō: Lū de vñ
misericordia confidā: iō vel propterea vel iccirco ad vos
recurrere non formido. vnde quidā: Sermo dānat ideo
si cum comitat.

Cumba. a cubo bas: vela cumbo bis dō h cumba be: z bec
cimba be. i. ima pars nauis z viciniōz aquis sic dicta: qz
aquis incumbat. vñ z ipsa nauis z precipue parua qnqz
dō cumba siue cimba. vñ pluraliter cimbia oz dicunt po-
cula facta ad similitudinē cimbe nauis.

Cumbo. bis bui bitū nō est in vsu in pñenti: z inde cubo as
primē coniugatiōis: z hz idē pteritū z supinū cū eo. f. cubui
z cubitū in eodē sensu cū eo. i. iacere inclinari. sed cubare
potius spectat ad languidos z ad insidiatores z vigilato-
res. vñ cubare inuenit p insidiari: vel vigilare vlt infirma-
ri. Item fm antiquitatē inuenit qz cubo bas facit preter-
ritū in aui z supinū in atū: vt cubatū atū: z fm h pprie p-
tinet ad languidos vel insidiatores vel vigilatores. vnde
versus: Sanus eo cubitū: male sanus vade cubatū. Lūbo
bis z cubo bas cōponunt vt accūbo bis z accubo bas: z
est accubare toto corpore accūbere cubito: z pprie in co-
mestione. Item cōcumbo bis z etiā concubo bas. i. coire
vel pariter vel infimul iacere. vñ h cōcubitus tus. Itē de
cūbo bis z decubo bas. i. vigilare vel iacere in partu vlt in
infirmitate. Itē discūbo bis z discubo bas. i. iacere ad co-
medendū in triclinio vel etiā in alio loco solebant enī ias-
centes supra cubitū comedere. Itē excūbo bis z excubo
bas. i. vigilare cā custodie: qz extra cubare qd faciūt qz in
ciuitates vel castra vel castella custodiūt de nocte. Itē in
cūbo bis z incubo bas. i. iminere: instare: vel alienā rē in-
uadere z vi possidere. sed incubere pprie accipit in pma
significatiōe: sed incubare pprie in secūda. Itē intercūbo
bis z intercubo bas. i. inter aliqua cūbere vel cubare. Itē
pcūbo bis z pcubo bas. i. pcul cubare vel inclinari vel
an vel in anteriori pte. Itē incūbo bis z occubo bas. i. cō-
tra aliqd cūbere vel cubare. Itē recūbo bis z recubo bas
pprie in cubiculo: sicut recubat languidus: sed accūbit in
triclinio cōiūna. Itē recūbere vel recubare. i. sedere vel ia-
cere ad comestionē. Itē succūbo bis z succubo bas. i. ces-
sare vel supari vel subtus cūbere vel cubare. Lumbo bis
z cubo bas z oīa cōposita ab eis sunt neutra: z oīa faciūt
preteritū in cubui z supinū in cubitū: nisi qz fm antiqatē
a cubo bas z eius cōpositis inuenit qnqz pteritū in aui
z supinū in atū fm Dug. Itē oīa corripunt banc syllabā
cu vbiqz nisi positione defendat. Itē ab oibus inueniun-
tur frequentatiua: vt accubito tas zc. Itē cōposita a cūbo
z cubo fere in eodē sensu inueniunt: z si in sensu differūt.
patet ex premissis fm Dug. Dic nota versus differentia-
les z magistrales: Accūbens dormit discumbens fercula
sumit: Concūbens violat: pcūbens numen adorat. Occū-
bens moris victus succūbere ferf. Qui cubat ille iacet: vi-
gil excubat: incubat ales.

Cumi. interpretat surge z accētuat in fine. Marci. v. Tabita
cumi. i. puella surge. Tibi dico nō est de interpretatione

- C**uminū nī ge. neu. penul. pdu. et ut dicit **Pap.** Cuminū la tine ciminū grece herba est: vide supra.
- C**umulatim aduer. i. cōgestim a cumulo las dī in ciminū.
- C**umulo las penul. cor. in cumulus exponit.
- C**umulus. a culmus dī cumul^o li. i. sūmitas et aliquoz coas ceruatio. vñ h̄ cumulatio onis. vñ cumul^o la lū plenus cumulo: et cumulo las penul. cor. i. cōgregare: augere: multiplicare: cōgerere: ad sūmū implere. vñ v̄balia. Cumulo cōponit vt accumulō las. i. aggregare. decumulō as. i. valde cumulare vel cumulū auferre: et est actiū cū oib⁹ suis cōpositis: et cor. mu. vñ q̄dā: **S**audia stultozū cumulant augmenta dolorū vel maloz.
- C**una. a cine greco dī h̄ cuna ne: q̄si cina. i. lectulus vbi pueri iacere consueuerūt. Idē et alio noīe dī crepundiū. et dī sic qz partui solet adhibere: vel qz puer in ea iacet cinct⁹. **L**una etiā dī dea paganoz q̄ cunā dī infanti administrare. vñ h̄ cunabulū: illud idē q̄si cinabulū. et cunabulū dī tps in quo puer iacet in cunabulo. et cōponit vt h̄ incunabulū idē qd cunabulū.
- C**unabulū li penul. cor. in cuna exponit.
- C**uncta te. i. mora et dī a cunctus cta ctū. vñ **Lato:** **P**rospicito cuncta tacitus qd quisqz loquat. **N**on enī pōt h̄ li cuncta esse pluralis numeri et acti casus: qz sic esset cōstructio incōgrua. Est ḡ ablatiuus singularis et talis est cōstructio et sensus: **Tu** tacitus p̄spicito id qd quisqz loquat: p̄spicito dico cuncta. i. p̄cunctā. i. p̄morā anteq̄ des responsuz vt intelligas qd dī: qz q̄ prius respondet q̄ audiat stultū se esse demonstrat et cōfusione dignū.
- C**unctatim aduer. i. dubitanter vel moranter vel oīno siue oīmodo. et dī a cuncta cte vel a cunctus.
- C**unctipotens. i. de⁹ cūcta potēs penl. cor. et pōt esse ge. ois.
- C**unctitenens tis. i. cuncta tenens penul. cor. ge. ois.
- C**unctoz. a cūcta cte siue cūctus dī a cūctoz taris tatus suz. i. morari vel dubitari. q̄ enī vniuersū vult videre vel numerare: oportet eū morari et dubitare: et scribit cunctoz taris p̄ morari vel dubitare cū oib⁹ suis cōpositis p̄ u. **L**ontoz aut cōtaris p̄ inquirere cū oibus suis cōpositis oz scribi p̄ o. vide in conto p̄ o in prima syllaba.
- C**unctus. a cuneus vel coeo is dī cūctus cta ctū. i. vniuersus vel collecta in vñū vniuersa multitudo q̄si cuneus: qz oēs in vñū coeant. **C**uncti enim dicunt oēs q̄i cūcti sūt et sil faciūt: aliter dicunt oēs et nō cūcti et scribit p̄ u in prima syllaba. **I**nuenit contus p̄ o in prima syllaba: sed aliud ē de quo supra dixi in suo loco. **I**tem declinat h̄ cūcta cte. vñ quidā: **P**rospicito cuncta si vis bñ dicere cuncta.
- C**uneus. a coeo is dī h̄ cuneus nei. i. collecta in vñū milituz vel peditū multitudo. vñ q̄ in vñū coeant dicunt cuneus q̄si cuneus: qz in vñū coeant et cogant oēs. **C**uneus etiā dī quoddā instrumentū ligneū ad fundēdū ligna et ad firmandū stilū in ferramēto aliquo vel alio re: silr a coeo is qz coeat in sūmitate: vel qz sui interpositōe diuersa faciat coire vel coartari. **A**d cuius similitudinē dicunt cuneū in expeditione dici.
- C**uniculinus na nū penul. pdu. vide in cuniculus.
- C**uniculus. a cuneus dī hic cuniculus li: idē qd cuneus. i. via occulta et subterranea. vñ h̄ cunicul^o li penul. cor. qd dā aīal in subterraneis habitans cauernis. vel dī cuniculus q̄si caniculus: qz canū indagine capiat: et hinc cuniculinus na nū possessiū: vt cuniculine pelles. **I**tem a cuniculus dī hic cuniculus li: quoddā genus machinozū caute ad vrbes capiendas inuentū: vel est castrū sub terra factū instar cuneoz. vñ et volūt ipsū inde deriuari. vñ **A**mbro. sup̄ egesippū: **J**oannes princeps sacerdotū cuniculū suffodit: et pōt intelligi cuniculus: tam via illa subterranea q̄ machina in ea facta. nā b̄mōi fouee subterraneae sepe fiūt ad capiendū opida.
- C**unio is iui ire verbū neu. i. putrescere vel sterc⁹ facere. vñ h̄ cumus ni: et inde h̄ cunnulus li dimi. vas mulierū.
- C**unus ni in cunio exponit.
- C**unus ni mas. ge. i. foramen occulta via et subterranea. et inde hic cuniculus li dimi.
- C**upedia. a cupidus dī h̄ capedia die. i. cupiditas edendi et bibendi. vñ **Aug⁹** in li. de doctrina xp̄iana: **S**ieri potest vt sine aliquo vitio cupedie vel voracitatis preciosissimo cibo sapiens vtatur.
- C**upediōsus sa sū. i. cupidus vel supbus: et dī a cupedia.
- C**upere est infinitiuus de cupio is: et cor. penul.
- C**upes. a cupio pis pluraliter be cupes piū. i. cibi laucios vñ pōt oziri cupido fm̄ **Dug.** **Pap.** v̄o dicit: **L**upes: fastidiosus: superbus: cupidus.
- C**upedenarius. a cupidus vel cupido dinis et denarius cōponit h̄ cupidenarius nari: denarioz cupidus sicut mercator. vel adiectiue pōt declinari cupidenarius ria riū: a cupio et denarius ri. i. cupiens denarios. vñ **Terenti⁹** in eunucho: **L**ocurrūt leti obuiā mibi cupedinarij.
- C**upidineus nea neu. i. voluptarius a cupido nis.
- C**upido. a cupes vel cupio pis dī h̄ cupido nis: fe. ge. p̄ cupiditate: sed p̄ filio veneris est mas. ge. **E**t hinc cupidineus nea neu. **E**t scias qz cupido tā p̄ voluntate q̄ p̄ filio veneris pdu. pi. **P**ro cupiditate sumit **Parali⁹** p̄. ij. ca. xij. **N**ō est inquit apud dñm nostrū iniuitas nec p̄sonarū acceptio: nec cupido munerū. et in **Qui.** de arte: **Q**d latet ignotū est: ignoti nulla cupido: qz fm̄ **Aug.** et **Bregio.** **D**ino in cognitū nō potest diligi. **P**ro filio aut veneris sumit in **Quido** de reme. **P**arce tuā vatē sceleris dānate cupido. **I**tem inuenit cupidus da dū: datiuo cupido de do: et tunc cor. pi. et sumit sic in **Qui.** epi. **A** iuvene et cupido credat reddita virgo: vñ p̄ qz cupido inuenit in tribus significationibus que continent in hoc versū: **I**psē cupido vocat multis cupidoqz cupido.
- C**upidulus la lū dimi. aliquantulū cupidus.
- C**upidus. a cupio pis dī cupidus da dū: et est cupidus in acquirendo: auarus in retinendo. et cōparat cupidus dicitur dissimulatus. vñ cupide dius dissimulatus aduer. et h̄ cupiditas uis: et cor. pi. et dī cupidus q̄si multū cupiens vel capiens. differt cupiditas a voluptate vt dicam in voluptas.
- C**upio pis iui itū ere tertie cōiugatiōis. et distinguitur sic. **B**imimus honores et dignitates: cupim⁹ alias res mūdanas desideramus celestia. **I**tem cupimus et presentia et absentia: desideramus tñ absentia: petimus cupitū: desiderū mulieris querimus. **I**tem scias qz inquirimus de quibus dubitamus in difficili questione que solui volumus. **S**ed interrogamus qd responderi volumus. a cupio deriuat cupisco scis inchoa. et per cōpositionē cōcupio pis. vnde concupisco scis inchoa. tñ concupio modo nō est in vñ. **L**upio et cōposita ab eo sunt actiua et faciunt preteritū et supinū ad modū quarte cōiugationis. et oīa cor. hanc syllabam cu vbiqz.
- C**upitis qñ est verbū cor. penul. qñ v̄o est castus datiuus vel ablatiuus decupitus ta tū: pdu penl. sicut cupitū supinū de cupio. vñ qdā: **M**ulta viri cupitis multa perire cupitis.
- C**upla ple deriuat a copulo las. et sūt cuple partes edificiorū sic dicte: qz copulant inter se luctantes. **L**uctantes filiter sunt edificiorū sic dicti: qz erecti inuicē se teneant more luctantiū.
- C**uppa pe idē est qd doliū. vñ **Lucanus** in. iiii. **N**āqz ratē vacue sustentant vñ diqz cuppe.
- C**ur aduer. i. q̄sobrē: q̄re: est et interrogatiū et relatiū.
- C**ura. a cor dī h̄ cura re. i. sollicitudo: anxietas. qz aut dī cura q̄si cor edens vel q̄si cor vrens vel q̄si a corde ruens: vel q̄si cor agitans. et h̄y. est nō cōpositiōis ostensio. fm̄ quod dā tñ deriuat a corruo uis. **D**iffert tñ cura a sollicitudine qz sollicitudo moderata est et t̄p̄alis: sed cura sine moderatione est. **I**tem cura est medicina. vñ versus: **L**ura fugat morbos et auarū pectus adurit.
- C**urator tozis dī a curo ras: qz curā ferat de pueris: q̄ eius etatis sunt vt sua negocia administrari nō possunt.
- C**urculia lie fe. ge. curculias vocant naute funes qd in tempestate vtunt fm̄ **Dug.** **Pap.** etiā dicit: **L**urculias naute suo more vocant funes quibus in tempestatibus vtunt.

Circulio. a gutture dicitur hirculio onis: quodam vermibus que comedunt legumina: quod pene nihil aliud est quam guttur: quasi enim comestur torrens in gutture. Sed hoc nomen vitiose inuenitur scriptum per g quod certum sit esse scribendum per c. s. circulio. sed hoc error accessit propter derivationem factam a gutture. dicitur enim circulio quasi gurgulio a gutture: et hinc facta translatoe circulio dicitur prius. Quod enim prius est inflatus est filius illi vermi. hoc enim totus videtur stare in gutture: et fere nihil aliud esse videtur nisi guttur. **Du.** **Pa.** **vo** dicit: **L**irculio vermibus frumenti vel fabe.

Circuliculus li. dimini. parvus circulio.

Curia rie dicitur a cura: quod ibi frequens est cura et sollicitudo de rebus administrandis. De curia dicit quidam: **L**uria curaz gemitrix: nutritrixque malorum. **I**nuiectus victos inhonestis equis honestos. **E**t est ibi quidam color rhetoricus que dicitur agnominatio. **I**tem curia. i. meretrix. unde curia ius curat: meretrix est curia dicta.

Curialis. a curia dicitur hirculialis et hirculialis: que est de curia vel pertinet ad curiam vel res curie. et comparatur curialis lios lissimus unde curialis lius lissime aduer. et hirculialis tatis. **I**tem curiales dicuntur que accipiunt curam de plebe et ciuilia officia procurant et exequuntur et derivant a cura. **D**i iudem dicuntur et decuriones.

Curiam aduer. i. de curia in curiam. vel curiatim. i. curialiter. et derivant a curia vel curialis.

Curio. a curia derivant hircurio onis: que est de curia. et inde compositus dicitur curio. **L**uriones etiam dicuntur que accipiunt curam de plebe et ciuilia officia procurant et exequuntur. **I**dem et curiones et curiales dicti sunt. et tunc derivant a cura re.

Curiola li. dimini. parua curia.

Curiosus la. su. dicitur a curia: et comparatur curiosus sior finus. unde curiosus lius sine aduer. et hircuriositas tatis. et est curiosus faceris: dicitur: **v**rbanus. **I**tem curiosus dicitur que vitam aliorum investigat et sua interiora ignorat. unde dicit **H**regio. in home. **D**omo quidam fecit cenam magnam: **B**raue inquit natus est curiositas vitium que dum cuiuslibet mentem ad inuestigandam vitam proximi exterius ducit semper ei sua intima abscondit: ut aliena sciens se nesciat et curiosi animus quanto peritus fuerit alieni meriti: tanto fiet ignarus sui. **I**dem dicit **B**ernardus. in meditatiombus: **M**ulti multa sciunt et seipsum nesciunt. **S**tude cognoscere teipsum: quod multo melior et laudabilior es si teipsum cognoscis quam si te neglecto cognosceres cursus fides: **v**ires herbarum complexiones hominum: naturas animalium. et haberes omnium celestium et terrestrium sciam. vide in oculus et in preceptum: et in homo.

Curo as aui are actum: verbum actuum. i. sanare vel purgare vel curam alicui adhibere: et derivant a cura re. **I**nuenitur etiam neutrum absolutum curare. i. studium et curam habere. **L**uro compositum dicitur ad et dicitur accuro as. **I**tem cum per et dicitur percuras. i. per aliquo curam de aliqua re suscipere et procurare diligenter pascere. et sunt actina omnia composita a curo as: et per dicitur. **C**u. sed hi cures curium quidam populi iuxta romam: et cor. **C**u. unde versus: **Q**uod statuere cures non illud rumpere cures.

Curacul. la. li. i. aliquantulum curax vel velocitas. et dicitur a curax.

Curax. a curro is dicitur hircul et hircul et hoc curax cis. i. velocitas et cursus potens.

Curculu. a cursu dicitur hircurculu li. i. paruus cursus vel tempus cursus siue spaciū: vel etiam ipsu tempus: quod non stat sed currit: vel locus siue spaciū in quo fit cursus vel officium currendi: et ablatiuus singularis huius nominis. s. curriculo ponitur aduerbially per cito vel celeriter. unde **P**lautus: **L**icet nos abire curriculum. **E**t **T**erentius: **P**recurre curriculo: sed **S**eneca **D**ug. melius est ut hic et ibi teneatur in vi ablatiuus: et ponatur per cursu vel sit sensus: **L**urriculo. i. cito cursu.

Curriculus li. paruus cursus.

Curritis ris. i. iuno et dicitur a cura: quod credebatur curam gerere pro populo: vel potius dicitur a curru: quod iuno videtur curru et armis. **E**t enim dea belli protegendo populum: et per dicitur. **U**nde **M**artinus. **L**urritim debent memorare bellantes.

Curro ris cucurri ere cursum verbum neutrum. et compositum cum ad et dicitur accurro ris. i. ad aliquem currere et precipue cum auxiliandi

unde hircaccursus sus sui. **I**tem cocurro ris. i. filius currere: inde cocursus sus sui. **I**tem circucurro ris. i. circūquaque currere inde circucursus sus sui. **I**tem discuro ris. i. diuersis modis currere: vel ad diuersa loca currere: unde discursus sus sui. **I**tem decurro is. i. deorsum currere vel pertransire. unde decursus sus sui. **I**tem excurro is. i. excurrere. unde excursus sus sui. **I**tem incurro ris. i. currere contra vel intro currere. unde incurus sus sui. **I**tem intercurro ris. i. interuenire: currere inter aliquid. unde interkursus sus sui. **I**tem percurro ris. i. percurrere. vel in anteriore parte currere. **I**tem percurro is. i. perfecte usque ad finem currere. unde perkursus sus sui. **I**tem precurro ris. i. ante currere. unde precursus sus sui. **I**tem occurro ris. i. contra currere. unde occurus sus sui. **I**tem recurro ris. i. retro currere vel iterum currere: redire: unde recursus sus sui. **I**tem succurro ris. i. parum currere. i. remissum aliquantulum vel post currere: vel subitus currere vel subuenire vel auxiliari. unde succursus sus sui. **I**tem transcuro ris. i. ultra currere vel velociter pertransire. inde transcursus sus sui. **L**urro et omnia eius composita faciunt peritum in curru et supinum in cursu. **I**tem curro geminat primam syllabam in peritum ut cucurri: sed composita ab eo quod geminat quod non: sed sepius non geminat preter percurro quod sepe geminat. unde in euangelio **I**o. **P**recucurrit citius petro. **I**tem curro et ab eo composita sunt neutra. **P**recurro tamen per peruenire: et percurro per pertransire potest esse actiua **S**eneca **D**u. **P**aul. etiam in. **x**. **l**. dicit: **A** curro composita utroque modo plata inueniuntur ab auctoribus: ut decurro decurri decucurri. **E**t hoc per quod composita a curro inueniuntur geminare peritum in biblia vel dictis scriptorum non est corrigendum. **T**amen scias quod apud modernos curro geminat peritum. i. compositioe at tamen cum pre: ut percurro ris: sic et pungo cum re. vide supra in tertia parte in tractatu de peritis in regulis generalibus.

Currus. a curro ris dicitur hircurrus ui: quoddam genus vehiculi.

Cursilis. a curro ris dicitur hircursilis et hircursilis: ad currendum facilis: et cor. penul.

Cursim aduer. i. cursibiliter: cito: velociter. et dicitur a curro ris.

Cursitas: in curso as exponitur.

Cursio onis se. ge. a curro ris dicitur et est ipse actus currendi.

Curso ab ultimo supino de curro ris. s. cursu: u in o fit curso fas verbum frequens. a cuius supino. s. cursatu: a mutata in i et filiter u in o fit cursitas verbum frequens. filiter.

Cursor oris mas. ge. a curro ris dicitur: ut **L**ursor dicitur pape.

Cursus. a curro ris dicitur hircursus sus sui: vel dicitur a crure. est enim cursus velocitas pedum.

Curuca. a cuculus dicitur hec curuca ce quodam avis que alienos pullos educat vel nutrit. et dicitur sic: quod dum cuculus eius oua sorbeat suamque relinquens: curuca tamen ea fouet et pullos natos educat: donec filii inde nati et excreti eam curucam comedant. **U**nde et curuca dicitur ille que quod credat nutrire filios suos nutrit alienos. hoc eadem avis lunosa dicitur **S**eneca quosdam.

Curucos as aui verbum actiuum dicitur a curuca ce. et est curucare aliquid que curucam facere: quod fit eius corumpendo uxorem: et per dicitur. penul. curuca et curuco.

Curulis. a curru dicitur hircurulis sedes solium vel pretorum et edilium et dicitur curulis quasi curulis: quod in curru ferebantur. unde hircul et hircurulis et hircul: adiectiuum: et hircul et hircurulis que ex dignitate sedet in tali sede. et cor. prima: sed per dicitur. penul. unde **H**erodotus. **P**ossidet hanc sedem presul pretorumque curule.

Curruo as aui. unde verbalia et hircurruatura re: et curruua uui: quod comparatur curru uioz uissum. unde curru uui sine aduer. et hircurruitas tatis. et compositum ut incurruua uui. i. valde curruuus. **L**urruo as compositum ut accurruo as. i. ad se vel ad aliquid curruare. acurruo as a curruatura remouere. ocurruo as. i. filius curruare: decurruo as. i. valde curruare vel a curruatura aliquid remouere. incurruo as: percurruo as: recurruo as: unde recurruua uui. **L**urruo actiuum est cum omnibus suis compositis.

Cuso. a cusu supino de cudo dis: u mutata in o fit cuso fas verbum frequens. quod non est in usu: a quo componitur actiuo fas: decuso fas. i. ornare: venustare. qui enim ornat valde et frequenter cudit. **E**xcuso fas: incuso incusas: **R**ectuso fas. **L**uso actiuum est cum omnibus suis compositis: et per dicitur. **C**u.

Cuspis. a cespes dicitur hec cuspis dis se. ge. pprie posterior pars haste. Dicitur tñ quicq; cuspis ipso hasta quicq; sumitas haste: quicq; hastile amentatū. Sed pprie vt dictū est dicitur posterior pars haste a cespite: qñ a virgulto: et cōponitur inde tricuspis.

Custum est supinū de cutio tis.

Custodia die: in custodio vide.

Custodiarius vide in custodio.

Custodio dis diui dire ditū. vñ h̄ et h̄ custos dis cōis ge. seruator: pastor: pcurator. et hinc hec custodia die. et h̄ custo della le penul. pdu. in eodē sensu: et h̄ custodiarius: et hec custodiaria idem qđ custos.

Custos in custodio vide.

Cusum p̄ vnū s: supinū de cudo dis.

Cutere. i. ferire infinitiuus de cutio tis.

Cuticula le dimi. parua cutis. Et scias q; i añ culus la vel lū in diminutiuis oibus breuiat: vt ventriculus: iuuētula feniculū. Tñ in cuticula et in nutricula iuenit lōga apud quosdā auctores licentia poetica et metri necessitate.

Cutio a cutis dicitur cutio tis si sū. i. pcutere: sed nō est in vsu. et cōponit vt cōcutio tis. i. quater. discutio tis. i. subtiliter indagare vel quater. decutio tis. i. auferre v̄l quater. ex cutio tis. i. quater v̄l subtilit̄ inq̄rere. incutio tis. i. iniicere: inferre: imittere vel quater. pcutio tis. i. ferire. recutio tis. i. iterū quater vel cutere. succutio tis subtus cutere. Et nota q; oīa ista p̄nt esse cōposita a quatio tis: qđ magl videt̄ q̄stū ad significationē: sed q̄stū ad vocē potius a cutio. Cutio tis et oīa eius cōposita sunt actiua et faciūt p̄teritū in cussi et supinū in cussū. et cor. cu. vnde Virg. in. vi. Enei. Concutit et stimulos sub pectore vertit apollo. vide etiam in quatio tis.

Cutis. cote grece: latine dicitur incisio. vñ h̄ cutis. i. pellis. Sed pellis dicitur q; extraneas iniurias corporis tegēdo pellat. Pellis v̄o detracta iam dicitur coriū a carne quā tegit: sed h̄ brutis animalibus est ppriū: cutis v̄o dicitur q; primā incisionē patit̄ s̄m̄ Du. Pap. v̄o dicitur: Cutis que in corpore prima ē sic dicta q; corpi supposita incisionē primā patiat̄. cotis enī grece latine incisio dicitur: Eadē et pellis dicitur: et cor. cu. Byrria: Pena tenet stimulos innouat ille cutē.

Cuticis. a cutis dicitur cuticus ca cū. i. stuprat̄: corruptus. qđ cōponit vt recuticus ca cū: in eodē sensu vel q; retro uersā h̄z pellē mēbri virilis. vñ recutici pprie dicuntur iudei qñ retro habentes cutē. i. circūcisi. carent enī anteriori pelle virilis mēbri. vñ Martia. ad vxorem suam ait: Nec recuticorū fugis inguina iudeorū. et Persi: Recuticorū sabbata pellis. Et vocauit sabbata recutica p̄pter recuticos: q; ad eos p̄tinent et ea celebrant.

Abir siue dauir
oraculū dei: sed in libro Regū interpretat̄ loquela.

Dabzeiamur: liber qui dicitur sermo dierū. i. paralipomenon.

Dacia cie: in dacus est.

Dactilicus ca cū: in dactilus est.

Dactilon grece latine dicitur digitus.

Dactilus. a dactilon qđ est digitus: dicitur hic dactilus li: fructus palmarū: q; digitorū similitudinē imitari videt̄: et hic dactilus li quidā pes metricus: qui ad modū digiti a longiori mō inchoans in duas desinit breues: vt Larmia menal. vñ dactilicus ca cū: vt dactilicū metrū qđ cōstat ex dactylis: vel in quo dactilus magis dñat̄. Dactilus enī inuenit̄ p̄ digito vel p̄ anulo qđ etiā apud nos s̄m̄ Hug. et vt dicit Pap. Dactilica metra principalia sunt: recipiunt tñ spondeū in locis oibus excepto quinto: sed in fine tñ trocheū. Dactilicū metrū heroicū dicitur: eo q; h̄ metrū maxime heroum: h̄ est virozū fortitū facta canent̄ et plia. Et scias q; dactilus vbiq; cōstat in heroico carmine: nisi in sexto pede. vñ versus: Sextū sperne sedē: si sumus dactili pedē. Quintū spondeus fugiat: stet sine troche. Spondus tñ

quicq; inuenit̄ in dactilico in quinto pede: vt apud Lucanū: Altus cesorū pauit cruoz armentozū. Et sic s̄m̄ Pap. et plures alios trocheus h̄z locū in heroico carmine siue dactilico in sexto pede. Alij dicunt q; tñ duo sunt pedes qđ vtimur in dactilico vel heroico carmine. s. dactil. et spondeus. vñ finalis syllaba sexti pedis siue sit longa siue sit breuis semp accipit̄ p̄ longa: vt apud Lucanū: Jusq; caritū sceleri canimus populūq; petentē. sicut et in principio tertij pedis breuis accipit̄ p̄ longa. vñ Tho. Postis siro probat hostē: ne crede: furozē Exercere suū te mediantē fitit. et huius opinionis fuit mgr̄ Bene.

Dacus ci quidam populus. et dicitur dacus qñ dagus: q; de gotoz genere dicuntur fuisse creati daci. et declinat̄: vt hic dacus ci p̄ pplo illius terre: et hec dacia ce p̄ femina: et dacus ca cū. vñ et hec dacia cie terra eoz: et hinc dacus ca cū: nomen gentile: et hic dacus ci: et hec dacia ce: sicut iam dictum est. vel qđ melius est dicam̄ q; h̄mōi noīa gentilia et patriaria: vt grecus: dacus: regū: et que designant̄ p̄fessionē: vt grāmaticus dialeticus: et qđā alia: vt nobilis: siue sint mobilia p̄ tria genera in tribus vocibus: vt dacus ca cū: siue in duabus: vt parisiensis: parisiense: h̄z inueniant̄ posita substantiue in mas. et fe. et neu. ge. tñ declinant̄ semp s̄m̄ suā declinationē mobiliū. Sic dicimus de oibus adiectiuis in neu. ge. substantiue positis: vt Albū currit. Len te puer oz declinare h̄ nomen sic positū mobilit̄. s. albus ba b̄r: et q; tunc declinat̄ h̄ albū bi errat s̄m̄ Hug.

Dagon indecli. mas. ge. in fine accētua. et vt habet̄ in. j. Negū: Dagon idolū fuit in azoto vbi arca dei capta est.

Dalila interpretat̄ paupcula vel situla coniunx sanfonis. et cor. penul. vnde in Aurora: q; caput illius spoliavit dalila sacro.

Dalmanuta locus quidā de quo habet̄ Mar. viij.

Dalmatica. dalmacia regio est. vñ dalmatic. ca cū: et h̄ dalmacia ce quedā vestis sacerdotalis: p̄mū in dalmacia regione cōtexta: et cor. penul.

Dalū li minimū velū ad nauis p̄ā defixū s̄m̄ Pap.

Dama me est quoddā animal quadrupes: vt dicitur caprea: et vt dicitur cōponi a de et manu: inde dama qñ dema: q; de manu fugiat. vñ damo mas maui. i. capere s̄m̄ Hug. Pap. v̄o dicitur: Dama animal dubi. ge. dama animalū genus timidū et imbelles: canes nimīū fugiens.

Damaris nomen cuiusdā mulieris: et cor. penul. vñ in Aurora dicitur: Lredis et o damaris quā morū grā dicit.

Damascenus: h̄ damascus ci nomē ciuitatis est: a damasco cōditore dicitur. Glosa aut̄ sup illud Isa. xvij. Onus damasci. Ecce damascus desinit esse ciuitas etc. Damascus metropolis syrie quā cōdidit eleazar seruus abraā cuius rex rati s̄m̄ semp prebebat decē tribubus auxiliū cōtra iudā. Jō spūsanctus minat̄ ei captiuitatē p̄ Isaiā. Per eā aut̄ totam puincia intelligimus. Itē alia glosa: Damascus bibens vel fundens sanguinē interpretat̄: q; ibi chain occidit abel. vñ damascenus na nū. Paral. j. ca. xvij. Supponit aut̄ et syrus et Damascenus: et h̄ damascena ne: quedam arbor. s. quoddā genus prunoz: q; ibi multū abundat et melior: vel q; primo inde aduecta est. vñ h̄ damascenū fructus eius s̄m̄ Hug. Papi. v̄o sic dicit: Damascus v̄o syrie condita et denotata a damasco vel ab eleazaro v̄o p̄atore abrae phibet̄. h̄ antea in oī syria tenuit p̄ncipatū Damascus interpretat̄ sanguine bibens: q; interfectus fuit ibi abel et chain absconsusq; in sabulo et pdu. penul. damascenus.

Damascus ci: in damascenus vide.

Damno nas in damnū est.

Damnosus sa sum: in damnū est.

Damnulū li dimi. paruū damnū.

Damnū subito et nobis nescientibus fit: sed iacturā sciētis et vltro patimur. Detrimētū v̄o leue dānū est. et dicitur dānū a diminutione rei: vñ dānosus sa sum q; infert dānū. et cōpat̄ vt dānosus s̄m̄ fiffim. vñ dānose siue fiffime aduer. et h̄ dānositas tat. Itē a dānū dāno nas nauis. et cōponit̄

vt codeno nas: indeno nas. Damno z coposita ab eo sunt actua: z caret p. z struif cu accusatio designate rem in qua trahit eoz actus: z cu gto z ablatiuo indiffereter desig nate rem respectu cui exercet actus eozu: sic oia vbalia pntia ad danatione vel ad accusatione: vel ad reprehes sione: vel ad vituperatione: vel ad monitione: vt Dano te furti vel furto. Moneo te furti vel furto. Et vt dicit Pap. danare. i. punire: aia duertere. Et vt vult phs in. v. Ethico. danu dicit ex eo q aliqs minus habet, qz debet habere Uide in satisfacio.

Damula le dimi. parua dama fm Dugui. Papias vo dicit: Damula gen? fere capreoli filis: vel vt quidam dicit mu stela. z corripit mu. Dan interpretat iudiciu aut iudicans. fuit vo fili? iacob ex an cilla rachel. Bala eni du eu pepisset dixit rachel dna eius iudicauit me dñs z exaudiens dedit mibi filiu: z ita cam nois expssit: vt qz iudicasset dñs filio ancille iudiciu noz me imponere: De cui? gene vel tribu nascitur? e antixps: e bu? figura trib? dan no conumerat inter. cxliiij. milia signatos Apocal. xviiij. De antixpo dixi in suo loco.

Danay dicunt greci: a Dano rege. Daniel interpretat iudiciu dei a dan qd est iudiciu: z el qd e de: vel qz in ps byteroz iudicio snia diuine examinatio/ tionis exhibuit du repta eoz falsitate Susanna innocete ab interitu liberauit: vel qz dei visioes vel somnia sagaci mente discernes aperuit: h z desiderioz vir dicit? est: qz pa ne desiderij no maducauit: z vinu concupiscetie no bibit. Et declinat: vt h daniel elis. z indeclinabiliter inuenit h daniel el: z acuntur el.

Danista ste mas. ge. i. fenerator: a danus ni dicit. Danubius bij mas. ge. fluu? est a copia niuu sic dicit? quib? magis auget qñ dans niue fm Dug. Pap. vo sic dicit: Da nubi? germanie fluu? dicit a vi z copia niuu quib? ma ga auget. iste est q z in europa plus oib? hz fama. Idem buster: qz du innumeras vadit getes mutat nome z maior res vires acqrit. Ozif aut germanicis iugis in occidentali bus partib? barbaroz pergens tra oriente: sexaginta flu uios in se recipit: septē hostijs in poticu mare intrat.

Danus ni mas. ge. i. fenerator: a do das. Dapacis in dapax est. Dapar. a dapes or h z h z h dapax cis. i. loquax z facud? ex cibo. z dapac? ca cu penul. cor. qd z daptic? iuenit. i. ma nifest? z apt? z larg? dapilis munific? magnific?. vñ dap patioe aduer. i. magnifice vel large dapilif munificenter. Dapes. a do das dicit h daps vel dapes: gto dapis: s; ntus singular? no est in vsu. i. epulu: s; dapes nobiliu sunt: epu le puatoz. vel dapes deoz: epule hominu: dapes qñ dans opes. z cor. da. Un quidam: Nobilitat viles frons gene rola dapes.

Dapifer ra ru penul. cor. q fert dapem. Dapino nas naui nare. i. largiri: z pcipue victu: vbu actiuu. z dicit a dapes: z cor. pi. Dapilis. a dapes dicit h z h dapilis z h le. i. largus: z pci pue in cibus. z coparat vt dapilis lioz lissim?. vnde dapfi lioz lissime aduerbiu. z h dapilitas tatis. i. largitas. z cor. pi. Un Grecif. Dapilis est dapib?: alijs reb? quoqz largus. Papias vo dicit: Dapilis grece largus vel qui sa tis erogat dapes.

Dapicis ca cu in dapax est. Dardanus fili? iouis z electe q ppter fratricidiu recessit de italia z tenuit illa loca vbi postea fuit troia: q cōgregatis bincinde rusticil illoz locoz insimul prim? actor troia exti tit. vñ troia dicit dardania: z troiani dardani z dardani des. a cui? ntō singulari subtracta de syllaba fit h darda nis dis. i. femina troiana. z cor. penult. dardan? fm Dug. Et vt dicit Puf. in tractatu possessiuoz: abusiue poete p dardanio ponit dardanu.

Darius rex chaldeozu: z formaf vocatiu? a noiatiuo remo ra us: z facit dari.

Daticius. a do das dicit daticius cia ciu: facilis ad dandū. z

datici dicunt dicitij. s. qui victi vel vincēdi tradunt se boz stibus victoribus.

Datim aduer. i. de dato in datu: in datus ta tu.

Datiuus ui pro tertio casu: a do das dicit.

Dauid interpretat manu fortis: qz vtiqz fortissim? in prelijs fuit. ipse z desiderabilis in stirpe. s. sua: de q dixerat ppha Ueniat desiderat? cuctis getib?. z est indecli. Inuenit et declinabile dauid idis penul. gti cor. vnde dauidic? ca cu vt psalm? dauidic?. Inuenit trā z penl. pdu. dauidis ibi: Israel es tu rex dauidis z inlyta ples. Meli? g dicit ille q corripuit dices: Cur ego dauidicis assuet? catib? odas. Na vt dicit mgr Bñ. Dauid pprie debet cor. penul. obli quoz si declinat: qñ ntus definit i d cor. nec e de excepti Uide in filiussalt? z in vermiculus.

Dauus ui of a greco daos mutata o in u z interposita u so nate. z fuit dauus seru? simonis: s; malus z fraudulēt?. Et interpretat dau? qñ deuus: qz faciebat simone deuiare. vt qñ dans via. Na ei? cōsilio oia agebat Paphilus. vel qñ dans vana sic faciebat simoni. Mo aut p quolibet seruo fraudulēto z callido ponit dauus.

D ante E

De prepositio regit siue exigit ablatiuu casum: z dicit qñqz natura: vt Iste pan? est de lana. aliqñ origine: vt petr? de ianua. aliqñ ordinē: vt de mane fit meridies. i. post mane Et creare est de nihilo. i. post nihilū aliquid facere. Dic aia duertēdu e q no oia q dicunt ex deo et de ipso ee dici debent: qz vt ait Aug. in li. de nā boni: no h sigt penit? ex ipso qd de ipso. qd eni de ipso est pot dici z ex ipso: s; no omne qd ex ipso est pot dici de ipso: qz no est de sua sub stantia. Ex ipso eni sunt celū z terra: quia ipse fecit ea: non trā de ipso sunt: qz no sunt de sua substātia. sicut si aliquis homo generat filiu z faciat domu ex ipso est fili?: ex ipso est domus: sed filius de ipso: dom? vo de terra z de ligno non de ipso homine.

Deambulacru cri penul. cor. vbi deambulari bene potest.

Deambulatoriu. a deambulo as or h deambulatoriu rij: qd pprie or lobiu qd fit iuxta domos ad spaciadu.

Deartuo as ex de z artuo as. z est deartuare separe art? a se inuicē: vt fit de gallinis z filib?. vide in artuo as.

Debello las laui. i. expugno: vbu actiuu: a de z bello las. vñ debellatorius ria riu. inde etiā verbalia debellatoz debelatrix debellatio.

Debeo bes bui bitu ex de z habeo bes coponif. z est debere debitu habere: qñ de alieno habere. vnde debitus ta tu: z h debitu ti penul. cor.

Debilis. a debello las dicit h z bec debilis z h le: qd facile debellat. vel debilis dicit a de z bilis qd est humor cor pus afficiēs: qñ p bilē fact? fragilis: z deorsum a viribus. Et coparat debilis lioz lissim?. vnde debiliter lius issime aduer. vnde h debilitas tatis.

Deblatero ras. i. valde blaterare vl diuulgare a de z blatero blateras.

Debrio as ex de z ebruo as: z pot ibi de ee intentiuu vel pua tiuu. z est actiuu.

Deca. i. decē. s; deca dicit greci: nos decem. Decas coste ges tes vnu z idē signit. z a deca h decas cadis. i. decē. vñ qdā per decades centu: p centu mille redundant.

Decacordus da du. i. decem cordartuz: a deca quod est decē: z corda corde.

Decalogus gi mas. ge. penl. cor. i. decē pcepta legis. nā deca decē z logos sermo dicit.

Decania. a decan? dicit bec decania nie societas decē viroz vel dignitas decani.

Decanissa. a decan? dicit bec decanissa se vxoz decani: vel q decē viros habet sub se.

Decan?. a decē or h decan? ni q decē viros hz sub se siue in ecclia siue extra fm Dug. z pdu. penl. Pap. vo dicit: Deca ni dicit q decē militib? pferunt vel clericis.

Decapolis. a deca qd e decē: z polis qd e ciuitas coponif h

- Decapolis lis. i. ciuitas vl' regio q̄ decē h̄z ciuitates sub se. z facit gt̄us singularis decapolis vel decapoleos. z ē gt̄us grec'. Mar. viij. Inter medios fines decapoleos. vñ decapolitan'. dñs illi' ciuitatis: vel ep̄s vel archiep̄s illi' ciuitatis. z cor. po. decapolis.
- Decas** cadis vide in deca. z cor. ca.
- Decedo** dis cessi cessum: ex de z cedo dis cessi. est decedere deorsum vel de vno loco ad aliū cedere. vñ z ponit̄ p̄ migrare vel mori. vñ decessus sus sui. Et scias q̄ discedim' p̄ diuortiu: abscedim' p̄ absentationē: secedim' p̄ singularitātē: decedim' p̄ mortē: discedim' ab v̄be. Vñ q̄dā: Decedit moriens: discedit ab v̄be recedens.
- Decema** deca q̄d est decē: s̄ fm̄ grecā etymologiaz dicunt̄ decē q̄si decimos: qz ligāt z coniūgāt infra iacētes numeros: nā decimos coniungere vel ligare apud eos dicit̄. z est decē nomē indecli. z ois ge. z cor. de.
- December** b̄ris. a decē z imber cōponit̄ decēber qz decim' est a p̄mo mēse. i. a martio q̄ pluuiosus est z imbr̄ib' abū dare solet. z facit ablt̄us in i: ab h̄ decēbris. p̄t etiā declinari adiectiue: vt h̄ z h̄ decēbris z h̄ bre: z h̄ z h̄ septēbris z h̄ bre. vñ z kalēdas septēbris dicim'. z facit act̄us plural in es vel in is: vt decēbres vel b̄ris.
- Decemocto** cōponit̄ a decē z octo: z est ois ge. z indecli. z pluralis numeri: A quo deriuat̄ decimuoctauus ua uū.
- Decempeda** de penult. cor. i. p̄tica decem pedū. z cōponit̄ a decē z pes pedis. Vñ Horatius in odis: Nulla decempedas metata porticus.
- Decemseptē** ois ge. numeri pluralis indecli. z componit̄ a decem z septem.
- Decēnalis**: bellū decē annis gestis fm̄ Pap. z declinat̄: vt h̄ z h̄ decēnalis z h̄ le: z pdu. penul.
- Decēnis**. a decē z ann' cōponit̄ h̄ z h̄ decēnis z h̄ ne. i. decē annoz. vñ h̄ decēniū n̄i spaciū decē annoz.
- Decēnonē** ois ge. pluralis numeri z indeclina. z cōponit̄ a decē z nouē. vnde decimusnon' na nū.
- Decens**. a deceo ces d̄r h̄ z h̄ z h̄ decēs cētis p̄cipiū. z decens aliqñ est nomen: z d̄r decens motu corporis: speciosus specie: formosus natura vl' forma. Itē decēs cōposit' p̄fect': egregie forme: z p̄fecte. z tūc videt̄ dici a numero decē. Et cōparat̄ vt decēs tior tissim'. z inde decēter tius tissime aduer. z h̄ decētia tie. Et cōponit̄ vt indecēs tis. i. nō decēs: incōueniēs. z hinc indecēter tius tissime aduerbiū. z hec indecentia tie.
- Decentarius** rij. i. ingeniosus: promptus: paratus: vel copiosus. z dicit̄ a decem.
- Decentrix** fe. ge. nauis compta: a decē dicit̄.
- Deceo** ces cui cere. i. ouenire: ad ornatū p̄tinere: vt Te decet hymn' de' in syon. Itē palliū decet istū. Et scias q̄ nt̄us hui' vbi decet debet significare ornamentuz: act̄us vō id cui' ē ornamentū. si aliter fiat nō erit latine dictū: vt Palliū decet istū. Si vō dicat̄ Iste decet palliū: vel Iste decet illud palliū: nō dicit̄ latine. z sic habet̄ ibi: Talis part' decet deum. Si vō dicatur Talem partem decet deus: vel Talis partus decet deo: nō est latinū. Item a deceo dicit̄ decet impersonale: quod magis est in vsu q̄ suū p̄sonale. z cōstruit̄ cū actō sic z suū p̄sonale. s̄ dissimilit̄: qz intrāsit̄ tie cū suū p̄sonale exigit eūdē trāsitue. Decet cōponit̄: vt cōdecet z dedecet. i. discōuenit. Deceo cū oib' suis cōpositis neu. est: z cor. primā syllabā. Vñ Quidi': Te decet ingenuos tedia ferre sui.
- Decerno** nis ex de z cerno nis cōponit̄. vide in cerno.
- Decerpo** pis p̄si ptū a de z carpo pis cōponit̄. z est decerpe de alijs carpe. i. eligere.
- Decesso**. a decedo dis cessum: u in o fit decesso sis siui situm v̄bū desideratiuū. i. desidero decedere vel declinare.
- Decessus** sus sui. i. mors. vide in decedo.
- Decetero**. i. deueno: deinde: iterū. Et scias q̄ nō est h̄ cōpositio s̄ q̄dā irregularis vocū cōgeries sic in tertia parte dixi in ca. de figura cōposita q̄si in fine.
- Decibilis**. a decem deriuat̄ hic z hec decibilis z hoc le: quē
- decet aliq̄d: vel potest decere: vel quod decet.
- Decido** dis di dere. i. deorsum cadere: z caret sup̄. z cōponitur ex de z cado: z cor. ci. Itē inuenit̄ decido dis si sum. i. deorsum cedere vl' valde cedere. z tūc cōponit̄ a cedo dicit̄ cecidi. z pdu. ci vbi qz.
- Deciduis** dua duū. i. ad cadendū facilis: a decido dicit̄.
- Decies** aduerbiū numeri. i. decē vicib': a decē dicit̄.
- Deciessepties** aduerbiū numeri.
- Decimo** mas in decimus est.
- Decimula** le dimi. parua decima: z cor. penul.
- Decim'**. a decē dicit̄ decim' ma mū: z hec decima me. vnde decimo mas maui. i. decimā partē dare vel auferre. Et est notādū q̄ antiq̄ dicebāt decum' pro decim'. vnde h̄ decuma pro decima: z decumare pro decimare: q̄d cōponit̄ cū e z dicit̄ edecumo mas. i. decimas exerce. Itē inuenitur decimo mas. i. decimas auferre. z tūc cōponit̄ a decima me. Vide in q̄dragesima: z in consuetudo.
- Decimusseptim'** ma mū dicit̄ cōposita: vel potest deriuari a decem z septem.
- Decipio** pis cepi ceptū. cipere. i. fallere. z cōponit̄ ex de z cupio pis. vnde deceptorius ria riū: hic deceptor: hec deceptrix: z hec deceptio.
- Decipula** le penul. cor. a decipio pis cepi. z dicit̄ instrumentū q̄d ad aliq̄d decipiendū efficit̄: sic muscipula ad mures capiēdos. vñ decipula p̄t eē deceptio: muscipula laque' pedica. Dicit̄ aut̄ a decipiendo: qz sic ponit̄ vt dū esca ponitur nequaqz ipsa trāseunte videat̄: q̄ videlicet nō facile deciperet si videri potuisset. Job. xix. Abscōdita est in terra pedica eius z decipula eius sup̄ semitā. Vñ quidā decipula capiunt̄ aues que fossa dicatur.
- Declino** nas naui nare ex de z clino nas cōponit̄: non est in vsu. z est declinare de vno loco ad aliū vel deorsum clinare vel variare. vnde h̄ z hec declinis z h̄ ne: z declinus nauū: z hec declinatio onis. z declinatus ta tū quod declinatur vel declinari p̄t. z est actiū declino: z pdu. penul.
- De declinatione nominū** dixi in tertia parte.
- Decliuus**. a de z cliuus cōponit̄ h̄ z h̄ decliuus z h̄ ue: z decliuus ua uū in eodē sensu. i. deorsum inclinat' vel plēn' q̄si deorsum a cliuo. vnde h̄ decliuitas. z pdu. p̄dicta cū.
- Decliuus** ua uū in decliuus est.
- Decollo** las lati lare. i. collū amputare: verbū actiū: ex de z collū li. z scribit̄ p̄ duo l.
- Decolor** lozis cōis ge. ex de z color componit̄. i. sine colore. Vnde decolorare. i. fuscare: verbū actiū. z dicit̄ decolor q̄ fit ei color. z cor. co.
- Decora** decet deriuat̄ h̄ decor coris. i. honor: z cor. o in grō z sic sumit̄ Dan. xi. Et stabit in loco eius vilissimus z indignus decore regio. z infra etiā: Non tribuet̄ ei honor regius. Itē a decet deriuat̄ decor coris produ. o in grō. i. venustas: z pulcritudo. Inuenit̄ tñ fm̄ quosdā antiquos p̄ honoris ra rū adiectiue positū: z tunc est cōis ge. z cor. o in grō: z fm̄ h̄ cōponit̄ cū in vel de: z d̄r h̄ z h̄ indecor coris: z h̄ z h̄ dedecor coris cor. o in grō. in eodē sensu. i. inhonorus: dedecorosus. Virgi. in. x. Non tñ indecoroz tua te regina reliq̄t. Hoc exemplū adducit̄ P̄ris. in. vi. h̄. z fm̄ h̄ ab eo p̄t deriuari decorus ra rū. i. honorus media cor. vel decorus. i. honor' deriuat̄ a decus coris. vñ Statius theba. Terrarū decora alta viri: deoziqz iugales. Itē a decus d̄r decoro ras media cor. i. honorare. vñ Dou. in epi. Et genus z formā regia pecunia format. Alcibiū matū decorat sua dela venusqz. Itē a decor coris d̄r decorus ra rum. i. pulcher egregius vel p̄fecte forme venustas vel potest deriuari a numero decem: z pdu. o. vñ Theodolus: Virgo decora nimis dauid de semine regis. Itē quidam dixit̄: Ad celi decora nos erige virgo decora. Item a decor dicit̄ decoro as media produ. i. venustate. Vel potius dic fm̄ P̄ris. q̄ decor deriuatur a decoro ras abiecta o. Et cōponit̄ decoro: vt condecoro ras. Itē scias q̄ a dedecet. i. discōuenit deriuat̄ h̄ dedecus coris. i. vituperatio q̄ fit c̄tra decus. Vñ Aug. Nunq̄ est dedecus tū

pe sine decore iustitie. 7 cor. h co dedecoris. Uel cōponif
ex de 7 dec. vnde decorosus sa sum. Et cōparaf: vt decos
rosus fioz sissim. vnde decorose sius sissime aduer. 7 de
decoro ras penult. cor. i. inbonestare: vitupare. Et nota qd
decoro ras siue corripiat mediā syllabā siue pducatur acti
uū est cū oib⁹ suis cōpositis. De predictis nota vsus: Quē
veneroz decoro: quem pulchrū reddo decoro. Nūc hoies
decorant quē vestimenta decorant. Te vestis pulchrum
reddit natura deorum.

Decorus ra rū in decor exponif.

Decrepitus. a de 7 crepo pas cōponif decrepit⁹ ta tū: valde
senex qsi deorsum a crepoze: qz iam desierit crepare. i. so
nare. s. aperte loqui: vel plationē exprimere.

Decretalis in decretū exponif.

Decretista ste cōis ge. q studet in decretis: a decretū dicit.

Decretū. a decerno nis dicit decret⁹ ta tū: 7 h decretū ti. i. sta
tutū patrū definitū iudiciū. vnde hic 7 h decretalis 7 h le
vt ista dicta sunt decretalia. i. q in decretū stinent. 7 plu
raliter h decreta pro libro in quo stinent decreta. Inue
nit etiā h decretalis lis substātiue: vt In tali decretali sic
dicit. Itē decret⁹ ta tū iuenif in decretesco scis creui cretū:
7 pōt ibi de eē augmētatiuū vel priuatiuū. vñ scias qd de
cretū est supinū duoz vboz. s. decretesco scis: 7 decerno nis
st decretū est eoz pteritū.

Decretū pteritū de decerno. 7 de decretesco.

Decubie arū. i. vigilię: vñ qd vulgo dicit palee mulieris. vñ
dicit Dec iacet in decubijs. 7 dicit a decūbo bis: vñ a de
cubo decubas quod est vigilare vel iacere in partu vel in
infirmate.

Decumanus. a decē dicit h decuman⁹ ni. i. maxim⁹ limes
inter agros q ab oriēte in occidentē p trāuersum dirigit:
q qz formā decē efficit decuman⁹ est appellat⁹. Alger enī
bene diuisus figurā denarij numeri efficit. Nā cardo dī
ali⁹ limes in agris q a septētrione direct⁹ est. 7 dī a cardi
ne celi: qz ibi celū voluit.

Decures ris in decurio est. 7 pdu. cu.

Decurio. a de 7 curio cōponif h decurio onis. i. de curia eie
tus: vel poti⁹ de curia existens. In eodē sensu inuenif h
decures ris: 7 h decudes dis. Inueniunt etiā h noialin
alia significatiōe. s. p eo q pteest decē viris: 7 tūc deriuat
a decē. vel pnt cōponi a decē 7 cura: vel curo ras. i. decem
curas: vel decē hñs in cura sua. Itē decuriones dicunt⁹ q
accipiūt curā de plebe 7 ciuilia officia pcurāt 7 exequūt.
7 cōponif tūc a de 7 cura re.

Decursum aduer. i. fugaciter vel desuēter: a decurro ris dī.

Decurso sas vñ frequē. 7 format ab h vltimo supino decury
su u mutata in o.

Decus. fm Pāp. h decus decoris est glie: s; h decor coris ē
forme. Uide in decor vbi pleni⁹ exponif.

Decuso. a decus decoris dicit decuso sas. i. venustare: adoz
nare. vnde decusatus ta tū: 7 decusatum aduer. i. adornate
7 venustatum. Uel potius decuso cōponif a de 7 cuso sas
sicut dixi in cuso sas.

Dedalus. dedalon interpretat doct⁹. 7 inde fuit qdā dicitus
dedalus q fuit valde doct⁹. 7 ingeniosus artifex. vñ 7 qli
bet ingeniosus artifex pōt dici dedalus. 7 cor. da.

Dedecus in decor vide.

Dedere est infinitiu⁹ de dedo dis: 7 cor. penul. vel ē pteritū
pfectū de do das dedi. 7 pluraliter dedim⁹ dedistis dede
runt vel dedere. 7 pdu. penul.

Dedico cas caui care. i. ssecrare deo copulare vel dare pficē
a deo 7 dico cas. 7 cor. di. vide in encenia.

Dedidi penul. cor. pteritū de dedo dis.

Dedisco scis ex de 7 disco cōponif. 7 est dedicere obliuioni
tradere: siue qd dedicera pderē. Uide etiā in disco.

Deditio onis se. ge. in dedo dis est.

Deditus in dedo dis est.

Dedo. ex de 7 do das cōponif dedo dis didi ditū. i. reddere
se victū vel vincēdū hostib⁹ victozib⁹ se tradere. vnde hec
deditio onis talis traditio aut redditio. 7 dediti⁹ tia tū q

sic se tradit. 7 dediti⁹ etiā dicit q de sua puincia ad aliam
se tradit. Inuenif etiā dedere pro dare siue amare: 7 pro
tradere fm Hug. Papi. vñ dicit: Deditio qñ victi hosti
bus se tradit: spōtanea traditio. Deditij a deditiōe dicit:
quōdā dū aduersum populū romanū serui arma sumpsi
sent: cōprehēsi stigmatib⁹ affecti sunt: ex bis post manu
missionē propter supplicioz notas ad dignitatē ciuū ro
manoz nō puēiūt.

Deduco cis xi ctū ex de 7 duco cis cōponif: 7 pdu. du. 7 est
deducere de vno loco ad aliū ducere: vel valde ducere. vel
deducere est amicū abeuntē psequi 7 comitari: quod vul
gare quozundam redolet.

Deerunt ē futurū de sum es est: p u nō i. vñ dicēdū ē deerūt:
preeerūt: inerūt: nō deerint: preeerint: inerint.

Defamo mas maui ex de 7 famo mas. 7 est defamare cōui
tiari: criminari: famā auferre. 7 pdu. fa. Uñ qdā: Sama
volat trāstiqz modū quocūqz ferat.

Defatigo gas est vñ actiuū ex de 7 fatigo gas. 7 ē defatiga
re valde vel deorsum fatigare: vel a defatigatiōe alleuare
7 pdu. ti. vnde defatigatus ta tū.

Defecatus ta tū in defeco cas est.

Defeco cas ex de 7 feco cas. 7 est defecare purgare: qsi deoz
sum a fece ponere. inde defecatus ta tū. i. sine fece: vel sine
sordib⁹: vel purus penul. pdu.

Defectio onis in deficio est.

Defectus in deficio est.

Defendo dis di ex de 7 fendo. i. ptegere. inde hic defensor
soris: actor: pson⁹: 7 defensori⁹ ria riu: 7 h. defensio onis.

Defensaculū li. i. defensio: vel id quod defendit. 7 dicitur a
defenso sas.

Defenso sas vñ frequē. 7 format ab vltimo sup. defendo. s.
defensu: u in o. 7 est defensare frequēter defendere.

Defertio tis defertū. i. valde vel deorsum implere: euacuare
a de 7 fartio tis. 7 inde deferto tas frequē.

Defero fers tuli latū: ex de 7 fero fers. 7 est deferre de vno lo
co ad aliū ferre: vel deorsum ferre. 7 deferre. i. accusare: in
q significatiōe sepe inuenif in Boe. de iso. Et deferre. i. ho
nozē impendere. 7 fm h ostruif cū dō: vt ego defero tibi
i. honozē impēdo. vñ versus: Defero fert accusat honozat
fertqz deorsum.

Deferret est subiunctiuū modi de feroz ferris. vñ dicēdū est
cū deferrer rer| vel rere ref. silr dferret: auferret. Judi. xxj
Quare dñs deus isrl factū ē h malū in pplo tuo: vt bodie
vna trib⁹ auferret ex nobis.

Deferro ras: ex de 7 ferro ras cōponif. vide in ferro ras.

Deferto tas vñ frequē. a defertio tis defertū tu u in o.

Defessus sa sum est participiū de defetiscoz sceris. Uide in
defetiscoz sceris.

Defetiscoz. antiq dicebant fatiscoz sceris fessus sum: qd nos
non dicim⁹: s; cōponif defetiscoz sceris defessus sum. 7 h
vtimur. defetisci aut est deficere: vñ fatigari: vinci. 7 qd de
fetiscoz faciat defessus testat Pziscia. in. x. li. dicēs: Defe
tiscoz defessus: facit supinū: 7 participiū pteriti tps defes
sus: nā ab eo q deficio defect⁹ fit participiū pteriti tps. 7
vt dicit Pāp. defessus exhaustus lassus: fatigat⁹: lassatus
a defetiscoz.

Deficio cis feci sectū: a de 7 facio. 7 inuenif in duab⁹ signifi
catiōib⁹. s. in absoluta 7 trāsiua. Nā deficere. i. defectū
pati: deesse. vt Iste lassus deficit. Itē deficere. i. destitue
re: derelinquere. inde defect⁹. 7 inde h defectio onis. 7 vt
dicit Pāp. defect⁹ qrtē declinatiōis solis 7 lune varij la
bores. Solis: cū inter nos 7 ipm luna obijcit: qd nunq
fit nisi finita luna. Lune enī defect⁹ cū inter solē 7 ipsam
terrā ymbra terre obijcitur.

Definio nis nitū nitū ex de 7 finio nis. 7 est de definire val
de finire: 7 idem etiam qd diffinire. vnde definitus ta tū
Ac. ij. Nūc definito sfilio 7 psciētia dei traditū. 7 pdu. fi.

Defio fis ex de 7 fio fis. vide in fio fis.

Defiteoz fiteris ex de 7 fateoz. Et fm Papiam defitetur ne
gat abnuat.

Deflagro gras ex de et flagro gras. et est deflagrare exardere
diuulgare: furore deponere.

Defluo is ex de et fluo is. vide in fluo is.

Defluus. a defluo is dicitur defluus a um id quod cito discurrit
Et h defluu flui. i. decursio.

Deformis. a de et forma componitur h et h deformis et h me. i.
turpis: quasi deorsum a forma. s. pulchra. Itē deformis. i. vl
tra modū magni: quasi deorsum a forma. s. iusta. vnde defor
miter aduer. et h deformitas tatis. Et fm Pap. deformis
cui deest forma. et spectat ad corp^o. turpe aut ad crimē vel
ad animū refertur.

Defresus sa sum. i. detritus: decussus. et dicitur a defrendo
des. et pducit fre.

Defringo gis fregi fractū. i. valde et deorsum frāgere: a de et
frāgo gis componitur.

Defraudo das. ex de et fraudo das fm theologos dicitur defraudo
do das. tñ fm Hug. debet dici defruo au mutata in u lō
gā. et est defraudare vel defrudare valde fraudare. Uide i
fraudo das. Papi. etiā dicit: Defruo a fraudo componitur
au in u: sicut claudio includo.

Defunctorie. i. trāfitorie: leniter.

Defunctus. a defungor geris. i. deorsum a functione eē. vñ
qz q moris deorsum fit a functione vite: id dicitur defungi. i.
mori. vnde defunct^o ta tū. i. mortuus: qz deorsum est a fū
ctione vite. Itē quondā functi dicebant quoddā gen^o ci
uiū q fungebantur officio et honore aliquo. vñ defunctos
mortuos dicimus q cōpleuerūt vite officia. nihil enī iam
faciūt. et inde hec defunctio onis. i. mors. Queri h pōt an
mortui maxime dānati sciant vel recordent ea q h sciue
runt: Ad h dico q sic ppter pfectā scōz bñtudinē nil erit
in eis qd nō sit gaudij materia: ita nihil erit in damnatis
qd nō sit eis materia et cā tristitie: neqz aliqd qd ad tristi
tiam pertinere possit eis deerit: vt sit eoz miserie cōsideratio
cōsumata. Erit ergo in dānatis actualis cōsideratio eoz. s.
q scauerūt pñtis vt materia tristitie: nō aut vt delectatio
nis cā. Cōsiderabūt aut et mala q gesserūt ex quib^o dānati
sunt: et bona neglecta q omiserūt et ex vtroqz torquebunt.
Sicut et torquebunt de h q cōsiderabūt notitiā quā de re
bus speculabilib^o habuerūt impfectā eē: et amisse sumā
ei^o pfectionē quā potuerūt adipisci. Itē qrit an dānati
videant gloriā btōz: Ad h rñdet Greg. in homel. de diuis
te epulone sic dicens: Credendū est q ante retributionem
extremi iudicij iniusti in requie quosdā iustos cōspiciūt
vt eos videntes in gaudio nō solū de suo supplicio: s; etiā
de illoz bono crucient. Iusti vō in tormētis semp intue
tur iniustos vt hinc eoz gaudij crescat: qz malū qd cōspi
ciunt misericorditer euaserūt. Tantozq maiores ereptori
suo grās referūt qnto vidēt in alijs qd ipsi perpeti si eēt
relicti poterūt. De h vide in sapiētia. Uidebūt aut dānati
bonos ante diē iudicij: non h modo q gloriā eoz qlis sit
cognoscāt: sed solūmō cognoscēt eos eē in glā qdā inesti
mabili: et ex h cruciabunt tū propter inuidiā dolentes de
felicitate btōz: tū propter h q ipsi talē gloriā amiserūt. s;
post diē iudicij oīno visione btōz priuabunt. nec tñ ex h
penā eoz minuet s; augebit: qz memoriā habebūt glorie
btōz quā in iudicio vel ante iudiciū viderūt: et h erit eis i
tormētū. S; vlti^o affligent in h q videbūt se indignos
reputari etiā videre gloriā quā sci merent habere. Itē
pōt queri an dānati videant ea q in h mundo agunt: Ad
h rñdet Greg. xij. Moral. tractās illud Job. xiiij. Siue
nobiles fuerint filij ei^o siue ignobiles nō itelligūt. Sicut
hi inquit q adhuc viuētēs sunt: mortuoz aīe quo loco ha
beant ignozāt: ita mortui vitā in carne viuentiū post eos
qliter disponat nesciūt: qz vita spūs lōge est a vita carnis.
qd nō de aiab^o scis sentiēdū nō est: qz q intus oīpotentis
claritatē vidēt: nullo modo credendū est q sit foris aliqd
qd ignozēt. De h dicā in sanctus. Dico ergo q boni vidēt
q fiunt circa suos: mali aut nō. Et si dicas: Magis distat
a dānatis gloria btōz q ea q in h mundo agunt: s; ipsi nō
vidēt ea q circa nos agunt: ergo multo min^o pōt vidē glo

riam btōz. Dico: ea q hic agunt nō ita affligerēt dānatos
in inferno si viderent sicut gloria scōz inspecta: vñ nō in
ostēdunt dānatis ea q h agunt sicut gloria scōz qntis et
eoz q h agunt qdā ostēdant eis. s. ea q in eis tristitiā au
gere pōt: s; p se nō videant. Quō aut aīe in purgatorio cō
stentes pōt scire qn pro eis suffragia fiant dicā in purga
torio. Itē quō intelligat q diues epulo dānatus roga
uit pro fratrib^o suis cū in inferno sit pfectū odiū: et defido
rant dānati oēs dānari: dicā in inferno. Itē cōuenit q
an boni bonos in regno vel mali malos i supplicio agno
scant. Hui^o rei sentētia in vbis dñicis in euāgelio luce est
luce clari^o demōstrata: vbi dicit q lazari abraam cognouit
et diues fratru suoz in tormētis inferni meminuit. Et
quib^o vbis vt dicit Greg. iij. dialo. aperte declarat q
boni bonos et mali malos cognoscūt. Si enī abraam laza
rū minime cognouisset nequaqz ad diuitem in tormētis
positū de trāfacta ei^o trititiōe loqueret dicens q mala re
ceperit in vita sua. Et si mali malos nō cognoscēt nequaqz
diues in tormētis posit^o fratru suoz etiā absentiu memi
nisset. quō enī pñtes nō potuisset agnoscere q etiā pro ab
sentiu memoria curauit exorare: Quia in re etiā ostendit
q et boni malos. Nā diues ab abraam cognoscit: et mali
cognoscēt bonos: quia etiā electus lazarus a reprobo est
diuite cognit^o. Itē vt dicit Greg. fit sic in elect^o quoddā
mirabili^o: qz eos nō solū agnoscūt quos in h mūdo nou
erunt: s; velut vicinos ac cognatos cognoscūt bonos quos
nunqz nouerūt. Quō sancti orationes nostras cognos
cant dicam in oratio.

Degradio as in gualdia die exponitur.

Degeneris apud aī quos fuit ge. oīs: apō nos ē cōis. vñ po
t^o ē cōis ge. declinatōe s; oīs cōstructione. et dicitur degener
deorsuz ē a genē et nobilitate. i. indecor. et deriuat a dego
nero ras: et cor. penul. gti. Lucan^o in. vi. Degeneres trepi
dant animi peioraqz versant. Pap. vō dicit Degener dicit
nobili genere nascit et inhoneste vituit. Degener ignob
lis impar generi: suo generi dissimilis.

Degenero ras ex de et genero ras in genero ras est.

Deglutio tis tui vide in glutio tis. et pdu. glu.

Degina grece morsus latine fm Hug. et Papiam.

Dego gis gi. i. viuo. et caret supino fm vsuz. et est cōpositū a
de et ago gis. et pdu. de. Uñ in Aurora dicit: Qui cor hū
humile vel casto corpore degunt.

Degulator dicitur q gule sit deditus.

Debisco scis. i. deorsum vel valde hiscere. vnde debiscēs oīs
ge. i. apertū hiatū et diffusum habens: valde hiscens: a de
et hisco componitur.

Dehorto: taris in hortoz taris vide.

Decida. deus componitur cū cedo dis: et dicitur h et h decida de
penul. pdu. q deū occidit.

Decicola. deus componitur cū colo: et dicitur h et h decicola le penul.
cor. q vel q colit deū.

Deiecto tas vbu frequē. a deicio cis iectū.

Deiero ras in iuro ras vide.

Deifico. de^o componitur cū facio cis et dicitur deifico cas. i. deū faci.
vnde deificus ca cū penul. cor. i. diuin^o.

Deicio cis ieci iectū ex de et iacio cis componitur. et est deicio
re deorsum vel de vno loco ad aliū iacere. vnde deictum
ta tū: et deiecto tas frequē.

Deinceps. i. ab hodie in antea: aduer. tpis vel ordinis. et dicitur
nit in ps. et vt dicit Hug. componitur a de et incepto: et dicitur
penul. acuit: sic deloge: abint^o. et hūc sequor.

Deinde antepenul. acuit. vide in inde.

Deintegro. i. iterū vl rursus fm Pap. vide i iteger fm Hug.

Deiuo ras penul. pdu. ex de et iuro ras: vide in iuro.

Delabor beris lapsus sum. i. de vno loco ad aliū vel deorsuz
labi: ex de et labor beris componitur: et pdu. la.

Delapido das verbū actiuū penult. cor. et est delapidare fm
Pap. euertere: cōsumere: erogare: vel vastare.

Delator toris. i. accusator: a defero fers deriuat: qd est accu
sare. et sic sumit. ij. Mach. iij. Simon aut predict^o pecu

narū & patrie delator. i. accusator. & ut dicit Pāp. delator
accusator eo q̄ detegit q̄ latebat: aut facultates pdit alie
nas. Pōt etiā delator poni in illis significatiōib⁹ in qui
bus defero ponitur.

Delatura re d̄r accusatio v̄l pditio detractio v̄l deportatio.
Delatus a defero dicit. i. de vno loco ad aliū latus: vel deoz
sum latus: accusatus.

Delboza interpretat̄ apis & loquax. apis enī fuit: qz fuit ad
bellū p̄mptissima: dimicās aduersus sifarā quo p̄empto
cecinit canticū: & inde loquax. & cor. penul. Uñ in Aurora
dicit: Dic subijt mortē rebebecce delboza nutrix.

Delecto. ex de & lacto as cōponit̄ delecto tas: & mutat̄ a in e
Inuenit̄ etiā depo. in eodē sensu. Uñ p̄pha: Delectent̄ i
letitia & exultatiōe. Et est delectare gaudere: iocūdari: pla
cere. & siḡt h̄ v̄bū delecto magis passionē intrinsec⁹ natā
q̄ actionē trāseuntē: s̄ illā siḡt ad modū actionis. Et inde
delectat̄ imp̄sonale: & hec delectatio nis. & hec delitie arū:
quia delectant.

Delectus tus tui. i. delecti. & adiectiue delect⁹ ta tū a deligo
gis. Et ut dicit Pāp. Delecta de multis electa persona a
deligo deligis.

Delego gas gaudi ex de & lego gas. inde delegans tis partici
piū. & est delegare de vno loco ad aliū vel deorsum legare
Inde delegat⁹ ti: & pdu. le.

Deleo les leui lere letum. i. destruere: extinguere: interficere
ex de & leo les q̄d non est in vsu. inde deletus ta tum. i. de
structus penulti. pdu. Uñ dicit Pāp. in. in. ix. li. Deletū a
deleo. vñ & letū ipsa res que delet vitā quasi a leo simplici
quod nō est in vsu. Et formatur deletum a deleui: ut mu
tata in tū: & produ. de. Birria: Omnia mors delet omnia
morte cadunt.

Deletus ta tū in deleo est.

Delibatio in delibo est.

Delibo bas bati bare: vnde delibans tis participiū: delibu
tus ta tū. vnde delibatio onis se. ge. & cōponit̄ delibo ex
de & libo bas. & est delibare sacrificare: imolari: extingūe:
olūmare: & tingere: vel parū degustare. & fm hāc significa
tionē dicit ad Ro. xj. D̄ si delibatio est scā & massa. Deli
batio enī accipit̄ ibi pro particula vel portione ad filitū
dinē ei⁹ q̄ parū & tingit vel degustat de re vt hēat experiē
tiā totū. D̄ imolari etiā d̄r deliboz: p̄ in secūda ep̄la ad
Thimo. ca. iiii. Ego enī iam deliboz. i. imolor: qz paratus
erat oīno imolari in morte sua. & pdu. li. vñ quidā: Uinū
delibo de quo tētans ego gusto.

Delibuo is bui butū buere. i. inungere. & est cōpositū a de &
oleo vel liquore & buo. vnde delibuere q̄si de oleo vel li
quore p̄fundere. vnde delibutus. Quidā tñ dicūt q̄ deli
buo cōponit̄ a de & oleo vel liquore & imbuo: & nō a buo
qz buo fm eos nihil est.

Delibutus. a delibuo is dicit̄ delibut⁹ ta tū: q̄si de oleo v̄l li
quore unct⁹ fm Hug. Pāp. v̄o dicit: Delibut⁹ p̄fusus:
bene victus: & tactus: delicat⁹: oleo unctus.

Delicatus. a delitie deriuat̄ delicat⁹ ta tū. i. delitijs affuet⁹:
insolens angustiarū & doloz.

Delitie. a dilecto tas he delitie arū: qz delectāt. v̄l dicit̄ deli
tie qz inde delectant̄ hoīes. vnde delitiosus sa sum: plen⁹
delitijs. Et cōparat̄: vt delitiosus fior sissim⁹. vñ delitiose
fius sissime. vnde h̄ delitiositas tatis.

Delictū. a delinquo quis liqui lictū dicitur h̄ delictū cti q̄si
derelictū qz derelinquit officiū suū. & est delictū in omi
sione q̄si. i. nō implet̄ dei mādātū. P̄ctm̄ v̄o in cōmissiōe
fit q̄si. i. prohibitum fit. sed aliqñ vnū ponitur pro altero.
Uide in peccatum.

Deligo gis legi deligere q̄si de alijs legere. i. eligere: a de & le
go gis componit̄: & cor. li.

Delimino nas nauī v̄bū neu. a de & limino nas. & est delimi
nare valde liminare: vel deorsum limē auferre.

Delimo mas: valde limare: vel limen auferre. Uide in limo
mas. In alia etiā significatiōe hoc verbo vtimur: vt iste
vult delimare vicinos suos. i. destruere: q̄si oīno de limo

i. mundo auferre.

Delinificus ca cū in delinio est.

Delinio nis. i. placare: dulcē facere & lenē. vnde delinitus ta
tū: & h̄ delinitio onis: & h̄ delimētū ti. i. placatio: dulcedo:
blādimentū. & p̄ cōpositionē delinific⁹ ca cū. i. callid⁹ cō
sultator vel blandiloquus.

Delino nis leui linere letū ex de & lino. & ē delinire valde vel
deorsum linere: vel planare: vel delere: vel occidere. & cor
ripit li vbiqz.

Delinquo q̄s qui ex de & linquo q̄s: & amittit n̄ i p̄terito. & ē
delinq̄re peccare omittēdo bonū: & delinq̄ndo dei mādātū.
Propheta: Priusq̄ humiliarer ego deliqui.

Deliqui est p̄teritū de delinquo quis: & pdu. penul.

Deliquiū qui deliq̄tio. i. decursio: distillamē: defect⁹. & de
riuat̄ a deliqueo ques. vide in liqueo ques.

Deliquus qua quū. i. defluus: purus: vel liquidus. & dicit̄ a
deliqueo ques.

Deliramentū ti ē fatuitas: demētia: discordia: v̄l deuiatio a
rectitudine: & dicit̄ a deliro ras.

Deliro ras penul. pdu. in lira exponit̄.

Deliteo tes tui ex de & lateo tes cōponit̄: & mutat̄ la i li cor.
& est delitere deorsum latere.

Delidus in delos est.

Delos interpretat̄ manifestatio: vñ qdā insula dicta ē delos.
& o uersa in u d̄r h̄ delus li: qz appollinis n̄sa q̄ alibi da
bant̄ obscura ibi dabant̄ manifesta: vel qz post diluuiū
q̄d ogygy tpe fuit: añ oēs terras radijs solis illuminata ē
& p̄ma manifestata est visib⁹: & inde dicta est delos & ciui
tas & insula. & h̄ fuit rei vitas: s̄ fm fabulas aliter dicat̄. &
a delos deriuat̄ deli⁹ lia liū: & h̄ deli⁹ lij. i. appollo. & h̄ de
lia. i. diana: vel qz ibi colunt̄: vel qz ibi nati sunt.

Delphin phinis vel phinos: & etiā h̄ delphin⁹ ni: & pōt for
mari a ḡtō greco. i. delphinos: o mutata in u fit h̄ delphi
nus ntūs latin⁹. & dicit̄ delphines qdā pisces marini qz
voces hominū sequūt̄: vel qz simphoniā gregatim faciūt
a phone q̄d ē son⁹. & pdu. phi. Uñ Qui. in epi. Jam n̄ras
curui nozunt delphinos amores.

Delubzū bri penul. nāliter cor. d̄r tēplū a delēdo: q̄si delens
ymbzā: qz in sacris tēplis delent̄ vmbzē pctōz. Itē delu
bra dicit̄ tēpla sacros fontes habētia in quib⁹ pctōzes
diluunt̄ siue abluunt̄: & regenerant̄ p̄ baptismū: a delēdo
vel diluendo.

Delumbis cōponit̄ a de & lumb⁹: & d̄r h̄ & h̄ delūbis & h̄ be
q̄si deorsum a lumbo. i. fortitudine.

Demarchus chi. i. p̄nceps sup decē. & componit̄ a decē & ar
chos q̄d est princeps.

Demas. i. ornans: in diadema vide.

Demens. a de & mens cōponit̄ demēs tis ge. oīs: q̄si deorsū
a mēte. Et cōparat̄: vt demēs tior tissim⁹. vnde demēter
tius tissime aduer. & h̄ demētia tie fm Hug. Pāp. v̄o dicit̄
Demens q̄si diminutionē mētis habeat. Est v̄o demens
tpalis: amens v̄o perpetuus.

Demensum incisum sectū: defectū: vel mēsuratū fm Pāp.

Demento tas. a demēs d̄r demēto tas. i. furere: vel furiosū
facere. & demētoz taris depo. in eodē sensu. vel d̄r demen
tare q̄si dementū facere: ex mētē. i. rōnē ponē. Act. c. viij
Magis suis dementasset eos.

Demeo as auī ex de & meo as. & est demeare deorsū vel val
de vel de vno loco ad aliū meare vel trāfire.

Demergo gis si sum ex de & mergo gis. & est demergē deoz
sum mergere: vel a mersione: quasi a deorsum subleuare.
Psal. Nō me demergat tēpestas aque.

Demeto. ex de & meto tis cōponit̄ demeto tis. i. destruere:
abscindere: & deficcare. & cor. me.

Demiroz raris ratus sum ex de & miroz cōponit̄. & est demi
rari valde mirari: vel deorsum. vñ etiā ponit̄ pro despice.
q̄d enī despiciū q̄si sub nobis aspiciū. & pdu. mi.

Demitigo gas gaudi ex de & mitigo as. & est demitigare de
mulcere: vel pcutere. & cor. ti.

Demo mis dempsi ptū mere. i. extrahē: mittere. & pdu. de.

- Doza. epi. Deme supcilio nubē plerūq; molestus.**
- Demolior. a de & molior cōponif. demolior liris liuis sum liri. i. valde moliri vel deorsus. v. demoliri. i. destrui. & q̄si dissipare: & vetustatē vult. q̄si ad nihilū redigere. Uñ in Math. vj. Ubi nec erugo nec tinea demolif. & pdu. li.**
- Demollio lis lini ex de & mollio lis cōponif. & est demollire valde vel deorsum mollire: v. indurare. & scribitur per geminum l.**
- Demon monis interpretat perit. vel sciens. vnde h̄ demoniū nij illud idē. s. malus spūs. & demoni. ca cū penul. cor. s. a demoniū demoniac. ca cū. Demon cōponif cum cacos qd̄ est malū & calo qd̄ est bonū: & d̄r cacodemon & calodemon: & sunt cacodemones mali angeli: q̄si mali sciētes vel malū sciētes. calodemones boni angeli q̄si boni vel bonū sciētes. & scribit p̄ ae daemon: & cor. penul. in obliq̄s. De corpib⁹ demonū h̄s in succuba. Itē q̄liē impmāt fātafiā h̄s i volūtas. Itē de obstinatiōe demonū h̄s in infern⁹ & i pena. Itē an demones corpa trāsmutēt dicā in diomedes. Itē vide in antiq̄ps: & in diabolus: & in miraculū. Et fm̄ Jsi. demones triplici acumine scie vigēt. s. subtilitate nature. i. ingenij: experiētia tēporū: reuelatiōe supnoꝝ spiritūū. Ali q̄si ijde nefandi spūs etiā q̄ ipsi acturi sunt velut diuinādo p̄dicūt. Rō aut̄ p̄dictoꝝ est: Lū enī pctm̄ nō tollat naturā s; tñ diminiuat habilitatē ad bonū fm̄ q̄ magl faciat a grā distare oportet in demonib⁹ lumē intellectuale p̄spiciū remanere: qz natura eoz̄ intellectualis est. Cognitio aut̄ eoz̄ ē de reb⁹ dupliciter. Quedā enī sunt quoz̄ cognitio p̄ causas nāles v. signa haberi nō pōt. & talia nō nisi reuelatiōe supnoꝝ spiritūū demones cognoscūt. Quedā vō sunt quoz̄ cognitio p̄ naturā haberi pōt. & h̄ dupliciter. Vel p̄ causas determinatas ad effect⁹ nāles. & talia demōes cognoscūt subtilitate nature sue inq̄ntū in eis resplēdent similitudines toti⁹ ordinis vniuersi. Vel p̄ aliq̄ fiḡ ex quib⁹ vt in plurib⁹ pōt aliq̄ cognitio rei haberi: sic medici p̄nosticāt de sanitate: vel de morte. & talia cognoscūt demones p̄ experiētiā tēporū fm̄ q̄ & ex talibus signis plures tales effectus concurrūt.**
- Demonicus in demon est.**
- Demonstro as aui ex de & mōstro as cōponif. & est demonstrare rē subiectā v. q̄si subiectā oculi v. intellectui p̄ntare. vnde h̄ demōstratio onis: & h̄ & h̄ demōstrabilis & h̄ le: & demōstrator. ria riu: & demōstratiuus ua uū: qd̄ demōstrat vel qd̄ demonstrat.**
- Dempfi preteritū in demo est.**
- Demulor laris in emulor vide. & cor. mu.**
- Demulus la lū penul. cor. i. emulus. & demulor laris dicif. & proprie demulus est eiusdē artis emulor.**
- Demū. i. postmodū nouissime maxime vō iterum.**
- Demusso fas. i. dubito: dissimulo.**
- Denariolus li dimi. paruus denarius.**
- Denari. a den. d̄r denari. ria riu: & h̄ denari. rij. p̄ tali numero: & pro nūmi quodā genere: qz pro decē nūmis olim reputabāt: & pensat filiōs decē & octo.**
- Denigro gras ex de & nigro componif: & cor. ni naturaliter. Uide in nigro gras.**
- Deniq; .i. postmodū: postremo: nouissime. & cōponif ex demū & q; . Et scias qz q̄si iunctio enclitica nō inclināt h̄ accentū syllabe p̄cedēt ad se: qz p̄cedēs vocalis corrupta ē: ita a simili dic de vndiq; .**
- Denoiatuū nomē est illud qd̄ a noīe deriuat: vt iustitia ab h̄ noīe iustus. De h̄ req̄re in tertia parte in tractatu de speciebus nominū in ca. de denoiatiuis.**
- Dens. a demo mis dicif h̄ dens dentis: qz demāt & auferāt oīa dētes. v. dicunt q̄si decētes: qz pulchri decēt sic defoz mes dedecēt. v. dētes dicunt q̄si diuidētes cibos. vel gre ci dicūt odentes: & inde nos dicim⁹ dētes quoz̄ p̄mi incia sui vel p̄ciores dicunt: qz oē qd̄ accipit ipsi p̄i incidūt. Sequētes canini vocant: quoz̄ duo in dextra maxilla: et duo in sinistra sunt: sic dicti qz sic canis ip̄s ossa ofrigit: sic & h̄. & qd̄ nō p̄nt p̄iores p̄scindere illis tradūt vt cō-**
- fringāt. Di & pro lōgitudine & rotūditate colūmelli vocantur. Ultimi dicunt molares q̄ cōtrita & cōcisa a priorib⁹: & contracta a sequētib⁹ suscipiūt vt molant & masticat. Et plures sunt dentes in viris q̄ in mulierib⁹.**
- Denseo ses in denso fas est.**
- Denset. a denseo ses d̄r dēset. ta tū. i. densus. s. p̄ se: s; q̄si inueniat pro densato: s; densatū ab aliquo.**
- Denso fas laui. i. spissare. vnde denseo ses sui. i. spissum esse vel fieri. Inuenit tñ q̄si densere positū trāsitue p̄ dēre. & a denseo ses densus. i. spissus. Denso cōponif: vt dēso fas. Denso cū oib⁹ suis cōposit est actiuū. s; denseo est neutru: & caret supino.**
- Dentana ne fe. ge. ferrū cū quo medici dētes tollūt.**
- Dentale lis neu. ge. illud in qd̄ inducitur vomer: q̄si dens. & deriuat a dens dentis.**
- Dentatus ta tū q̄ dentes habet: vel q̄ magnos dentes habet. & dicif a dens dentis.**
- Denticulus li dimi. partitus dens.**
- Dento tas. i. dentatū facere. & d̄r a dens. & cōponif: vt edēto tas. i. dentē extrahere vel excludere.**
- Dentostus sa sum dētib⁹ plen. & d̄r a dens dētis.**
- Denus na nū in singulari tantū valet q̄ntū suū p̄mitiū. In plurali accipit distributiue p̄ pares numeros: vt Jsi incedūt deni. i. decē & decē. & tantū in plurali q̄si valet q̄ntū suū p̄mitiū. Et vt generalit̄ faciam⁹ doctrinā qd̄ dēimus supi⁹ de bin⁹: mō de den⁹ dicēdū est: & generalit̄ de oib⁹ noib⁹ generalib⁹ numeralib⁹ distributiuis: vt sunt bini trini quaterni.**
- Denusepten. na nū deriuat a decemseptē: & denuseptenarius ria riu: & h̄ decemseptenari. rij.**
- Deorsum. i. desursum: a de & orsum cōponif: aduer. est loci: & actiif penul. Uide de h̄ supra in secunda parte vbi agit de impedimēto distinctionis.**
- Depactus in depecisco: vide.**
- Depanno nas naui nare. i. dilacerare vel pānos auferre: et poliare: denudare. & cōponif a de & pān. ni.**
- Depati est preteritū de depasco pascis. vide in pasco scis. Sap. xix. Tanq; equi enī depauerūt escam.**
- Depecisco sceris depact. sum depecisci. i. valde pacisci: vel pactū facere. Et depecisci. i. discordare: pactū rumpere vel diffidare. & facit supi. depactū. & cōponif a de & pacisco: a mutata in e.**
- Depecto ctis in pecto ctis vide.**
- Depellico caris licatus sum. i. decipere. & componif a de & pellicio cis.**
- Depellicho las. i. decipere: a de & pellis.**
- Depello lis puli pulsum pellere. i. deorsum vel de vno loco ad aliū pellere. vel cōponif ex de & pello.**
- Depesco scis sciui scitū ex de & pesco qd̄ nō est in vsu cōponif. Et vt dicit P̄ris. in. x. li. cōpesco scui & depesco scui a presenti tpe faciunt supinū mutato o in i cor. & addita nē: vt cōpesco scitū: & depesco scitū: sicut posco & disco. predicta tñ supina mō non sunt in frequēti vsu: licz fm̄ artem vti eis possumus.**
- Depigis. a de & piga qd̄ est sūmitas nariū d̄r h̄ & h̄ depigis: & h̄ ge. sine narib⁹. & pdu. penul. vide in piga.**
- Depilo las. i. pilos auferre. & cōponif a de & pilo qd̄ deriuatur a pilus li. & in ista significatione cor. pi sic & pilus. Itē depilo las pōt cōponi a de & pilo las qd̄ deriuat a pila p̄ instrumēto terēdi. & est tūc depilare rape: furari: expoliare. & in hac significatione depilo las pdu. pi sicut pila.**
- Depingo gis pegi pactū depingere. i. valde pingere: vel de vno loco ad aliū impellere vel deorsum. & cōponif a de & pango gis qd̄ est iniūgo vel impello. vel pōt eē cōpositū a de & pingo gis pinxi: & tunc facit depinxi: & aliud figt. i. valde pingere.**
- Depleo ples pletui pletū. i. valde replere vel euacuare exinanire: quasi de pleno deducere. & cōponif a de & pleo ples quod non est in vsu.**
- Depono mis penul. pdu. in pono mis exponif.**

Depontantus ni mas. ge. q̄ ad tā grauē deuenit etatē vitam
et magis profit ei de ponte se pijcere q̄ viuere. q̄d etiā fa-
ciebant in aliquib⁹ puincijs. z cōponit a de z pons pon-
tis: ita dicit Hug.
Depopuloz laris in populoz est.
Deporto tas in porto tas. vide.
Depositū ti est pignus ad temp⁹ cōmendatū. inde depositū:
traditū vel cōmendatū: causa custodie cōmissum: a depo-
no nis deriuatur.
Deprauo uas uau. i. valde prauare: prauē facere. z cōponit
a de z prauo uas: z pdu. pra.
Depricioz aris atus sum ex de z p̄cioz. z ē depriciari valde
p̄ciari: vel de p̄cio auferre: deprimere: vilipēdere: vilifica-
re: z est depo. antiq̄ tñ dicebāt depricio as.
Depricoz caris catus sum ex de z p̄coz cōponit. z ē deprici-
cari valde p̄cari. vel de p̄t̄ ibi eē p̄uatiuū. i. nō p̄cari:
refutare. q̄d vulgo dicit̄ dispricari: vel excusare: v̄l expur-
gare. z est depo. z cor. p̄e.
Depredoz daris dat⁹ sum v̄bū depo. i. valde p̄dari: p̄edas
facere: dissipare: ex de z p̄doz daris cōponit: z pdu. p̄e.
z cōstruit cū actō. Uñ in Treñ. Oculis meus depredat⁹
est animā meam.
Deprehēdo dis di ex de z p̄hēdo cōponit. z est deprehē-
dere p̄fecte cognoscere: valde tenere.
Deprido dis di p̄ensum dere. i. deprehēdere: v̄bū actiuū.
z cōponit a de z p̄endo dis di.
Depubis. pubes cōponit cū de: z dicit̄ hic z h̄ depubis z h̄
be. i. deorsum a pube. i. a barba. vñ z depubis dicit̄ porz⁹
sugens q̄si deorsū a setis. z h̄ z h̄ impubes z h̄be. i. imber-
bis sine pube: q̄ nōdū h̄z pubē. z pdu. pu. vide in pubis.
Deprideo des cor. pu. vide in p̄deo des.
Depruro ras pdu. pu. vide in puro ras.
Deretro cori. re. Baruth. v. Uisa itaqz turba deretro. i. ab
ante. z componitur a de z retro. Uide a simili in desuper:
z etiam in retro.
Derideo des risum ex de z rideo cōponit: z pdu. ri. z est de-
ridere deludere: subsannare: de aliquo risum remouere.
vnde derisus sa sum. i. delusus. z h̄ derisus sus. i. derisio.
vide in rideo des. Et scias q̄ derisio tāto grau⁹ est p̄ctiū
quāto maior reuerētia debet̄ p̄sone q̄ illudic. vñ grauissi-
mū ē irridere deū z ea q̄ dei sūt: s̄z illud Isa. xxvij. Qui ex-
probaisti z quē blasphemasti z sup quē exaltasti vocē tuā
z postea subdit̄: Ad sanctū israel. Deinde scōm locū tenet̄
irrisio parentū. Uñ dicit̄ p̄uer. xxx. Oculū q̄ subsannat par-
trē z despiciat partū matris sue: effodient eū corui de torzē
tibus z comedent eum filij aquile. Deinde iustoz derisio
grauē p̄ctiū est: qz honor est virtutis premiū. Et d̄tra hoc
dicit̄ Job. xij. Deridet̄ iusti simplicitas: lampas contenta
apud cogitationes diuinitū parata ad tēpus statutū: quasi
dicat: Non potestis me deridere nec ratione minoris vi-
te nec ratione minoris scientie: quia lampas zc. Nec ra-
tione minoris glorie: quia parata ē a deo ista lampas re-
munerari in tpe statuto: q̄si diceret: Nō sum minoris vi-
te nec minoris scie: nec ero minoris glie q̄s vos q̄ me deri-
detis: imo maior sum. vñ min⁹ d̄r z plus figt: qz vos nec
bonā vitā nec bonū intellectū nec bonā gloriā habebitis:
nec habebitis nisi peniteamini.
Derisus in derideo exponit.
Deriuo uas. a riuus p̄ cōpositionē dicit̄ diriuo uas z deri-
uo uas. z differūt: nā deriuare est q̄si riuū de fonte ducere.
s̄z diriuare est fontē in diuersos fontes vel riuulos de-
ducere. Diriuat̄ ergo Grecis. in latinitatē. i. q̄si fons in ri-
uulos ducit̄: sed latinitas deriuat̄ a Grecis. i. quasi de fon-
te ducit̄. Silr dictio primitiua diriuat̄: quia quasi fons
in diuersos riuulos ducit̄. S̄z dictio deriuatiua. i. quasi
riuus de fonte ducit̄. Et pdu. ri. deriuo. De deriuatione
nominū dicit̄ supra in tertia parte quasi in p̄ncipio in
ca. de speciebus nominū.
Derogo gas penul. cor. in rogo gas est.
Descendo dis in scando dis est.

Descio scis id est nescire: obliuioni tradere: ex de z scio scis
componitur.

Desero ris in sero ris est: z cor. se.

Desero ras in sera vide. z pdu. se.

Desertū. desero ris rui fertū. i. dereliquere. vñ h̄ desertū. ti. i.
derelictū: dicit̄ sic qz nō serit̄: z iō deserta sunt. v̄l p̄t̄ dicit̄
desertū qz deserit̄. i. ab hoib⁹ nō habitat̄. Et hinc deserto
tas. i. desertū facere. P̄t̄ etiā eē frequē. hui⁹ v̄bi deserere
z declinat̄ etiā desert⁹ ta tū: desolat⁹: egens auxiliij.

Desideo des cōponit ex de z sedeo. z est desiderare deorsum
sedere: a proposito desistere: pigrescere. vñ desidesco scis in
choa. z h̄ z h̄ deses fidis. i. piger: remissus. vnde h̄ desidia
die. i. pigritia. z hinc desidiosus sa sum.

Desideratiū v̄bū qd sit habes supra in tertia parte in tracta-
tu de speciebus v̄boz: in ca. de v̄bo desideratiuo.

Desiderius rij: vtō o desiderij: p̄p̄riū nomē viri de quo dicit̄
Hierō. in p̄logo pentateuci. Desiderij mei desideratas ac-
cepi epistolas. Et infra: Nunc te depricoz desiderij charis
sime zc. z acuitur de.

Desidero deras ex de z sidero ras. z est desiderare cupere: z
proprie celestia. z hinc h̄ desiderij rij. vnde desideriosus
sa sum. z est verbū actiuū desidero.

Designo nas in signo nas vide.

Desilio lis in salio lis vide.

Desino nis in sino nis est: z cor. si.

Desipio pis. i. deorsum sape: de sapiētia exire: ex de z sapio
componit. z cor. si.

Desisto stis in sisto est.

Desitui preteritū de desino nis est. Sap. v. Desitui⁹ esse.

Desolatus. sicut dicit̄ Sap. desolari solū derelinq̄re: destrūē
Desolatus de sole eiectus: inops: deiectus.

Desolor laris ex de z soloz. i. deuastare: derelinquere: z solū
facere. vnde desolatorij ria riu. Psal. Cū carbonib⁹ desor-
latorijs vel desolatoris. z pdu. penul. desolor.

Despectus in despicio est.

Despero ras ex de z spero ras componit. i. a spe cessare: sine
spe fieri. z pdu. penul. vnde desperās tis ois ge.

Despicabilis in despicio cis est.

Despicio cis sp̄xi spectū ex de z sp̄cio cis cōponit. z ē de-
spicere deorsum aspicere: stēnere vel vilipēdere. Quē enī
stēnim⁹ q̄si deorsum aspicere volum⁹. vnde despecto tas
frequē. z h̄ despect⁹: z despect⁹ ta tū. Et cōparat̄ despect⁹
tior tiffum⁹. vñ despecte tius tiffime aduer. vñ despectiū⁹
na uū: z h̄ z h̄ despicabilis z h̄ le.

Despicoz. ex de z spico cas cōponit despico cas: z despicoz
caris depo. i. grana de spica excutere v̄l extrahē. vñ z sepe
ponit̄ p̄ auferre z pro apire. z pdu. spi. Itē despicoz p̄t̄
deriuari a despicio cis: z est idē qd despiciere. vel p̄ se cō-
ponit̄ a de z sp̄cio cis: z sic cor. spi. Uñ Grecis. Tunc ego
despicoz cū sp̄cis extraho grana: Despicoz ac p̄p̄rie dico
cū sp̄cto deorsum.

Despondi est preteritū de spondeo des.

Desponso sas frequē. de despōdeo des di spōsum su: u mu-
tata in o. Uide in spondeo.

Despuo is in spuo is est.

Desterno nis ex de z sterno nis componit: vt desterno nis
strau. i. valde vel deorsum sternere. vel de est ibi p̄uati-
uū: q̄si a pace vel pactu remouere: vel sellam auferre: qd z
desellare dicit̄. Et in hac vltima significatiōe sumit̄. Ben.
xxiii. vbi dicit̄: Introduxit eū in hospitij ac destrauit ca-
melos. i. sellas z sarcinas deposuit.

Destino. Teneo cōponit cū de z interposita s dicit̄ destino
nas. i. legare: mittere: deputare: ascribere: significare. Et
inde cōponit̄ predestino nas. Quidā tñ dicūt qz destino
cōponit̄ a de z stino nas qd nō est in vsu. s̄z p̄t̄ dicit̄ p̄e
ualet. z cor. sti destino. Uñ Quidi⁹ Meta. Destinat̄ ip̄e-
rio clarū p̄nūcia veri fama.

Destiti est preteritum de desto destas: z de desisto desistis.
z corripit sti.

Desto destas destiti in sto stas est.

Destraui ē p̄teritū de dexterno nis qđ cōponit̄ a de & sterno
nis. & tūc scribit̄ p̄ s. Est etiā p̄teritū de dextro tras: & tūc
scribit̄ p̄ x dextraui.

Desueo sues in suo sues est.

Desultor in salio lis est.

Desum es est erunt: in sum es est vide.

Destuo suis in suo is vide.

Desuper si sequit̄ casus: vt de sup̄ terrā: due partes sunt: sic
sup̄a dixi in secūda parte in ca. de sup̄.

Detento tentas frequentatiuū de detineo nes nui tentū tu:
u mutata in o.

Deterior. a detero ris d̄: h̄ & h̄ deterior & h̄ deteri. i. peior.
& deterrim⁹ ma mū. i. pessim⁹. et hinc aduer. deteri⁹ rime.
& a deterioro deterioro ras. i. peiorare. Et nota qđ detero
ponit̄ in cōparatione pro positio predictoꝝ nominū: vt
vt detero rior rimus.

Determino nas a de & termino nas cōponit̄: v̄bū actiuū. Et
est determinare definire: terminos auferre.

Detero ris tritū tritū deterere. i. valde terere. Itē detero ris
tritū deterere. i. peiorare vel peiorari.

Deterrimus in deterioꝝ vide.

Detestor aris a de & testor cōponit̄. & est detestari valde tes
tari: deierare vel execrari: maledicere: abhominari. vñ h̄
& hec detestabilis & h̄ le.

Detineo nes nui tentū a de & teneo nes componit̄. & est deti
nere remorari: impedire: vel deorsum vel de suo propo
sito tenere. & cor. ti.

Detonsus sa sum a tondeo des qđ componit̄ a de & tondeo
detonsus sa. i. nō tonsus.

Detractio. a detrabo his traxi tractū dicit̄ h̄ detractio onis.
Nota qđ detractio consistit in adnihilando vel diminuē
do bonū alterius. Vñ Raymo dicit̄: Detrahere est alioꝝ
bona inuertere v̄l negare. V̄l sic: Detractio est reuelatio
defect⁹ absentis proximi: facta alicui vt ip̄m in bonomi
noꝝ estimet. Et fm̄ has duas notificationes distingunt̄
sex sp̄s detractio nis. tres fm̄ primā: & tres fm̄ secundam
Tres p̄me. sumunt̄ respectu boni: secūde tres respectu ma
li. Respectu boni cū quis negat bonū alteri⁹ aut tacet vbi
non debet: aut inuertit. Respectu mali cū reuelat vbi non
debet alterius peccatū sine malū: aut aggrauat: aut fingit
quod non est. Vñ quidā: Cū nego iam factū taceo puer
to reuelo: Aggrauo delictū noua cudere cū mala conoꝝ.

Lōtra detractores dicit̄ Hiero. ad rusticū monachū: Si
vis me corrigi delinquentē: aperte increpa tū ne occulte
mordeas. Quid enī mihi p̄dest si alijs mala mea referas
si me nesciente peccatis meis: imo detractio n̄⁹ tuis aliū
vulneres & certatim oībus narres: Sic singulis loquaris
qđ nulli alteri dixeris. hoc enī non est emēdare me sed vi
tio tuo satisfacere. Itē Berni. in. ij. li. de consideratiōe ait:
Porro detrahēre aut detrahentē audire quod boꝝ dāpa
bilis sit nō facile dixerim. Et hoc intellige si euz indicat
ad detrahendū: vel saltē placeat ei detractio propter odiū
eius cui detrahitur: quoniā deus odit eos dicens in canti
cis: Recti inquit diligunt nos: bona p̄fecto consolatio cū
blasphemamur a malis beneficientes: si recti diligūt nos
omnino sufficit aduersus os loquētū iniqua. Opinio bo
noꝝ cū testimonio conscientie: non veniat anima mea in
consilia detrahentū: quoniā odit eos deus dicente Ap̄lo
Detractores deo odibiles. Quam sententiā deus loquēs
in psalmo cōfirmat: Detrahentē inquit proximo suo hūc
persequer. Nec mirū: cū id p̄ceptie vitūz charitatē qđ
deus est: & quidē ceteris acius impugnare & persequi co
gnoscat̄: quemadmodū vos quoq; potestis aduertere.
Omnis qui detrahit primū quidē seipsum prodit vacuū
charitate: deinde qui alit detrahēdo intēdit: nisi vt is cui
detrahit veniat in odiū vel p̄emptū ip̄s apud quos det
rahit. Fecit ergo charitatē in oībus qđ se audiunt lingua
malidica: & quantū in se est necat funditus & extinguit.
Non solū autē in presentib⁹ sed etiā in absentib⁹ vniuers
fis ad quos volans verbū forte per eos qui presentis sunt

peruenire cōtingit. Cor siquidē velle littoꝝis amarū p̄
gue instrumentū spargere nisi amara nō potest dicere do
mino: Ex abundantia cordis os loquit̄. & sunt sp̄s pesti
bui⁹: dū alij quidā nude atq; irreuerenter vti in buccā re
nerit: virtus euomat detractio nis. alij autē quodā simi
te verecūdie fūco conceptā malitiā quā retinere non p̄t
obumbzare conantur: videas alta p̄mitti suspiria: sicq;
quādā cū grauitate & tarditate vultu mesto: dimissis sup̄
cilijs & voce plangēti egredi maledictionē: & quidē tam
persuasibiliōꝝ quanto creditur ab his qui audiūt eode
inuito & magis condolente affectu qđ malitiose p̄ferri.
Doleo inq̄t vebemēter pro eo qđ diligo euz satis & nunq;
potui de hac re corrigere eum: dum alius quidē mihi au
bene compertū fuerat de illo istud: sed per me nunq; in
notuisset. at quoniam per alterum patefacta res est: ver
tatē negare nō possūz. Dolens dico reuera ita est: et addit
grāde dānū. Nā als quidē in plurib⁹ valet: ceterū in hac
parte vt verū fateamur excusari minime p̄t. Vide etiā
in vilis: & in derideo: & in p̄ceptū.

Detraho his in trabo his vide.

Detrecto tas quod etiā detracto dicit̄ ex de & tracto tas: v̄
de in tracto tas.

Detrimentū ti ge. neti. damnū: iactura: diminutio. & derina
tur a detero ris.

Detrusus sa sum a detrudo dis. & est detrusus inclusus: ex
pulsus. & pdu. penul.

Detudi penul. cor. est p̄teritū de detundo dis.

Deueho his in ueho his est.

Deuexus. a deuerto tis dicit̄ deuexus xa rum. i. inclinatus
incuruat⁹: in rotūdū vsus: qđ deuersus. V̄l dicit̄ a deu
ho: qđ vndiq; deorsum uehat. Et cōparat. vnde h̄ deu
tas tatis. Et nota qđ celū proprie dicit̄ deuexū vel deu
vel siquid aliud ita factū sit.

Deuio as ex de & vio as cōponit̄. i. exorbitare: extra viā ire.
vnde deuio a um. & est idē deuia qđ auia: qđ loca secreta
extra viā a via remota.

Deuis. a decem & vns vel vncia componitur hic deuis vo
untis id est decem vncie: vel quod melius est vndece v
cie: quasi vncia dempta de asse. & tunc componitur a de
quia ei desit vncia ad libram. P̄fatus: P̄ergant auides
sudare deuites.

Deuoto tas tati tare. i. p̄ furoꝝe maledicere: exprobare: vo
uotionē sancti auferre. Vñ P̄otier. xx. Ruina est bonū
nis deuotare sanctos: fm̄ vnam litterā. Item deuotare. i.
emissum votū infringere: frequēter vouere. & tunc est fre
quen. huius vbi deuoueo nes uotū tu: u in o mutata: & fit
deuoto tas: & pdu. penul.

Deus dicit̄ a greco theos quod signat metū: & inde mutato
o in u: & o posita pro th dicitur deus: quia timor sit omni
bus rebus colentib⁹ eum. V̄l dicitur a do das: quia dat
omnia cōmoda omnibus. V̄l a diligo quia omnia deu
git: & nihil odit eozum que fecit. V̄l dicit̄ a desum deo
per cōtrariū: quia nihil ei desit. Nota qđ deus dicit̄ esset
tialiter: vt vnus deus. Abusiue. P̄sal. Dij eozū demonia.
Partitiue. P̄sal. Dij estis. Et alibi: Dij fortes &c. Et hoc
tripliciter. Primo similitudinis representatione: vt Exo.
vij. Ecce cōstituo te deum P̄haraonis. Potestatiue: Nō
detrahes dijs. id est prelati. Et meritoꝝe: vt Dij fortes &c.

Et scias qđ largo modo sumitur deriuatio: & non p̄
prie: quando dicitur qđ deus deriuatur a theos. Item
scias qđ deus facit vocatiuū in e. s. dee: & nunq; deus.
Tamen aliquando nominatiuus ponitur pro vocatiue:
sicut agnus pro agne: vt Agnus dei qui tollis peccata mū
di. Itē nota qđ in nominatiuo datiuo & ablatiuo plurali
bus istius nominis deus: duo i conglutinantur in vnum
longum i. vñ deberet scribi & pronuciari tm̄ per vnum i:
sed scribunt̄ ibi duo: s; tm̄ pnuciat̄ vnū. Scribuntur ibi
duo i duab⁹ de causis. V̄l causa differentie. si enim scri
beretur di dis per vnum i: viderentur esse p̄positiones
inseparabiles: vel p̄positio & non nomē. vt ergo ex ip̄a

scriptura ppendat q' nō sint prepositiones: institutū est ut duo i scribant ibi: sed tñ pñunciet vñū. vel de cōsuetudine antiquoz. Solebant enī veteres geminare vocales longā q̄ntū ad scripturā: h̄ tñ vñū pñunciarent: nec fiebat illa geminatio scripture: nisi vt scriptura vocalis pduca esse ostenderef. In h̄ ergo sequendo veteres seruam' antiquā cōsuetudinē z scribimus dij z dijs p duas vocales: z pñunciamus vñā tñ: z filiter in ntō dō z ablatiuo pluralibus istius pnois is ea fit syneresis. i. cōglutinatio ei in i: z tñ scribunt ibi duo i: h̄ tñ vñū pñunciet: z fit talis scriptura predictis duabus de causis. s. vel de cōsuetudine antiquoz predicta: vel cā differentie ad is z i verbū imperatiui modi s̄m Dug. vide in tertia pte vbi agit de dō secunde declinationis. Magister autē Bene. dicit: q' dieresis est diuisio vnius syllabe in duas. Per hanc figurā simif bissyllabe hoc nomē dij: qd est monasyllabū in hoc versu vsuali: Scribe dij lege di si vis vrbans haberi Et significat multa deus: sicut patet in his versibus: Dat natura deū: dat gratia dat dominat'. Esse deos error est simulacra reatus. Justus homo fert deus: angel' z pater almus. Spiritus ille malus: deus est quicq' vocat'. Scire etiā te volo q' Damascen'. xij. ca. primi libri dicit: Theos i. deus dī: vel ab eo qd est theim. i. currere vel fouere vni versa: qz. s. p oīa vadit oīa saluās z cōtinēs: vel ab etheim qd est ardere: qz deus noster ignis est consumens omnez maliciā. Dente. iij. vel dicit a theaste qd est considerare vel videre: qz oīa videt. Nulla enī latent qz oīum est contemplator. vide in genu: z bimen: z in iupiter: z in creo: z in credo. Et scias q' qum dī deus deus: est ibi geminatio: sed non cōpositio: qz tantū valet geminatio ista si est cōpositio quātū si nō est cōpositio: z ideo qum nihil mutatis compositio inutilis est z recusanda. Itē scias q' deus incōmutabiliter semp in se existens presentialiter: potentialiter: essentialiter est in oī natura siue essentia: sine sui diminutione: z in loco oī sine circūscriptione z in oī tpe sine mutabilitate: z ideo in scīs spiritibus z aīab' est excellentiss. s. p grām habitans z in hoīe xpo excellentissime: in quo plenitudo diuinitatis habitat totaliter: vt ait apłus. Item sicut dicit Aug. Deus est oībus rebus cā essendi: ordo viuendi: ratio intelligendi. Item sicut dicit Greg' in. xvij. moralū: Sunt pleriq' ita hebetes q' forindare nesciant: nisi qd corporaliter vident. vñ fit vt deū nō metuāt quē videre nō possunt. Sed quis de deo ista vel despiens suspicet: qui nimirū qum fit semp oīpotēs sic intēdit oībus: vt assit semp singulis: sic adest singulis: vt simul oībus vñq' desit: nā si quosdā peccantes deserit: ipdem tñ ipis adest p iudiciū quibus deesse cenit p aduimentū. sic itaq' exteriora circūdat: vt interiora impleat sic interiora implet: vt exteriora circūdet. sic sūma regit vt ima nō deserat. sic imis presens est: vt a superioribus nō recedat. sic latet in sua specie: vt tamē cognoscat in operatione. sic cognoscitur in suo opere: vt tamen comprehendit non valeat a cognoscentis estimatione. vide in prescio z in persona. Item qualiter deus sit in omnibus creaturis essentialiter z ab eorum sordibus non contaminetur: dicam in sol.

Deuterogamia. Deuteron componit cū gamos qd est vxoz vel nuptie. z dī h̄ deuterogamia mie. i. scda gamos. s. secunde nuptie. Eedē dicunt digamia z bigamia.

Deuteron grece latine dī secundū z nomia vel noma lex. vñ qdā liber dicitur est deuteronomiū mij. i. secunda lex: qz replicat ea que dicta sūt: ita tñ q' videt noua lex: z est pfiguratio euangelij.

Deuteronomiū mij in deuteron est. Inuenit etiaz deuteromius. vñ in Aurora dicit: Hoc nomen deuteromius lex esse secunda.

Deuterofis sis fe. ge. i. nouitas. z dī a deuteron.

Dextera. a do das dī h̄ dextera re: qd p syncopā dī dextratre: qz ipsa pignus pacis z testis fidei solet dari: vel qz ea damus. z a dextera dicit dexter tra tñ. i. ex dextra pte exi-

stens: vel bonus: ppicius: p̄sper. z cōparat dexter terior timus: qd regulariter deberet faceret dexterrimus: sed irregulariter format: sicut sinistimus.

Dextimus in dextera est.

Dextralia ornamenta quedam que sūt cōia viris z feminis larga z ampla z ante manicas portant: z iūgnit vno clauo z dicunt a dextera.

Dextralis. a dextra dī h̄ z h̄ dextralis z h̄ le. vñ dextralis dicit securis dextre habilis.

Dextrarius rij. i. equus a dextera: qz p dextrā ducit.

Dextro as aui dī a dextra. z cōponit vt addextero as aui. i. p dextrā ducere: z scribit dextrati eius preteritū p x. sed qñ est pteritū de dexterno nis: qd cōponit a de z sterno: tunc dextrati scribit p s.

Dextrociriū rij: ornamentū dextre qñ dextrociriū: a dextra z cyros qd est manus: z est torques aureus: vt dicunt.

Dextrosus. i. in dextrā partē vel versus dextera ptē dextra z osium z versū cōponit. z est aduer.

Dextrouersum. i. in dextrā partē vel versus dextrā partē: a dextra z versus cōponit.

D ante J

Di z dis sunt prepositiones q' nō inueniunt p appositionē: sed in cōpositione tñ. Lū quibus aut dictionibus cōponat di: z cū quib' dis dictū est supra in prima pte orthographia in ca. de syllaba vbi egi de s.

Dia apud grecos plures significatiōes h̄. s̄m enī q' scribit p y grecū nomen est eiusdē significatiōis cui' est h̄ nomē duo: sed qd scribit p iothā pōt esse causalis diunctio. vñ sepe ponit vbi nos ponimus causā: z pōt esse prepositio greca eiusdē significatiōis cuius est de apud latinos. nā s̄m Dug. oya grece. i. duo z scribit etiā p y grecū: sed dia i. describit p i latinū.

Diabolaris. cū dia qd est duo cōponit obulus qd est medallia. z dī hec diabolaris ris. i. meretrix qñ duobus obulis empta. z pōt sepe emi p duobus obulis.

Diabolatorius rij q' p ope suo duos obulos pmere: z cōponit a dia qd est duo z obulus.

Diabolus. Bolos cōponit cum dia qd est duo. z dicit hic diabolus quasi duplex morsellus. mordet enī aīam z corpus: vel diabolus hebraice dicit deorsum fluens: qz superbie pondere deorsum corruens cecidit: sed grece dicit criminatoz: qz crimina in que ipse illicit ad deū referat: vel quia electozū innocentiam criminibus fictis accusat vñ diabolicus ca cum. Et scias q' Chryso. dicit in homel. Erat iesus eiciens demoniū. nec enī inquit pōt quis fortis vasa diripere: nisi allegatterit fortē prius zc. fortem dicit aduersariū nostrū q̄ntum ad nostrā infirmitatē non q̄ntum ad suam virtutē. Deinde fortē dicit non vt terreat nos: s̄ vt solictos magis esse faciat nos. nec enī oī hostez timere fortē qui h̄ principem fortiozē: sed q' vigilemus z laboremus: vt in fiducia principis maioris contēnam' aduersariū fortē. Nam si contēnimus eū manifestū est q' fortiores illo sumus. si aut negligimus ille fortior inuenitur. nam quīs sit infirmus: fortior tñ est hoīe negligente. Fortem enim diabolū nostra negligentia facit: nō illius potentia. vide deinde q' sapienter eū q̄ntē prius dixit fortem: postea oīdit ligatū: vt si te audita fortitudo teruit: ligatio eius nunciata confortet. Jam quali opprobrio dignus est: imo magis tormento q' aduersariū suū ligatum nō vicerit. Vis scire q' ligatus est aduersarius tuus: cōsidera naturā carnis z spūs z intelliges q' non poterat hō carnalis spū vincere nisi eū dñs alligasset. Item Aug. in xx. li. de ciui. dei. loquens de fidelibus qui reperient in fine mundi sic dicit: In eoz sane qui tunc futuri sunt sanctoz atq' fidelū cōparatione quid nos sumus qñ quidē ad illos pbandos soluet tantus inimicus cū quo nos ligato piculis tantis dimicamus. vide in demon z in miraculū: z in myrmicoleon.

Diacon. Diacones grece latine ministri dicunt: quia sicut

in sacerdote cōsecratio: ita in diacono ministerij dispensatio habet. 2 declinat etiā h̄ diaconus ni: 2 hic diacon vel diacones nis. vñ h̄ diaconatus tus tui. i. officij vel ordo diaconi. 2 cōponit cū sub vel hypos vel archos: 2 d̄r subdiaconus: hypodiaconus: archidiaconus. Et scias q̄ cōposita inueniunt declinata tot modis: sicut 2 simplex.

Ad diaconū p̄tinet assistere sacerdotibus 2 ministrare in oībus q̄ agunt in sacris xp̄i. s. in baptisate: in crismate: in patena 2 in calice: oblationes quoq; inferre 2 disponere in altari: cōponere etiā mensam dei 2 vestire. crucē ferre 2 predicare euangeliū 2 eplam. Nam sicut lectoribus vetus testamentū: ita 2 diaconibus nouū predicare preceptū est.

Diadema. a dia q̄ est duo 2 demo mis cōponit hoc diadematis. i. regia corona: qz duo demat. s. principij 2 finē. 2 differt a sero 2 corona: qz serū est q̄ fit de florib; insertis. Corona d̄r quilibet circulus capitis de quocūq; metallo: Diadema v̄o t̄m de auro 2 lapidibus preciosis. Vel diadema cōponit a dia q̄ est duo 2 demas q̄ ē ornās: qz vtranc; p̄tē capitis ornat vel diadema cōponit a dia q̄ est de 2 demos q̄ est cōiungere vel ligare: qz tale ornamentū in circūactis extremitatibus retro astringit 2 postea ligat: 2 est regū 2 matronarū ornamentū. vñ vsus Virgins ē serū cleric; corona poete. Laureā rex gestat diadema vl̄ induperator. Macha. li. j. ca. xi. Et imposuit duo diademata capiti suo.

Diaforosis vide in q̄rta pte in ca. de coloribus rhetoricis.

Dialectica. a dia q̄ est duo 2 logos q̄ est sermo d̄r h̄ dialectica ce: q̄si dualis sermo: qz dialectica disputatio tota versat 2 finit inter duos. s. inter opponentē 2 respondētē nō enī est ibi necessarius iudex tertius vt i causis agendis. vel d̄r dialectica a dia q̄ est de 2 lectos q̄ est dictio: qz in ea disputat de dictis: 2 fm hoc d̄r scribi dia p̄ latinū: vel d̄r dialectica a greco verbo dialegiste q̄ est disputare: inde dialectica quasi ars disputatoria. vnde dialecticus ca cum.

Dialis. a dies d̄r h̄ 2 h̄ dialis 2 h̄ le: vt dialis cibus. i. quotidianus. vñ dictus est dialis sacerdos iouis.

Dialiton quoddā scema est. vide in quarta parte in tractatu de scemate.

Dialogus gi penl. coz. i. dualis sermo. s. q̄ versat inter duos 2 d̄r a dia q̄ est duo 2 logos sermo.

Diamas antis mas. ge. lapis est preciosus: 2 h̄ n̄ in obliq;: sed nō in ntō. vñ d̄r in Doctrinali: Ex as est atis: elephas gigasq; dat antis: Et diamas adamas t̄c. 2 corri. penulti. diamas.

Diametrū tri ge. neu. vel hec diametrus tri: vel diametros: 2 in mas. ge. inuenit hic diameter tri. i. recta linea p̄ centrū ducta in duas equales partes circulū diuidens: 2 d̄r a dia q̄ est duo 2 metros q̄ est mēsurā. 2 coz. me nāliter. vide in terra.

Dian grece latine dicitur lux vel claritas.

Diameron ge. neu. est genus liquoris medicinalis a sico mori dictū ex quo d̄ficat. 2 cōpo. a dia q̄ ē de 2 morus.

Diana. a dian 2 neos q̄ est nouū componit h̄ diana ne q̄si noua lux vel claritas. Est enī luna q̄ singulis mensibus facta hebes: singulis mensib; a sole lumē accipit: 2 sic semp videt eius lux 2 claritas noua. Sicut h̄ nomen congruit ei fm q̄ p̄est bestijs. Clarefcit enī magna claritate: qz flore virginitatis: vel qz ipsa est luminare minus: q̄ p̄est nocti: in qua discursū suū habent bruta aīalia sicut h̄o in die. vñ dicit Propheta: Posuit tenebras 2 facta est nox: ortus est sol: 2 in cubiculis suis collocabunt. Vel diana d̄r a dianeon q̄ est diuisio tenebrarū: qz radijs lunarib; tenebre siluarū separant. vel d̄r diana q̄si diuana: qz ipsa ē luna: 2 luna die ac nocte apparet. Ipsa est 2 lucina qz luceat: vel qz lucē prebeat nascentib;. Eadē 2 triuia: qz tres h̄z vias. i. ptātes. vñ 2 tribus fingit figuris. Est enī diana in siluis: luna in celo: 2 p̄serpina in inferno fm poetas.

Diapente. i. de quinq;: a dia q̄ est de: 2 penta quinq;.

Diaphonia. dia q̄ est de cōponit cū phone: q̄ est sonus 2 d̄r diaphonia dissonantia vocū.

Diapsalma. ex dia q̄ est duo 2 psalm; cōpo. h̄ diapsalma me. i. diuisio psalmi. 2 volūt quidā h̄ esse hebreū: 2 signat q̄ illa quibus interponit sempiterna esse cōfirmat. Alij volūt esse grecū: 2 signat interuallū psallēdi: vt psalma sit q̄ psallit: diapsalma v̄o interpositū in psallendo filentiū Et sic simpalsma d̄r vocis copulatio in cantando: ita diapsalma disunctio eius vbi quedā requies distincte cōtinuationis oñdit. s. pausatio. vñ dicit Cassiodorus: Est diapsalma sermonū rupta cōtinuatio: docens vbiq; reuertū fuerit p̄sonarū fieri mutationē. Hieronym; t̄m cōfirmat diapsalma cōtinuationē esse spū sancti.

Diaprotus. a dia q̄ est duo 2 protos q̄ est casus cōponit diaprotus ta tū: vel diaprotus ta tū. s. nomē q̄ in vno numero 2 in vno genere h̄z t̄m duas diuersas terminatiōes in diuersis casibus: vt tabi tabo.

Diaria rie. iugis ventij cursus sine vomitu. 2 d̄r a dies. Itē a dies d̄r h̄ diariū rij: cibus diei vel preciū. vñ Hora. Qui seruis urbana diaria rodere manis. Et Grecis. Sunt qui sufficiūt in luce diaria sumptus.

Dias adis se. ge. i. binarius. 2 d̄r a dia q̄ est duo.

Diasyntastica. syntesis q̄ est cōstructio cōponit cū dia q̄ est de: 2 d̄r diasyntasticus ca cū. i. de cōstructione tractas vñ 2 diasyntastica illa pars p̄ris. d̄r vbi tractat de cōstructione: 2 coz. sti.

Diasirtos. vide supra in q̄rta pte in tractatu de colo. rbero.

Diastrasis. dia q̄ est duo cōponit cū stasis q̄ est status. 2 dicit diastrasis. s. dissensio animorū: quod quidam seditionem vocant.

Diastrale quedā spēs methaplasmi que alio noīe d̄r extasis vide in quarta pte in ca. de methaplasmo.

Diatim aduer. vide in dietim.

Dibellū li. i. secundū bellum.

Dica ce se. ge. tabula vel cautio vel charta pprie vbi cōtinet sūma debiti: 2 noīa debitorū vel debentū: 2 ponit p̄ qua libet pte charte. 2 d̄r a dico cis.

Dicacitas tatis se. ge. breuis 2 acuta dictio ad hoīum risus: vel imoderata vel multa locutio. 2 dicit a dicax cacis: q̄ est loquax.

Dicaculus la lū. i. aliquantulū dicax. vñ Plautus: Dicaculus inq̄ est meretrix 2 deriuat a dicax cis. 2 coz. cu.

Dicax. a dico cis d̄r h̄ 2 h̄ 2 h̄ dicax cis. i. facetus: vrbane. vel qui verbis bñ loquit. s. facidus loquax: vel qui imoderate vel multū loquit. 2 cōparat dicax cior cissim;. vñ dicaciter eius cissime aduer. 2 hec dicacitas tatis: 2 cori ante c: sicut veridicus: maledicus.

Dicerij rij. est verbū iocose dictū. 2 dicit a dictū.

Dicio onis. vide in dictio p̄ ct.

Dico cas caui care. i. copulare: 2 dico cas. i. consecrare. 2 est hec significatio tracta ex premissa. tunc enī cōsecrata est ecclesia: qñ copulata est deo. Item dico cas. i. voueo es. 2 cōponit vt ab dico cas: dedico cas: indico cas: p̄ dico cas. Et est actiū dico cū oībus suis cōpositis. 2 deriuat a dico cis: q̄ pdu. primā. sed dico cas eā coz. vñ versus. Qui dijs templa dicant: q̄ sunt hi dij mihi dicant. In Grecis. aut d̄r: Illa dico signat cōfirmo copulo sacro. Itē quidā: Primo dico lego tertia dico lego. q̄ versus vtrozūq; verborū. s. tam lego gis q̄ lego gas: q̄ dico cis 2 dico cas differentiā ostendit.

Dico cis xi ctū cere semel est: memorari pluries. Item dicere accipitur p̄ signare vel intelligere. vnde dictio dicitur qz dicat aliquid. i. significet vel intelligi faciat. vnde dicitur cōtinuare. i. dictiones cōiungere ad cōstructionē orationis faciendā. Dico componit vt addico cis. i. deputare. destinare: ascribere: 2 constringere. vnde addictus ca cū i. deputatus: astrictus. Hora. Nullus addictus iurare in verba magistri. Item condico cis. i. simul dicere: quasi cōdere vel statuere: vel discernere vbi non vnus sed plures dicunt: vel vbi vnus plura dicit. Item contradico cis. i.

dicere cōtra. Item dedico cis. i. rem dictā denegare. Itē
edico cis. i. precipere: et est regū vel imperator. Item indi
co cis. i. precipere vel annūciare: et est sacerdotū qui festa
indicit populis et ieiunia. vñ versus: Edicunt reges: indi
cit festa sacerdos. Itē interdico cis. i. phibere q̄si interiz
dicere. Item predico cis. i. ante dicere. Itē obdico cis. i.
tradidit. Item redico cis. i. iterū dicere. Item dico cis
cōponit cū bene et male: et dicit benedico cis: maledico
cis: que in eodē sensu cōstruunt cū dō et actō. Idem enī
est benedico vel maledico te et benedico vñ maledico t. bi
est nota q̄ dico cis et oīa eius cōposita sūt actiua. bñdico
tū et maledico sūm q̄ cōstruunt cū datiuis neutra sunt: et
sūm q̄ cōstruunt cū accusatiuis actiua sunt: et oīa faciunt
preteritū in xi et supinū in ctū: et oīa pducūt hanc syllabā
di vbiq̄. Tñ scias q̄ dixi preteritū cor. di naturaliter. vñ
dicat cis: et mobilia que cōponunt a dico cis: vt maledi
cus: veridicus: falsidicus: causidicus: cor. i. añ c: q̄ bec na
tū tenent magis huius preteriti dixi: cuius prima natu
ralit̄ breuis est. De h̄ a simili require in scōa pte vbi agit̄
de accentu verboꝝ quasi in fine.

Diculus in colon vide.

Dictator. a dicto ctas d̄ h̄ dictator oris: q̄ dicit. vñ et dicta
tores dicebāt olim q̄dā honorati valde i romana ciuitate
re: q̄si pncipes et pceptores. vñ h̄ dictatura re: eoz honoz.

Dictio. a dico cis dicit̄ h̄ dictio onis. et d̄ dictio q̄ dicitat
aliquid. i. significet vel intelligi faciat: vñ dictionare. i. di
ctones cōiungere ad cōstructionē oratiōis. Item a dico
cis h̄ dictio onis. i. potestas imperiū: et tūc d̄ scribi penul.
p̄ c solā: et est ei⁹ ntūs in raro vsu. vñ in Judith: In dictio
netua dñe sunt cūcta posita sūm. Du. Pap. et dicit: Dictio
onis p̄ c solā ptās cōdictio imperiū. Dictio vō p̄ ct: est ps
quelibet orōnis: sed ntūs q̄ scribit̄ p̄ c solā nō est in vsu
et tūc cor. primam. vñ in Aurora d̄: Lelius aut opibus
aut dictione vebi.

Dictio tas vñ frequē. i. frequēt dictare: et format̄ ab vlti
mo supi. de dicto ctas. i. dictatu a mutata in i et u in o.

Dicto. ab vltimo supino dictu: u in o cōuersa fit dicto ctas
verbū frequē. i. frequēter dicere: et est dictare animi cō
ceptionē recta oratiōe. p̄ferre et cōponere: qui hoc modo
facit frequēter dicit. Dicto cōponit vt edicto ctas. i. pap
lam vel valde dictare.

Dictū. a dico cis d̄ h̄ dictū ti: et hic dictus tus tui. Dictū est
q̄ d̄. Dictus est actio vel passio dicendi.

Dicturio. ab vltimo supi. de dico cis. i. dictu: addita rio fit
dicturio verbū meditatiū: et cor. u añ r: et caret supino.

Didascalus grece latine magister vel doctor: inde hic didas
calatus tus tui. i. magistrat⁹: et didascalo las. i. magistra
re docere: et didascalicus ca cū. i. magistralis siue doctri
nalis. vñ genus quoddā legendi discipuli ad magistrum
d̄ didascalū quo Boetius vñ in li. de cōsola. vbi phi
losophia magistra boetio discipulo loquit̄. et cor. sca. vi
de hoc in hermeneuticus.

Didimus grece latine dubius: et cor. penul. Thomas ap̄tus
vicitus est didimus: q̄ diu hesitauit in fide.

Didracma me due dracme vel mensura. Matth. xvij. Ma
gister vester nō soluit didracmā. Itēz Mach. li. j. ca. iij.
Portantes argenti didracmas trecentas in sacrificiū her
culis: et scribit̄ p̄ c nō p̄ g: in penul.

Diduco cis xi cere: ex di et duco cis: et est diducere in diuer
sas partes ducere. i. diuidere vel separare extendere vel
subtiliare. et pdu. du.

Diecula le. a dies d̄ h̄ diecula le: parua dies et ponit̄ p̄ qua
libet parua mora t̄pis: et cor. cu.

Diemerō. meras q̄ est dies cōponit̄ cū dia q̄ est duo. et
dicit̄ h̄ diemerō vel diemerū latinū. i. biduū. et est e ter
tia littera in Papia.

Diemū nij. a dia q̄ est duo et annus cōponit̄.

Dies et. i. diē facere a dies d̄: et est verbū excepte actiōis
q̄ soli deo cōuenit. vñ diesco scis incho. et hinc diet et die
scit impersonalia. vñ nūc diet. i. dies fit. Diescit. i. dies incu

pit esse.

Directus cti. i. malus dies: dictus sic p̄ cōtrariū: et cōponit̄ a
dies et rectus.

Dieresis spēs est metaplasmī. vide in quarta parte in ca. de
metaplasmō.

Dies a dian d̄ dies q̄ clar⁹ sit: vñ dies d̄ a dijs: q̄ coz noī
bus dies appellant̄: q̄ noībus planetay quos q̄dā deos
reputauerūt. Semp enī dies sumit nomē ab illo planeta
q̄ in illo die h̄ primā horā. vñ q̄ sol h̄ primā horā in die
d̄nico dictus est dies solis vel dies d̄nicus: q̄ sol maior
est et q̄si d̄nis inter planetas: et ea die h̄ primā horam: et sic
de alijs. vide infra in sabbatum. vel d̄ a dijs: q̄ diuini sit
operis: et est incerti ge. in singulari dies: sed in plurali est
mas. ge. Itē scias q̄ quidā dies d̄ artificialis q̄dā nālis.
Dies artificialis est claritas solis in aere: vel ē spaciū t̄pis
in quo sol vertit̄ ab oriente in occidentes. Dies nālis est
spaciū diei et noctis. i. spaciū in quo sol p̄cedit ab oriente
in occidentē: et iterū ab occidentē reuertit̄ in orientē. Du
ius diei principiū diuerso mō assignat. Chaldei et p̄se a
solis ortu faciūt initiū diei nālis: Egyptij ab initio noctis:
Romani a media nocte: Athenienses a sexta hora diei.

Diesco scis: in dieo vide.

Diespiter. Dies cōponit̄ cū p̄: et d̄ h̄ diespiter tris vel pite
ris. i. iupiter. et d̄ sic q̄si diei p̄. vñ Macro. de satur. Ipi
quoq̄ romani diespit̄re iouem appellabant: et cor. penul.

Dieta te penul. pdu. d̄ a dies: et est dieta diei itineratio. vñ
dieta tas. i. p̄ dietas ire: vel pendinare. Itē dieta d̄ obser
uatio legis et vite vel corpis disp̄satio vel cibus infirmo
rū. vñ. dieta tas. i. custodire: cōseruare dietas.

Dieticus. a dies d̄ dieticus ca cū. i. regularis. i. se de die in
diem custodiens sicut faciunt claustrales.

Dierim aduer. i. de die in diē vel p̄ singulos dies q̄ et dia
tim inuenit̄ et derinat̄ a dies.

Diezensis disunctio d̄ fm̄ Papi.

Diffascio cias in fascia vide.

Differtio tis si fertū. i. diuersis modis fartire: implere: a dis
et fartio tis. vñ differtus ta tū: inde differtio tas frequē.

Differo fers distuli latū ferre: ex dis et ferro cōponit̄. et ē dif
ferre. plongare: extēdere: vel diuersis modis ferre: vñ disti
pare: dispergere. Itē differre. i. distare: differētia h̄re: vt
hō differt ab asino: et in hac significatione sepe inuenit̄ im
psonalit̄ positū. vñ differens tis: ois ge. inde differēt ti⁹
tissime aduer. et h̄ differentia tie. vide etiā in is ea id.

Differtio tas in differtio tis est.

Diffessus in diffiteoz vide.

Difficax cis ge. ois inuenit̄ p̄ difficilis: et cōparat̄ cacioz cis
simus. vñ difficaciter eius siue aduer. et h̄ difficacia cie:
et h̄ difficacitas tatis in eodē sensu.

Difficilis. a dis et facilis cōponit̄ h̄ et h̄ difficilis et h̄ le. et cō
parat̄ difficilioz limus: et format̄ suplatiuus a ḡtō diffici
lis: remota is et addita limus vt difficillimus. vide in fas
cillimus. vñ difficilit̄ vel difficulter lius lime aduer. et h̄
difficultas tatis: et h̄ difficultas. Itē scias q̄ p̄ faciliē vti
mur facile et p̄ difficulter vtimur difficile vel difficulter:
p̄ difficultas vtimur difficultas.

Difficillimus in difficile vide.

Difficulter in difficilis exponit̄.

Diffidi preteritū de diffundo dis: et cor. fi.

Diffido dis filus suz: ex dis et fido dis cōponit̄. i. nō fidere:
et pducit̄ fi. vide in fido dis.

Diffigo gis fixi. vide in figo.

Diffundo dis fidi fissum fundere. i. diuersis modis vel in di
uersas ptes fundē: et cōponit̄ a dis et fundo dis fidi: et cor.
fi in preterito. sed diffido dis ex di et fido dis pdu. fi. vñ
versus: Diffidit ille falce: diffidit nō bene fidens.

Diffinitio nis ex dis et finio nis cōpo. et pdu. penl. vide i finio

Diffinitio. a diffinitio nis d̄ h̄ diffinitio nis. i. terminus dei
monstrans q̄d est esse rei. vel diffinitio est oīo exprimes
esse rei p̄ substantialia: vt aīal rōnale mortale exprimit eē
hoīs p̄ gen⁹ et d̄rias: q̄ sunt ibi substāalia et augmentat̄

a diffinitione affirmado ⁊ negado. Diffinitio etiã e qdã color rhetoricus vide in q̄rta pte in ca. de colorib⁹ rheto.
Diffusus sa sũ penul. pdu. a diffido dis d̄r: qd̄ est nō fidere.
Diffiteor. a dis ⁊ fateor cōponit̄ diffiteor teris fessus sum q̄si ouerſa ⁊ alia fateri. inde diffusus sa sum.
Diffodio dis fodi in fodio dis exponit̄.
Diffringo gis fregi fractũ. i. diuersis modis frãgere: ex dis ⁊ frango gis: a in i cōuerſa: ⁊ s̄ in f.
Diffugiũ. a diffugio gis d̄r h̄ diffugiũ gij: ⁊ diffugus ga gũ i. in diuerſa fugiens vel vndiq; fugiens.
Diffugus penul. cor. in diffugiũ vide.
Diffuso ſas ſani: in fuſo diſſoluere: ⁊ cōponit̄ a dis ⁊ fuſus ſi: ⁊ pdu. ſu.
Digamus ma mũ penul. cor. a dia qd̄ est duo ⁊ gamos componit̄. ⁊ d̄r digamus q̄ duabus nupſit. ſ. vxoribus. vñ h̄ digamia mie. i. due nuptie vel pprietas qua aliq̄s d̄r digam⁹. ⁊ acuiſ mi in digamia. vide ſupra in bigam⁹. Dic pōt queri q̄re ſcōe nuptie nō bñdicant̄: Ad h̄ dico q̄ ſc̄cũdũ matrimoniũ q̄ſuis in ſe cōſideratũ ſit pfectũ ſac̄m: tñ in ordine ad primũ cōſideratũ h̄z ali qd̄ de defectu ſac̄ri qz nō h̄z plenã ſignificationẽ qũ nō ſit vna vnius: ſicut eſt in ſac̄o x̄pi ⁊ eccleſie: ⁊ rōne huius defect⁹ benedictio a ſc̄cũdis nuptijs ſubtrahit̄: ſed hoc eſt intelligendũ: qñ ſc̄cũde nuptie ſunt ſc̄cũde ex parte viri ⁊ ex pte mulieris ſũ vel ex pte mulieris tñ: ⁊ nō ex pte viri tñ. Si enĩ virgo cōtrahit cũ illo q̄ aliã habuit vxorẽ: nihilominus nuptie bñdicunt̄. Saluat̄ enĩ aliquo mō ſignificatio etiã in ordine ad p̄mas nuptias: qz x̄ps etiã vnã eccleſiã h̄eat ſponſam: h̄z tñ plures deſponſatas p̄ſonas in vna eccleſia: ſed aĩa nō pōt eſſe ſponſa alterius q̄ x̄pi: qz cũ demone fornicat̄: nec eſt ibi matrimoniũ ſpũale: ⁊ ppter h̄ qñ mulier ſc̄cũdo nubit: nuptie nō bñdicunt̄ ppter defectũ ſac̄ri. De ſignificatione matrimoniij. vide in matrimoniũ.
Digeries. a digero ris d̄r h̄ digeries ei. i. digeſtio: euacuatio. ⁊ cōponit̄ vt h̄ indigeries ei. i. indigeſtio.
Digero a di ⁊ gero ris cōponit̄ digero ris geſſi geſtũ. i. explicare vel ordinare vel ordinẽ deſcribere: integrũ ordinare: vel exponere: vel diuidere ordinatũ: vel euacuare: vel ebrietatẽ deponere: qd̄ vulgariẽ d̄r ſynaltire: qd̄ ſit qum cibaria ⁊ potus in ſtomacho diuidunt̄: ⁊ quedã pars purior transmittit̄ ad mēbra ad alimenta vite: qdã groſſior mittit̄ ad ſeceſſum. vñ in primo Regum d̄r anne: Digere paululũ vinũ quo mades.
Digestibilis. a digero ris h̄ ⁊ h̄ digestibilis ⁊ h̄ le qd̄ facile digeri pōt. ⁊ cōponit̄ vt h̄ ⁊ h̄ indigestibilis ⁊ h̄ le. i. non digestibilis: ⁊ cōparat̄ digestibilis lior ſimus: indigestibilis lior ſimus. vñ digestibilis lius ſime aduer. ⁊ p cōpoſitionẽ indigestibiliter lius ſime: ⁊ h̄ digestibilitas tatis ⁊ p cōpoſitionẽ indigestibilitas tatis.
Digestiſta ſte cōis ge. q̄ vel q̄ docet digeſtũ vel qui docet. ⁊ derinat̄ a digeſtũ ſti.
Digeſtũ ſti. a digero ris vel a digeſtus ta tũ: d̄r h̄ digeſtũ ſti quidã liber legalis ſic dictus ppter legalia p̄cepta ibi excellenter digeſta. vñ hic ⁊ hec digeſtalis ⁊ hoc le: qd̄ p̄tinet ad digeſtum.
Digeſtus. a digero ris d̄r digeſt⁹ ta tũ: ⁊ cōponit̄ vt indigeſt⁹. ⁊ a digeſt⁹ d̄r digeſtiz aduer. i. ordinatiz: ⁊ h̄ digeſtio nis. ⁊ cōpo. vt indigeſtio: ⁊ h̄ digeſt⁹ tus tui. i. dignitas.
Digitabulũ. a digitus d̄r h̄ digitabulũ li inſtrumētũ in qd̄ digitus intromittit̄: qd̄ ⁊ digitale d̄r.
Digitale vide in digitabulũ.
Digitellus li dimi. paruus digitus.
Digito tas in digitus vide.
Digitulus li dimi. paruus digitus.
Digitus. a decẽ d̄r h̄ digitus ti: qz decẽ ſunt digiti in vtraq; manu vel in vtroq; pede. vel digiti dicunt̄: qz decẽ iuncti exiſtũt. Nã h̄z in ſe numerũ pfectũ ⁊ ordinẽ decentiſſimũ. Prim⁹ d̄r pollex: qz inter ceteros pollet virtute ⁊ po teſtate ⁊ groſſitudine. Secũdus ſalutatorius vel demonſtrator⁹ vel index d̄r: qz eo fere ſalutam⁹ vel aliq̄d indi

camus vel demonſtramus. Tertius d̄r medius vel impius: qz p eũ plerũq; probri infectatio exprimit̄. Idez ⁊ verp⁹ a verrẽdo podicẽ. p̄cuſſit enĩ de⁹ iudeos in poſteri ora: ⁊ opprobriũ ſempiternũ dedit illis. Nã ſingulis annis in crucifixiõẽ dñi emittũt languinẽ p̄ poſteriõra: quẽ cũ medio digito ibi reponẽdo ⁊ abſtergendo verrũt podicẽ: ⁊ inde dict⁹ eſt verpus: q̄ſi ferrẽs podicẽ. vñ ad huc ille digitus in opprobriũ oſtendit̄ iudeis: quẽ ſi alicui in deo oſtenderis: minus vt ferẽ te diliget. hinc Juue. De diũq; oſtenderet vnguẽ. Hoc faciebat Demetri⁹ fortune ſ. q̄ p̄tendebat ei mediũ digitũ in opprobriũ: ſicut ſit iudeis. p̄ h̄ eã cõteptibile eſſe oſtedẽs. Et hinc eſt q̄ verpus inuenit̄ p iudeo. Juue. Queſitũ ad fontẽ ſolos deducere verpos: gloſandũ. i. iudeos. Quartus digit⁹ d̄r anularius: qz in eo ſolet ferri anulũ. ⁊ idẽ medicinalis d̄r: qz in eo trita colyria a medicis colligunt̄. Quint⁹ auricularis: qz eo aurẽ ſcalpimus: vel qz eo ſolem⁹ aurẽ purgare. Et a digitus deriuat̄ digitulus li: ⁊ h̄ digitell⁹ li ambo dimi. ⁊ digito tas. i. digitos facẽ vl mōſtrare digit⁹: ⁊ p cōpoſitõẽ indigito tas. i. digitos induere: vl demonſtrare vel noiare.
Digma. i. dignitas vl nomẽ dec⁹: laus: glia. vide i padigma
Dignitas eſt alicui honeſta auctoritas cultu honore ⁊ verocundia digna. Itẽ dignitas: decus: laus: nomen: gloria ſumus honoz: ſm Papi.
Dignitoſus. a dignoz aris d̄r dignitoſus ſa ſũ. i. dignus. vñ Chryſo. ſup Matth. Num in illo ſeculo caro infirma vgnitofe aie fuerit ſubiecta.
Dignoz aris natus ſum. i. dignũ iudicare: dignũ h̄re. vñ dignus gna gnũ. ⁊ cōparat̄. vñ h̄ dignitas tatis: ⁊ dignoſus ſa ſum. i. dign⁹. Dignus cōponit̄ vt indignus gna gnũ. ⁊ cōparat̄ vñ h̄ indignitas. Dignoz vo cōponit̄: vt dedignoz naris: ⁊ indignoz naris. i. irarũ: ⁊ eſt deponenta. cũ oĩbus ſuis cōpoſitis. ⁊ conſtruit̄ dedignoz vel dignoz cũ actõẽ ablatiuo vel ḡtõ. Sed dignus tñ cũ ablatiuo ⁊ ḡtõ. Et vt dicit Papi. Dignũ: equũ: cõgruũ. cõpetens.
Digredior deris grefſus ſum ex di ⁊ gradior: ⁊ eſt digredi in diuerſas ptes gradi: ⁊ ſepatim vel diuerſis modis gradi: nunc huc: nunc illuc: nunc ſurſum: nunc deorſum: ſiniſtroſum ante ⁊ retro ſm Du. Papi. vo dicit: Digreſſi ab inuicem ſeparari.
Digredi. i. diuidi: ⁊ cor. gre.
Diudico cas ex di ⁊ iudico cas. ⁊ eſt diiudicare diuerſis modis iudicare: vel deliberare: diſcernere: diuidere: ſeparare ⁊ eſt actiuum.
Dilabor beris ex di ⁊ labor cōponit̄. ⁊ eſt dilabi diuerſis modis vel in diuerſas partes labi: ⁊ pdu. la.
Dilambo bis in lambo bis vide.
Dilato tas penul. pdu. vide in lato latas.
Dilator tozis maſ. ge. q̄ differt: a differo fers d̄r.
Dilatus ta tũ pdu. penul. in fero fers d̄r.
Dilectio. a diligo gis: vel a dilectus cti: addita o d̄r hec dilectio onis: vel d̄r dilectio a dia qd̄ eſt duo ⁊ ligo gas: qz in ſe duo ligat. vel qz a duobus incipit qd̄ eſt amor dei ⁊ p̄ximi. vel eſt ethymologia dilectio: q̄ſi duos ligans: vela duobus incipiens: ⁊ deriuat̄ a diligo gis vt dictũ eſt. Et ſcias q̄ diligere. i. diſcrete a laudib⁹ humanis actus ſuos ſubtrahere. Diligere. i. diſcrete actus ſuos ad deũ colligere ⁊ reducere. Diligere. i. in debita diſtributiõẽ act⁹ ſuos tranſire: vt carni debet pabulũ neceſſitatis ⁊ virga diſcretiõis. Nō aut̄ vt eius vires aie dominant̄: ⁊ oẽ qd̄ eſt in corpe ſit rōnale ſaltẽ p̄ticipatiõẽ. Diligere. i. diſcreta ⁊ diſtincta legis meditatio: vt i p̄ncipio Pſal. Bñs vir r̄. ⁊ ſic legens h̄z dilectionẽ. i. duoz ligationẽ. Diligere autẽ debemus deũ ſup oĩa ⁊ primũ ſicut noſipſos. valde enĩ errat q̄ nō diligit deũ creatorẽ ſuũ: recreatorẽ: remuneratorẽ. vñ dicit Aug⁹. Valde enĩ errarẽ ſi deũ nō amarẽ: q̄ dedit mihi aĩam vt viuã: gratiã vt bene viuã: ſapientiam vt ordinate viuam: ⁊ tandẽ daturus eſt gloriã vt beate viuam. Et ſcias q̄ dilectio dei ⁊ p̄ximi pp̄ria virtus eſt: ⁊ ſpecialis p̄iorũ atq; ſanctorũ: qum ceterẽ virtutes bonis ⁊

malis possunt esse cōes sicut Aug. vñ q̄ istis geminis virtutibus caret alas regnū celoz nō h̄z vñ volēt. vide in charitate. Et scias q̄ vt quidā p̄bilit̄ dicūt quilibet sanct⁹ in patria plus diligit se q̄ primū etiā se meliorē: sed se cōparatione p̄p̄inquoꝝ ad extraneos: credo q̄ simplicit̄ loquendo vnusquisq̄ plus diligit extraneū meliorē q̄ consanguineū minus bonū: q̄ plus attendit ordo dilectiōis q̄ ad primitatē ad deū: q̄ q̄tū ad primitatē ad seipsū q̄ vnus vtrunq̄ oporteat q̄ attendat. vñ de equalit̄ bonis plus diligit primiorē: sed de inequalib⁹ plus diligit meliorē. Itē vt dicit Aug⁹ quattuor diligenda sunt: vnū q̄ supra nos est. s. deus: alter q̄ nos sumus: tertiu q̄ iuxta nos est. s. primus: quartū q̄ infra nos est. s. corpus. De secūdo et quarto nulla p̄cepta danda erāt. s. vt diligere nos. vel corpus nostrū. Precipit autē deus diligi et primū et aut quicūq̄ se diligit: p̄cepto nō est opus. quantūlibet enī hō excidat a charitate remanet illa dilectio sui et corporis sui: q̄ nemo vnq̄ carnē suā odio habuit. Nam viri iusti q̄ corpus suū cruciāt nō corpus sed corruptiōes eius et pondus oderūt. Quō aut dictū est in sc̄do et q̄rto. i. de dilectione nostri et corporis nostri nulla p̄cepta danda esse intellige. s. sp̄alia et diuina: q̄ cū illo vno. s. in dilectione primi iuxta nos existētis totū cōtinet. et q̄ id q̄ nos sumus: et q̄ infra nos est: ad nos nō p̄tinens nature lege diligimus: q̄ in bestiis etiā est. Ideo et de illo q̄ supra nos est: et de illo q̄ iuxta nos diuersa p̄cepta sumpsimus. In quoꝝ altero huius q̄ sumus et illius q̄ infra nos est dilectio cōtinet. et vt generalit̄ dicā noīe primi q̄libet viator et q̄libet hō vel angelus cōprehensor cōtinet. vide in prim⁹: et in zelus: et in amor: et in scandalū. Itē de p̄fectione charitatis vel dilectiōis dicā in p̄fectio et in inimicus. Et q̄ q̄ d̄r: Diliges primū tuū sicut teipsū. tradit et diligendi rō et dilectionis mod⁹. Ratio q̄dē diligēdi tangit ex eo q̄ primus noīat. p̄pter h̄ enī debemus alios ex charitate diligere: q̄ sūt nobis primi. et sicut nālē dei imaginē: et sicut capacitātē glorie. Nec refert vtrū dica tur primus vel frater vt habet in. j. Jo. iij. vel amicus vt habet Leuit. xix. Quia p̄ oīa h̄ eadē affinitas designat. Modus aut dilectionis tangit q̄ dicit: sicut teipsū q̄ nō est intelligendū q̄tū ad h̄ q̄ aliquis primū equaliter sibi diligit: sed similiter sibi. et hoc tripliciter: Primo quidem ex pte finis: vt aliq̄s diligit primū p̄pter deū sicut et seipsū p̄pter deū et diligere: vt sic sit dilectio primi sancta. Secundo ex parte regule dilectionis: vt. s. aliq̄s nō cōdescendat primo in aliquo malo: sed solū in bonis: sicut et sue voluntati satisfacere debet hō in bonis: vt sic sit dilectio primi iusta. Tertio ex parte rōnis dilectiōis: vt. s. aliq̄s nō diligit propter propriā vtilitatē vel delectationē: sed ea rōne q̄ velit proximo bonū: sicut vult bonū sibi ipsi vt sic dilectio primi sit vera. Nā cū quis diligit primū propter suā vtilitatē vel delectationē: nō vere diligit primū s̄ seipsū. Uolo etiā te scire q̄ deū debem⁹ diligē ex tota mēte: ex tota memoria vt absit obliuio. et ex toto corde. i. intellectu vt desit error. ex tota aīa. i. voluntate vt tollatur oīs cōtraria affectio sicut Aug⁹. Vel ex toto corde. i. sapienter. ex tota aīa. i. dulciter. ex tota mēte. i. fortiter diligere debet de⁹. Itē q̄ imensus est deus: sine mensura diligendus est deus: vt cū eū multū diligimus parū nos diligere fateamur. Nullusq̄ locus in nobis remaneat vacuus: q̄ dei dilectione nō repleat: sed mens: lingua: man⁹ ei⁹ dilectionē resonēt. Scias etiā q̄ q̄ quilibet pars est imperfecta in seipsa: p̄fectionē autē habet in suo toto: ideo etiā naturali amore pars plus rēdit ad cōseruationē sui totius q̄ simplicius. vñ naturaliter hō opponit brachium ad defensionē capitis: ex quo pēdet salus totius. et inde est etiā q̄ particulares hoīes seipsos morti exponūt pro cōseruationē cōtatis cui⁹ ipsi sunt pars. Quia ergo bonū nostrum in deo p̄fectū est: sicut in causa vniuersali prima et p̄fecta bonū: ideo bonū in ipso eē magis naturaliter cōplacet q̄ in nobis. et ideo etiā amore amicitie naturaliter de⁹ plus

ab hoīe seipso diligit. et quia charitas naturā p̄ficit: ideo etiā sicut charitatē deum supra seipsū homo diligit: et supra omnia alia particularia bona.

Dilema. a dia q̄ est duo et lema vorago cōponit: vt h̄ dilema matis q̄dā argumentatio: q̄ a q̄busdā vocat cōplexio q̄ vndiq̄ cōplectit aduersariū. a quibusdā vō conutus syllogism⁹. et d̄r dilema q̄si duplex vorago: q̄ duplici. i. vtrūq̄ vorat aduersariū. Quācūq̄ partē enī cōcedat: voraginē. i. incōueniens incurrit: et pdu. le.

Dilubuit. i. vnguento vixit: p̄ di scribit. Dilubuit: oleo vnguentē. vide in dilubuo buis.

Diligo gis lexi lectū. i. amare: et cōponit a di et lego gis. et ē amare p̄p̄ie in malo: diligere in bono. vñ h̄ dilect⁹ ctus tui: et dilectus ta tū: et h̄ dilectio onis: et h̄ et h̄ diligens tis. i. studiosus sedulus. et cōparat diligens tior simus. vnde diligenter tustissime aduer. et hec diligentia tie. vide in dilectio.

Diluit. i. latuit: inde dilitescere. i. latere sicut P̄ap. et cōponitur a di et lateo es: et declinat diliteo es: et cor. li.

Diluceo ces ex di et luceo ces: et produ. hanc syllabā lu. vide in luceo ces.

Dilucide aduer. i. discrete: plano sermone: euidenter.

Dilucido das ex di et lucido das: in lucido vide.

Dilucidus da dū. i. elatus et apert⁹ cōparat vt dilucid⁹ dior diffimus. vñ dilucide dius diffime aduer. et deriuat a di lucido das: q̄d cōponit a di et lucido das.

Diluculascit. i. dilucescere incipit.

Diluculū li penul. cor. tps illud q̄ incipit partia lux esse et a nocte diuidi. et d̄r a diluceo ces sicut Du. Pa. vō sic dicit: Diluculū auroza.

Diludū dij locus vbi diuersi ludi exercent: vel ludus diuisus et diuersus ab alio. vñ Hora. in epi. Displicet ille loc⁹: clamo et diludia posco. et cōponit a di et ludus.

Dilutus ta tū. a diluo is d̄r: et est dilutus distemperatus liq̄dus: vñ p̄pter liquiditatē diuisus. et cōparat sicut q̄ est nomen. Ita dilutus in oī significatione sui verbi inuenitur et pdu. lu. vnde Persius: Dilutas querit geminet: q̄ sicut stula guttas.

Diluuū uij: cathaclismus: nimia aquarū inundātia: vel destructio: et p̄p̄ie ex nimia inundantie aquarū: sic dictum q̄ aquarū clade oīa q̄ inundauerit diluat. i. cōmisceat et destruat. et deriuat a diluo is.

Dimensus sa sū. vide in dimetior tiris.

Dimetior tiris dimetitus vel dimensus sum: ex di et metior tiris cōponit. et est dimetiri diuersis modis metiri. vñ dimensus: dimensio onis. vñ h̄ et h̄ dimensionalis et hoc le ad dimensionē p̄tinens: et facit futurū indicatū in ar: h̄ simplex suū inueniat in hoz vt metiboz. vñ P̄pha: Exultabo et diuidā siccina et cōuallez tabernaculoꝝ dimetiar. Et in euangelio d̄r: Eadē quippe mensura qua mensi fueritis remetiet vobis.

Dimico cas caui in mico cas vide. et cor. mi.

Dimidio as ex di et medio as. vide in medio as.

Dimidius. a di et medius cōponit dimidius dia diū. vñ h̄ dimidietas tatis.

Dimiuo nuns nui nutū p̄ vnū m. a di et minuo cōponit et tunc importat diminutionē. Itē dimiuo is p̄ duo m. et tunc cōponit a di et minuo. i. in diuersas ptes minuo. Nā sicut dicit P̄ris. in primo maioris. S transit in m: vt dimiuo p̄ disminuo. Terentius in adelphis: Diminuet tibi cerebrū. vide in minuo is.

Diminutiū. a diminuo is d̄r diminutiū? na uū. vñ quoddā gen⁹ vboꝝ est dictū diminutiū: q̄ diminutionē act⁹ sui vbi signat. De quo dictū est in tertia pte in tractatu de spēbus vboꝝ. et quoddā genus noīuz d̄r diminutiū. de quo dixi in tertia pte in tractatu de spēbus nominū.

Dimitto tis misi missū cōponit ex di et mitto tis: et ē dimittere diuersis modis mittere: vel in diuersas partes: et dimittere. i. parcere: indulgere: cōdonare. et est etiā dimittere: differre: derelinquere.

Dina ne est ppriū nomen filie iacob.
Dina scia vt habet in historijs sup Gen. ca. de ortu regnorū
dina scia egyptij sūmā potestātē vocant.
Dinodo das penul. pdu. cōponit ex di z nodo das. vide in
nodo das.
Dinosco scis noui notū dinoscere. i. discernere: dicitur mo
dis noscere. ex di z nosco scis cōponit: z nō h3 g a n n. vñ
Eccle. iij. In lingua em̄ sapientia dinoscit.
Dioecesis sis fe. ge. interpretat gubernatio: z h nō fm pprieta
tē verbi vel prātem sed fm effectū: z est dioecesis pprie ba
ptismalis ecclesie territorij z gubernatio. z dī a dia qd ē
de vel a dia qd est duo z cesio: qsi decisio: qz semp decidi
tur z separat ab alia dioecesi: z cor. ce.
Diogenes nis ppriū nomen viri: z cor. penul. sicut z hermo
genes gis.
Diomedes dis penul. pdu. ppriū nomen est cuiusdā viri. z
vt enarrat Paḡ. Diomedē pagani deū asserūt: cui socios
in aues cōuersos ita se ludificare dicunt: vt suis. i. grecis
colludāt: alienos verberent: z ad tēplū diomedis rostro
aquā portat: sed h vel fingunt vel si aquā portant: vel tale
aliqd ludificationib⁹ fit demonū qui eos a veri dei cultu
abstrahūt. Hug. etiā dicit: Diomedes aues dicti sunt a so
cijs diomedis: quos ferunt fabule in illas aues fuisse con
uersos. Aug. etiā in. xvij. li. de ci. dei ca. xvi. sic dicit: Hec
ci diomedē fecerūt deū: quē diuinitus irrogata pena phi
bēt ad suos nō reuertisse: eiusqz socios in volucres fuisse
ouerfos. Quinetiā tēplū ei⁹ aut esse in insula diomedia:
nō longe a monte gargano qd est in apulia. z h tēplū cir
cūolare z incolere has alites taz mirabili obseqo: vt aq
impleant z aspergant: z eo si greci venerint nō solū quie
tas esse verū z adulari. Si aut alienos viderint subuolare
ad capita tanqz grauib⁹ ictibus: vt etiā perimant vulne
rare. Nā grandib⁹ z duris rostris satis ad h pzeita phibē
tur armate. Et rīdet Aug. in eodē li. ca. xvij. Nec vl falsa
sunt vl tā inusitata: vt merito nō credant. Firmissime tñ
tenēdū est oipotentē deū oia posse facere q voluerit nec
demonēs opari: nisi q ille pmiserit cuius indicia occulta
sunt multa: iniusta nulla. Nec sane demonēs nās creant:
nec aliqd tale faciūt: sed specietenus q a deo vero sunt cre
ata cōmutant vt videant esse qd nō sunt. Et subdit ibidē
Aug. Socij vō diomedis qz nusqz subito comparuerūt z
postea in illo loco apparuerūt pdentibus eos vltoribus
angelis malis in eas aues q p illis sunt occulte ex alijs lo
cis vbi est h genus auū: ad ea loca pducte ac repente sup
posite credūt esse ouerfi. q aut diomedis tēplo aquā ros
tris afferūt z aspgūt: z q blādiunt grecigenis atqz alieni
genas psequant mirandū nō est fieri demonū instinctu.
Quoz interest psuadē deū factū esse diomedē ad recipiē
dos hoies: vt falsos deos q veri dei iniuria ml̄tos colāt
z hoib⁹ mortuis: tēplis altarib⁹ z sacrificijs q nō sūt nisi
vni deo viuo z vero debent inscriuāt. vide in miraculū.
Dione. a dian dī dione. i. venus: qz pulchra fit. vel dicta est
dione a matre sua: q silr dicta est dione qsi duos nectens
in amore. Nō enī amor pōt expleri sine duob⁹. Vel dicit
dione qsi ex duobus nata: inde dioneus nea nēū. i. vene
reus. vñ Uirg. Ecce dionei pcessit cesaris astrū.
Dionimū in noma est.
Dionysius sij dictus est bachus. Et hinc pluralitē h dionysia
dicunt festa bachi. vñ dionysius dī quidā lapis fuscus z
rubentibus notis sparsus sic dictus: qz z si aque admixt⁹
fit: tñ cōtrit⁹ nimiū fragat fm Hu. Paḡ vō sic dicit: Dyo
nysia gēma nigra: mixtis notis rubeis. Itē dionysius sij
ppriū nomē cuiusdā doctoris scti q ariopagita vico ciui
tatis in quo habitabat dictus est: z interpretat dionysius
vehementer fugiens vel eleuatus. vel dī dionysi⁹ a dione
qd est venus. i. dea pulchritudinis: z sios qd est deus: qsi
pulcer deo. vel dī a dionysia q est quedā gēma nigra va
lens cōtra ebrietatē: vt dicit Jhido. Fuit igif vehementer
fugiēs de mūdo p pfectā abrenūciationē: Eleuatus p in
ternoz cōtemplationē: Pulcer deo p decorē virtutū. Ua

lens peccatoribus cōtra ebrietatē vitioz.
Dioscorus ri mas. ge. penul. cor. i. iunius.
Diota dicit vas vniariū duas aures. i. duas ansas habēs
dia qd est duo z ora qd ē auris. h alio noīe dī amphora
z pdu. o diota. vñ Hecic. Auris otis tibi fit: inde diota
venit.
Diotrepes pis penul. cor. quidā heresiarcha. z interpretat
speciosus: insultus: vel decor insaniens.
Diouolares sunt vilissimi meretrices parui stipēdij vel o
uole fm Paḡ. vel hec alio noīe dicunt diuoltes: vt vide
tur velle Hug. vt patebit infra.
Diouole in diouolares vide.
Diplo. a dia qd est duo z plico cas cōponit diplo as. i. du
plicare. vñ h dipla ple. i. nota in testamentis signandis.
Diplois. a diplo as deriuat h diplois diploidis fe. ge. du
plex vestis: qz fit duplex amictus: z est vestis militaris.
Psal. Sicut diploide cōfusione sua. z cor. i ante d.
Diplonia. a diplo plas deriuat h diplomia nie. i. duplex lo
cutio. z diplomus ma niū. i. duplicatū. z h diplomari⁹
i. duplicator.
Dipondius dij mas. ge. duo pondera. f. genus ponderis et
duob⁹ assib⁹ cōpositū. vñ i euāgelio: Nōne duo passeris
veneūt dipondio. Et sciēdū q pond⁹ vna libra vel vi⁹ as
est. vñ z dipondi⁹ dicit⁹ ē duo pondera duo libze vl o
asses. z cōponit a dia qd est duo z pondus.
Dipsa se fe. ge. z h dipas sadis: z h dipfis huius sis vl fidis
genus est serpentis: z interpretat sitibūda. vñ z latine dī
situla: qz quē mordet siti facit perire. Deutero. viij. In q
erat serpens flatu adurens z scorpio ac dipas. vbi dicit
glosa: Dipas gen⁹ aspidis q latine dī situla quēcuqz mor
derit siti perimit vel perit: adeo pua vt qū calcat non
videat. cuius venenū aī extinguit qz sentiat: nec tristitia
sentit moriturus.
Diptica ce fe. ge. tabula manualis q z pugillaris dī z qz bi
meris. vñ qdā: Lericē dipticas lateri ne dempseris vñ
z deriuat a dico cis. vel diptica dī a dia qd ē duo: z tho
ca qd est positio: qsi duoz theca. f. tabule due. Si enī plu
res ibi sint non pprie dī diptica fm Hug. Paḡ. vō dicit:
Diptice tabule quibus corruptores amorē suū inscribūt
puellis. z pdu. pi. vñ in decretis. xxiiij. q. ij. ca. nōne sane
pferē circa principiū dī: Et in sacris dipticas scripserunt
qd glo. ibidē exponit dices: Diptice a dico cis. vñ Mar
tial: Lericē dipticas zē. Et dicit eadē glosa postea qz
ptice sunt colūne in quib⁹ imagines patrū in suo catalo
go ponuntur.
Diphthongus fe. ge. a dia qd est duo: z pthongos san⁹: inde
diphthongus dī qū due vocales iūgunt in eadē syllaba:
nā singule vocales suas voces hnt. Quid aut z quot sunt
diphthongi dixi supra in pma pte in ca. de diphthongis.
Ditotus ta tū penul. cor. alio noīe dī diaprot⁹ vñ diaprot⁹.
vide supra vbi exponit.
Dira re. i. furia: z dī a dirus: qz fit dura: z dicunt pprie eu
menides vl erinides i inferno: furie i terra: direi celo qsi
deoz ire: qz ex ira deoz pueniūt. z ē etby. nō cōpositio
vel deriuatōis ostensio fm Hug. Paḡ. vō dicit: Dire oz
penarū dicunt maloz vltices a dira tractū est.
Dirus ra rū. i. crudelis: reus: imisericors: asper: atrox: deto
stabilis. qz antē dī dirus qsi diuina ira inundatus. etby.
est. Proprie aut dī dirū qd diuina infert ira. Dicit etia
dirus. i. magnus. z pdu. di. vnde quidā: Blandicie plū
qz dira venena nocent.
Dirigo gis rexi verbū actiū cōponit ex di z rego gis. z dī
dirigo gis qsi in dūterfam partē rego. z cor. ri. Psal. Du
rige gressus meos zē.
Dirimo mis remi reptū. i. diuidere: separe: ex di z emo mis
cōponit interposita r causa euphonia: z mutatur e in i
pnti: z cor. di. Luca. in quinto: Et nō admisse dirimit fū
fragia plebis. Quare di cor. in dirimo z disertus dicit⁹ ē
supra in quarta parte in ca. de metaplasmo z fistole. vide
etiam in disertus.

Diripio pis pui reptū ex di z rapio pis cōponif z cor.ri. z est diripere diuersis modis vel in diuersas partes rapere vastare: diuellere.

Diripo pis pi ptū: ex di z rūpo pis cōponif. z est diripere in diuersas ptes rūpere: scindere: diuidere. vñ diruptus pta ptū. i. scissus: diuisus. Dañ. xiiii. Et diruptus est dray copenul. pdu.

Diruortis rui ex di z ruo is cōponif: z est verbū actiuū: z cor. ru. in supinis: z est diruere destruere: in diuersas partes ruere: euertere: deicere.

Diruptus in dirumpo pis vide.

Dirura rui: in dira re vide.

Diruū est supinū de diruo ris z cor. penul. sed diruptū per est supinū de dirumpo pis.

Dis dicitur a dīto tas dī h z h dīs z h dīte: gto dītis. i. diues: sed neutriū in singulari nō est in vsu: vt Pzif. asserit. z cōparat vt dīs tior sissim. vñ dītē tūssime. aduer. Itēz hōis dītis. i. pluto a dītando: qz nris mortibus orbē suū vitat fm Du. Pāp. vō dicit: Dis. i. diues opulētes: h z h dīs hui. dītis: z h dīte debuit facere qd singulare neutriū est nō est in vsu: sed pluraliter dīta. z Pzif. in. vi. li. dicit: In is dēmētia longā cuiuscūqz sint gener. latina: ablata s e addita tis faciūt gtrū: vt h lis lit: z h z h dīs dītis. vñ hī z h dītes z h dītia: cuius ntrū singularē neutriū in vsu nō inueni: deberet tñ fm analogiā h dīte esse. Nā in is si nire neutriū nō pōt: supple si sit declinabile: qd dico ppter semis qd est oīs ge. sed indeclinabile. Statius: Optataqz templa licee tot dītia dona dabit sacratis postibus.

Dis grece: latine dī bis. Itē dīs z dī sp iueniūt i cōpositōe. Cū qd aut dīctōib. cōponat dīs: z cū qd dī dīctū est supra in prima pte in ea. de syllaba: vbi agit de s.

Discalno as au are. i. calciamenta extrahere. z componif a dīs z calcio cias.

Discedo dīs cessi cedere. i. in diuersam partē cedere. z cōponif a dīs z cedo dīs.

Discepro ptas ptāui ptare. i. disputare contendere vsurpare iudicare. z vt dicit Jfido. Jūdex dīctus qsi ius dīctās vel dīctas populo siue qz iure disceptet. Jure aut disceptare est iuste iudicare.

Discernitū li penul. cor. ornāmētū virginale: vt acus cū qz virgo discernit z diuidit capillos. z dī a discerno nis.

Discerno nis in cerno nis est.

Dicerpo pis pti ptū dīscerpē vñ actiuū. i. diuersis modis carpere. i. scindere laniare euellere: ex dīs z carpo pis cōponif: a in e mutata.

Dicerpsi pteritū de dīscerpo pis.

Discidiū dīa dīscindo dīs h dīscidiū dīj. i. sepatio: diuortū dīctū qz a pacto dīscedat. vñ dīscidiōsus sa sum qz frequens est in dīscidijs: z qz dīscidia amat. Pōt etiā dīci dīscidiū a dīscido dīs.

Discina tra ctū. i. delegat. remissus incōposit. a dīscingo gis qd ē deligare: qd cōponif a dīs z cingo gis Reg. li. i. ca. xxi. Nō glorie accinctus eque vt dīscinctus.

Disciplina a disco vel discipulus dī h disciplina ne: qz dīscī plena: z est dīsciplina in dīscipulo: doctrina in mgro: facultas vel pffessio vel scia in vtroqz: z h sūt idē dīsciplīna doctrina z facultas vl. pffessio vl. scia. Scia tñ ex diueritate subiectoz accipit diuersitatē vocabuloz vl. fz quosdā dī dīsciplina a dīspiceo ces qsi dīsciplina: qz dīscēntis bus aliqñ dīspiceat. z inde dīsciplīno nas. i. docere: vel rēbare: admonere: vel castigare. z inde dīsciplīnat. ta tū cōponif: vt in dīsciplīnatus ta tū. i. nō dīsciplīnatus.

Discipularis in discipulus est.

Discipulus a disco scis dī h discipulus li: qz addiscit z hinc h discipula le: z h z h dīscipulatus tus tui. z h z h dīscipularis z h re: z dīscipulo las. i. dīscipulum docere erudire: vide in responsum.

Disco scis didici dīscitū scere. i. cognoscere: vel sciam accipe disco componif: vt addisco scis addidici. i. valde discere cōdisco scis. i. sū discere. dedisco scis. i. obliuioni tradere.

edisco scis. i. euidentē tradere discere. redisco scis. i. iterūz discere. Et nota qz disco z cōposita ab eo hnt supinū: sed nō in frequenti vsu. vñ dicit Pzif. qñqz disco carere supi no. qñqz dicit hre. Itē scias qz disco z oīa ab eo cōposita faciūt pteritū in didici: z supinū in dīscitū. Itē disco p cognoscere actiuū ē z sūr ab eo cōposita fm qz redolēt illā significationē. Itē disco p cape sciam neutriū est z sūr ab eo cōposita fm illā significationē.

Discoforus ra rui penul. cor. i. discuz ferens. vñ Hiero. in plogo Danie. Nū vō ad abacuc venerat z de iudea ad chal deā raptū discofoz lectitabat.

Discolor oris cōis ge. cōponif ex dīs z color: z cor. co. vide in color. Dīere. xxi. Nunqd auis discolor hereditas mea mihi. z vt dicit Pāp. Discolor aliū colorē hīs mutatus a primo colorē: nō hīs colorē quē debet habere.

Discolus la lū penul. cor. i. discors a schola indoctus ideota illitterat. a schola diuisus z diuersus. z pōt cōponi a dīs z schola. j. Petri. ij. Non tñ bonis z modestis sed etiam discolis.

Discooperio is ex dīs z cooperio componif.

Discordo das: vide in discors.

Discors cor cōponif cū dīs z dī h z h discors dīs: qsi diuersi cordis: vel qsi deorsū a corde alterius. vñ hec discordia die: z inde h discordiosus sa sum. Itē a discors discordo das dati dare verbum neutriū z absolutū. i. diuersum cor habere: dissentire.

Discretio a discerno nis h discretio onis. i. diuisio: scia dīscussio: quarūlibet rerū cōsideratio ad qd tendant. z vt dicit qdā poeta: Dibus in rebus sūma res est discretio. Itē discretio est attributio actus vel passiōis aliqz cū exclusionē alicuius vel aliquoz: vide in narratio z in zelus.

Discrimē a discerno nis dī h discriminē minis. i. piculū vite. aliqñ discrimen est capitis: aliqñ dī differētia: sepatio in duo vel fm Pāp. Discrimen est piculū: distantia labora dīscernēdo: qz aliqñ duarū rerū sepatio oñdit qz cōiuncte esse pnt: vt in ornamentis mulierū. vñ discriminalia dīctur qz diuidunt capillos p mediā frontē.

Discriminalis a discriminē dī h z h discriminalis z h le qd diuidit: z h criminale lis: z sunt pprie discriminalia qz crines diuisi religant: qz caput mulieris a viro dīscernāt vel capillos inter se fm Hug. vel vt dicit Pāp. Discriminalia mulierū: capitis ornamenta dīcta qz caput mulieris a viro dīscernūt vel crines diuidunt.

Discrimino nas naui nare. i. diuidere separe. z dīct a dīscrimen: z cor. mi.

Discubens tis ge. oīs. i. ad dīscū sedens z fercula sumens: a dīscūbo bis dī. vide in cumbo.

Discursim aduer. i. passim vel sparsim a discurre ris dīct.

Discurso sas verbū frequē. i. frequenter currere. z format a discursu vltimo supino de discurre ris discurre dīscursū su: u in o conuersa.

Discus a scus qd est rotundū dī h discus dīscī. i. scutella: qz olim z scus dicebat. sic z discus a rotūditate. sed nūc dīscus dī: qz z escas z fercula apponat: vel potius est ethy. dīscus qsi dans escas. vñ h disculus li dīmi. z dīscubens: ad dīscū sedens. Et nota qz discus pprie est scutella z nō mensa: h p ea ponat qñqz p metonomiā. z a discus dīct est dīscus ludus plūbee scutelle z ipsa plūbea scutella: qz facta erat ad silitudinē scutelle z in aerē pīciebat: qz lud nūc dī ludus pīcie dī lapidē. vñ Hora. in poetria: Jndoc tūsqz pile dīscive trochive qescit. Discus etiā dī mappa vel mensale. vñ z aīalia dīcunt apparuisse petro in disco qd alibi liber actiuū aploz lintheū vocat. De p dīctis vsus Discus scutellā: mēsa notat atqz mappellā. vl sic z plani Est discus ludus: discus quoqz regia mensa. Discus scutella tibi sit discus quoqz mappa.

Discutio tis cūsi sū vñ actiuū cōponif ex dīs z cutio tis: z cor. cu. z est discutere subtilitē indagare: vel qtere: dīscūgere. Pōt etiā cōponi ex dīs z quatio tis. vñ dīscussus sa sū: z h dīscussio onis. i. subtilis inq̄sitio vel examinatio.

Disertus ta tū. dissero ris cōponif ex dis z sero ris. z est dis-
 ferere tractare: dicere: sapienter loqui: cōfirmare: expone-
 re: declarare: eloq̄ lucide. vñ disert⁹ ta tū nomē. i. sapiens:
 eloquēs: z facūdus. vñ vt dicit Du. subtrahif vnū s q̄uis
 sint duo in verbo p̄icipio z v̄bali. vt dissero diserto dis-
 fertus. vñ z p̄ima cor. in disertus noīe. Hora. Secūdi ca-
 lices quē nō fecere disertū. z Sap. x. Linguas infantū fa-
 cit disertus. z cōparaf disertus noīe tiffim⁹. vñ diserte vel
 disertim tius tiffime aduer. z est diserte lucide: sapienter
 distinte: z bec desertitudo dinis: diserta locutio. Item a
 dissero d̄r diserto tas frequen. q̄si frequen⁹ disserere: dis-
 crete loqui. Inuenif etiā diserto tas p̄ vnū s. i. disertū fa-
 cere: z tunc deriuaf a disertus ta tū. Itē dissero ris cōpo-
 nif vt edissero ris: z ita vult Du. q̄. s. disertus nomen de-
 riuet a dissero ris: z subtrahif inde vnū s. Alij dicūt cum
 quibus ego: q̄ disertus cōponif a di z ars interposita s.
 vñ dicit mḡ Bene. q̄ disertus nomē. i. facūdus: p̄ vnū s
 scribif. z cōponif a di z ars interposita s. q̄ v̄o est parti-
 cipiū scribif p̄ geminū s. Itē scias q̄ lz di p̄ducas vbi
 q̄: di tñ in diruno mansit breuis atq̄ in disertus. Vñ hic
 nota q̄ fistole q̄nq̄ fit p̄pter liquefcentiā sequentis l̄re:
 vt apud Hora. Regis opus steriliq̄ diu palus aptaq̄ re-
 mis. Liquefcit v̄o s vltima huius noīs palus in scansiōe
 metri: q̄d etiā fit apud Latōe: Qd̄ nosti factū non recte
 nolito filere. q̄si diceret nolito ilere. z iō dirimo z disert⁹
 cor. p̄imas q̄ sunt nāliter longe: q̄ dirimo cōponif ex di
 z emo: z disertus ex di z ars: z interponif s in disertus z
 in dirimo. Itē P̄ris. in tractatu p̄positionū dicit q̄ di
 p̄positio vbiq̄ p̄ducif: excepto dirimo z disertus.
Disgruo gruis grui grūtū cōponif ex dis z gruo: z est dis-
 gruere discōuenire: discordare.
Disicio cis ieci iectū cōponif ex dis z iacio cis: z est disice-
 re diuersis modis iacere: separe: disp̄gere: diuellerē: dirue-
 re: z scribif p̄ duplex ij in sc̄ba syllaba: p̄imū consonans:
 secundū vocale.
Dysinteria rie. interia q̄d est intestina cōponif cū dis q̄d ē
 diuisio. vel d̄r h̄ dysinteria rie pennl. acuta. i. diuisio cōti-
 nuationis: vel vlceratio intestinoꝝ: z fit antecedente fluo-
 re quē greci diariā vocant: z enteria p̄ e: vñ interia p̄ i p̄t
 scribi in p̄ima syllaba. z fm̄ h̄ p̄t dici dysinteria vel dis-
 enteria: z ita i vel e p̄t esse q̄rta l̄ra. P̄ap. v̄o dicit: q̄ dis-
 interia ē sanguine⁹ fluxus v̄tris cū excoziatōe itestinoꝝ.
Diligo gas gaudi: z deberet dici diligo gas a di z ligo gas:
 sed interponif cā differentie ad diligo gis. Inuenif etiā
 in eodem sensu diligo gis tertie cōiugationis sicut dicit
 Hug. z cor. li.
Dinoicus. i. suspiriosus q̄ plus de aere recipit q̄s emittit: z
 videt esse cōpositū a dis q̄d est diuisio vel diuersū z noī-
 cus q̄d est infirmus. inde disnoicus qui nō equo mō re-
 cipit z emittit aerem.
Dispectus cta ctū: in dispicio cis vide.
Dispello lis puli pulsū lere. i. diuersis modis vñ in diuersas
 partes pellere. z cōponif a dis z pello pellis.
Dispēdiū. a dispendo dis d̄r h̄ dispensa se: z h̄ dispendiūz
 dij. i. nimia largitas vel nimia dispēsa. z dispendiū d̄r q̄d
 est cōtrariū cōpendio. i. longū z inutile. vñ dispendiosus
 fa sū: lōg⁹ z inutilis. z cōparaf: vt dispēdiosus fior sim⁹. vñ
 dispendiose fitus sine aduer. z h̄ dispendiositas tatis fm̄
 Hug. P̄ap. v̄o dicit: Dispendiū dānū vel detrimentū.
Dispendo dis di: ex dis z pendo dis cōponif. z est dispēdē
 largiē donare: expendere: vel ordinare: diuidere. vñ h̄ dis-
 pensor sozis: z dispensozius ria riū: z h̄ dispensa se.
Dispenso fas sani sare verbū frequen. de dispēdo dis pensū
 su: u in o cōuersa. z est dispensare q̄si largiē donare: diui-
 dere: disponere: vel deliberare: inde h̄ dispensator tozis.
 z dispensator d̄r fm̄ P̄ap. cui credit administratio pecu-
 niarū: q̄ p̄rius qui dabant pecuniā nō numerabant sed
 apprehendebant eam.
Disperdo dis didi ditū: ex dis z perdo dis. vñ in P̄sal. Nō
 disperdiderūt gentes q̄s dedit d̄ns illis. i. nō destruxerūt

deleuerūt: diuersis modis pdiderunt.
Dipesco scis scui: dispescitū deberet facere supinū: z ē oipo-
 scere distare: separari. Inuenif etiā transitivū p̄ separe et
 diuidere. z cōponif a dis z pesco scis: q̄d nō ē i vsu. Qm̄
 dā tñ dicunt q̄ cōponaf a dis z paco cas vel pacisco: vel
 pasco.
Dispicabilis: in dispicio cis vide.
Dispicio cis xi ctū: ex dis z specio cis cōponif. z est dispice-
 re diuersis modis aspicere: vel in diuersas p̄tes. inde v̄o
 pectus cta cū: z dispicoz caris: z inde h̄ z h̄ displicabilis
 z h̄ le. z vt dicit P̄api. Dispectus contemptus: dispicio
 fastidiū: superbia.
Displico cas penul. cor. ex dis z plico cas cōponif. z est d̄-
 plicare deorsum a plica ponere.
Displotus vel diplosus fa sū. i. distutus: apertus: diruptus.
 vide in plaudo dis.
Dispolio as cōponif a dis z spolio: z abijcif vnū s. z est d̄-
 poliare diuersis modis spoliare.
Dispunctoz. dispungo gis cōponif a dis z pungo gis. z est
 dispungere diuersis modis pungere: vel dispensare: vel
 donare: vel deorsū a puncto facere z expellere. Itē a p̄-
 go cōponif expungo gis: extra pellere: extra punctū scri-
 ptionis ponere: z delere. Et hinc dicimus expunctozes z
 dispunctozes eos qui expellūt alios ab hereditate z v̄o
 noīa eoz de tabula testamēti. vel eos sic dicimus qui in
 signandis p̄cerant testamentis: z eoz inserebāt punctos
 qui erant inhereditandi: vel eoz quotiens expediebat au-
 ferebant qui crant exhereditandi.
Dispūgo gis: ex dis z pūgo gis cōponif. vide in pūgo gis.
Disputo tas tauti tare: ex dis z puto tas cōponif. z est dispu-
 tare diuersa putare in loquendo: vel loquendo dissentire
 vel disputare est diuersa rōne mentis p̄quirere: vt ad rei
 veritatē possit puenire. vñ hic disputator tozis: z hinc d̄-
 putatorius ria rū.
Disquiro ris siui sitū. i. diuersis modis q̄rere z inuestigare
 z p̄du. qui. z cōponif ex dis z quero ris: mutato e in j.
Dissecō cas: ex dis z seco cas cōponif. z est disseccare diuer-
 sis modis secare: dirūpere: cruciare. z cor. se. Actū. vij. Au-
 dientes aut̄ h̄ disseccabant̄ cordibus suis.
Dissentio onis fe. ge. a dissentio tis: z est dissentio diuise:
 discordantia.
Dissentio tis z dissentioz tiris i eodē sensu. i. discordare: d̄-
 crepare: q̄si diuersa sentire. vñ h̄ dissentio onis: z hic d̄-
 sensus sus: z dissensim aduer. i. discordantē: z dissentane⁹
 nea neū: q̄ facile dissentit. z cōponif a dis z sentio tis.
Dissepio pis piui: ex dis z sepio pis cōponif: z est dissepire
 diuersis modis sepire: vñ sepē remouē: discludē: z p̄du. se.
Dissero ris: in disertus est.
Dissero ras. ex dis z sero ras cōponif dissero as. i. diuersis
 modis serare: vel serā remouere: vel aperire z cor. se.
Dissicio cis cui lectū cōponif ex dis z seco cas: z est disice-
 re remouere: separe. z cor. si. Ambro. Ille veteris militie
 more dissicere hostiū cuneos zc.
Dissicui est p̄teritū de dissicio cis.
Dissideo des. i. discordare: discōuenire: z in diuersa parte se-
 dere. vñ dissidenter aduer. z bec dissidentia tie. z cōponi-
 tur dissideo ex dis z sedeo des: z cor. si. Qui. epist. A ver-
 bis facies dissidet ista tuis. z a dissideo vel dissido deri-
 uatur h̄ dissidiū dij.
Dissido dis. i. discordare: discōuenire: in parte diuersa sede-
 re: q̄si idē figt cū dissideo des. z cōponif a dis z fido dis:
 z p̄du. si. vñ in. iij. li. moral. q̄si in principio dicit Grego.
 Sed dū a semetipsis p̄ contrarietate dissidūt lectorē ad in-
 telligentia veritatis mittunt.
Dissilio lis: ex dis z salio cōponif. z cor. li. vide in salio lis.
Dissyllaba. ex dis z syllaba cōponif dissyllab⁹ ba bū. i. oua-
 rum syllabarū: z p̄du. p̄imā positione. vñ in Doctrinali
 Non sine cōpositis debent dissyllaba demi.
Dissino nis siue sitū. i. diuidē: separe. z cōponif a dis z sino-
 nis: z cor. si in p̄iti z in supino.

Dissipatio patii pare patii cōponit a dis et sipo pas: et cor.
 Dissipatio est dissipare dispergere: diminuire: destruere.
Dissitus ta tū penul. cor. i. sepatus. et dicit a dissino nis.
Dissimulatio est preteritū de dissino nis: et pdu. si.
Dissoluo les in soleo les est.
Dissono nas ex dis et sono: vide in sono nas.
Dissopio pis pdu. so sicut et sopo pis. vide in sopio pis.
Dissolutio tas in salio lis est.
Disturda est arida vaine digestio: vel difficultas mingēdi.
Distutus. a distio suis quod componit a dis et suo suis sui
 sum dicit distutus ta tū penul. pdu. et est distuere distun-
 gere: futuram frangere.
Distendo dis di cōponit a dis et tēdo dis. vide in tēdo dis.
Distinctio. dia quod est duo cōponit cū sticon quod est vsus et
 dicit h̄ disticiū v̄l disticio: et h̄ disticiū inuenit. i. carnē vel
 opus duoz vsuū. vñ Theodolus: Quos in disticij carnē
 cōplecteris emi. Itē disticon dicit quoddā gen^o dicēdi:
 cū. fautor totū loquit p se sine psona introducta.
Distinctio in disticiū est.
Distinctio. teneo cōponit cū dis: et d̄r distineo nes nui. i. deti-
 nere: vel separe: vel in diuersam partē et oppositā tenere.
Distingo gis xi cū gere. i. tincturā auferre: a dis et tingo gis
 cōponit. et scribit sine u.
Distinguo. a dis et stinguo gis cōponit distinguo xi cū: et
 abijcit vñ s. et est distinguere determinare: designare: di-
 uidere: separe: pūctare: discernere. et inde distinct^o ta tū: et
 h̄ distinctio nis. Distinctiōis at tres sunt spēs. s. colū: co-
 ma: piodus: De quib^o dictū ē supra in q̄rta parte in fine.
Distiti penul. cor. preteritū de disto stas.
Distio stas stiti stitū distare: et distatū inuenit: remotū esse.
 et cōponit a dis et sto stas. et est distare differre: remotū eē
 in diuersa parte stare: cessare. vnde distāter: distātia. et cō-
 ponit: vt indistāter indistantia.
Distribuo is ex dis et tribuo is cōponit. et est distribuere di-
 uidere: diuersis diuersa tribuere. Vide in tribuo is.
Districtus. a distingo dicit districtus ta tū: seuerus: asper:
 austerus. Et cōparat: vt district^o tior tissim^o. vnde distri-
 ctissime aduerbiū.
Distingo gis xi cū: et abijcit n in sup. cā euphonie. et est di-
 stringere diuersis modis stringē. Itē distringē. i. amplias
 restricturā remouere: vel leuiter tāgere. Et in hac vltima
 significatiōe pōt sumi Ezech. xvij. vbi d̄r: Tenerū distringēs.
Distropbos dicit oda illa q̄ in secūdo vsu repetit varietatē
 versus. Vide in stropbos.
Diteo tes. i. eē vel fieri diuitē. vnde diteo scis inchoati. et
 deriuat diteo a dito tas.
Ditio est cōparatiu^o de dis ditis. h̄ et h̄ dis et h̄ dite idē est
 quod diues: de quo supra dixi in suo loco. Et cōparat: vt dis
 ditissim^o. vnde dititer tius tissime aduerbiū.
Ditissim^o ma mū. i. valde diues: suplatiuū de dis ditis.
Ditotas tati tare. i. diuitē facere. et est actiuū cū oib^o suis cō-
 positis siq̄ h̄. et inde ditat^o ta tū. i. diues fact^o. Hier. v. Jō
 magnificati sūt et ditati. et pdu. di. Vñ in Aurora: Qd̄ res
 plet angelic^o ditat et ornat bonoz. Inuenit etiā dicto tas
 gen. et est frequē. a dico cis dictū tu: u in o diuersa.
Diu aduer. t̄pis d̄r a dies: et accipit pro determinato spacio
 t̄pis: et p̄ indeterminato sic dies. vñ et p̄ cōparationē h̄ et h̄
 diuitior: et hoc diuiti^o: et diuitissim^o ma mū. et inde diuiti^o et
 diuitissime aduer. q̄ magis sunt in vsu q̄ p̄dicta noia. Et p̄
 cōpositionē interdii: et aliquādiu: et q̄s diu. Pōt et q̄ diu
 eē due voces. P̄p̄. sic dicit: Diu: multo t̄pe: tarde. Si autē
 est vna pars q̄s diu debet scribi p̄ n: et nō p̄ m.
Diuialis. a diuin^o dicit h̄ et h̄ diualis et h̄ le. i. diuin^o. vnde
 oualis dicit p̄nceps vel impator: q̄ q̄si deus habebat. et
 pdu. na diualis.
Diuendo dis didi ditū dere. i. diuise vendere. et componit a
 di et vendo dis.
Diuentilo las ex di et ventilo las cōponit. i. diuersis modis
 ventilare. et cor. ti.

Diuersifliniū. a diuersus sa sum et clino nas cōponit hoc di-
 uersifliniū nij. i. locus vbi diuerse vie diiungunt: qz illic di-
 uerse vie acclinant: v̄l qz illic via inclināt ad diuersa. qd̄
 aliter grece dicit h̄ ethroclitū ti. Itē ethroclita siue diuersi-
 ficlinia dicunt qdā noia in arte grāmatica q̄si ad diuersa
 se inclinātia. s. q̄ inclināt se ad diuersas dictiōes in diuersis
 casib^o: vt iuppiter iouis. vel ad diuersas significatiōes
 vel ad diuersas declinatiōes: vel ad diuersa genera in di-
 uersis numeris: vt vespa vespe: vas vasa: celū celi. Vñ P̄ris.
 in li. cōstructionū dicit: Itaqz ethroclita. i. diuersiflinia ne-
 cessario cōsequit aliq̄s ntūs aptus ḡtō: ex quo reliq̄ figu-
 ratiōes tā casuū q̄z numeroz reddant. Et nota qz in eodē
 sensu inuenit h̄ et h̄ diuersiflinis et h̄ ne. De noie et ethro-
 clito dictū est in tertia parte in tractatu de genere noiz.
Diuersifico cas caui. i. diuersa facere. et cōponit a diuersus
 et facio: et cor. si.
Diuersifiniū nij in bifiniū exponit.
Diuersio sas frequē. de diuerto tis. i. frequēter diuerrere. Itē
 inuenit diuerso sas. i. variare. et cōponit a di et verso sas.
Diuersoriū. a diuerto tis d̄r h̄ diuersoriū nij. i. diuersitas via-
 rū. s. vbi viator ad callē diuertit. vel loc^o remot^o ab alio:
 v̄l receptaculū. s. hospitii vel hospitale. et d̄r diuersoriū v̄l
 qz illuc diuertim^o: vel qz ex diuersis vijs ibi conueniat. vñ
 in Luca: Nō erat ei loc^o in diuersorio. Et Hier. ix. Quis
 dabit me in solitudinē diuersoriū viatorz. Et vt dicit glo.
 sup Lu. Diuersoriū ē dom^o inter duos muros duas h̄is
 ianuas: vt. s. ex diuersis vijs recipiat adueniētes. et figt ec-
 clesiam inter paradysum et mundum.
Diuersus. a diuerto tis d̄r diuersus sa sum. i. diuisus: sepat^o
 nō cōcoris: malus. et cōparat. vnde h̄ diuersitas tat: varietas.
 Et p̄ cōpositionē diuersifico cas.
Diuerticulū. a diuerto tis dicit h̄ diuerticulū li flex^o viarū
 vbi vna via diuertit ab alia: vel ipse callis p̄ quē diuertis
 mus ab alia via: q̄si diuersa via. Itē et diuortiuū q̄si diuersi-
 sum. i. via vel semita in diuersum tēdens. Et ponit gene-
 raliter diuerticulū vel diuortiuū p̄ sepatiōe et diuisione et
 subterfugitiōe. vñ diuortiuū dicit inter virū et mulierē quo-
 tianscūqz dissoluto m̄rimonio alter eoz alias nuptias se-
 quit: sic dictū a flexu viarū. i. vie in diuersa tēdentes.
Diuerto tis in verto tis est.
Diuēs. a dito tas h̄ et h̄ diues hui^o diuiti. i. pecuniosus: siue
 vtaf siue nō: locuples fundis: q̄si loculis plen^o: fortunat^o:
 subito fact^o beat^o: honestus: morib^o et honore vsus: felix:
 q̄ habet et vtit. Vñ P̄ris. dicit qz diues p̄tinet ad q̄ntitatē
 extrinsec^o accidētū: sed felix ad q̄litatē. Itē sepe inuenit
 diues potētia et virtutib^o potēs q̄si deo p̄xim^o: s̄z ety. est:
 nō deriuatio v̄l cōpositio. Et cōparat: vt diues diuitior tissi-
 mus. q̄ cōparatiu^o et suplatiu^o nūc in vsu nō sunt: q̄tis in
 autorib^o inueniant. Vñ Quidi^o in epi. Opida sunt regni
 diuitiora mei. Et a diues he diuitie arū. Et nota qz vt d̄r
 Beda: aliud ē pecunias habere: aliud amare. Multi h̄nt
 et nō amāt: multi nō h̄nt et amāt. Item alij habēt et amāt:
 alij nec habere nec amare se gaudēt: q̄ tutiores sunt: q̄ cū
 Aplo dicere p̄nt: Mihi mūdus crucifixus est et ego mū-
 do. Vñ et Salomon ait: Nō q̄ habet s̄z qui amat diuitias
 fruct^o nō capiat ex eis. Itē Vindocinensis dicit: Nō re-
 rū cumulus s̄z sufficiētia mētis ditat: sufficiūt paucula di-
 ues eris. Vide in voluntas. Itē scias qz diues est cōis ge-
 in declinatiōe: s̄z ois in cōstructione. et pōt adijci mas. et fe. et
 neu. generi satis proprie: s̄z nō in q̄libet sui terminatione:
 qz q̄litas acti definetis in em: et forma pluralis in es nullo
 p̄nt modo neu. gene. adaptari. vñ nihil est Habeo diuitē
 regnū: vel diuites regna. s̄z alie terminatiōes ei^o p̄nt neu.
 ge. adaptari: vt diues regnū: diuiti^o regni. Vñ Qui. Addi-
 dit externo marmore diues opus. Vñ qdā dixit: Tem v̄l
 tes neutra fugiūt: sed cetera sumūt.
Diuitiosus. a diuitie d̄r diuitiosus sa suz. i. copiosus: plen^o
 diuitijs. Et cōparat vt diuitiosus fior sim^o. vnde diuitioz
 se sitis siue aduer. et h̄ diuitiositas tatis. i. copiositas.
Diuidēs. duo cōponit cū deus: et d̄r h̄ diuidēs tis. i. ois v̄l

agnus duos tñ habēs dētes. Itē diuidēs tis oīs ge. pōt
ēē participiū de diuido dis si sum.

Diuidia. a diuido dis h̄ diuidia die. i. discordia v̄ bellona.
vñ diuidiosus sa sum. i. discordiosus: qui p̄ suā discordiā
alios diuidit z discordare facit: q̄ z diuidiosus dicif.

Diuidiculū. a diuido dicif h̄ diuidiculū li. i. castellū in diui
sione terrarū positum.

Diuido. a di z vido dis tertie coniugationis sm antiquos cō
ponif diuido dis si sum. i. partiri: vel q̄si diuersis modis
videre. Quidā tñ dicūt q̄ ē cōpositū a di z via z do. inde
diuido. i. diuersas vias do: sed etymo. est. vnde diuisus sa
sum: z diuisu⁹ uū. i. diuisus vel diuidēs. Et p̄ cōpositionē
indiuisus sa sum: z indiuisus uā uū. Itē a diuido h̄ z h̄
diuisibil̄ z h̄ le. vñ diuisibil̄ aduer. z h̄ diuisibilitas tis.
z p̄ cōpositionē indiuisibilis le: indiuisibil̄: z h̄ indiuis
ibilitas tatis. Diuido cōponif: vt cōdinido dis. z cor. ui. q̄
aut antiq̄⁹ vido dis fuerit tertie coniugationis p̄z p̄ illū vsuz
Latonis: Hoc vide ne rursus leuitatis crimine dānes. qz
de cor. ibi in vide: cū impatius secūde coniugationis desu
nat in e productam.

Diuidus. a diuido dicif diuidu⁹ dua dū: q̄ diuidit vel
diuidif. vnde h̄ diuiditas tatis. z p̄ cōpositionē indiu
dus dua dū: z h̄ indiuiditas tatis.

Diuitus. a diuis dicif diuin⁹ na nū q̄ est deoz: vel perti
nens ad deos. z diuini celestes: deificati. z diuini qui tra
ctant de deo: q̄ magis proprie dicunt̄ theologi. Et diuini
q̄ diuinant: q̄si deo pleni: diuinitate enī se eē plenos simu
lant: z astutia quadam fraudulenta hominib⁹ futura cō
iecturant. Et a diuitus ni addita tas fit hec diuinitas ta
tis. z diuinitus aduerbiū. i. ex dijs vel a deis factū. z diui
no nas verbū neu. cū oīb⁹ suis cōpositis: z pdu. ui. Et vt
dicit Varro quattuor sunt genera diuinationis. Vide in
aeromancia z geomancia.

Diuisiosus sa sum. i. diuidiosus: in diuidia vide.

Diuisorij rij dñ cella ab alijs diuisa: z dicif a diuido dis.

Diuitres vilissime meretrices q̄ se suaqz grā numoz p̄bent
Et dicunt̄ diuitres q̄si desiderij volētes: vel q̄si p̄ numo
volute. Vide in diuolares.

Diuitiū in diuerticulū exponif.

Diurnus. a diu sm q̄ accipif pro determinato spacio tem
poris dicitur diurnus na nū. i. vnius diei: vel durans per
vnum diem.

Dius dia diū. i. diuinus z sanctus: z dicif a deus.

Diurn⁹ na nū penul. cor. in diurnus est.

Diurnus. a diu sm q̄ accipitur pro indeterminato spacio
tpis dicif diurn⁹ na nū: q̄ h̄ indeterminatā significa
tionē ipis: sic diurn⁹ h̄ determinatā. z diurnus na nū in
eodē sensu. i. lōgus: plixus: diu durās: otinuās. z dicitur
diurn⁹ na nū a diu: sicut diurn⁹ sm Hug. Sap. vō dicit:
Diurna dicta ab eo q̄ diu durauerint. Diurna a perpe
tuitate dicta quasi eterna.

Diulgo. a di z vulgo gas dicif diulgo gas gaui gare. i. di
uersis modis vulgare: publicare: omnibus notum facere
z significare.

Diuus. a deus dicif diuus uā uū. i. deificat⁹. s̄ de⁹ semp est:
diuus vō fit q̄si q̄ ex mortali fit immortalis. vñ sm Sap. di
uus dicif de⁹ vel impator q̄ post mortē velut de⁹ habet.
Et scias q̄ diuū a diuo q̄sqz ponunt̄ aduerbialiter. Sub
diuo. i. sub celo: vel extra tectū: sub solo aere z nudo. Et cō
ponif cū prepositione: z dicif subdiuus.

ante

Do das dedi datū dare. i. dono: trado: cōcedo: partioz. vnde
h̄ dator toris: z datus ta tū. vnde h̄ datio onis: z h̄ datū ti
Do cōponif cū ad: z dicif addo dis. z cū ab: z dicif abdo
dis. i. abscondere: remouere. z cū cō: z dicitur cōdo dis: q̄
cōponif: vt abscondo dis: z recōdo dis. Itē do cōponif cū
circū: z dicif circūdo das dedi datū. Itē cū cretū: z dñ cre
do dis. z cū de: z dicif dedo dis. z cū e: z dicif edo edis. z
cū in: z dicif indo dis. z cū pro: z dicif prodo dis. z cū p z

dicif perdo dis. z cū pre z dicif predo dis. z cū pessum: z
dicif pessundo das. z cū ob z dicif obdo dis. z cū re: z dñ
reddo dis. z cū sub z dicif subdo dis. z cū trās z dñ trado
dis: z abijcif ns. z cū venū z venūdo das. z ex eisde cōpo
nif vēdo dis: q̄ cōponif: vt diuēdo dis. Et nota q̄ do
z oīa cōposita trāsunt ad tertiā coniugationē: exceptis tri
bus. s̄. pessundo circūdo venūdo: q̄ remanēt in prima. Itē
oīa v̄ba cōposita a do q̄ sunt tertie coniugationis faciūt p̄ter
tū in didi z supinū in ditū. Cōposita tñ a condo: vt absco
do z recōdo habēt duo p̄terita. s̄. in didi z in di sine co
minatione. z duo supina. s̄. in ditū z sum. Itē hec syllaba
da cor. in h̄ v̄bo do das vbiqz: z in verbo z participio in
supino. vñ dicēdū est circūdabā dare datus zc. vt semper
da corripiat vbiqz inueniat ante finē in h̄ v̄bo. Et h̄ qz
q̄ verecūdoz daris z iocūdoz daris nō sunt cōposita a do
das: cū pducūt a penul. in v̄bo participio z supino. Itē
scias q̄ do dedi facit supinū datū: z steti statū a correpta.
z eadē corripif in cōpositiōe: vt circūdatū z p̄statū: vt ma
tas in i breuē: vt redditū z p̄stitū. Itē do corri. primā in
p̄terito: vt dedi cū cōpositis oīb⁹: vt circūdedi. s̄ in alijs
polisyllabis de pducif penul. vt venūdef. vnde vsuz: In
v̄bis do das si sunt polisyllaba dicas do de lōgaf s̄ da de
per breuiat. P̄teritū detur breuib⁹ tñ z breuief. De
tñ attēde q̄ satisfacere acuit penul. sm vsuz: cū deberet ei
grauare cū sit breuis sicut circūdare. Itē cōposita a do et
monosyllabis p̄pōnib⁹ tertie sunt coniugationis vt trado
dis. Cū cūdo aut p̄me coniugationis est: qz circū dissyllabū
z magis aduerbiū q̄ prepositio. vñ vsuz: Ad tertiā trās
do si monosyllaba dentur. S̄z redit ad p̄mā dissyllaba si
sociens. Itē vt dixi dedi p̄teritū cor. primā: s̄z dedi infini
tiuus de dedo dis pdu. eadē. Vñ quidā: Multis multa
dedi: q̄ nūc cupere mihi dedi. Et scias q̄ do ē v̄bū actiue
tñ passiuū in p̄ma p̄sona presentis indicatiui. s̄. doc nō ē i
vsu sic nec for. Vide supra in tertia parte vbi agit de ver
bo. Et scias q̄ aliquid dicitur dari multipliciter sicut vi
cam in liberalis.

Doceo ces cui ctū: z hinc verbalia. Doceo cōponif: vt addo
ceo ces. i. valde vel abundāter docere. Londoceo ces. i. h̄
docere. Dedoceo ces. i. nō docere. Edoceo ces. i. valde do
cere: vel extra z supra docere. P̄doceo ces. i. ante docē.
Doceo z ab eo cōposita sunt actiua: z faciūt p̄teritū in cor
z supinū in ctū. z oīa cor. hanc syllabā do vbiqz: z cōstru
cū duob⁹ diuersis accusatiuis: vno designāte rem in quā
trāsit eozū actus: z altero designāte rem cui⁹ respectu illi
actus trāsit in rem alteri⁹ accusatiui: vt Doceo te gram
ticam: sm Hug. Quidā tñ dicūt q̄ prim⁹ regif ex natura
trāsitiōis: z ali⁹ ex vi cause materialis. Verba aut q̄ regit
duos diuersos actōs in his v̄sib⁹ otinent: Flagito peto
peto doceo rogo calceo celo. Induo succingo moneo si
exuo iungo. Accusatiuos varios copulant sibi binos. In
struo iūgat: sine quo res falsificat. Et oīa q̄ filia sunt illis:
z q̄ p̄tinet ad doctrinā: ad deprecationē: z ad obsecratio
nē: vt Instruo te bonos mores: Obsecro te multa. Oue
hoc. Ex q̄ autē natura p̄dicta v̄ba regant duos actōs du
plex est opinio posita. z pōt addi tertia q̄ videlicet p̄dicta
v̄ba regāt duos diuersos actōs ex nā trāsitiōis hac rōne:
qz p̄tinent ad duos actus. Nā q̄cūqz docet agit duo. agit
enī in discipulū quē docet: z agit in artē quā ostēdit: z in
duos actōs regit. S̄z qz ille due trāsitiōes sunt diuersarū
naturarū nō debēt copulari: qz vna trāsitiō est depēdens
altera pficiēs. z h̄ opinio magi mihi placet. Passiua aut
predictoz verboz regunt vnū accusatiuū: vt Tu doceris a
me gramaticam.

Docibilis. A doceo ces dicif h̄ z hec docibilis z hoc le. z p̄
syncopā dicif h̄ z h̄ docilis z h̄ le: Differunt tñ Nā doc
lis est discipulus q̄ facile docet. Nō enī dicif docilis qz
fit doct⁹ s̄z qz doceri pōt. Est enī ingeniosus z ad discen
dū parat⁹. Docibilis vō est liber qui facile discif vel disci
pōt. Ponif tñ q̄sqz vnū pro altero. Vñ Jo. vi. Erunt oēs
docibiles. i. dociles. Et nota q̄ v̄balia in bilis a v̄bis ab

solus venientia signat actionem et aptitudinem agendi: ut risibilis. i. aptus ridere. Ineffabilis. i. aptus gradi. Inveniuntur etiam alia que signant passionem et aptitudinem faciendi: ut habitabilis. i. apta per quam aliquis gradus. Venientia est a visis transitivis signat passionem et aptitudinem patiendi. amabilis. i. aptus amari. docibilis. i. aptus disci. docilis. i. aptus doceri. Inveniuntur tamen quedam alia que signant actionem et aptitudinem agendi non semper sed quibusdam in quibusdam locis: ut penetrabile proprie fit quod facile penetrat: vel quod est aptum penetrare. Inveniuntur tamen penetrabile frigus. i. aptum penetrare vel quod facile penetrat. Penetrabilis vel penetrabile interior et secretior pars domus appellatur. Docilis vel docibilis componitur cum in et dicitur indoctus vel indocibilis. i. non docilis vel non docibilis. Et scias quod nota in bilis significat aptitudinem ut patuit. Nota vero in osus significat plenitudinem. Nota autem definitiva in budus denotat similitudinem. unde versus Oms plena notat: bundus similat: bilis aptat.
Docilis penul. cor. in docibilis exponitur.
Docimen. a doceo dicitur hoc docimen minis: quod et documentum inuenitur. et cor. penul. tam docimen quam documentum.
Doctiloquus qua quum quod docte loquitur: a doctus et loquor componitur. unde hoc doctiloquum quum. i. doctum eloquium vel docta et sapiens locutio. et cor. lo.
Doctrina. a doceo dicitur hoc doctrina ne. unde doctrino as nari nare. i. docere.
Doctus. a doceo dicitur doctus tam. Et comparatur: ut doctus doctissimus. unde docte tuis tissime aduer. Doctus componitur: ut indoctus tam. et comparatur. et semidoctus tam: et doctiloquus qua quum.
Docimen penul. cor. in docimen est. inde documentum id est doctrina.
Dodona. a do das dicitur hoc dodona ne. i. dea gladii. et dodo na et dicta est quedam filia epiro a dodo dona. i. glades hominum. unde dodoneus nea ne possessum.
Dogma. a doceo dicitur hoc dogma tis. i. doctrina: vel iteratio doctrine vel decretum placitum consensus solatio. inde dogmatizans tam. i. doctus sagax prudens sophisticus instruens vel instruat vel solat. Et dogmatizo zas. i. docere: instruere. Inveniuntur etiam hoc doma matis sine g pro domo.
Dolabra bre fe. ge. et hoc dolabrum bzi. p eod. s. instrumentum dolabra. s. p bipenni. unde dolabella le: et hoc dolabellum li ambo dicitur. Vel dolabra dicitur quasi dolabra: quod duo habeat labra et cor. la naturaliter.
Dolans penul. cor. in dolatura vide.
Dolatura. a dolo as dicitur hoc dolatura re. i. dolatio: vel id est quod dolando auferit de ligno: vel id est cum quo dolat. Item a dolo as dicitur hoc et hoc dolatilis et hoc le. i. aptum ad dolandum. et hoc dolatorum locus in quo dolat.
Dolores sui litum. i. pati dolorem. unde hoc dolor lozis: et hic dolens sum. Doleo componitur: ut condoleo les. i. fil dolere copati. unde condoleo scis inchoa. Dedoleo les. i. non dolere a dolore cessare. Qui. de reme. Vincula que rupit dedit semel. Predoleo les. i. perfecte vel valde dolere. Dolores et oia composita ab eo sunt neu. et faciunt preteritum in lui et supinum in litum: et cor. do. Esopus: Sepe dolet pietas criminis arte capi. Et scias quod doleo verbum neutrum et absolutum regit per synochon actum: ut veterem vel caput doleo. Item nota quod dolor non est lesio sed lesionis sensus.
Dolum li vas terre rotundum.
Dolus laui lare. i. leuigare: planare: preparare: percutere. et est actum cum omnibus suis compositis siqua habet. et cor. vbiqz hanc syllabam do.
Dolon. a dolus dicitur hoc dolus vel dolon onis. et sunt dolones vel abscondita in ligneis vaginis propter dolum. et ipse etiam lignee vagine dicitur dolones: inter que latet pugio sub specie baculi. et dicitur sic quod fallat et decipiat ferro cum preferat specie ligni. hos etiam vulgus greco nomine oxas vocat. i. acutus. unde et apud medicos acutus morbus oxea vocatur ab ox quod est acutum.
Doloras. i. dolorem habere vel pati. et dicitur a dolore.

Dolorosus. a dolor lozis dicitur dolorosus sum plenus dolore. Et comparatur. Vide in doleo.
Dolosus. a dolus dicitur dolosus sum penul. cor. i. insidiosus vel malignus: quod deludat. Ut autem decipiat occultam malitiam blandis sermonibus adornat. Et comparatur: ut dolosus sior fissimus. unde dolose sius fissime aduer. et hoc dolositas tis. i. occulta malitia.
Dolumen. a dolo las dicitur hoc dolumen minis: id est est quod dolubra. et pdu. lu: cum veniat a prima coniugatione.
Dolus li. i. fraus mas. ge. malitia occulta blandis sermonibus adornata: calliditas mentis. et dicitur a dolore quod dolorem inferat. Vel dicitur dolus a deludo: quasi delus: quod deludat et decipiat. et fit dolus animo insidie loco vel telo: fraus circa fidem mutuatam. et est dolus cum aliud agitur aliud simulatur. et corripit do. Et inde componitur subdolus la lu: et subdolus li substantiue.
Doma matis ge. neu. greci tectum dicitur. potest etiam dici doma tectum vel etiam atrium quod non tegit. Physiologus: Deque pilis ei fit sub domate sumus. Re. ij. li. c. v. dicitur: Domatum fistulas etc. Et appellatur domatum fistulas canales quibus stillicidia defluebant. Vide in fistula.
Domesticus ca cum. i. notus et familiaris: quasi in domo eadem stans. et derivatur a domus.
Domicellus li: et dominellus li dicitur a domo per diminutionem. Item a domo hec domus ne. et inde hec domicella et hec dominella ambo dicitur. Domicellus et domicella etiam dicitur tur quibus pulchri iuvenes magnatum seu liberorum: siue sint seruientes siue non.
Domiciliu. a domus et ciliu componitur hoc domiciliu li. i. domus fastigium et altitudo. et dicitur sic quasi ciliu domus. unde tamen quibus domiciliu domus ipsa vel habitatio: vel mansio: vel ius et potestas secundum Hug. In psalmo autem ubi sic dicitur: Sicut noctis corax in domicilio. dicitur glo. vel in parietinis que vulgo dicitur ruine: ubi parietes stant sine tecto. Dicitur autem parietina quasi parietum ruina.
Domicula le dimi. parua domus.
Domiduca ce penulti. cor. iuno dicitur: quod usque in domum puellas maritatas introducere credebatur. Vide in interdUCA ce.
Domifico cas penul. cor. i. domum facio: a domus et facio componitur: a conuersa in i.
Dominationes. a domino naris dicitur hoc dominatio onis id est quod dominatio. Dominatio etiam dicitur quidam angeli. Et ut dicit Grego. ea angelo agmina que mira potentia preeminet: pro eo quod eis cetera ad obediendum subiecta sunt dominationes vocantur.
Dominellus in domicellus est.
Dominicus. a domus vel domus dicitur dominicus ca cum. unde hoc dominica ce per prima feria. et hoc et hoc dominicalis et hoc le: quod sumitur tam a dominica pro illa die que a dominico ca cum. Et ut dicit Pater. dominicus dies punde dicitur quod in eo resurrectionis domini nostri a christianis gaudium celebratur. Item hoc dominicus dicitur est quidam egregius confessor pater et institutor ordinis fratrum predicatorum. et dicitur est dominicus quasi a domino custoditus. s. a corruptione peccati. Vel dicitur est dominicus quasi domini sui custos: et ideo glorificandus. Custos quippe domini fuit iste quod voluntate domini custodivit. custos domini quod vinee domini sabaoth custos a domino deputatus.
Dominiu. a domus dicitur hoc dominiu nij. i. ius: tutela patris. inde dominiosus sum: impiosus domus et homo que habet ardua precipere. s. homo magne auctoritatis.
Dominoz. a domus dicitur dominoz naris: quod ostendit cum genitiuo vel cum datiuo: verbum deponere. unde hec dominatio onis: et hoc dominatus tus tui. i. dominatio.
Dominus dicitur a domus quod domui prestat. Quod autem domus dicitur quasi dans minas vel quasi dans munus. s. seruitium vel domus murus: vel dans minas. s. pene: vel domans manus etymo. est: non compositio. Et componitur cum hoc genitiuo legum: et dicitur dominus legum. i. iuris peritus. Sed quum sunt due partes tunc dicitur domus legum solus impator: quod ipse solus habet potestatem condendi et destituendi iura.

Domnus. a dominus vel domina dicitur h' domn' mni: z h' domina mne per syncopam: quod proprie conuenit claustralibus: sed domi' vel domina mundanis. unde in ecclesia cantat Jube domne benedicere. z domnus abbas z domnus prior.

Domo. a doma matis dicitur domo mas mui mitū. i. vincere: subiugare: māsuēfacere: frāgere: colere. z hinc verbalia domitor trix: domitio z domit' ta tū. qd cōponit: vt in domit' ta tū. i. nō domit': z effrenis: z insatiabilis. Domo cōponit: vt edomo mas. i. valde domare. pdomo mas. i. pfecte domare. redomo mas. i. iterū domare. Et a supino domitu fit domito tas frequē. Domo z ei' cōposita sunt actiua: z faciūt preteritū in mui: z sup. in mitū. z cor. hanc syllā. do. Esop'. Lui des ipse nota teqz gulose doma. Itē Verbū pone doma pro lōgo culmine doma.

Domuncula le dimi. parua domus.

Domus. a doma matis dicitur h' dom' gto hui' dom' vl' mi. z delinat h' nomē fm qrtā z secundā declinationē p oēs casus absqz otō z abltō pluralibus: in quib' declinat tū fm qrtā. dicitur enī domib' z nunqz domis vt dicit Prif. in. vij. li. vbi agit de otō z abltō pluralib' secūde declinationis. Ntū tū pluralis z vtū tā singulari qz pluralis. i. domi vel dome nō sunt in frequēti vsu fm secundā declinationē. s' nec abltūs singularis fm qrtā. i. domū est in vsu. Et scias qz dom' est vni' familie habitaculū: sic vrb' vni' ppli: z sic orbis domiciliū est toti' humani generis. Itē dom' dicitur cōmixtio viri z vxoris: z etiā familia: sed incipit a duobus. Nā proprie familia est liberi ex liberis legib' suscepti a femore dicta. z dicitur dom' qsi domans man': z est etymo. Itē aīaduerte qz dom' fm qz est secun de declinationis ponit ad modū pprioz nominū: nō autē fm qz est qrtē: qz propria noīa in qrtā declinatione nō reperunt. z iō bene dicitur Sui domi: sed incōgrue Sui domus. Itē in pfa pōt dici Clado domū. z cū ppōne Clado ad domū: diuersis tū respectib'. Itē volo te scire qz domus nō est nomē collectiū vt dici possit proprie Dom' sunt: ita qz dom' sit singularis numeri: sic nec ciuitas sunt vel militant: qm vnitas dom' consistit in pfectiōe partiū cōtignarū. Et scias qz domussalt' libani de qz habet in. iij. Re: ca. vij. dicebat: qz edificata erat de lignis libani. Vel vt dicit glo. sup illud Isa. xxij. Armentariū domussaltus. Juxta tēplū erat dom' quā edificauit Salomon ad reponenda arma: in cui' circuitu arbores multe erant. unde domussalt' dī ipsa quoqz dom' nō lapidea s' lignea. z subdidit causa qre lignea. Ex humore enī cimenti z lapidis vt aiunt eruginat ferrum. Ex dictis collige qz dicebatur domussalt' libani: qz de lignis libani erat. Salt' vō: qz multis arborib' erat circūdata dom' ista.

Donariū. a donū dicitur hoc donariū rij idem quod donū. z donariū est locus vbi dona q offerunt in templo reponunt. z donarius ria riū illud quod donat: vel quod facile donari potest.

Donatica. a dono nas dicitur h' donatica ce. i. corona qz auroz donat. z donatic' ca cū qd donat vel accipit.

Donatio onis in dono nas est.

Donatiū ni. i. donum stipēdiū satelliciu: stola. Unī in vita bñ Martini legit qz impator cepit donatiū erogare militib'. vel h' don' ni dicitur miles a dono: hinc h' donatiū qd militib' stipēdarijs pro stipēdijs datur.

Donatus. a dono nas dicitur h' donat' ri quidā auroz. hinc liber ab eo cōposit' dicitur donat'. unde h' z h' donatista ste q sequit donatū vel q studet in libro eius. Donatiste etiā dicunt qdā heretici a donato quodā afro dicti q asserēbant filiū eē minozē p're: z minozē filio spiritū sanctū.

Donec aduer. i. qz diu: quoadusqz.

Donifer ra rū vel donifer' ri penul. cor. qui defert dona: ex donū z fero fers cōponit.

Dono nas nare. i. dona tribuere vel remunerare: vel honorare. z differt a dare: qz dare est cū spe remunerationis: donare vō sine spe remunerationis. Nam donare est qualis

bet rem trāssigere. vñ z donū cuiuslibet rei transactio. vñ dicitur donare qsi donū agere. z donatio qsi doni actio. Unī dicitur Aristot. in. iij. topic. qz donatio est genus doni. Donū enī est datio irredibilis. Ecce dicit qz donū est datio z nō ecōuerso. Et differt donū a munere: qz donū dō debet: mun' vō hōi. Item donū honozariū est: mun' dō debetū vt patrono. Nā proprie munera dicuntur obsequia q paupes diuitib' loco munerū soluit: sic dicta qz manus accipiunt vel danf. Itē donū dantis est a dando vel a donādo. Mun' accipiētis a manib' vel muniēdo vel monēdo. z pdu. do. Qui. de arte: Placaf donis inppit ipse datis. Dono nas cōponit: vt cōdono nas. i. fil' donare vel remittere. redono nas. i. iterū donare. Dono z cōposita ei' actiua sunt: z pdu. do. vide in liberalis.

Donū ni vide in dono nas: z in spūs. Itē qre vni nō dantur oīa dona dicitur in virtus. itē vide in pius.

Dorcās grece interpretat' latine videre. unde hec dorcas: vt dorco vbi grecū. i. video. inde hec dorcas cadis. i. capree: eo q acute videat z de longinquo. De etiā ibices dicunt qsi auices: qz instar auū ardua z excelsa teneāt: z in sublimis habitēt: ita vt de sublimitate vix humanis obrunt pateant. Vide etiam in caprea. Item dorcas propriū nomen est mulieris de qua habet Actū. ix. z cor. penult. genitiuo dorcas cadis.

Dorcū cij qdā mulier sic dicta cā adulatiōis z blandimēti quasi iuuenula. z dicitur a dorcas. z interpretat' dorcū pulchra visu.

Dorco conis mas. ge. i. auidus vorator: dicitur sic a dorcas qd est videre: qz solo visu accēdit ad leccacitatē.

Dores. dorus fuit fili' neptuni. vñ dozi vel dozes qdā graui dicti sunt: qz ab eo originē duxerūt. unde dorcus ca cum fm Hug. penul. cor.

Dorica ce est vna ex linguis grecoz quā hnt egyptij z s' et cor. penul.

Dormio mis miui mitū mitū: u in o fit dormito tas vbi quen. penult. pdu. z est dormire sub pigritia dormire sed dormire vō naturaliter.

Dorsiculū li dimi. parū dorsum.

Dorsum. A durus dicitur dorsum si. z est dorsum a cernit vsqz ad renes qsi dursum: qz illa pars corporis sit durax ad modū saxi fortis ad portandum z perpetiendū. inde dorso dorsas quod componit: vt edorso sas: in dorso sas: redorso redorsas.

Dorus ri in dozes vide.

Dos dotis se. ge. dicitur a do das: z dicitur dos qd dat vxori a marito cū nubit: Donatio qd datur eidē ab eodē propter deuirginationez. Parafernū qd datur ei ab amicis post nuptias p aliquot dies fm vsuetudinē diuersarū terrarū. Et dicitur parafernū a para qd est iuxta: z sermos qd ē dos: qz iuxta z post dotē datur. Et nota qz antiquit' ritus erat vt marit' z vxor inuicē se emerēt z dotarēt ne vxor videret ancilla. Et iō dicitur dici dotē qsi doite: qz pcedēte in ptijs viri donatiōe seqt dos vxoris. Et nota qz dos qz dicitur proprietas z virtus alicui'. Unī Boe. in li. i. de do. dicit: Ut breuiter oēs ei' dotes includā patri similis est. z pdu o ante t dos dotis. Qui. de reme. Quā potes ipe dotes deflecte puelle. Sic nota qz fm theologos btis qd in gloriā trāsserunt aliqz dona diuinit' danf ad eoz conatū. z hi ornatus a magistris dotes sunt noiati. vñ talis descriptio datur de illa dote. Dos est perpetuus ornatus aīe z corporis vite sufficiēs in eterna bñtūdine ingit' seuerās. Et sunt tres dotes aīe. s. visio: delectatio: cōpōsio. z has tāgit magister in li. ij. sententiarū dicens: Quis non valet dei beatitudinis particeps existere aliquis nisi p intelligētiā q qnto magis intelligit tāto plen' habet. Fecit deus rōnalē creaturā q summū intelligeret: itelligēdo amaret: z amādo possideret: ac possidēdo fruatur. z habet ista qttuoz se fm ordinē. Intellect' enī fm apprehensionē boni gignit amorē. Amoz autē amantem vnit amato: z quodā mō illud suū eē facit possidēdo. z

baconituncione sequit' delectatio que perficit rationez
fruitionis. Dotes aut' corporis sunt quatuor. scilicet claritas: im-
passibilitas: agilitas: subtilitas. Et adaptant quida' istas
quatuor dotes corporis quatuor virtutib' cardinalib': eo qd
quatuor virtutu' cardinaliu' materia sunt bona corporalia:
vt. scilicet prudentie respodeat claritas propter cognitione' iusti-
tie que est perpetua et immortalis impassibilitas. Fortitudi-
ni vo agilitas ex q' contingit qd nihil possit corpori resu-
sistere. vñ agilitas notat. i. Corinth. xv. p hoc qd dicitur Sur-
get in virtute. Temperantie vo q' corpus attenuat subtilitas:
vt sic quatuor dotes corporis respodeant quatuor virtutib'
cardinalib': sicut tres dotes anime respodent trib' theologis-
cis. scilicet visio fidei: comprehensio spei vel fructio fm vna' acce-
ptione. delectatio vo charitati: vñ fructio fm alia' significa-
tionem. Fructio eni' pfecta qlis in patria habet' includit i se
delectatione' et comprehensione. et ideo a quibusda' accipit'
pro vno: a quibusda' vo pro alio. Comprehensio eni' nihil
aliud est qm in pntia deū habere: et in seipso tenere. Et nota
q' corp' dñ agile tñc: qd ad oēs aie actus est expeditū et
paratū. Itē agilitas nō solū ptinet ad motū s; etiā ad sen-
sum et ad oēs alias partes aie: vt fm h' dicitur corp' gl'iosū
ē agile: qd est pfecte habitatu' ad oēs operationes que
ad corpus exercentur.

Dotalicium in dotalis est.

Dotalis a dos dicitur h' et h' dotalis et h' le. i. doti ascript': vel
in dote habitus. et inde dotaliter aduerbium. et dotalici-
cia cui idem quod dotalis. vnde dotalicium cij. i. dos vel
doris precium.

Dotatus a dos dicitur dotatus ta tū q' dote h'. Et cōparat' vt
dotat' tior tissim'. vñ dotate tius sine aduer. et dotatim
sfr aduer. i. abundanter. Et p cōpositione' indotat' ta tū. i.
sine dote: non dotatus.

Doto a dos dicitur doto tas tati tare. i. dote dare. et pdu. do.
et est actiuū cū oib' suis cōpositis.

Dora grece latine dicitur gloria.

Doxula le dimi. parua doxula siue gloria.

D ante R

Dracona ne vxor vel filia draconis. et dicitur a dracone.

Dracona me p c scriptū pme declinationis quoddā pondus
est. octaua pars vncie: et denarij pondus trib' cōstans ar-
gum scrupulis. i. decem octo siliquis. fm Hug. Papi. vo
dicit: Dracona octaua pars vncie constat ex trib' scrupu-
lis. Dracona denarij gen' vel certū pondus argēti. Lu. xv.
Sut quedā mulier habens dracmas decē et c. et est c quar-
ta littera in Papi.

Draconis dicitur a greco dracon. Greci eni' draconem dra-
contē vocāt: et dicitur serpens. et est draco tēploz: anguis aq'
rū: serpens terre. Dū eni' est in tēplo proprie draco dicitur.
Dū eni' est in aq' proprie anguis dicitur. Dū eni' est in terra
proprie serpens dicitur. Glosa autē dñ Jsa. xxvij. qd draco vt
serpit in terra serpit: natat in aquis: volat in aere. Et vt di-
cit Jsa. etymol. xij. Draco maior cūctoꝝ serpētū: siue oīz
animātū sup terrā: q' sepe a spelūcis abstract' fert' in aerē
cōcitatūq; propter ipsum aer. Est autē cristat' ore paruo
et artus fistulis p q's abstrahit spūm et linguā exerit. Uim
nō in dentib' s; in cauda habet: et verberare pot' q' ictu
nocet. innoxius est a venenis. Sed ideo huic ad mortē fa-
ciendā venena nō erat necessaria: qd si quē ligauerit occi-
dit: quo nec elephas tutus est sui corporis magnitudi-
ne. Nā circa semitas delitescēs p q's elephātes soliti gra-
diunt' crura eoz nodis illigata suffocatos perimit. Signi-
ficat autē i ethiopia: et in india: et in ipso incēdio iugis estus
et vt dicit Ambro. in hexame. Dracones simili modo vt
pīces pleriq; sine pedibus sunt. Et a draco p cōpositione'
dicitur dracomarinus quidā piscis q' habet aculeos in bra-
chijs ad caudam spectantes.

Draconarius a draco dicitur hic draconarius narij. i. vexill-
ifer: vexillarius: signifer: qui fert vexillum vbi est depi-
ctus draco.

Dracontea a draco dicitur h' dracōtea tee qdā herba q' vulgo
dicitur herba draconis: qd hasta ei' varia fit in modū colu-
bri: et similitudinē draconis imitē: vel qd eā herbā vipera ti-
meat. Itē a draco h' draconia nie: vel draconita te: qdā gē-
ma ex capite draconis eruta fm Hug. Papi. vo dicit: Dra-
contea herba dicta sic qd a sanguine draconis fert' nata et
esse draconis coloris: et flos eius vt lingua draconis. si
quis radicem huius herbe sanis cōfricet manib' serpen-
tes sine periculo prendet.

Dracunculius li dimi. paruus draco: et format' a draco o mu-
tata in un et addita culus. et cor. cu.

Dragma tis ge. neu. tertie declinationis p g scriptū est qstio
siue interrogatio. hinc dragmatic' ca. i. interrogatiu'.
vñ quoddā gen' loquēdi dicitur dragmaticū. scilicet qd fit inter
interrogantē et respōdentē: et proprie psonas introductas
vt in Terētio fm Hug. Et Papi. dicit qd dragmaticon est
genus dicendi in quo poeta nusq; loquitur: sed persone
introduce tñ. Vide in heremeneuticus.

Dragmaticus in dragma est.

Driades: dec arbor: a drindos qd est arbor latine.

Drindides didis mascu. ge. dicitur quidam lapis: a drindos
quod est arbor.

Drindos grece. i. arbor latine.

Drindus di. i. arbor: a drindos dicitur.

Dromedarius rij mascu. ge. camerarius: qui. scilicet. ducit drome-
dos. Vñ in Jsa. Dromedarij Madian et Epha. et dicitur
a dromedus.

Dromos grece latine dicitur cursus et velocitas. vñ h' dromes-
dus di: et h' dromeda de quoddā gen' camelozū minoris
quidē stature s; velociore: vñ a velocitate currēdi nomē
habuerūt. centū eni' et ampl' vno die miliaria pergere so-
lent. et pdu. me.

Dromo onis mas. ge. longa nauis et velox cursu. et dñ a drom-
mos grece qd ē cursus velocitas vel curuitas.

D ante U

Dualis a duo derivat' h' et h' dualis et h' le. et inde hec dualis-
tas tatis. i. duplicitas: attriplicitas. Et fm Papi. dualis. i.
geminus: diuisus.

Dubitatio qdā color rhetoric' de quo dictū est supra in qm
ta parte in ca. de colo. rheto.

Dubitatus a dubito tas dñ dubitat' ta tū: qd in actiua signi-
ficatiōe inuenit'. Et cōponit': vt indubitat' ta tū. et vtrūq;
cōparat'. vñ indubitanter et indubitatiue aduer. et indubi-
to sfr iuenit' aduerbial: ē positū: vt Indubito loquit' iste
i. indubitatiue vel indubitāter.

Dubito tas tati tare: qsi duab' vijs bitare: qd est pergere. i.
eē incertū. vñ dubitare qsi diuitare. i. duarū viarū eē incer-
tū. vnde dubi' qsi diuisus. i. incert': qsi duarū viarū vñ qsi
duas tenēs vias. Et cōparat': vt dubi' magis dubius du-
bissimus. vnde dubie magis dubie dubbissime aduer. et
h' dubietas tatis. Itē a dubito dñ dubitans tis ois ge. Et
cōparat' fm q' est nomē. vñ dubitāter tins tissime aduer.
et hec dubitātia tie. Dubitās cōponit': vt indubitās. i. nō
dubitās. et sfr cōparat'. Dubito cōponit': vt addubito tas
i. valde dubitare. et est neu. cū oib' suis cōpositis. inuenit'
tñ dubitare p dubitando timere. et fm h' sepe inuenit' pas-
siuū in qlibet psona: s; tñ iudicat' neu. D; ei' passiuū inue-
niat' in pma psona ascribit' auctoritati. et cor. bi. Lato: Ne
dubites cū magna petis impēdere parua.

Dubobas baui inuenit' pro dubito tas.

Ducatus a dux dñ h' ducat' tus tui. i. dignitas ducis vel ei'
terra. et ducat'. i. ducet' vñ guida. et cor. pmā ducat' sic dux
ducis s; Anticlaudian' eā pducat. Dicit eni': Ducatū sumi
regis dscēdit in arcē. Ad h' dicit mgf Bene. q' errauit ibi
sicut et in pupillus.

Ducēti ducēte ducēta a duo et centū dñ. vñ ducēties aduer.
nūerale. et ducētesim' ma mū: et ducēten' na nū fm Hug.
Papi. vo dicit: Ducēti dicti qsi bis centū.

Ducentuplus pla plū. i. ducenties tantū: a ducēti et plica cō-

ponif. z corripit penultimam.
Ducilla le dimi. parua dux.
Ducillus li dimi. parua dux.
Duco cas caui deriuat a dux ducis. z est ducare guidare vl
nutrire. Et coponif: vt educo cas. i. enutrire. z e duco cas
cu oib⁹ suis copofitis actiuu. z cor. hac syl. du. sic dux cis.
sz duco cis ea pdu. vn vsus: Tu nisi lacte duces pueros ad
funera duces.
Duco cis xi ctu: inde h ducator ctoris: z h ducatrix cis: z h du
ctus tus tui: z ductim aduer. i. tractatim. z ducto tas ver
bu frequē. a quo aliud frequē. ductito tas. **Duco** coponi
tur: vt adduco cis. i. ad se ducere vel ad aliū. abduco cis. i.
separe: absentare ab aliquo. abducif qs ad re inhonestā:
pducif ad studiū: deducif ad honozē. Itē duco coponif
vt cōduco cis: deduco cis: diduco cis. Itē educo cis. i. ex
tra ducere. itē introduco cis: induco cis: illud idē qd̄ itro
ducere. Itē pduco cis. i. pfecte ducere: vel iniūgere. Pro
duco cis. i. pcul ducere: z absentare: vel extēdere: vel plō
gare: vel in aspectū ducere: vel in apertū: vel extra ducere.
Itē obduco cis. i. tegere. vnde h ductio onis. i. tectio vel
opimentū. Eccl. ij. ca. Et ne festines in tps obductionis zc.
Itē reduco cis. i. retro vel iterū ducere. Itē seduco cis: itē
subduco cis idē qd̄ seducere vel subtus ducere: vl subtra
here. z est proprie subducere naues de aquis ad terrā tra
here vl ducere. Sic ecōtrario deducere est naues de terra
in aquā ducere vl trahere. Itē traduco cis. **Duco** cis z ei⁹
copofita sunt actiua: z faciūt preteritū in xi: z sup. in ctu: z
pdu. hac syl. du. sz duco cas ea cor. Un̄ qd̄a: Educo pma
facit: educo tertia dicit. Itē duco cis cā differentie ad du
ce abluū de dux cis syncopat secūda psonā singularē im
peratiui modi: z facit duc: quam correptionē retinet oīa
ei⁹ copofita. z inde duco cis pma naliē pdu. sz duxi pteri
tū pdu. primā positioe: sz naliē ea cor. Un̄ dicit Pril. in
x. li. **Duco** duxi qd̄ ostēdit esse correptū ex noīe qd̄ ab eo
deriuat: z corripit dux ducis sicut rex pduci approbat
ex noīe qd̄ ab eo nascit sicut rex regis. vn̄ duci infinitiu⁹
pdu. du: sed duci nomen ea cor. Un̄ quidā: Docto crede
duci si vis ab eo bene duci. Sic igitur dux cis naturaliter
cor. primā. ex hoc patet qd̄ hoc nomen tradux cis cor. du.
Uide etiā infra in duxi.
Ductilis. a duco cis d̄ h z h ductilis z h le. vnde ductiliter
aduer. z ductileus lea leū: z ducillus la lū: z docillus la lū
i. clepsedra. Uide in fusilis.
Ductito tas vbu frequē. de ducto tas tani tatu a ouersa
in i brenē z u in o fit ductito.
Ducto tas frequē. i. frequēter ducere: a duco cis ductu: u cō
uersa in o fit ducto tas.
Ductor toris mas. ge. in duco cis est supra.
Ductrix cis fe. ge. in duco cis vide.
Duellio onis mas. ge. in duellū vide.
Duellū. a duo z bellū coponif h duellū li: z h duellū li: q̄si
dubellū vel dubellū. i. duoz bellū. vnde h duellator toris
ille q̄ duellū pegit. z h duellio onis. i. pugil: q̄ etiā duell⁹
dicit. z inde duellis lis p copositionē. i. ille pugil q̄ perse
ueranter durat in duello. Et vt dicit Militis est bellum
fortis pugilisq̄ duellum.
Dulcis. i. suavis: iucūdis: amabilis: mitis: misericors. inde
dulciculus la lū dimi. aliq̄ntulū dulcis.
Dulcoratus ta tū. i. dulcedine replet⁹ seu dulcore.
Dulensis. a du deriuat h dulēsis sis. i. charitatiua seruit⁹ q̄
fit inter duos. vel deriuat a tulia qd̄ est seruitus.
Dulia lie. i. seruit⁹ q̄ exhibēda est hoī: sic latia ē seruit⁹ q̄ de
bet deo. z dicit a dolus. Et coponif dulia cū hiper qd̄ est
supra: z d̄ hiperdulia lie: q̄si supra dulia. z h xpi humani
tati debet. Nā honoz alicui debet rōne excellētie quā hz
Non enī idē honoz debet p̄ri z regi z mḡro z sic de alijs
vt dicit p̄s in. ix. ethi. Inter oēs aut̄ alias rōnes excellen
tie ē illa p̄cipua q̄ creatura honozat rōne vnionis ad crea
torē: sic humanitas xpi z q̄ ad ipm̄ ptinet. z iō sp̄ali noīe
hyperdulia noīat q̄si sup dulia ad latia accedēs. vn̄ byp

dulia xpi humanitas p se considerata adozat. Sz p̄t q̄
an pctōres debēt honozari vel adozari dulia. Dico qd̄
lia reuerētiā z honozē importat: q̄ creature exhiberi p̄t.
Lū aut̄ honoz vt dicit Phil. nō debeat nisi reb⁹ diuina
non debet proprie z directe nisi habēti gratiā z virtutē
diuinos facit. Sz hz aliq̄s virtutē multipliciter: Vel sicut
actus virtuosos: z huic directe z proprie debetur z fm̄ se
honoz. Vel sicut hīs aptitudinē nālē ad virtutē: z sic cui
libet hūti imaginē dei est nā exhibēdus honoz: nisi sit cō
firmatus in malo: vt demon z dānati: qz ligat⁹ est in illis
ordo ad virtutē: Vel sicut ordinatus ad inducēdū vel cō
seruādū virtutē: z sic debet oib⁹ prelatis q̄ ad h ordinati
sunt vt alios instituant z dirigant in virtutē. Dulia ergo
hoī debet. Un̄ quidā: Mortalis dulia: latia dic oīpōtē
tis. Uide etiā in latia.
Dulos grece dicit seruit⁹ latine.
Dumeco. a dumus d̄ dūmo mas. i. spinare: vn̄ dumeco mes
tui: eē vel fieri spinosum. a quo dumesco scis inchoa. vt
ager dumescit. i. incipit eē dumosus vel spinosus.
Dumetū ti penul. pdu. d̄ a dum⁹. z est dumetū loc⁹ dumo
plen⁹: qd̄ z h dūmicetū ti d̄. i. spinetū.
Dumus mi masc. ge. est spina vel poti⁹ spinarum collectio.
vnde dumosus sa sum. i. spinosus sa sum: vel spinis plen⁹
Et comparatur dumosus fior fissimus. vnde dumose fior
fissime aduerbiū. z hec dumositas tatis: z h z hec dūm
lis z hoc le. i. spinosus.
Dumtaxat. taxo as coponif cū dū aduerbio z d̄ dūmtaxat
aduer. q̄ntitat. i. tantūmō. z coponif a taxat p licitari: qz
licitores rem in foro considerātes dicūt Tantū valet. z inde
dūtaxat ponif p tantūmō. Vel coponif a taxare p dicit
qz illud qd̄ d̄ tūc tūc est dū dicit. Vel vt dicunt coponif
a taxo p arboze succi amarissimi: ex cui⁹ succo siqs semel
gustauerit sufficit ei tūc semel gustasse. sz h nō placet d̄
sci. dicit qd̄ dūtaxat. i. tantūmodo ab aduerbio dū z vbo
taxo taxas coponif.
Duo. a dia qd̄ est duo d̄ pluraliter hi duo be due: z h duo
gtō hoz duoz harū duarū hoz duoz vel dūi: datiuo h
duob⁹ duab⁹ duob⁹ zc. fm̄ Hug. Pril. aut̄ dicit in. vi. li.
vbi agit de otō z abltō scōe declinatiōis: qd̄ duo z ambo
gtōs qd̄ z actōs fm̄ secūda declinatiōe pferrūt. Couoz
z amboz: duos z ambos: q̄ntis in neutro differentie cā ad
masculinū dūi solet dicit. datiuos vō z abltōs in bus fa
ciunt in oī genere: vt duob⁹ duab⁹ duob⁹: z etiam ambo
bus ambabus ambobus.
Duo is isti ere. i. tribuere: dare: soluē. a quo coponif induo
is. z est actiuū duo cū oib⁹ suis copofitis.
Duodecennis. a duodecim z ann⁹ coponif h z h duodecim
nis z h ne. i. duodecim annoz. vnde h duodecenniū nij spe
ciū duodecim annoz.
Duodecenniū nij in duodecennis est.
Duodecim. a duo z decē coponif duodecim oīs ge. nume
ri pluralis z indecli. Sz cū coponaf ex duob⁹ recty videt
q̄ ex vtraq̄ pte declinet. Sz dico qd̄ nō oportet: qz regula
intelligēda est tūc de integris. duodecim aut̄ coponif ex
integro z corrupto: quia videlicet decē corrupte venit ad
compositionem.
Duodenari⁹. a duodecim d̄ duodenari⁹ ria riū: z h duode
nari⁹ rij: z duodecim⁹ ma mū: z duodecies adter. i. duoz
decim vicibus.
Duodennis. i. duodecim annoz. z videt coponi a duodec
z ann⁹ sic septēnis a septē z ann⁹. Raban⁹: Pulchre duoz
dennis d̄ns sacerdotes interrogas zc.
Duodenus na nū penul. pdu. sz videt qd̄ debeat vtraq̄ pte
declinari: qz q̄si fit copositio ex duob⁹ rectis ex vtraq̄ pte
declinat: z sic duo declinat sic z den⁹. Ad h dico qd̄ duoz
den⁹ nō coponif ex duo z den⁹ sed deriuat ex duodecim
z sic est figure decopofite.
Duodeviginti. i. duo min⁹ de viginti.
Donus. i. bon⁹ q̄ libēter tribuit: a duo is d̄.
Duplex plicis in duplico vide.

Duplicarius. a duplex dicitur h duplicari⁹ rij q⁹ duab⁹ fauet partibus. i. fraudulenti.

Duplico cas caui atū a duo z plico cas. unde duplex cis ge. ois: z cor. du nāliter. Et cōparat duplex cior cissimus. vñ dupliciter cius cissime aduer. z h duplicitas tatis. z cor. pli duplico: z etiā primā naturaliter.

Duplus pla plū cōponit a duo z plica ce. vñ duplo plas auu i. duplū facere. z cor. du naturaliter.

Duran indecli. z in fine accētua⁹: qdā flui⁹ iuxta quē gigātes edificauerūt turrim. vide in sennar. Itē sic dī Dan. iij. Duran est campus in quo Nabuchodonosor posuit stamam auream.

Dureo. a duro ras dī dureo res rui eē vel fieri durū. z cōponit: vt indureo res: addureo res. a quib⁹ inchoa. dureo scis: indureo scis: addureo scis. Dureo z eius cōposita neu. sunt: z pducūt du. Uide in duro ras.

Duribuccus dicitur ille q⁹ nunq⁹ vult apire os: z a durus ra rū z bucca cōponit.

Duricies ciei fe. ge. idem quod duricia: a durus vel a dureo dures derivatur.

Duro ras rari rare. i. durū facere. z durare. i. permanere per seurare: sufficere: vt Itē diu durauit. z durare. i. patienter ferre. unde hic z bec duralis z hoc durale. Duro compositur: vt adduro adduras id est valde durare. Conduro conduras id est simul durare. z deduro deduras id est valde durare: vel duriciem remouere id est mollificare. Eduro eduras id est valde durare. Induro induras id est in interiora durare. Unde in Exodo: Induratum est cor Pharaonis. Preduro preduras id ē valde durare vel añ Perduro perduras id perfecte durare vel fortiter. Obduro obduuras id est contra durare: vel quodā velamine durare. Reduro reduras id est iterum durare vel retro durare. i. oedurare. Duro duras pro durum facere est actiuū: z composita ab eo fm q⁹ redolent hanc significationē actiuū sunt. aliter duro z cōposita ab eo neutra sunt sicut durareo z ab eo composita. Itē duro z dureo z ab eis composita produciunt hanc syllabam du. Unde Quidius de arte: Lertius z longo tempore duret amor. Itē a duro duras durus dura durum. Et comparatur: vt durus durus durissimus. unde dure durius durissime aduerbiū: z etiā duriter aduerbiū inuenitur. z bec duritas tatis: z bec duricia duricie. Durus componitur: vt predurtus predura predurum: perdurus ra rū: q⁹ durus ra rū: edurus ra rū. i. valde durus. z pdu. du.

Durus ra rū in duro ras exponit.

Dustus sī mal. ge. demon q⁹ hoies ducit a sensu: vel quia ducit eos vsq⁹ ad mortem. z dicitur a duco cis fm Dugu. Pa-pias vō dicit: Dustus nominant: quos romani faunos vicarios dicunt.

Dux a duco cis duxi derivat hic z bec dux ducis cōis ge. quod designat dignitatē z officiū. dicitur enī dux q⁹ sit duce exercit⁹. s; nō statim quicūq⁹ principes vel duces sūt etiā reges dici possunt. In bello vō melius est ducem nominare q⁹ regem: nam hoc nomen exprimit in preliū ducem. Dux componit vt hic z bec redux reducis: z hic z bec tradux traducis. z derivatur a reduco cis: z a traduco duci. z tenēt tūc naturā preteritoz predictoz verborū. i. deduxi traduxi reduxi: q⁹ naturaliter corripit du: tradux cis z redux cis dux ducis: licz duco cis pducit du. Uide in duco cis: z q⁹ desinunt in ux naturaliter corri. fm Prif. Uide etiā in tradux.

Duxi est pteritū de duco cis: z cor. du naturaliter: sic pbanī in duco cis. Sic nota q⁹ qñ h vbu duxi vel aliq⁹ simile ostruit cū noīe picipiali desinēte in dus osidera vtrū descedat a vbo habēte ostruonē ad accusatiū: qz tūc cōgrue ponit h vbu duxi cū illo noīe in accusatiuo casu: vt Duxi tuā amicitia rogita dā: Duxi vos attētins deprecā do. Si aut vbu nō ostruit cū actō: tale vbaile descēdens ab eo cū hoc verbo duxi ostrui nō valebit. vñ incongrue dicit Amicitia tuā duxi attēt⁹ supplicā dā: imo debet po-

ni gerūdiū loco ei⁹ cū sui vbi constructioe: vt Duxi vestre gratie attentius supplicandum.

Prepositio est

z in compositioe est puatiū: vt enertis. vel intētū: vt enarro. vel pro extra ponitur: vt educo. Quib⁹ aut litteris preponit e: z quibus ex in compositioe dixi supra in prima parte in tractatu de syllaba: in ca. de x lra.

e

E acides penul. cor. i. eaci nepos. i. achilles. Unī qdā: Aio te eacida romanos vincere posse.

E a tenus sunt due partes: z sub duob⁹ accētib⁹ pferunt. vñ de in secūda parte de accētū in ca. de tenus.

E

ante

B

E basis hui⁹ ebasis ē euagatio pter materiā. vide in q⁹ta pte in ca. de colozib⁹ rhetozicis.

E bdoas ebdoadis penul. cor. est spaciū septē dierū. z dicitur ab hepta quod est septē: z doas quod est dies. z silr dicitur ogdoas huius ogdoadis spaciū octo dierū: z dicitur ab octo z doas dies.

E bdomades ceptioes sunt q⁹ fiunt in mēte q⁹ partim note sunt oib⁹: vt si de eqlib⁹ eq⁹lia demas q⁹ relinquunt sunt eq⁹lia partim nota sapiētib⁹ tñ: vt incorporea in loco nō eē. z debet scribi p b: Nā ebdo grece. i. concipio latine. de clinat vō bec ebdomadas huius ebdomadis. z pluraliter be ebdomades harū ebdomadū. Itē bec ebdomas adis pro septimana ponit. Dan. ix. Ebdomas vna. z cor. penl. siue do. Ebdomada etiam pro septimana prime declinationis est: z scribi debet: proprie per p: Nam dicitur ab hepta grece. i. septē latine: b in is mutata. sed qz apud latinōs p ante d non reperit transit p in b: z dicitur p b ebdomada. z corri. penul. ebdomades z ebdomada: s; infra in h melius ponitur.

E bdomas madis in ebdomades vide.

E bzolus la lū dimi. aliq⁹ntulū ebzius. Unī Plaut⁹: Tristes ac ebzioli incedūt. z cor. o.

E bzius. ab e z bria quod est mensura cōponit ebzius ebzia ebziū. i. extra mēsurā bibens. unde ebziostus sa sum q⁹ sepe z multū bibit. z bec ebzietas tatis: z bec ebziositas tatis. ebzius: qñq⁹ ebziostus qui sepe z multū bibit. vñ ebzietas aliqñ ebziositas: frequēs vini temulentia. Itē ab ebzius ebziō as are verbū: quod non est in vsu. Aristo. tñ posuit simplex dices: Mulieres que raro ebziant cito senescūt. Dic no. in ebzietate duo attēdi pñt. i. defectus consequēs z actus precedens. Ex parte autē defectus consequētis in quo ligat vsus rationis ebzietas habet excusare peccatū inqñtū causat inuoluntariū per ignorantiam. sed ex parte actus precedentis videt eē distinguēdū: quia si ex actu illo precedente subsecuta est ebzietas sine peccato: tunc peccatum sequēs excusat totaliter a culpa: sic forte accidit de Loth. Si autem actus precedens fuit culpabilis: sic non totaliter excusatur aliquis a peccato sequenti: quo. i. rediditur voluntariū ex voluntate precedentis actus in quantum. i. aliquis dans operam rei illicite incidit in sequens peccatum. Diminuitur tamen sequēs peccatū sicut diminuitur ratio voluntariū. Unī Augus. cōtra Faustum dicit q⁹ Loth culpandus est: nō in quantum ille incestus sed qñ tum ebzietas meruit.

E bullio ebullis ebulliui ebullire id est valde bullire: verbum neutrum per geminum l. z componitur ab e et bullo bullis.

E bur eboris os elephātis: z derivat ab eo eburneus eburnea eburneum illud quod est de eboze: vel quod est candidum sicut ebur. Unde in canticiscanticoz: Collum tuū sicut turris eburnea. Inuenitur etiā eburn⁹ eburna eburnū in eadem significatione. Virgi. in. vi. Enei. Prosequit dictis portaq⁹ emit eburna.

E ante **E**

Ecclēsia uocatio interpretat: quia oēs ad se cōuocat: et est fidelium: sed synagoga quod interpretat cōgregatio proprie est iudeorū: quibus etiā ecclēsia dicta sit: s; nostrā apli nunquā synagogam dixerūt: sed semp ecclēsiā sive discernēdi causa: sive ideo quia inter congregationē et synagogā et cōuocationē unde ecclēsia nomē accepit distat aliqd: q; .i. conuogari pecora solent: quorū greges proprie dicimur. cōuocari autē est magis utentiū ratiōe: sicut sunt boies. Ut autē notare iudeorū infidelitas dicta est horū synagoga. .i. conuogatio: q̄si pecorū indiscretorū. Et ut fidelitas nra ipso uocabulo nominaret dicta est nostra ecclēsia. .i. cōuocatio: q̄si rationabiliū et discretorū: q̄ ecclēsia dicitur catholica. .i. uniuersalis. nō enī sicut uenticula hereticorū in aliquib; regionū partib; coartat: sed p totū orbē terrarū dilatata diffundit. Et hinc ecclēsiola le dimi. et ecclēsiastic; ea cū. Ecclēsiā .i. cōuocare uel cōuocari: qd ecclēsiāzare inuenit. Sed uide q ecclēsia sit nomen collectivū: quia ecclēsia dicit cōuocatio fidelium: et sic signat in singulari numero multitudinē: ergo poterit dici Ecclēsia dei sunt i celo. Ad hoc dico q ecclēsia nō est nomē collectivū: q; collectivū sapit diuersitate: sed ecclēsia tantūmō unitatē. sunt enī oēs fideles quedā membra charitatis uinculo conuicta in vno corpore: cui; caput est xps. et sic non est dicendū ecclēsia sunt: uel ecclēsia militāt uel triumphant. ne uideatur in ecclēsia dei esse diuisio q̄ unitate spūali firmiter est unita. Uide in pax: et in charitas. Et scias q Salomon dicit: Uestigium nauis nō inuenit in mari. ubi dicit Remi. in Mattheo. Uestigium nauis in mari nō inuenit. q; conuersatio sancte ecclēsie nō est terrena s; celestis. unde vn; rex ei; dicebat: Nostra autē conuersatio in celis est. Et quibus scā ecclēsia terrena officia exercere uideat: uerūm ei; intentio semp spūalis est in celis. In Job etiā dicitur: Nō inuenit in terra suauiter uinētū. Abyssus dicit: non est in me. et mare loquit. .i. p opera loq se ostendit: non est in me. Superbus dicit: non est in me: quia. .i. nec carnales immūdi: nec auari: nec superbi sunt de ecclēsia dei merito: licet in ecclēsia sint numero. Uide in bigamus: et etiā in prescriptio: et in uirtus.

Ecclēsiastes grece: hebraice coelech: latine concionator dicitur. .i. Salomon. Uñ dicit Hiero. trib; noib; uocātū fuisse Salomonē: scriptura manifestissime docet: pacificū. .i. salomonē: et ididā h est dilectū dñi. et q nūc dicit coelech ecclēsiastes aut greco sermone appellat; q; cetū. .i. ecclēsiā cōgreget: quē nos nūcupare possum; concionatorē eo q loquat ad populū. et sermo ei; nō specialiter ad vnū s; ad uniuersos generaliter dirigat. Porro pacific; et dilectus dñi: ab eo q in regno ei; pax fuerit et cū dñs dilexerit salomon appellatus est. Uide in salomon. Itaq; iuxta numerū uocabulorū tria uolumina edidit. .i. puerbia: ecclēsiasten: et canticum canticorū. In puerbijs paruulū docēs q̄si de officijs p sentētijs erudiens. unde et ad filiū crebro sermo repetit. In ecclēsiaste uo mature virū etatis instituens: ne quicq; in mūdi rebus putet eē perpetuū: sed cauduca et breuia uniuersa que cernim;. Ad extremū iam cōsummatū virū et calcato seculo preparatū in canticocanticorū sponse iungit amplexib;. nisi enī prius relinquere uis uitia: et pompis seculi renūciantes expeditos nos ad aduentū preparauerim;: nō possum; cantare canticum canticorū. Et scias q pōt declinari hic ecclēsiastes stis: et sic nō accētua; in fine ut uolūt quidā. Alijs uo uide q pro boiē nō accētua; in fine: ut Vanitates uanitatū dixit ecclēsiastes. sed pro libro accētua; in fine: ut In ecclēsiaste ita legit. et h magis mihi placet. Tamen uide quia potest declinari hoc ecclēsiaste hui; ecclēsiastes: et tūc cū declinatio sit greca accētua; semp in fine: ut Uerba ecclēsiastes: sicut penthecoste costes costē.

Ecclēsiasticum librum iesus fili; syrach nepos iesu sacerdotis magni hierosolymitani composuit: qui liber apud latinos

propter eloquij similitudinē titulo Salomonis prenotatur. Dicitur autē ecclēsiasticus quia de totius ecclēsie disciplina religiose conuersationis magna sit edictus cura et ratiōe. hic apud hebreos reperitur: sed inter apocrifos habetur ab eis.

Ecclēsiā cōponit ab ecce et eū. et ita s; uisum declinat actō ecclēsiā ecclēsiā. et pluraliter actō ecos ecclēsiā: q̄si ecce eos uel eas. et est pnomē. s; ellū cōponit ab ecce et illū: q̄si ecce illū. et ita declinat actō ellū ellā: et pluraliter actō ellos ellas ecce illū uel illā: uel ecce illos uel illas.

Echinus in bechinus uide.

Eclipsis s; se. .i. defect; solis uel lune uel alteri; rei. In dicta mine uo si fiat defect; dictiōis uel orationis dicitur eclipsis. s; defect; lre uel syllabe nō dicitur eclipsis s; aseresis uel synopa uel apocopa. uñ ecliptic; ca cū. .i. defectiu;. uñ linea zodiaci p quā sol discurrit dicitur ecliptica. Ad h enī q sol uel luna patiat eclipsim oportet ut in illa linea sit sol et luna. et hinc ecliptico cas. .i. eclipsim facē: obscurare. De h et dixi in. .i. pte i ca. de uitijs annexis barbarismo et soloecismo. et dicitur eclipsis ab apostopest: sicut in q̄rta pte dixi in tractatu de colorib; rbeo. ubi egi de apostopest.

Eclipticus in eclipsis est: et cor. penul.

Eco indecl. ge. neu. dicitur ab icō: et dicitur eco q̄si ico son; aeris uel ualliū uel raptū uel mōtiū: q̄si son; redditū: q; est imago et repetitio uocis. Dicitur tñ qdā q eco saxū est: qd hūane uoc; sonū captās uerba loquētū imitat. et dicitur sic q; ad uocē respōdēs alieni efficiat imago sermōis. s; poti; et uerū uel dicitur h euenire a nā loco; s; ualliū et hūitūmodi s; m; ugui. Quidā tñ scribūt echo cū aspiratione. Pa; .i. uo dicit: Est uox aeris: son; in silua uel in cauernis resonās. Sap. xvij. Aut resonās de altissimis mōtib; eco. et accētua; in fine: et pdu. primā: scribit tñ p vnū c.

Economicus ab ecomus dicitur economic; ca cū penl. cor. .i. dispēlati; uñ h economica ce. .i. scia q̄ instruimur in dispensatione proprie familie.

Economus in penl. cor. .i. dispēlator proprie familie. uñ h economia mie. .i. dispēlatio talis. et dicitur econom; ab eco qd est son; redditū: q; ad ei; sonū et uocē tota familia debet ordinari. Uel poti; dicitur econom; ab icon qd ē imago uel signū: et noma qd ē lex uel norma qd ē regula. in dicitur economus. .i. signatilis lex uel regula: q; ad ei; signū uel regulā tota familia debet dispensare. Et inde hec iconomia mie dicitur s; m; Du. Pa; .i. uo dicit: Econom; grece latine dispēlator: domus minister: qui mō aduocatus dicitur. Uide etiam in iconomus.

Econtra aduerbiū ordinādi acuit penul. sicut decōtra.

Ecor ecoris ois generis: quasi sine corde: ab e et cor. et est idem quod excors. Uide in excors. Inuenit etiā hic et h ecoris et hoc ecorde.

Ecquis componit ex en aduerbio et quis mutata n in c. et ecquis quasi ecce quis. De hoc etiam uide in tertia parte in tractatu de figura composita nominis: in ca. de syllabis adiectionibus.

Ecubi cōponit ab en et ubi mutata n in c. q̄si ecce ubi.

E ante **E**

Edacul; la lū aliquātulū edax: uoxax: ab edax dicitur: et cor. cu.

Edax. ab edo es est dicitur edax cis omnis generis. qui multū et assidue comedit: et cōparat edax cior simus. unde edacitius sine aduer. et hec edacitas tatis: et pducit penulti. in gto edacis: sed cor. primā ubiq; tam in recto q; in obliq; Qui. de remedio amoris: Rumpere litū edax iam magnū nomen habemus.

Edecimo as aut are. .i. excerpere. ab e et decimo as cōponitur. uñ et Macrobius de saturnalib;: Inuenit inquit locus ueterū uiro; decimatos ex multis libris.

Eden hebraice dicitur paradysus terrestris: et interpretat delicia. uel edez dicitur pro eden qd ē uidere. et s; m; h pot ēt illi loco conuenire. est enī ibi uisus diuinus quodāmodo et deliciosus: et accentua; in fine.

Edentatus ta tu. i. extra dentes q̄ dentibus caret: ab e z den
tatis componit.

Edentio tas tantare in dento tas est.

Edentulus la lum. i. extra dentes qui dentibus caret: ab e z
dentis. z vt dicit Hecisim: dente carens edentulus est: sed
natus bre: q̄ dentes habuit nec hz dentes nec habebit: e
dentatus prior est infans: vetus alter.

Edepol. i. p̄ edē pollucis adter. adiurandi: z actiū in fine.

Edera ab edus di. d̄r h̄ edera re penul. cor. qz edis supra les
cis abundantia in esca a veteribus prebeat. vel dicit sic
ab bereo: qz arboribus rependo adhereat. vnde ederin?
na nū: penul. pdu. q̄ aut d̄r edera q̄si edita petens vel edi
tis berens: etymo. est.

Edes edis fe. ge. i. domus: z d̄r ab edo es est: qz primo fuit
facta ad edendū. In euāge. aut d̄r de zacharia: q̄ perijt in
ter altare z edem. z d̄r hic edem. i. templū. z scribit aedes
p̄ae diphongū.

Edico cis xi ctū pdu. di. vide in dico.

Edictū ge. neu. i. preceptū: z pprie regū vel imperatorū.
vñ in Luca: Exijt edictū a cesare Augusto.

Ediculus li dimi. paru⁹ edus. z cor. cu. vñ Aug⁹ in. ij. li. de
ciu. dei: Ne animi malis q̄ p̄cipue cauenda sunt mores
corumpentur humani: nulla sacra edicula dignum pu
tauerunt zc.

Edifico cas. edes cōponit cū facio: z d̄r edifico cas. i. edem
facio. z hinc edificans tis: z h̄ edificij cij. i. edijz effectio
vel ipsa edes. Et cōponit vt coedifico cas: reedifico cas.
Et est edifico neutriū cū suis cōpositis: z cor. fi. z est edifi
cans figure decōposite. Dic nota differentiā inter par
ticipiū z alias dictiones casuales: qz nomē z p̄nomē cō
ponunt etiā p̄ obliquos: vt aliusmodi z istiusmodi z hu
iusmodi. sed p̄cipia nō possunt cōponi teste P̄ris. nisi p̄
nomē: z h̄ habent a suis verbis: q̄si verba vim habent no
minatiuoz: z nō obliquoz: ergo si aliqd̄ participiū videa
tur in obliquo casu ad cōpositionē venire: dicendū est q̄
amittit naturā participij: z cōpositione transit in nomen:
vt doctificus. i. doctū faciēs. Sed si obijciat de edificas.
Dico q̄ faciens nō hz hanc cōpositionē a se: imo a verbo
q̄ est figure decōposite.

Ediliciū. ab edilis d̄r hoc ediliciū cij honor v̄l officij edilis
z hoc edilitas tatis: illud idem. z edilicius cia ciū. i. res p̄
tinens ad edilem.

Edilis. ab edes d̄r hic edilis: huius edilis penul. pdu. i. cu
stos edis: qui custodiebat de dignitate z officio erariū z
capitoliū vel curiā regis vel imperatoris: ne morboſa aia
lia vt capre z porci z huiusmodi intrarent z aere; ibi cor
rumperent.

Edilitas tatis in ediliciū est.

Edillus li dimi. partus edus.

Edisa fe. v̄bs A Desopotamie quā cōdidit Nemroth: qui
ante dicta est Aretb.

Edisero ris edisserui edisertū cōponit ab e z dissero ris. z
est edisserere: valde disserere: vel apire: narrare: exponere
vñ in euangello: Edisere nobis parabolam hanc. z hinc
edisertio tas frequentatiuū verbū.

Editio onis fe. ge. i. expositio: ab edo is itū. z d̄r editio q̄si
tra datio fm̄ P̄ap.

Editus ta tu penul. cor. i. altus vel manifestus vel natus vel
omnis: cōpositus: expositus. z deriuat ab edo dis. z cō
parat editus tior simus.

Editus tui tuo: idēz est qd̄ edilis. f. custos edis. z cōponit
ur ab ede z tuo: inde edituus q̄si edem tenens z custo
diens. vñ boni poete dicunt editui: qz p̄ carmina sua for
na facta viroz custoditunt.

Edo es. i. comedere. Antiqui dicebant: edo edis edit regu
larit. sed postea differentie cā correpta est secūda p̄sona:
z pedis dicitur est es. Et vt in summa dicat: quecūq; voces
hui⁹ verbi sequuntur secūda p̄sonā p̄ formationē corrupte
sunt. sed que formant a prima p̄sona nō sūt corrupte. vñ
vicit P̄ul. in. ix. li. Edo es est: est anormalū: tñ in plurali

numero seruat regulā tertie cōiugationis: edimus editis
edunt. Siliter in preterito imperfecto z futuro edebā edas
z in oibus que solent in hac coniugatione a prima nasci
p̄sona: hoc est in tertia p̄sona imperatiui modi edat: z in
futuro optatiui: qui est etiam subiunctiui presens: edam
edas edat. In oibus v̄o que solent in hac cōiugatiōe a se
cūda nasci p̄sona: corruptā inuenies regulā tertie cōi
ugationis: es tñ p̄ductā quā a secūda acceperūt p̄sona ser
uant vbiq; vt es est: este estote: esto essent esse. vñ quidā:
Sanus vis esse: noli de fructibus esse. Ne mireris si non
vbiq; differentiā faciat vel defectiōne anceps significa
tio. nō solū enī est in verbis: sed etiā in noibus z alijs par
tibus orōnis. q̄nq; faciūt differentiā vel accentū vel litte
rarā mutatione autore: q̄nq; nō faciūt: hec P̄ris. Edo cō
ponit vt adedo is it: vel ades adest. i. iuxta vel valde cor
rodere vel edere. Item comedo is: exedo dis dit. i. corro
dere vel extra vel valde edere. Inde exesus sa sus. peredo
dis. i. p̄fecte edere: corrodere: cōsumere. Edo neutriū est z
siliter composita eius oia: p̄ corrodere tñ inueniunt acti
ua. Item edo corrumpit secūda p̄sonā z que ab eo des
cendunt. composita v̄o oia regulariter declinant. quedā
tñ ex illis sequuntur q̄nq; corruptionē z irregularitatē sui
simplicis: vt adedo ades. facit etiam adedo dis. Itē oia
composita z simplicia faciunt preteritum in edi tñ fm̄ re
gularitatē sui simplicis z supi. in esum vel estum: z parti
cipia passiuū in esus vel in estus: z oia corripit hanc syl
labam e in presenti z que retinet litteraturā presentis. in
preterito v̄o z ab eo formatis eandē syllabā. f. e p̄ducunt
Sed edo dis edidi. i. manifesto p̄ducit e. vñ versus: Duz
dape vescoz edo: sermonē dū loquoz edo. Sepe bibes z
edes si dapsiliū colis edes. Item scias q̄ edo es est verbū
anormalū facit preteritum edi edidisti edit: z infinitiuū
esse: z supinū esum vel estum: vt actum est. quandoq; tñ
regulariter inuenit fm̄ antiquos: vt ledo edis edit. i. co
medo: z tunc similiter facit preteritū edi z supinū simili
esum vel estum: infinitiuus tñ facit edere. sed edo edis. i.
manifesto facit edidi geminatū: qz componit ab e z do
das. vide in edo edis.

Edo edis edidi edere editū cōponit ab e z do das. z ē edē
dicere: manifestare: emittere cōponere: exponere: parere:
p̄ferre: p̄ducere: dare. vñ qdā: Edo cōpono pario loquoz
z manifesto. Anormalū fit edo: tertia seruat edo. Inuenit
etiā apud antiquos edo edis regulare p̄ comedo: sed tūc
est simplex z facit preteritū edi. vide in edo es est supra.

Edorso sas. i. dorsum scindere: z precipue ab anteriori pte.
vñ edorsatus ti d̄r equus ab anteriori pte p̄ dorsū scissus
z cōponit edorso sas ab e z dorsum si.

Educo cas cam care. i. enutrire: z cōponit ab e z duco cas:
z corripit du. vide in duco cas. vel fm̄ P̄api. Educare. i.
enutrire: instituire: legere. educere v̄o est p̄trahere: erue
re: subuertere.

Edulis. ab edo es est deriuat h̄ z h̄ edulis: z hoc le. i. abilis
ad edendū: z cor. du.

Eduliū lij. i. cibus ab edo es est deriuat. vñ dicit P̄ap. Edu
liū ab edendo dicitur q̄si p̄gustatiua cōmestio vel esca edu
lia cibi alimenta aptū ad manducandū.

Edulus li dimi. partus edus. edulus etiā d̄r estoz vel vor
tor: qui multū comedit ab edo es est.

Eduz edi mas. ge. d̄r ab edo es est: qz tener fit z cōmestibi
lis: z pdu. primā. vide in fascino.

E ante SS

Effabilis. ab effoz faris deriuat h̄ z h̄ effabilis z hoc le: qd̄
aptū est vt quis loquat illud. z cōponit cū in z d̄r h̄ z h̄
ineffabilis z hoc le. z ambo cōparant.

Effamen minis. vide in effamino nas.

Effamino nas cōponit ab ex z famino z mutat x in f z est
effaminare idēz qd̄ loq. vñ h̄ effamen minis. i. loquela lo
cutio. z pdu. penul. in nrō: sed in gtō eā cor.

Effectiuus ua uū: in efficio cis vide.

Effeminatozium rij domus meretricium: et dicitur ab effemino nas.
Effemino nas in femino nas vide.
Efferatus ta tu dicitur mēte ferina effectus sine rōne: ab efferoz aris sicut dicitur Papi.
Efferor ras rauri ratū rare. i. crudeliter agere: vel ferrū facere: et derivatur ab efferus ra rū: sicut dicitur Dug. dicitur etiā efferoz aris. vñ dicitur Papi. Efferoz aris raturus sicut: efferat mēte ferina effectus sine rōne. sed effero ras magis est in vsu: et cor. fe.
Efferor fers extuli elatū: ab ex et fero fers. et ē efferre extra ferre et proprie cadaverū. et efferre. i. extollere: eleuare: supbire vñ hec elatio onus.
Efferus: ab ex et ferus cōponitur efferus ra rū. i. valde ferus: crudelis: et imansuetus: et cor. fe.
Effeta. i. adaptio vel adapire: sicut dicitur Marcus euangelista exponit: et accentuat in fine. dicitur etiā effectus ta tu: sed aliud signat: et tunc pdu. penul. sed effeta eā cor. vñ in Aurora dicitur: Effeta sic audit sic homo verba sonat.
Effetus. Fetus ta tu cōponitur cū ex et dicitur effectus ta tu. i. debilis quasi sine fetu. i. sine fortitudine viriū. sicut proprie dicitur de muliere effeta quasi extra fetū posita quae iam parere nō potest. et hinc facta est translatio vt ille dicat effectus qui iam euacuat est a viribus: et pdu. fe.
Efficacia ab efficax dicitur hanc efficacia cie. i. potentia: perfectio vigor: agilitas.
Efficax caxis ge. oīs dicitur ab efficio cis: et est efficax potens. quae nullā difficultatē habet in qualibet re faciēda: sed eā ad effectū ducit. vñ et eā medicinā dicimur efficacē quae efficit illud propter quod data est. et cōparat efficax cior simus. vñ efficaciter cior sicut aduer. et cōponitur vt inefficax. i. nō efficax. i. qui nō potest deducere ad effectū quod intendit: et sicut cōparatur et cor. si. sicut dicitur Du. Papi. vñ dicitur: Efficax effectus capax qui facile potest implere quod vult.
Efficio. ab ex et facio cis cōponitur efficio cis feci ctū. et est efficere perfecte facere: quasi perficere: leuiter adimplere. et inde effectus tus tui. i. finis rei quod a cā efficit: vt dies est effectus solis. vñ effectiuus na tuū quod habet vel potest habere effectū et dicitur effectiuus ab efficio cis quae efficit: vt medicina est effectina sanitatis.
Effigies. ab effingo gis: quod cōponitur ab ex et fingo gis dicitur effigies gie. i. imago. et hinc effigio gias giati. i. effigie facere vel effigie representare: et est actiuū.
Effontio tis tui tire. i. venenose loqui vel foras emittere. et cōponitur ab ex et fons tis.
Effoz aris fatus sicut fari. i. eloqui. et cōponitur ab ex et for: fatis et pdu. fa. vel effoz. i. extra vel aperte loquor.
Effraim filius Ioseph dicitur est: quae auxerit eū de. et ex eo vocabulo in linguā nostrā transferunt augmentū.
Effrateus tea teū penul. pdu. ab effraim: scribitur per geminum f. Ephrateus ab ephrata per ph: euphrateus ab ephrates per eu. ita dicitur in historijs in. j. Regū quasi in principio. et dicitur grauari effrata in penul. et vltima.
Effregi penul. pdu. preteritū de effringo gis.
Effrenatus ta tu dicitur ab effreno nas. et cōponitur ab ex et freno nas. sicut dicitur Papi. effrenat dicitur: quae preceps et pronus et sine freno rōnis sit.
Effrenis. Frenū cōponitur cū ex et dicitur hanc et hanc effrenis et hanc ne: et effrenus na nū. i. sine freno: et pdu. fre.
Effringo gis gi ctū gere. i. valde vel extra frangere: et cōponitur ab ex et frango gis.
Effrons tis cōis ge. i. inuerecundus: sine fronte et sine verecundia. et dicitur ab ex et frons tis.
Effugiū gi. i. fuga: effectus fuge ab effugio gis dicitur. Job. xi. Et effugiū peribit ab eis.
Effugus ga gū: ab effugio gis. et dicitur effugus penul. cor. i. fugitiuus vel extra fugiens qui. sicut cōtinue et sepe fugit.

E ante S

Ega grece latine dicitur capra. et est tertia littera a.
Egeator in egeus vide.
Egens tis oīs ge. i. necessaria nō habens: vel opus habens:

ab egeo ges derivatur. quae autem dicitur egeus quasi sine gente vel genere etymologia est.
Egenus na nū penul. pdu. derivatur ab egeo es. et dicitur egeus i. egeus: inops: pauper. quae autem dicitur egeus quasi sine gente vel genere: etymologia est.
Egeo ges gui: eo mutata in ui diuisas. i. nō habere vel opus habere. et ita differt a carere: quae carere est nō habere: sed multotiens egeus rei quā habemus. Egeo cōponitur cū in: et dicitur indigeo es: interposita d: et e in i mutata. Egeo cū oīs suis cōpositis ē neutrum: et facit preteritū in gui et caret sup. et cor. ge. vñ Prosper: Paucorum exigui temporis vsus eget. Et sicut dicitur Papi. Egeo illius rei vel illa re vel illā rem dicimur. Et vt dicitur Papi. egere et indigere. i. paupertatē pati: necessaria non habere.
Eger ra rū dicitur ab egeo ges: quae egeat viribus vel leticia. i. tristis vel infirmus. et cōparat vt eger egrior rimus. vñ eger egrius rime aduer. vñ hanc egritudo dinis. i. tristitia vel infirmitas. et hec egrimonia nie: illud idē. et egrotus ta tu. i. eger: sed eger proprie aie: egrotus corpore. Itē eger. i. tristis et infirmus ad tps: sed egrotus tñ infirmus et diu et sepe sicut iratus et iracundus differunt. et pdu. e. vñ quidā: In gemit egrotus: quae languet corpore totus. Eger languet mentis vitium quae crescit.
Egere potest esse infinitiuus de egeo ges gui. Itē potest esse preteritū perfectū de ago agis egi egerunt vel egere: et in vtriusque significatione pdu. ge.
Egero ab e et gero ris cōponitur egero ris egressi stū. et est egerere digerere: foras emittere: et proprie malā substantiā vtriusque secessū vel anū. et hinc translative dicitur pro euacuare. Pōnit etiā per vomere: et cor. ge. vñ quidā: Qui bene egerit: egerit: ungerit est homo sanus.
Egesco scis inchoatiuum. i. incipio egere: et formatur ab egeo eges addita co.
Egestas ab egeo es dicitur. et est egestas peior quam paupertas. paupertas enim honesta potest esse: sed egestas semp est turpis. vñ egestuosus sa sū. i. egestate et miseria plenus. Itē egestas potest esse actūs pluralis se. ge. huiusmodi noīs adiectum egestus sta stū: et tunc derivatur ab egero ris. et est egestas euacuitas vel foras per anū missas vel domitas. vñ quidā: Post res egestas multos afflixit egestas.
Egestuosus sa sum: in egestas vide.
Egeus egei penul. acuta pater fuit Thesei: postea deus maris factus quasi in illud se precipitauit. vñ egeū dictū est mare illud in quo se precipitauit. et hinc egeus gea geū: et hinc egeator tozis. i. hortator nauis in mari: ab egeo mari.
Egilopa in egilopiū est: et cor. lo.
Egilopicus in egilopiū vide.
Egilopiū pij ge. neu. et hanc egilopa pe. i. vltus vel caro quae nascitur in angulis oculor. vñ et dicitur dacer de virtutibus herbarū Egilopa curat si quis comasticat illā. vñ egilopicus cum penul. cor. quae talē infirmitatē patitur vel curat.
Egyptiacus dies: in egyptus vide.
Egyptius in egyptus est.
Egytus ti est quedā regio se. ge. vñ egyptius tia tiū. et imo preteritū egyptij lingua hebraica affligentes: quae afflixerit populū dei priusque diuino auxilio liberaret. et egyptiacā cū penul cor. vnde in quolibet mense dicuntur duomilli dies egyptiaci: quia ab egyptijs fuerunt introducti frugosdam. Et vt dicitur glo. super illud Isa. xix. ca. Tradam egyptū in manu dñorū crudelium. Multis inquit gloria dominis egyptus est tradita. Primo assyrijs: postea nabuchodonosor: tertio alexandro: ad vltimū romanis: anthonio et Cleopatra sub augusto sepatis. Caldei crudeliores: romani potentiores. vide in pena. Sic nota quae in quolibet mense sunt duo dies egyptiaci: hoc est ab egyptijs deprehensi. In egypto vñ erant peritissimi astronomici: et inuenerunt quasdam constellationes esse nocuas actibus hominū in his diebus. i. aliq̄ hora horū dierū. et idē notauerunt hos dies sed nō debent obseruari: quae sancta mater ecclesia prohibet fidē talibus adhiberi sicut quosdam.

Uel dicuntur predicti dies egyptiaci: quia dominus in illis diebus misit plagas in egyptios. et scribuntur in calendario: non quod aliquod sit incipiendum vel desinendum his diebus potius quam in alijs: sed ut dei miracula in memoria tenentur. et hoc magis placet. Quotus autem dies sit egyptiacus a principio vel a mensis fine quolibet mense istis versibus explanatur: Augurio decies audito lumine clangor: Linqvit olus abies voluit colus: execute gallu. In his duobus versibus sunt duodecim dictiones duodecim mensibus seruietes: prima primo: et secunda secundo: et sic de alijs per ordinem: sumpto initio a ianuario: ita quod quotta est prima littera prime syllabe alicuius istarum dictionum totus dies est egyptiacus infra mensum cui deseruit illa dictio: computando a mensis principio versus finem: et quotta est prima littera secunde syllabe dictionis: totus dies est egyptiacus a fine mensis versus principium computando. verbi gratia: Augurio que est prima dictio deseruit ianuario: que est primus mensis: et a qua est prima littera prime syllabe dictionis augurio est prima littera in alphabeto: quod primum dies ianuarij est egyptiacus. Item g est prima littera secunde syllabe eiusdem dictionis. vij. in alphabeto: et g septimum dies ianuarij est egyptiacus: computando a fine versus principium: et sic de alijs. Et deinde accipe secundam dictionem per secundum mensum faciendo sicut ut dictum est: et sic deinceps etc.

Egloga ge dicitur quasi egloga. ega enim grece: capra latine: logos sermo: Inde egloga. i. sermo de capris: vel quasi de rusticis vel vilioribus rebus. Uel dicitur egloga. i. caprinus sermo vel propter feditatem et turpitudinem materie ut apud satyricos: vel quia ibi sermo habetur de capris precipue: ut apud Virg. in buccol. et coz. penul. Virg. egloga. ix. Verbenasque adole pingues et mascula thura.

Egones pe nuli. p dicitur. sunt sacerdotes rustici.

Egoceron. Ega quod est capra componitur cum ceron quod est cornu et or egoceron ontis: quoddam animal quod alio nomine dicitur capcornus: et potest dici per eodem animal egoceron vel egoceros: tacuit in fine. vñ quoddam: Est tibi saturne domus egoceronis et vane.

Egomet. i. ego et non alius. vñ dicitur Priscianus in xiiij. li. de casibus pronominis: Dicendo ego: dico vel possum et solus. et cum alio intellegitur: solet tamen met addita plerumque significatiua vel discretiua ostendere. egomet. i. ego et non alius: Necnon ego ipse vel egomet ipse. Et scias quod syllabica adiectio immutat spiritum: sed non figuram. vñ egomet est speciei deriuatiue ab ego: sed figure simplicis. De syllabicis adiectionibus autem que adiunguntur pronominibus dictum est supra in tertia parte vbi agit de figura nominis in ca. de syllabicis adiectionibus in fine.

Egonia in ego omnis exponitur.

Egre aduer. i. difficulter: acerbe sicut Priscianus.

Egredior: eris egressus sum. i. exire: extra gradi. et componitur ab e et gradior deris. vel egredior dicitur de vno loco ad alium locum exeo.

Egregius. ab e et grex componitur egregius a um. i. nobilis: maximus: precipuus: quasi extra gregem aliorum. et per suppletionem comparatur egregius magis egregius egregissimus: et hinc egregie magis egregie egregissime aduer. et hoc egregietas talis proprietatis. s. nobilitas.

Egrotos egroti ere. i. esse vel fieri egrotus: et dicitur ab ager: et est verbum neutrum.

Egreco scis inchoa. i. incipio egrotare: et formatur ab egreo es addita co fit egresco.

Egrimonia ab eger dicitur bec egrimonia nie. i. tristitia vel infirmitas.

Egrotas tati tare. i. infirmare vel frequenter egrotare. Licet enim egreo es egroti sicut vsum caret superi. fit tamen ab eo egrotas frequenter. quasi ab egrotu superi. et per d. o. Dora. in episto. Quod mihi dabis egrotare volenti.

Egrotus ta tu: penul. per d. in eger est.

Egri trissyllaba preteritum de egreo es.

E ante J

Einteriectio dolentis vnius syllabe est: et ei datus est cum de

beret minus vna syllaba a toto sic omnia facientia gratum in ius per dieresim profertur causa differentie et interiectionis: sic igitur ei eadem eisdem per dieresim profertur sicut Priscianus.

Eia. i. age proprie aduer. hortandi.

Eiecto tas: verbum frequenter. i. frequenter eijcere: et formatur ab eijcio cis eieci eieci tu: u in o conuersa.

Eijcio cis eieci tu eijcere. i. extra iacere: euellere: euidenter iacere. et componitur ab e et iaceo cis: et mutatur a in i: et fit eijcio cis: et scribitur per duo i: et est primum in consonans: secundum vocalis vñ dicitur Priscianus in xiiij. li. quod e prepositio in compositione inuenitur nisi ante u et i loco consonantium positas: ut eueho et eijcio is.

Eiulath indie regio sic dicta eo quod possessa sit ab eiuloth filio iectan post diluuium sicut Priscianus.

Eiulor. Iulus multum fleuit in morte patris: id est a iulo et e per compositionem dicitur eiulor laris latus sicut. i. flere: voce dolore manifestare: voce confusa pro dolore clamare. vñ quidam dixerunt esse compositum ab e: et iubilus quod est vox confusa pro gaudio: quasi extra iubilum esse: et eiulari proprie feminari. Inuenitur etiam eiulo las. vñ dicitur Priscianus. Eiulare plorare alta voce vñ hoc eiulatus tus tui. i. ploratus vel clamor pro dolore confusus. et hec eiulatio onis idem quod eiulatus.

E ante L

Eloy et eloe nomina dei sunt apud hebreos: et interpretatur el deus vel chiros quod est fortis sicut Priscianus. Priscianus. vñ dicitur: El deus vel fortis dicitur quod nulla infirmitate opprimatur. est autem sicut hebreos el primum dei nomen: secundum eloy: tertium eloe.

Elabor beris lapsus sum: ab e et labor beris componitur. et est elabi valde vel extra labi: euadere: decurrere: effugere: et producit la.

Elamite penul. per d. dicitur pro se ab elam filio sem.

Elate sunt palmarum folia que sursum eleuantur: nec pendent deorsum sicut aliarum arborum elate et palmarum sunt productiores rami et excellentiores interdum aurei coloris crispantes vel circumstantes: et semper ad excelsa tendentes: nunquam virorem amittunt. Quidam elatas abietes dicunt. ita dicitur Priscianus. et sicut hoc dicitur elata: quasi eleuata ab efferro fers: et per d. la. vñ quoddam canonicorum. v. vbi dicitur: Lome eius sicut elate palmarum per d. ibi media de elate. Sed hoc non videtur: quia ibi dicitur glo. Alia translatio crines eius abietes. abies grece elates vocatur. vñ ibi elate vel elates non est latinum: sed grecum videtur et idem multi corripunt hanc syllabam la: ad differentiam de elate pro rame palme: et per ipsa palma adiectiue elatus ta tu. et ut dicitur elate est nomen arboris filis palme altitudine vel folijs.

Elatus ta tu. i. extra latus quasi eleuatur superbus: ab afferro fers vñ hoc elatio. i. iactantia confidentia.

Elbidus da du penul. coz. in elbus exponitur.

Elboe in elbus vide.

Elbus ba bu siue elbidus da du est color medius inter nigrum et album: ab albus dictus. vñ elboe: quasi alboe dicitur vires vel vire neque purpuree: neque nigre: neque albe: que quidam varias appellant.

Eladaberim hebraice: deuteronomium grece quoddam liber est.

Elazar interpretatur dei adiutorium: et per d. penul. positione.

Electo ctas. i. frequenter elicere: foras emittere. et est frequentatiuum huius verbi elicicio cis elicui electum electu: u in o: fit electo electas.

Electrum. ab elios quod est sol dictus est electros. vñ dicitur hoc electrum tri: quia ad radium solis clarius auro argentoque reluceat Et sunt tria genera electri. vñ genus est gummi quod fluit ab arboribus et durecit in lapide: quod et succinum dicitur. Secundum genus electri est quod ex auro et argento fit: auri. s. tribus partibus: et argenti vna. Tertium est metallum quod naturaliter inuenitur: et precio habetur. Et scias quod Gregorius in ij. homel. exzechiel. exponens illud: De medio eius quasi spiritus electri. dicit: In electrum dum aurum argentumque miscetur: argentum ad claritatem crescit: aurum vero a suo fulgore pallefcit. quia g in vniuerso nito dei filio nature deitatis vnita est natura humanitatis in qua adunatione humanitatis in maiestatis gloria excreuit. Diuinitas vero a sui fulgoris potentia humanis se oculis

trahit: et sic patet illa expositione quod illiter nos deus exalta-
uit per hoc quod humana natura clarioz facta est: quasi per
aurum creuit argentum. et quod diuinitas a fulgore suo nobis est
aspectibus trahit: quasi aurum nobis palluit: argentum excreuit quasi
electrum: quod in igne est deus homo factus in plebatione.

Electuarii rii: ab electione rerum quibus conficit dicitur. unde
ab eligo eligis dicitur.

Electus electa electum. i. splendidus: excelsus: clarus: ex alijs
electus: ab eligo: ris dicitur. unde habet electio omnis: quum quis de
multis eligat.

Elefrons grece dicitur mons: et accentuat in fine.

Elegans tis ois ge. dicitur valens: excellens: nobilis: egregius: de
cens: pulcher: bonus. et dicitur ab eligo gis. Bona enim et pulchra
sunt et eligenda. et comparat elegans tior simus. unde elegans
tior sine aduer. et habet elegantia tie pstantia: excellentia: pul-
critudo: valitudo. et dicitur elegans urbane nobiliter. et cor. le
predicta.

Elegia gie in elegus est.

Elegus a um. i. miser ra rii: et dicitur ab eleyson quod est misereri.
unde viri sancti de miseria dicuntur elegi. unde habet elegia gie. i. mi-
seria. et hinc elegiacus ca cu. i. miser vel de miseria compositus
cor. le. unde Boetius: Et veris elegi fletibus ora regat. Elegi
est etiam preteritum de eligo gis: et tunc pdu. penul. et ut dicit
Pap. elegiacum carmen dicitur: quod modulatio eiusdem carmi-
nis miseris conueniat: quod metrum constat primo versu heroi-
co: secundo pentimemeri: prima heroico: secunda dactilica: ut Lar-
mina quod quondam studio florenti peregrini: Flebilis beu me-
stos cogor inire modos.

Elementaris in elementum vide.

Elementum. ab ile dicitur habet elementum ti quasi elementum: quod deus pri-
mo loco de nihilo creauit ile: et ex ile fecit elementa: et ex
elementis omnia alia. vel dicitur elementum quasi elicitationem: quod omnia
ex elementis elicita sunt et extracta. vel dicitur elementum: quasi ele-
uamentum: quod unum super aliud est eleuatum. scilicet aqua super terram:
aer super aquam: ignis super aerem. vel elementum quasi elementum: quod
omnia aialia aluntur in elementis: quedam in terra: quedam in aqua
quedam in aere: quedam etiam viuientia in igne. Et nota quod
elementum quicquid dicitur ipsum elementatum: ut terra quam videmus
et calcamus: et aqua quam videmus et potamus: et sic de ceteris.
Quicquid est etiam ipsum verum elementum: cuius quelibet pars est
eiusdem generis cum ipso toto: ut elementum terra dicitur illud cor-
pus cuius quelibet pars dicitur terra: et sic de alijs. sed habet potius
ad philosophiam pertinet. Et ab elementum dicitur habet et habet elementaris et
habet re. i. res elementum vel quod pertinet ad elementum. et quod elementum
est prima pars corporis in compositione: et vltima in resolu-
tione: inde est quod quodammodo loquendi: quicquid est prima
pars alicuius in compositione: et vltima in resolutione dicitur ele-
mentum: ut littera est elementum vocis litterate: et dicitio est ele-
mentum vocis significatiue. Et ut dicit Damascenus in. ij. li.
ca. xij. Oportet scire quoniam quattuor elementa sunt terra sicca et
frigida: aqua frigida et humida: aer humidus et calidus:
ignis calidus et siccus. Et sunt quattuor humores proportionem
habentes cum quattuor elementis: Nigra cholera. i. melanco-
lia quod habet proportionem cum terra: est enim sicca et frigida. Ple-
gma proportionem cum aqua habet: frigidum est enim et humidum. San-
guis proportionem habet cum aere: humidus enim est sanguis et ca-
lidus. Rubra cholera proportionem habet cum igne: calida enim
est et sicca. Vide etiam in terra secundum Ambrosium de quattuor ele-
mentis. Item vide in estas de quattuor temporibus anni et in etas
Item vide in mare. Et nota quod superiora elementa sunt mas.
ge. ut ignis et aer. inferiora vero se. ge. ut terra et aqua. nam
superiora elementa sunt quasi mares et inferiora quasi femine: quod
illa agunt in inferiora: et hec patiuntur in illis.

Elemon grece: misericors latine: secundum Papam.

Elemosyna. ab elemonia quod est misericordia: et syna quod est
mandatum componit habet elemosyna ne. i. mandatum misericor-
die: et secundum habet scribitur p e in secunda syllaba. sed melius scribitur p
y: et tunc dicitur elemosyna ab ely quod est deus: et syna manda-
tum: inde elemosyna quasi mandatum dei. ipse enim mandauit eam
fieri. unde Luca: Date elemosynam: et omnia munda sunt vobis

Preterea quod pauperi datur deo datur. Vel dicitur elemosyna ab
ely quod est deus: et moys quod est aqua: inde elemosyna quasi
aqua diuina. sicut enim aqua extinguit ignem: ita elemosyna
extinguit peccatum. Et scias quod septem sunt elemosyne corpo-
rales: quod continentur in hoc versu: Visito: potio: cibo: redimone
go: colligo: condo. Visito. scilicet infirmum. Potio. scilicet sitientem. Ci-
bo. scilicet esurientem. Redimone. scilicet incarceratum. Tego. i. vestio in
dum. Colligo. i. recolligo hospitalem. Condo. i. sepelio mortuum.

Item septem sunt elemosyne spirituales quod in hoc versu continentur
Consule: castiga: solare: remitte: fer: ora. Consule. i. doce
ignorantem: et dirige dubitantem. Intelligit enim in hoc duplex
spiritualis elemosyna. scilicet doctrina et consilium. Castiga delinquentem.
Solare. i. consolare tristem. Remitte delinquentem in te
Ser. i. porta infirmitates aliorum et grauiamina. Ora. pro omnibus
Et ab elemosyna hic elemosynarius narius: et habet elemosyna
ria rie. et mobiliter declinatum inuenit elemosynarius na-
rium. Vel elemosyna dicitur ab elimon grece quod est misericors
latine: inde elemosyna quod est misericordia. vide in foris.

Hic potest queri an de illicite acquisitis possit fieri elemo-
syna. Ad hoc dicendum quod aliquid potest esse tripliciter acquisitum
illicite. Uno modo quoniam id quod illicite acquiratur ab aliquo debe-
tur ei a quo est acquisitum: nec potest ab illo retineri quod acquisitum
illicite: sicut contingit in rapina: in furto: in vsuris: et de
libus quibus homo tenetur ad restitutionem elemosyna fieri non potest
Alio modo est aliquid illicite acquisitum: quod quidem ille qui
quisitum retinere non potest: nec tenetur debere ei a quo acquisitum
quod. scilicet vnus contra iusticiam accepit: et alter contra iusticiam
dedit: sicut contingit in simonia: in qua datus et accipiens contra
iusticiam legis diuine agunt. unde non debet fieri restitutio ei qui
dedit: sed debent in elemosynas erogari: et eadem ratio est in
silibus in quibus. scilicet datio et acceptio est contra legem. Tertio
modo est aliquid illicite acquisitum: non quod ipsa acquisitio sit illicite:
sed quod id ex quo acquiratur est illicitum: sicut patet de eo quod
mulier pro meretricium acquirat. et habet proprie vocatur turpe lucrum.
quod enim mulier meretrix exerceat: turpiter agit et contra legem dei.
in eo quod accipit non iniuste agit nec contra legem. unde quod sic illicite
te acquisitum est retineri potest: et de eo elemosyna fieri. Circa
illa vero quod paleas acquiruntur videtur esse aliquid illicitum ex
iure diuino. scilicet quod aliquis lucretur ex his quod rem sua alienare non
possunt: sicut sunt minores: serui: furiosi et homicidii. et quod aliquis
trahat alium ex cupiditate lucrandi ad ludum: et quod fraudulenter
lucretur ab eo: et in his casibus tenetur ad restitutionem: et sic
de eo non potest elemosyna facere. Aliquid autem videtur esse vitio-
sius illicitum ex iure positivo civili quod prohibet vniuersaliter
tale lucrum sed quod ius civile non obligat omnes: sed eos solum
sunt his legibus subiecti: et iterum pro consuetudine abrogari
potest: id apud illos qui sunt homicidii legibus astricti: tenentur vni-
uersaliter ad restitutionem qui lucrantur: nisi forte contraria
consuetudo preualeat: aut nisi aliquis lucratus sit ab eo qui
traxit eum ad ludum. in quo casu non tenetur restituere: quod ille
qui amisit non est dignus recipere: et ille qui lucratus est non
potest licite retinere tali iure positivo durante. unde debet
de hoc elemosyna facere in hoc casu. Item nota quod ille
ludus est turpis et reprobatus: ut puta quod est contra deum
omnia iura. unde propter ludum nullus potest aliquid acquirere
nec titulum nec bonum fidem habere. Iniustus enim titulus pro
non titulo est habendus: et malefidei possessor dicitur quod contra
legem interdicta mercatur.

Elencus ci mas. ge. i. titulus libri: quod totum opus illuminat.
Unde in euangelio Luca sic intitulatur: Elencus Lucae.
titulus. hinc etiam elencos vocamus preciosos lapides
in superficie ornamenti: quod illuminat illud. et quicquid pre-
ciosi lapides in loco notabili ponuntur dicuntur elenci. et
Iunenalis: Auribus extensis magnos comisit elencos.
Elencus etiam dicitur in dialectica quoddam genus argumen-
tationis. scilicet syllogismus contradictionis. et tunc componitur
ab en quod est in. i. contra: et lexis quod est sermo vel dicitio: in-
de elencus. i. contradictio. et diffinitio sic: Elencus est syllo-
gismus contradictionis vnus et eiusdem non nominum
solum sed rei et nominis: non synonymi sed eiusdem: et ex his

que data sunt de necessitate accidere: nō cōnumerato qđ
 erat in principio fm idē: z ad idē filr: z in eodem tpe. bec
 aut diffinitio magis ad logicū ptinet.

Elephantus: elephon grece dī mons latine. vñ h elephant?
 ti: z elephas qđ hzn in obliqs elephantis phāti: sed nō in
 ntō: z dī a magnitudine corpis sui: qz formā inontis pze
 ferat. vñ h elephantia tie qđā spēs lepze: qz sicut elephas
 est maior oībus alijs aīalibus: ita passionibus ceteris h
 maior est. Et scias qđ dī elephantus ti: vel elephantos: z o
 mutata in u dī elephantus ti. Elephas mire castitatis cre
 dit: ita vt si pdat cōiugē nulli copulet: inter siluas cōmor
 ras solus. biēnio autē portat fetus: nec amplius qđ semel
 gignit: sed nec plures: sed tñ vnū. viuit aut trecentis ānis
 z cor. penul. elephas.

Elephas in elephantus exponit.

Elephor: liber qui dī exodus. z accentuat in fine.

Eliachim interpretat resurrectio dñi.

Eliades. ab elios qđ ē sol dī h eliades de: fili? vl nepos sol:
 z subtracta de syllaba dī h elias dis: filia vl neptis solis.

Elias dis in eliades vide.

Elicio cis cui citū ab ex z licio cis cōponit: z est elicere ex
 trahere extra vocare z dēdicere. vide in licio cis.

Elicon onis mas. ge. est vnū de duobus cacuminib? pama
 si in quo solebat eē olim studiū: z dī ab elicio cis: qz olim
 eliciebat inde sapiā: vñ z elicio dī qđ eliciens cuncta: z ē
 crymo. z inde eliconius nia niū deriuat.

Eliconis nidis fe. ge. dī musa qđ in parnaso habitabat vel fe
 mina illius loci: z dī ab elicon.

Elido dis si sum penul. pdu. ab e z ledo dis cōponit. z est
 elidere valde vel extra ledere. z inuenit p tentare.

Eligo gis gi ctū ab e z lego gis cōponit: z est eligere exery
 pere qđ extra ali qđ legere. vñ dī ali qđ elect? in ep̄m qđ nō
 dū cōsecratus ex alijs iā except? est. z inde h electio onis
 z est eligere pprie de duobus ppositis vnū accipere z al
 terū omittere. nō enī eligit qđ nil accipit vel qđ oīa accipit.
 vñ quedā spēs cōiunctionis dī electiua qđ de duobus p
 positis vnū eligere: z alterū refutare ostendit. Eligio cōpo
 nit vt preeligo gis. i. pre alijs eligere: z cor. li.

Elimas interpretat magus z sic est nomē maleficioz appro
 priatū est elime mago in actibus aploz: z cor. penul. vñ in
 Aurora dī: Obstat eis elimas mago vtens arte recenti.

Elimino nas naui nare ab e z limino nas cōponit: z cor. li.
 vide in limino luminas.

Elimo mas maui ab e z limo mas cōponit: z ē elimare pur
 gare. vñ elimatus ta tū. i. clarus vel purgatus. z elimatim
 aduer. i. clare purgate. z h elimamētū ti. i. purgamentū. z
 pduat h oīa li.

Elinguis ab e z lingua cōponit h z h elinguis z h elingue
 i. sine lingua vel mutus.

Elinguo guas guauī cōponit ab e z lingua: z est elinguare
 linguā extrahere vel auferre.

Elyon apud hebreos nomen dei dī: z interpretat excelsus.

Eliotropium herba nomen accepit eo qđ estiuo solsticio flo
 rat: z qđ solis motibus folia circūacta ouertat. vñ z a lati
 nis solsequū dī: qz solē sequat apiendo florē suū.

Eliotropus lapis est viridis coloris sanguineas habens ve
 nas missus in argētea peluē aq̄ plenā: radios solis in san
 guineū z obscurū vertit colorē. z est splendidus cuz ortu
 z occasu solis colorē mutans. in Aphaica inuenit: vide
 in solsequiū.

Elypsis est quedā methaplasmi figura de qua supra dixi i
 quarta parte in ca. de methaplasmo.

Eliquo quas penul. cor. in liquo quas est.

Eliquus qua qum. i. purus liquidus vel liquore plentus. z
 dī ab eliqueo eliques.

Elyzabeth interpretat dei mei saturitas vl dei mei iuramētū

Elisus lisis cōponit cū e: z dī elisus fia siū. i. valde solutus
 vel extra solutionē positus. vñ z elisij in inferno dicunt
 campi vbi requiescūt aīe btōz fm fabulas poetarū. z di
 cunt illi campi elisij qđ solutoz: vl qđ extra solutionē po

fitoz. sunt enī ibi cōmorantes beati: z nunq̄ patunt oīs
 solutionē. vl dicunt elisij qđ extra lesionē positi: ab e z les
 fio. fm enī veritatē sancti qui sunt in vita eterna sūt elisij
 i. extra oēm penā z lesionē positi. Absterget enī de? oēm
 lachrymā ab oculis sanctorz: z iam non erit amplius illis
 neq̄ luctus neq̄ clamor: sed nec vllus dolor.

Elisus sa sum penul. pdu. ab elido dis elisus sū: z est elisus
 valde vel extra vel euidenter lesus.

Elixirum xi vocat qđ in aqua solum decoquit. Lixa enim
 aqua dicitur eo qđ fit soluta. vnde mēbra loco mota lixa
 dicuntur.

Elleborus fluuius est: z h elleborus z h elleboz z ē quedā
 herba qđ circa illū fluuiū plurimū nascit. hanc romani ve
 ratrū vocant: qz sūptū in potu mentē in insanā deducit.
 Est aut elleborus pabulū nocens. esca tñ est cotumicū: z
 plerūq̄ tpat ad salutē boīs: z cor. penul. Macer de viris
 bus herbaruz: Qualiter elleborus fit nobis accipiendus.

Ellum in eccum est.

Eluo onis p geminū l mas. ge. dī gluto vl leccator qđ oīa bo
 na sua eluit dissipat z dispigit. z deriuat ab eluo.

Elogiū logiū vel logos cōponit cū e: z dī h elogiū. i. puer
 biū z responsū diuinū z ignominia z ordo z textus car
 minū: z pprie maloz vel criminū: vel textus maloz gesto
 rū: vel deoz mysteriū. vñ h elogius versiculus.

Eloy vel eloē in oly exponit.

Eloquor ab e z loquor cōponit eloquor queris elocut? sū:
 z cor. lo. z est eloq̄ valde vel ornate vl apte z expedite loq̄
 z manifeste enūciare z ē oratoris. vñ eloquēs tis oīs ge.
 i. disertus factundus expedite z euidenter loquens.

Eluceo ces xi valde vel extra vel euidenter vel pre alijs luce
 re: ab e z luceo luces: z pdu. lu.

Eludiani quidā heretici ab eludio dicti qđ dicūt post natū
 tate xp̄i Mariam alios filios de viro Joseph peperis
 se: z pdu. penul.

Elul nō ebul vt qđā legunt fm Bedam dī septēber. vel fm
 alios elul october: z accentuat in fine. nullus enī mensis
 ebul vocat ita qđ b fit scōa littera.

Elumbis lumbus cōponit cū e z dī h z h elumbis z h le. i.
 debilis qđ extra lumbos. i. extra fortitudinē.

Eluo is elui tū componit ab e z luo luis. z est eluere lauare
 purgare vel lauando destruere corrodere vel effundere z
 dissipare. In luo luis vide infra in lra l in suo loco.

Elutus ta tū nomē est: z deriuat ab eluo is: z pdu. penul. z
 dī elutus mundus madidus insipidus. z cōparat elutus
 tior simus. vñ elute tius sine aduer. Doza. in sermonib?:
 Irriguo nihil est elutius horto.

Eluuies ab eluo is dī h eluuies ei: z h eluunū uij. z h eluio
 onis. i. nimia aquarū inundantia: vel destructio ex aqua
 rū abundantia. s. diluuiū.

Eluuio onis in eluies vide.

E ante **AD**

Emac vel emas vel emath grece: latine sanguis. z accentuā
 tur hec tria in fine.

Emacitas tis fe. ge. i. emendi auuiditas: z dī ab emaxcis.

Emaculus la lū aliquantulū emax: z cor. penul.

Emanceps. manceps cōponit cū e z dī h emanceps pis qđ
 quim primo fuisset manceps: iam ab illa seruitute z ptate
 est liberatus: vñ emācipo pas pare. i. a seruitute liberare.
 sed iam inoleuit cōsuetudo vt filius de ptate patris libe
 ratus dicat emancipatus: sed seruus a seruitute liberat?
 dicat manumissus h pprie predicta vocabula cōueniāt
 captis in pzelio: z in seruitutē redactis fm Du. Pap. vo
 dicit: Emancipare iuris pprij dñm statuere: qđ extra ma
 nū. i. ptatem suam facere.

Emancipo pas in emancipes exponit: z cor. ci.

Emano ab e z mano nas cōponit emano nas naui natū. z
 est emanare extra manare ebullire pcedere: z pdu. ma.

Emanuel hebraice qđ in latino sermōe figt nobiscū de? . s.
 qz p virginē de? nat? hoīb? i carne appuit: z actū i fine.

E marceo ces emarcui ab 2 2 marceo ces cōponit v̄bū nen.
2 caret sup̄. 2 est emarcere euidentē marcede elanguere.
E masculino. ab e 2 masculo cōponit emasculas. 2 est emas-
sculare eneruare: debilitare: vel castrare: 2 cor. penul.
E math sanguis grece. inde emathia. i. sanguinolēta p̄pter
multa bella: 2 actus in fine.
E maus p̄p̄riū nomē castelli q̄d post nicopolis dictū est: 2
acus in fine.
E max. ab emo emis d̄r h̄ 2 h̄ emax cis. i. emptor auidus v̄l
q̄d facile emit. 2 cōparat. v̄n̄ emaciter tius aduer. 2 pdu.
penul. genitiui.
E mblema matis ge. neu. i. eminens sculptura: vel ornamen-
tū vasoz: vel varietas pauimenti siue diuersitas colorz in
pauimento q̄ d̄r lichostros: vel frustrū auri vel argenti
v̄n̄ prudenti de sicomachia: Sordent argēti emblemata:
2 pdu. ble: 2 cor. ma.
E mbolismus mi mas. ge. i. sup̄augmentū. v̄n̄ h̄ 2 h̄ embolis-
malis 2 h̄ le. i. supercrescens: vt annus embolismalis d̄r
q̄si supercrescens: qz sup̄at duos annos p̄cedentes vna lu-
natione. D̄z enī annus embolismalis. xiiij. lunationes. s. xij.
sic 2 alij anni cōes: 2 illā tertiādecimā sup̄additā q̄ nullo
mensi tribuit. vide de h̄ in epacta.
E mēbris. ab e 2 mēbrū cōponit h̄ 2 h̄ emēbris 2 h̄ bre: sine
mēbro: q̄si extra mēbra. i. extra fortitudinē.
E memor. i. oblitus: 2 cor. me: 2 est cōis ge. ab e 2 memor me-
moris componit.
E mensus sa sum. i. participiū de emetio tiris. 2 est emēsus
q̄si extra mensus: vel euidenter mensus.
E meras interpretat dies: 2 accentuat in fine.
E mergo gis si sū. ab e 2 mergo gis cōponit. 2 est emergere
extra venire: exurgere.
E merito: in emeritus vide.
E meritus. meritus cōponit cū e 2 d̄r emeritus ta tū. i. iā ex-
tra meritū positus: q̄ nō pōt iam mereri 2 exercere officiū
suū: imo liberatus 2 solutus est a labore officij sui: sicut mi-
les olim post. lx. annos nō cogebat militare: sed soluebat
a labore solito: 2 dabatur ei ager vel villa vel aliud. vnde
viueret: 2 tunc erat emeritus quasi extra meritū positus:
qz nihil postea labore solito merebat. v̄n̄ h̄ merito onis
talis p̄p̄rietas: v̄l talis liberatio s̄m̄ Dug. Pap. etiā dicit
Emeritus valde meritus. Itē emeriti milites veterani: qz
iam soluti a militia sunt. Emerita ciuitas quā postq̄ ces-
sar edificauit: veteranos ibi cōstituit.
E metior tiris titus v̄l emēsus sū. ab e 2 metio. 2 est emetior
q̄si extra metior: vel euidenter vel apte metior.
E micatim aduer. i. splendor: ab emico cas.
E mico cas ab e 2 mico cas componit 2 cor. mi. vide in mi-
comicas.
E migrans vermis capitis: v̄n̄ 2 dicimus dolorē capitis
emigrans esse.
E mina ab emo emis deriuat h̄ emina q̄dā mēsurā mediū
sextariū cōtinens ad emendū vinū vel annonū: vel d̄r ab
emitior tiris: vel ab hemis q̄d est dimidiū.
E mineo nes nui. i. extra manere: apparere: sup̄incubere: sup-
p̄stare. v̄n̄ emines tis ois ge. 2 cōparat emines tior simus.
v̄n̄ eminenti? sine aduer. 2 h̄ eminentia tie. Et cōponit
emineo cū sup̄: 2 d̄r sup̄emineo nes: 2 cū pre 2 d̄r preemi-
neo nes: q̄d p̄ syncopā iuenit premineo nes. Emineo autē
cōponit ex e 2 maneo nes a in i mutata: 2 cor. mi.
E munulus la lū. i. aliquantulū eminens penul. cor. 2 dicitur
ab eminens
E minus cōponit ab e 2 manus. i. p̄cul q̄si extra manū: sed
cōminus. i. p̄pe a con 2 manus: 2 sunt aduerbia loci. v̄n̄
Pris. in. xv. Eminus 2 cōminus localia sunt. v̄n̄ quidam
Eminus ad longe: sed cōminus ad p̄pe spectat.
E missarius. ab emitto d̄r emissus sa sum. v̄n̄ emissari? ria-
riū. i. valde ad emittendū aptus: sicut sunt cursores reguz
vel alioz diuitū q̄ frequentē emittunt ad nuncia ferenda
Itē hircus apompei dicebat emissari? qz emittebat in
desertū. apompeius grece emissari? latine. Itē hic emis-

faritus sarij: dicit equus fortis 2 veloc: qz extra alios eli-
gitur: 2 ad equas mittit ad coitum. idem 2 admissarius
dicit. de capro admissario habet Levi. xvi. Item emis-
sarius dicitur percussor: gladiator: vel flagitiorum 2 lu-
xurie satelles.
E missicius cia ciū: q̄d sepe 2 cito in diuersa loca emittit: vt
oculus: 2 deriuat ab emitto tis.
E mo emis emi emptū. 2 ē emere ex alieno meū facere. i. ba-
re suū 2 alienū accipere. Emo cōponit vt adimo mis ade-
mi adeptū. i. auferre coimo mis coemi coemptū q̄si fil-
emo: vel cū alio emo: ex con 2 emo mis. Itē dirimo mis
i. diuidere separare. eximo mis. i. auferre: vel extrahere.
perimo mis peremi. i. occidere. redimo mis redemi redē-
ptū. i. liberare. Emo emis cū oibus suis cōpositis est acti-
uū: 2 cor. e in presenti: sed in preterito pdu. Qui. epi. Tur-
piter ingenuū munera corpus emūt. cōposita tñ e in p̄senti
mutant in i cor. Itē oia faciūt p̄teritū in emi 2 sup̄inū in
emptū: 2 habet p̄ in sup̄ino cā euphonia: deberet enī for-
mari a preterito emi: i mutata in tū. v̄n̄ dicit Pris. in. x. li.
Emi emptū facit q̄d iō assumpsit p: qz non pōt m ante tū
sine p̄ inueniri causa euphonia: vt sumptus promptus cō-
ptus. Sic nota qz circa rem que emittit 2 vendit triplex
defectus considerari pōt. vnus siquidē s̄m̄ speciem rei. 2
hunc quidē defectū: si venditor cognoscat in re quā ven-
dit fraudē cōmittit in venditiōe: v̄n̄ venditiō illicita redi-
ditur. Et hoc est q̄d d̄r extra quosdā Isa. i. Argentū tuum
uersum est in scoriā: vinū tuū mixtū est aqua. q̄d enī p̄mi-
xtū est patit defectū q̄stū ad sp̄em. Alius autē defectus est
s̄m̄ quantitatē: que p̄ mēsurā cognoscit: 2 ideo siquis
scienter v̄tā deficienti mēsurā in vendendo: fraudē cō-
mittit: 2 est illicita venditiō. v̄n̄ d̄r Deute. xxv. Nō habo-
bis in sacco diuersa pondera maius 2 minus nō erit in
domo tua: nec modus maior 2 minor. Et postea subdit
Abominabit enī d̄ns eū qui facit h̄: 2 aduersat oem in-
sticiā. Tertius defectus est ex parte q̄litas: puta si aliq̄
aīal infirmū vendat q̄si sanū vel p̄ sano: q̄d siquis scienter
fecerit fraudē cōmittit in venditiōe. v̄n̄ est illicita vendi-
tiō. Et in his oibus nō solū aliquis peccat iniustā vendi-
tionē faciendo: sed etiā ad restitutionē faciendā tenet.
Si v̄o venditor ignozante aliq̄s predictoz defectū in re
vendita fuerit. venditor quidē nō peccat: qz iniustū facit
materialiter: nō tñ eius opatio est iniusta: vt ex predictis
patet tenet tñ quā ad eius noticiā puenerit damnū recom-
pensare emptori. Et q̄d dictū est de venditorē intelligi-
dū est etiā ex parte emptoris. Contingit enī q̄nqz vendi-
torē credere suā rem esse minus preciosam quātū ad spe-
ciem sicut siquis vendat aurū loco atiricalci: emptor si
cognoscat iniuste emit: 2 ad restitutionē tenet. Et eadem
ratio est de defectu quantitatis 2 qualitatis: sicut de de-
fectu speciei substantialis.
E mola le vas coquinariū sicut caldaria vel coculū. Loculū
autē dicunt vasa coquine a coquendo dicta. oia namqz va-
sa cā coquēdi pata cocula dicit s̄m̄ Isi. v̄n̄ in. ij. Dicit
vbi nos dicimus: Hostias coxerūt in emolis 2 ollis. gre-
ci b̄nt: Hostias coxerūt i eneis ollis. Et d̄r emola q̄si imo-
la ab imolando: qz ibi hostie imolabant. i. coquebant.
vel d̄r emola q̄si enea olla 2 tunc ponit ibi m̄ p̄ n: 2 ab ol-
la subtrahat vnū l: qz emola cor. penul.
E molior liris tus sum valde vel extra moliri acquirere nū-
ab e 2 molior liris cōponit.
E molimentū ab emulo lis d̄r h̄ emolimentū ti p̄p̄rie lucra
molendini. s. q̄d habet ex molēdino p̄pter moliturā. sed
ponit p̄ quolibet lucro vel p̄ q̄libz cōmoditate: Mach.
ij. Et q̄d emolimentū: qz custodimus p̄cepta eius.
E morrogus gia giū: in emorrois vide.
E morrois emac v̄l emas v̄l emath grece: latine d̄r sanguis
vnde hec emorrois roidis quedā infirmitas q̄n aliq̄s pa-
tit fluxū sanguinis: v̄n̄ emorroissus sa sum qui talē infir-
mitatē patit. v̄n̄ in euangelio dicit: Quia d̄ns mulierem
emorroissam sanauit. i. fluxū sanguinis patientem: quod

emā emozrogius dī. vī dī sic: qz sanguinē mingit p vrinā. Itē emozrois dī quidē serpens qñ sanguinolēta: qz quē mordet totū sanguinē effluere facit.

Empbasis est expositio loquendi. vide in quarta parte in tractatu de coloribus rhetoricis.

Empbiteosis dī se. ge. i. melioratio siue extractus meliorationis. vñ qum quis dat agrū alicui vt excolat z meliozet illū: iste dat agrū in empbiteosim: z ille accipit i empbiteosim. z videt cōpositū ab en qd est in z pbitos qd est fides z tbeis qd est positio qñ in fide positio. z inde h z b empbiteota vel empbiteoteca: q rem accipit in empbiteosim: z empbiteoticus ca cū qd p̄tinet ad empbiteosim z b empbiteoticarius rij vī empbiteotecarius ria riū idē qd empbiteoteca vel empbiteoticus.

Empbiteoticarius in empbiteosis est.

Empicus sicut dicit Pap. Empici dicunt illi quibus collectio facta est in pulmone vel torace z crepuerit z sanuerit vdem sunt saniosi. Empicus etiā dī spuens sanguinē z p̄ du. penul. vñ **M**acer de betonica: Empicos tussimqz iuuat: suspiria sedat.

Empireū celū factū fuit p̄ma die cū angelis. vñ dicit **S**trabus: In principio creauit deus celū z terrā. Celū inquit nō visibile firmamētū h̄ scriptura appellat. Sed empireū i. igneū: vel intellectuale qd nō ab ardore: sed a splendore dī: qd statim factū repletū est angelis. Celū inqt in quo posita sunt luminaria: nō in principio: sed scda die factus est. Sed queri pōt an celū empireū sit imobile z incorruptibile: **R**ñso: qū oīs res determinef a fine: oportet qz cōditiones celi empirei accipe fm qz cōtinet statui beatorū ppter quos factū est: qz illi sūt in plena participatiōe eterne lucis z quietis z eternitatis. ideo decet celū empireū esse lucidū: imobile z incorruptibile esse. Est autē celū empireū quoddā corpus principalit̄ ordinatū vt sit habitatio beatorū. hoc magis ppter hoīes: quoz corpora etiaz glorificabunt: quibus locus etiā debet qz ppter angelos qui loco nō indigent: z qz illa gloria excedit inuestigatio nē humanā: idē etiā z celū empireū. dī autē celū empireum locus cōtemplationis nō q̄tū ad necessitatē: sed q̄tū ad cōgruitatē: sicut z ecclia dī locus orōnis. **P**bi autē h̄ celū nō cognouerūt: qz nec motui nec visui subiacet. vñ celū empireū rōne inuestigare nō pōt: qz q̄cqd de celis cognoscimus: h̄ est aut p̄ visū aut p̄ motū. Et scias qz celū empireū dī lucidū: nō qz radios emittat sensui n̄o visibiles: s̄ qz in nā sua lucē h̄: eo qz maxime formale est.

Empirici penul. cor. sunt medici q̄ solā experiētiā siue practica sectant vel sequunt.

Emplastrū stri dī ab en qd est in z plastes forma: eo qz sup formā morbi inducīf. pōt etiā dici implastrū sicut dicaz in energia.

Empozicus in emporiū est.

Empos empo grece latine forū: vel mercatū. z hinc hic z b̄ empositis. i. paties emptor. Itē empos pōt esse cōpositū ab en qd est in z ptotis: z dī inde empos qñ impositio. i. nō potēs: cui adimīf ptās: qñ adempta ptāte iminut: z mutat n in m sequente p.

Empiticus cia ciū. i. emptus: vel faeilis ad emendū. vñ serm̄ empticij dicebant illi qm̄ in seruitutē emebant. z dicitur ab emo emis.

Empiriū in emporiū exponit.

Emporiū ab emo emis dī h̄ emporiū rij. i. locus vbi emīf qd z b̄ emptiriū rij dī. vñ **J**osephus in. ix. Ad portū nauigare ad emptiria nequaqz p̄ualuit. Et dī emporiū vbi cūqz negotiationes exercent. Itē inuenīf h̄ emporiū rij qd deriuat ab empo grece qd latine dī forū vel mercatū z dī emporiū p̄prie locus iuxta mare vbi negotiationes vel mercationes exercent. vnde emporicus ca ciū: qd p̄tinet ad emporiū. hinc emporica charta dī quoddā gen^o charte: qz in ea merces inuoluuntur qum sit in scripturis minus idonea.

Emuloz. moles cōponit cū e z dī emuloz laris latus sū lari

i. diligere. ij. **L**oz. xi. Emuloz enī vos dei emulatione vel emulari. i. inuidere. **R**o. xiiij. Nō in cōtentiōe z emulatione z cōponit ab e z malo lis. Itē emulari. i. p̄sequi p̄ iuidiā vel amozē. **P**rouer. iij. Nō emuleris hoīem malū. z tunc cōponit ab e z molioz liris. vñ qdā. Emuloz inflat amat inuidet ac imitat. Itē **E**zech. viij. videt poni p indignatione vbi dī: Erat statutū idolū ad puocandā emulationē. **A**b emuloz deriuat emulus la lū. i. diligens vel inuid^o vī sequax vī eiusdē rei studiosus. z in eodē sensu: z in eisdē cōpositis inuenīf demuloz laris. vñ demul^o la lū. i. emul^o.

E mūctoriū. ab emūgo gis dī h̄ emūctoriū rij. i. purgatoriū s. ferrū cū quo candelā emungimus. z estunctus cta ctuz: vel emūxus xa xū. i. purgat^o. **E**xo. xxv. Emūctoria quoqz vbi de ea que emuncta sunt extinguunt.

E mūxus xa xū. i. purgatus: z deriuat ab emungo gis.

E ante **M**

En. i. in vide in energia.

Ena. i. vnitas.

Enarro ras rati rare cōponit ab e z narro ras. z est enarra re euidenter vel apte narrare. vñ hic z bec enarrabilis z hoc enarrabile.

Encautū caustos cōponit cū in vel cū en qd est in: z dī h̄ encautū vel incautū qñ inustū. s. tinctura scribendi.

Encenia nioz dicuntur initiatiōes vel initia siue noua festa sicut dedicationes ecclesiarū: ab en qd est in: z cenon qd est nouū. vñ encenio nias. i. initiare: vel aliq̄d p̄mo exercere vel induere. vñ vestē notā enceniat q̄ p̄mo eā induit vel portat. z s̄liter ep̄s ecclesiā encenia qū eā dedicat. **E**ncenia ḡ sicut dicit b̄tus **D**iero. dedicatiōis tēpli festinitas dicebat qd ter legif dedicatū. **P**rima dedicatio fuit in autūno qñ rex **S**alomon dedicauit tēplū decima die septēbris. Itē qñ reedificatū fuit tēplū a redeūtib^o de **B**abylone: edicatū est in vere duodecima die martij. i. duodecima luna. qū aut **A**ntiochus epiphanes polluisset tēplū sordibus idolorū: z p̄phanasset vtensilia eius: **J**udas machabē^o mūdauit tēplū: z restituit vtensilia eius in loc suis: z qñ dedicauit illud. xxv. die decēbris ista dedicatō obseruabat tpe **C**hristi. vñ dī **J**o. x. Facta sunt encenia in hierosolymis: z hyems erat.

Enciridion. i. liber manualis: z dī a ciros qd est manus: z en qd est in. Itē enciridion dī instrumentū medicorū: sic dictū: qz manu astringat dū plura cōtineat ferramenta.

Enclesis. cleo qd est inclinare cōponit cū en qd est in: z dī h̄ enclesis sis. i. inclinatio. vñ encleticus ca ciū. i. inclinatus: vt encletica cōiunctio dī illa q̄ inclinat se sub accentu p̄cedētis dictiōis remittēdo suū accētū in illā z inclinat accentū illius supra se: vt qñ sub accentu illi^o p̄ferat. vñ encletico cas. i. sic inclinare fm **D**ug. z fit enclesis in p̄ncipio z in fine: sicut dixi supra in scda pte vbi egi de impedimento enclesis.

Encleticus ca ciū penul. cor. in enclesis exponit

Endecas. deca vel decas cōponit cū ena qd est vnitas: z dī h̄ endecas dis. i. vndecim: z cor. penl. in ntō z in obliq̄s.

Endecasyllabus ba bū. i. vndecim syllabatus: ab endecas z syllaba.

Endelicia cie se. ge. sunt mater fishes. i. aīe: z interpretat̄ intima etas: vel absoluta p̄fectio. vel delicia fm calcidū p̄fecta etas qñ endos lechia. i. intima etas. fm **A**risto. absoluta p̄fectio: fm **P**latonē aīa mundi.

Endiadis dis se. ge. penul. cor. qdā figura de q̄ dixi in q̄rta pte in ca. de coloribus rhetoricis.

Endogenia. i. nā. endogenicus ca ciū. i. nālis. z hinc endogenice aduer. i. naturaliter.

Endoz grece: aries latine.

Endromides dis. ab endoz qd est aries dī h̄ endromis vel endromides. i. vestis villosa de arietinis pellibus facta q̄ induebant romani cōtra frigus. vel endronis dī duplex vestis: duplex palliū: forte z villosū z hyemale.

Endromis in endromides est.

Eneades. ab enea dñ h eneades de: filius vel nepos Enee: z etiā quicūq; descenderūt ab Enea dicunt eneades: vt romanū: z unde subtracta de syllaba dñ h eneas eneadis filia vñ neptis enee. Itē inuenit h eneus enei z inde h enei des de z subtracta de syllaba ab eo qđ deberet dici enei des fit h eneis dis. i. filia vñ neptis enei. sed iam hoc noīe magis vtimur p̄ historia facta de enea. z cor. penul. enea des. vñ de liber Virgilij sic intitulat: Incipit eneis virgilij. z cor. pe. eneidis gñs de eneis: h̄ eneidis vñ eneidos.

Eneator. ab encū vel es dñ hic eneator tozis. i. cornicen corz nicrepa: lyricen: lyricinatos. s. ere canens: vel in eneis instrumentis canens.

Eneis eneidis in eneades vide. z cor. penul.

Energia ab energuminus dñ. z est energia vis z efficacia effectus. vñ Hiero. in epla ad Pat. ca. ij. Dabet nescio qđ latentis energie vite vocis actus z in aures discipuli de auroz ore transfusa fortius sonat. Energia etiā dñ agilitas z rerū gestarū aut qñ gestarū sub oculis inductio. Dñ etiā animi anxietas. vñ Fulgentius: Demones p̄ energiā nō credimus illabi aīe. Et nota qđ inuenit in energumin⁹ z inergia scriptū p̄ in z idem valet: qz tantū valet en apud grecos quantū in apud nos. vñ h̄mōi noīa greca siue noīa q̄ predictā prepositionē habent in sui cōpositione p̄nt scribi z scribūt indifferēter mō p̄ en: mō p̄ in: vt encaustū z incaustū: entimema vel intimema: emplastrū vel implastrū: energuminus vel inerguminus: energia vel inergia: z sic in cōsiliis: sicut dicit Dug. tractans de erge. Vel dñ energia interior labor: vel interior opatio ab en qđ est in z erge qđ est opatio vel labor.

Energuminus dñ ab en qđ est in: z erge qđ est optus vel labor z mene qđ est defectus vel luna. inde energumin⁹. i. demoniacus a demone possessus z vexatus. z dñ sic qñ inefficax: nō laborans: nō operās: sed in opere deficiens. vel en fit augmentatiuū: qz singulis luationibus valde mente laborat. vel energia dñ vis vñ fortitudo mene luna. inde energuminus: fortis in luna: vt sunt lunatici: vel en i. in: erge. i. labor: mene. i. defect⁹: noys. i. mens. inde energuminus qñ laborans in corpore: deficiens in mente. vñ de in energia. z cor. mi energuminus.

Eneruis. neruis cōponit cū e: z dñ h̄ z h̄ eneruis z h̄ ue. i. sine neruis: solutus: debilis: effeminatus. z dñ eneruis qñ sine neruo. i. sine virtute.

Eneruitus. ab eneruis dñ eneruitus: z eneruiter aduer. i. solute: debilitate. vel eneruitus. i. vsq; ad eneruos.

Eneruo uas nauis cōponit ab e z neruo uas. z est eneruare dissoluere: demolire: debilitare: qñ extra neruos ponere. Qui. de rene. Eneruant animos cithareas iocis lyresq;.

Eneus uea neū penul. cor. in ereus vide.

Engadi indeclinabile accentuat in fine: locus vbi finit mare mortuū: z interpretat hebraice fons. i. baptisimus vel oculus celi aut vituloz.

Enigma est quidā tropus. quere in quarta parte in ca. de tropis. Dug. sic dicit: Enigma matis ge. neu. est sermo figuratus: vel obscura locutio siue similitudo vel questio occulta vel obscura q̄ difficile intelligit nisi apiat: vt illud Judicū: De comedente exiuit cibus: z de forti egressa est dulcedo significans ex ore leonis fauū esse extractū. inde hic z hec enigmatista ste: qui vel que obscure z figuratē loquit. z enigmaticus ca cum. i. obscurus ad exponendū vel qui p̄ enigma loquit. z enigmatico cas: z enigmatifas. i. p̄ enigma loqui.

Enigmatista ste in enigma vide.

Enigmatifas in enigma est.

Enimvero cōponit ex enim z vero: z acuit in penul. vt dicit Dap. z Dug. Uide etiā in verus ra rū. z est enimvero idem qđ certe: cōiunctio affirmatiua.

Eniteo tes tui verbū neutrum est z caret supino. z est enitere valde nitere: fulgere: splendere: micare. vñ enitens tis participiū: z cor. ni. vide etiā in nitens. z componit ab e z niteo nites.

Enitor teris enitus vel enixus sum eniti. i. valde nitri: vel foras mittere: vñ parere. z cōponit ab e z nitor tozis: z pdu. ni. vñ enitens tis participiū oīs ge. z tunc pdu. ni. sed qui descendit ab eniteo cor. ni.

Enira. i. cōnata ad sufficiendū aliqđ: vel partu liberata fm Dap. vide in enitor.

Ennoymaticus in ennoyan exponit.

Ennoyan cōponit ab en qđ est in z noys qđ est mens: inde ennoyan. i. in mente. i. accidēs qđ dñ esse in mente: qz nullo corporeo sensu cōprehendit: sed solo intellectu mentis vel iō: qz p̄ accidētia z formas rerū noticia fit rerū q̄a sensu transferit ad mentē: z iō accidēs dñ esse in mēte. z inde ennoymaticus ca cū. i. accidentalis. vñ Jfido. accidentales diffinitiones vocat ennoyan vel ennoymaticas: quō substantia sed accidentalia declarant.

Ennos interpretat habitator vel pfundū: z acuit in fine.

Ennosigeus. ennos interpretat habitator: a quo z figeū qđ est quidā mons iuxta Troiā vñ dictus est Neptunus ennosigeus. i. habitator figei illius p̄ montoz in quo habebat templū iuxta Troiā. vel ennosigeus interpretat pfundū silentiū. Ennos enī pfunde dñ: fige silentiū vñ latibū z vocat neptunus sic a pfunditate maris: z a silentio qđ est in pfundo maris. vel ennosigeus dñ ab ennos qđ est habitator: z fige qđ est pfundū: quasi ennosigeus. i. habitator pfundi.

Eno nas nauis natū nare. i. euidentē natare vñ extra nature. z cōponit ab e z no nas: z cor. enatū supinū penl. sif. enatitas eius frequentatiuū.

Enoth interpretat edificatio. ipsius enī noīe ciuitatē edificauit Cain filius Adam.

Enodis. nodus componit cū e: z dicit hic z hec enodis z hoc de penul. p̄ducta. i. sine nodo: vel extra nodū.

Enodo das dati dare cōponit cū e z nodo das. z est enodare. i. exoluere de nodo tollere: declarare: planū soluere: z pdu. no.

Enormis. norma me. i. regula cōponit cū e z dñ h̄ z h̄ enormis z h̄ me. s. deformis: turpis: inanis: grandis: irregularis: illiteratus: crassus: sine mensura vel forma.

Enos leticie locus interpretat.

Ens tis ge. oīs pōt esse nomē vel p̄cipiū de sum es est.

Ensatus ta tū. i. ense armatus: ab ensis dñ: z pdu. penul.

Ensiciū cij. ge. nen. occisio facta cū ense: ab ensis dñ.

Ensiculus li. maf. ge. paruus ensis penul. cor.

Ensifer ra rū penul. cor. qui fert ensē.

Ensis sis. maf. ge. i. spata. a secando dñ.

Enteria enterioz. i. intestina: penul. acuit.

Entheca. theca cōponit cū en qđ est in: z dñ h̄ entheca ce. repositae rei copiosa substantia qñ in theca reposita. vel entheca ce. i. peculiū vel p̄ziū. vñ enthecarius ria rū: z hic enthecarius rij. i. negociator: z pdu. penul. entheca sicut apotheca. Inuenit etiā h̄ hectheca: de quo dicitur in b: qz prima syllaba z secunda aspirat.

Entimema. timo qđ est mens cōponit cū en qđ est in vel ena qđ est vnitas: z dñ hoc entimema matis: quoddā genus argumentatōis. s. festina cōclusio. z dñ sic qñ in mēte vniciū: qz in entimemate vnū ex vno inferit. vel cōponit ab en z timos vel timē qđ est mens: z monos vnū qñ in mente vnū: qz vna propositio in mente retinet vel taceat. Entimema autē est syllogism⁹ imperfectus. i. oratio in qñ oīs p̄positionib⁹ antepositis festinata inferit cōclusio vt oē aīal currit: ḡ oīs hō currit. in hac enī dicta argumentatione subintelligit h̄ p̄positio: oīs hō est aīal: z nō apponit ibi: qz si apponeret p̄fectus esset syllogismus: z pdu. penul. entimema.

Enucleo. ab e z nucleo as aui cōponit enucleo. z est enucleare extra testam nucis nucleū deponere: z ponit p̄ ap̄t enodare: experire: manifestare: declarare. vñ enucleata tū. i. apertus: manifestus: enodatus: expeditus: declaratus. z cōparat enucleatus tior tissim⁹. vñ enucleatum aduer. vel enucleate tius siue aduer. z cor. nu.

quod est dolere. inde ephimeris ridis dicitur tabula vel liber in quibus usurarii scribunt denarios quos mutuo dant ad pignoza que recipiunt per quod cognoscant si lucrant vel non: et si dantes nificant: dolent super dano quod ipsis crescit.

Ephor. ab epi quod est supra dicitur ephor indecli. vestis sacerdotalis quod latine interpretatur supindumentum. erat enim pallium superhumerale quo rota sacerdotalis ambitio tegebatur. et erant duo genera unum lineum et simplex quod sacerdotes habebant: aliud ex diuersis coloribus auro gemisque contextum: huius in utroque humero lapides duos. scilicet smaragdinos auro conclusos: in quibus sculpta erant nomina patriarcharum quo olim pontifices utebantur.

Ephrata te penul. cor. ciuitas est que dicta est bethleem. et non dicitur ultima acceduntur in ephrata. inde ephratea te penul. pdu. Inuenitur etiam effrateus te penul. pdu. ab asiraim. Uide supra in ephrateus in suo loco in ca. de ef.

Epi grece latine dicitur supra.

Epiates dicitur ab epi quod est supra et altes quod est premens: inde epiates quasi supra premens: quia suo pondere videtur suffocare et grauiare dormientem. et est quedam species fantasmatis que contingit in somnijs.

Epiata. Epi componitur cum baton quod est nauis: et dicitur h et h epiata te grece quod latine dicitur laicus vel superueniens. h nihil habet negocij in nauis: sed nauulo dato in alias terras transire disponit. et cor. ba.

Epicautozium. epi componitur cum caustos quod est incensum: et dicitur h epi caustozium rj instrumentum quod fit super ignem cum emittendi fumum. Item epicautozium dicitur locum vnguentorum ubi se vngunt ad ignem: vel ubi vnguenta fiebant ad ignem. Epicautozium etiam dicitur locum discernendi causas. et in quolibet istarum significationum accipitur competenter in passione sancti Thome.

Epicena na nu penul. pdu. i. supra coe. vnde quedam nomina dicuntur epicena: ut aquila: de quibus dixi in. iij. pte in tractatu de genere nominum in ca. de epiceno genere siue pmissuo.

Epiciclus. ab epi et ciclus quod est circulus componitur h epiciclus cli penul. pdu. i. partim circulus positus super maiorem circulum: ita ut epicicli centrum sit in linea maioris circuli.

Epicstasis. stasis quod stans vel stat dicitur componitur cum epi quod est supra et dicitur h ep. ctasis sis vel epistasis. nam crepantat zima grecorum. et est epicstasis adiectio littere vel syllabe super statum dictionis.

Epicureus penul. pdu. vide in epicurus.

Epicurus. epi componitur cum cura vel cutis: et dicitur h epicurus ri quoddam genus philosophorum quia curam super cutem corporis habebant. dicebant enim voluptatem esse summum bonum. ingrates gratiam esse voluptatem propter carnalem: dimissa autem tamen corpori curam impedebant. et ideo dicitur sunt epicuri. et inde epicurea rea reu vt dicitur hugo. Vel secundum alios epicurei dicitur sunt ab epicuro quoddam philosopho amatore voluptatis et vanitatis: non sapientie quem ipsi philosophi porcum noiauerunt propter voluptatem: quia vanitatis et voluptatis amator non sapientie: summum bonum voluptatem corporis assererebat cuius traditiones epicurei sequebantur: vnde dicebant deum expudenda nihil agere: in mundo omnia consistere ex corporibus: animam nihil aliud esse quam corpus: vnde et dixisse fertur Non ero postquam mortuus fuero.

Epicus. ab epos quod est laus dicitur epicus ca tu. i. laudabilis. Vnde Martiali: Epica vulgo liricaque pagina resonaret. videtur tamen h epica ponitur per dactilico. Dactil enim inuenitur est ad describendam gesta heroum ex quibus secuti sunt laudem. vel epicus componitur ab e et pede. i. psalica. potest ergo ibi legi epica. i. psalica.

Epidioecsis est quedam figura de qua supra dixi in quarta parte in ca. de coloribus rhetoricis.

Epidromus. epi componitur cum ozomos quod est nauis: et est quoddam genus nauis. et dicitur epidromos vel epidromus vel secundum amplitudinis. scilicet ad puppim. et cor. penul. siue dro.

Epihora. epi componitur cum foras quod est ferre et dicitur h epihora. i. lippitudo oculorum: quasi. scilicet pellicula superducitur oculo: et pdu. fo.

Epiagrama. grama quod est linea vel littera componitur cum epi quod est supra: et dicitur h epiagrama tis. i. superscriptio. scilicet titulus vel breuis annotatio eorum que diffusim dicitur in sequenti opere. et epiagrama dicitur et illa superscriptio que supponitur tumulo. scilicet epitaphium: vel que superponitur imagini alicuius ad signandum cuius imago sit: vel ad finem

gnandum aliquam proprietatem illi cuius imago est. et pdu. penul. epigrama. Vnde Theodolus: Hecorum primum vestigat grammatice cadmus. et scribit per duo in ut quidam dicunt.

Epihorus. epi componitur cum agros quod est tractus: et dicitur h epihorus i. clauus quo lignum adheret quia supertrahatur.

Epilema. lemos vel lema grece latine dicitur vorago. et componitur cum epi quod est supra et dicitur epilema tis. i. emplastrum: quia super vulneris vel vlcis voragine ponatur.

Epilepsia sic est quedam passio sic dicta quia mentem apprehendens parit corpus possideat. greci enim apprehensionem epilepsiam vocant. h passio dicitur caduca: et aliter lunatio: et morbus comitialis: quia apud gentes cum comitiorum die cuidam accidisset: comicia dicebantur: vel quia ex timore vel vecundie repulse in comitijs sepe illum morbum incurrebant: cui tanta vis est ut homo valens occidat et spumet. hoc vulgus lunaticos vocat: quia per lune cursum irascitur eis. et hinc epilepsiam ca cum que talis infirmitate patitur. et epilepticus ca cum penul. cor. in eodem sensu.

Epilepticus ca cum penul. cor. in epilepsia est.

Epiogus ga gu idem est quod reuolutio. vide supra in. iij. pte in ca. de coloribus rhetoricis.

Epilemas dicitur genema cum in candida genema super nigrescit coloribus et nomen habet ab epi et melan quod est nigrum.

Epinimia. epi componitur cum mene quod est defectus: vel luna mensis: et dicitur pluraliter h epimia ozum. i. expese: vel xenia vel tributa que dantur per singulos menses per defectum lune. i. post nonum lunam.

Epiniane in quarta parte vide in ca. de coloribus rhetoricis. et acutius in fine.

Epinicia ozum dicitur festiuitas et gratulatio per victoria phabata Vnde Mach. ij. ca. viij. dicitur: Et cum epinicia agerent babiloniam. et cor. penul. secundum vsus epinicia. et dicitur ab epi quod est supra et nicos quod est victoria. vnde dicitur ibi in glo. Pro epinicijs legitur in alia editio die victorie: superatis ergo hostibus iudeis festum celebrat.

Epinirion: sic dicitur glo. interlinearis Paral. j. c. xv. In cubis ris per octaua canebatur epinirion etc. et interpretatur victoria dei triumphus et palma. per octaua enim. i. per mysterio resurrectionis quod celebratur die octaua canebatur epinirion. Alia littera dicitur epinichion quod vt dicitur interpretatur victori deo palma: vel victoria dei triumphus.

Epiphanes pdu. penult. vnde in Aurora dicitur: Antiochus coram significatur h epiphanes.

Epiphanis componitur ab epi quod est supra et phania quod est apparitio quasi epiphania. i. superna apparitio. Vel dicitur ab epi et phone sonus: inde epiphania. i. supernus sonus: vel diuinus sonus: quia eo die vox patris sonuit de celo: Dic est fili meus dilectus. Vel pleni et clari sic potest dici: Epiphania quadruplici vocabulo nuncupatur secundum quod quadruplici miraculo ista dies decurritur. Hoc enim die magi christum adorant. Cum enim christus esset tresdecim dierum magi ad eum stella duce venerunt. et inde proprie dicitur epiphania ab epi quod est supra et phanos quod est apparitio. et quod tunc desursus stella apparuit: siue ipse christus per stellam que declinatum visa est magis verum deum demonstrat. Eadem est die reuolutio. xxix. annis cum iam annu. xxx. attigisset: quia vt dicitur Lu. Erat iesus incipiens quasi annorum. xxx. habebat. n. xxx. ann. et dies. xii. et tunc in qua in iordane baptizatus est. et ob hoc vocatur theophonia a theos quod est deus et phanos apparitio vel phonos sonus: quia deus trinitas tunc apparuit: primum in voce: filius in carne: spiritus sanctus in colube specie. ipso iterum die anno reuoluto: cum esset christus annorum. xxx. et xiiij. dierum aqua in vinum mutauit in nuptijs. Et ideo vocatur bethonia a beth quod est domus et phanos apparitio: quia miraculo sancto in domo verum deum apparuit. Precedunt tria miracula tanguntur in quedam antiphona que cantatur ad bethaniam. Hodie in qua celesti spolio iuncta est ecclesia: quoniam in iordane lauit christus eius crimina: currunt cum muneribus magi ad rogales nuptias: et ex aqua factum vino letatiter viuunt. Ipa in super die reuoluto anno cum esset annorum. xxxi. et xiiij. dierum satiana quinquaginta milia hominum de quinquaginta panibus sic dicitur Beda. et ob hoc vocatur phagiphania a phage vel phagin quod est bucca vel macerare et phanos apparitio. et acutius penul. epiphania siue n. Epiphia ozum numeri pluralis genetiui. sunt ornamenta equorum vt frenum vel pectoralia. Horati: Optat epiphia bos piger

oprat anare caball^o. inde epiphiare. i. equū totalr ornare.
 E pirediū. epi cōponit cū reda z dō h̄ epi rediū dij. z dicunt
 epi redia proprie parua z minora vehicula.
 E piscopus. scopin qd̄ est intēdere vel speculari cōponit cū
 epi qd̄ ē supra: z dō h̄ epi pi q̄si supspeculator z supintē
 dens: curā subditoꝝ gerēs. Uel dō ab epi z copos qd̄ ē la
 bor: q̄si suplaborās. s. sup gregē suū. z ē nomē opis z one
 nis vt vult Pap̄. fm̄ illud Apli: Qui epātū desiderant bo
 nū opus desiderāt. s. nūc magis videt eē bonozis q̄ one
 nis. Et ē q̄driptit^o ordo epōꝝ. s. p̄iarchas: archiepos: me
 tropolitanos: z in epōs. P̄iarcha sūm^o z p̄inceps patrū
 interpretat: qz p̄mū. i. apli cū retinet locū: sic p̄iarcha roma
 nas: antiochen^o: alexādrin^o. vide et de h̄m̄ p̄iarcha. Ar
 cheps dō qz sūm^o z p̄nceps epōꝝ ē. Tenet enī vicē aplicā
 z p̄sident tā metropolitans q̄ ceteris ep̄is. Metropolita
 nis a mēstra ciuitatū vocant: singulis enī puistijs p̄sident
 quoz auctoritati z doctrine ceteri sacerdotes subiecti sūt.
 sine quib^o reliqs ep̄is nil agere licet. sollicitudo enī totius
 puistie ipsis cōmissa ē. Dēs autē supi^o assignati ordines
 vno z eodē vocabulo epi noīant: s. ideo puato noīe qd̄a
 vnt^o propter distinctionē ptātis quā singuli acceperūt.
 Ab ep̄s autē deriuat h̄ z h̄ ep̄alis z h̄ le. vñ ep̄alit aduer.
 Itē ab ep̄s h̄ ep̄at^o tus tui: z h̄ ep̄iscopii pij dignitas vel
 officii epi. z ep̄iscopoz paris. i. ep̄atū habere: vel regere. z
 cor. seo. Uide etiā i metropolis. Dic pōt q̄ri an religiosi
 q̄ p̄mouent in ep̄os teneant ad obseruātias regulares?
 Ad h̄ dico qz stat^o religionis ad p̄fectionē p̄tinet q̄si qd̄a
 vna in p̄fectionē tēdendi. stat^o autē ep̄alis ad p̄fectionē p̄t
 net tanq̄ quoddā p̄fectiōis magisteriū. vñ stat^o religiōis
 cōparat ad ep̄alē statū sic disciplina ad magisteriū: z di
 spositio ad p̄fectionē. dispositio autē nō tollit p̄fectiōe ad
 uenitē: nisi forte q̄stū ad id i quo p̄fectiōi repugnat: q̄stū
 ad id qd̄ p̄fectiōi cōgruit magis cōfirmat: sic discipulo cū
 ad magisteriū puenerit nō cōgruit qz sit auditor: congruit
 tū sibi qz legat et meditet ēt magis q̄ ante. Sic igif^o vicē
 dū est qz siq̄ sunt i regularib^o obseruātis q̄ nō ipediāt pō
 nificale officii s. magis valēt ad p̄fectiōis custodiā: sic est
 continentia: paupertas: z alia h̄mōi: ad h̄ remanet religiosus
 etiā fact^o ep̄s obligat^o: z p̄ cōsequēs ad portādū habitū sue
 religiōis: q̄ ē h̄mōi obligatiōis signū. Siq̄ vō sunt in ob
 seruātis regularib^o q̄ officio pōtificali repugnēt: sic ē so
 litudo: filētū: z aliq̄ abstinētē: vñ vigilie graues: ex quib^o
 ipotēs corpe redderet ad ep̄atū quēdū pōtificale officii ad
 h̄mōi seruāda nō obligat. In alijs tñ pōt dispēsatiōe vti
 fm̄ qz req̄rit necessitas p̄sone vñ officij: vñ cōditio hominū
 cū quib^o morat: p̄ modū quo etiā plati religionū i talib^o
 secū dispēsāt. Testamētū aut nullo mō facere pōt: qz sola
 dispēsatio ei cōmittit rerū ecclasticarū q̄ morte finit ex
 q̄ incipit testamētū valere vt Apl̄s dic̄ ad Heb̄. ix. Si tñ
 ex cōcessiōe dñi pape faciat testamētū nō itelligit ex p̄po
 factē testm̄: s. aplica auctoritate itelligit eē ampliata ptās
 sue dispēsatiōis: vt ei^o dispēsatio possit valere post mortē
 sic dicit frater Thomas. vide etiā in honoro: z acceptio.
 E p̄finalimpha. finalimpha cōponit cū epi qd̄ ē supra: z dō
 h̄ ep̄finalimpha. i. consursus vuarū vocaliū in eadem syl
 laba z in eadē dictiōe positariū cū collisiōe vtriusq̄. z dō
 ep̄finalimpha q̄si supra finalimpha: qz plus ē q̄ finalim
 pha. plus enī est ita duas vocales subtiliare vt p̄ferat fm̄
 vñ impulsū q̄si in vno sonū: ita tñ qz vtraq̄ aliqd̄ soni
 retinet: q̄ ita dō as diūgē vt altera totū sonū amittat fm̄
 dug. h̄ alio noīe dō syneresis fm̄ quosdā. vñ dicit Pap̄.
 Ep̄finalimpha vel syneresis ē cōglutinatio duarū syllaba
 rū in vnā vt neri. p̄ neri. De syneresi aut dixi supra in q̄r
 ta parte in ca. de methaplasmo.
 E pictasis penult. cor. alio noīe dō epictasis p̄ ct. vide supra in
 epictasis in suo loco.
 E pistiliū cōponit ab epi z stilus: z ē capitellū qd̄ supponit
 colūne: qz superponat stilo colūne. vñ epistilia dicunt q̄si
 sup stilos. i. sup colūnas. Et scias qz tres sunt p̄tes colūne
 scilicet. i. fūdamentū: stilus. s. illud rectū qd̄ sup basim cri

gif. Epistiliū vō dicif^o illud qd̄ stilo superponit.
 E pistola dicitur ab epi qd̄ est supra z stolon qd̄ est missio:
 q̄si supra missio: qz supra intētionē mittētis gerit officii
 nūcij. vñ qz epla in dignitate p̄eminet simplici missioni.
 Et describit sic: Epla ē ligatio l̄ralis absenti p̄sone vñ ab
 sentib^o mittētis plene significās volūtate. Legatio l̄ralis
 dō ad differētiā nūcij: qz si p̄ solū nūciū sine l̄ris aliqd̄ inti
 mamus nō epla s. qd̄a stola. i. simplex missio noīat. Abs
 senti p̄sone ponit ad differētiā sermōis q̄ p̄tinet ad p̄ntel
 Nā z si cā pudoris quib^o p̄nti eplaz destinamus: tñ ei nō
 scribim^o vt p̄nti: mittētis plene significās volūtate: i. d̄ sub
 iūgif: qz pōt quib^o p̄ alicui^o ptis subtractionē epla decur
 tari qd̄ tolerādū est dūmō plene mittētis affect^o exp̄mif
 z declarat. Partes vō eple a plurib^o ponit^o q̄ncq̄. s. saluta
 tio: exordiū: narratio: petitio z cōclusio. Et h̄ p̄tes sic nālīc
 ordinent: tñ exordiū narratio z petitio p̄nt nālē ordinē p̄
 mutare: s. nō saluatio nec cōclusio: qz illa p̄ior semp̄ ē: z
 h̄ vltima debet eē. Nāz petitio p̄reponi pōt exordio: vt si
 dicā: Amicicia tuā rogo o q̄ten^o equū mihi accōmodes
 vsq̄ romā: cū oīa q̄ habeo sint exposita semp̄ ad tuū bene
 placitū z mādatū. Silr narratio pōt p̄mitti exordio: vt si
 dicā: Sciatis me sine v̄fo auxilio nō posse in studio p̄ma
 nere: qz mihi estis sp̄alis dñs z bñfactor pijsimus. Peti
 tio etiā quib^o narrationē anticipat: vt si dicā: Rogo dñas
 tionē vestrā q̄tin^o mihi pecuniā trāsmittatis: qz illā totā
 quā mecū detuli iā expendi tarioze bononie tpe p̄stētī.
 Quis etiā epla ex quib^o ptib^o integret: pōt tñ ex paucio
 rib^o quib^o cōstare sic ex saluatiōe z narratiōe. pōt etiā i so
 la narratiōe vñ petitiōe cōstare oib^o alijs partib^o relegate.
 vñ narratiōe subtracta nō debet petitio remoueri: vñ ecō
 uerso. subtrahit tñ quib^o saluatio cā indignatiōis: z tunc
 tñ sufficiunt noīa p̄sonarū. Quib^o tacef exordiū qz rei di
 gnitas p̄ se p̄. quib^o narratio: vt i l̄ris p̄ceptiuis. Interdū
 petitio: vt frequēter in eplis remissiuīs. quib^o cōclusio: qz
 cōmoditas vñ incōmoditas p̄ se p̄: vel qz epla ē nimis lō
 ga. verūtū inuenit qz in saluatiōe sola qd̄a abbas eplam
 destinavit in hūc modū. B. talis ecclie dicit^o abbas oilcō
 in xpo filio. B. bñfactori: bñ incipe: meli^o p̄seq̄: z optime
 terminare. Qd̄ bñ fieri potuit qz p̄ talē eplaz volūtati mit
 tētis plenarie satisfecit. Hoc enī dō eplaz dictaminis vñ
 timū cōplementū. vñ vsus Dic satis est pars vna due tres
 q̄ttuoz oēs. Uide in exordium.
 E pistolaris. ab epla dō h̄ z h̄ eplaris z h̄ re: qd̄ ē eple: vñ qd̄
 p̄tinet ad eplaz. z h̄ eplare ris: z h̄ eplariū liber eplariū.
 E pitaphiū. taphos qd̄ est tumulū vel sepulchrū cōponit cū
 epi: z dō h̄ epitaphiū phij qd̄ supscribit tumulo mortui.
 E pithalamiū. epi cōpo. cū talam^o z dō h̄ epithalamiū mij. i.
 cant^o q̄ sit sup thalamū. i. sp̄osuz vñ sp̄osā. vñ epithalami^o
 mia miū fm̄ Hug. Pap̄. vō sic dic̄: Epithalamia sunt car
 mina nuptiarū: q̄ decātant a scolasticis in honore sp̄osi z
 sp̄ose. h̄ p̄mū Salomō edidit in laudē xpi z ecclie: ex quo
 gētiles epithalamiū sibi vēdicauerūt. Dictū ē aut eo qz in
 thalamis decātef. Hiero. in epla ad Paulinū. c. vij. Salo
 mon pacific^o z amabilis dñi mores corrigir: nāz docet: ec
 clesiā iūgit. z xpm̄ scāz nuptiaz dulce canit epithalamiū.
 E pithematicus. epi cōponit cū thesis z dō h̄ epithematic^o ca
 cū. i. supposit^o vñ apposit^o. vñ ipse ipsa ipm̄ dō epithema
 ticon. i. appositū: quia apponit. i. iūgit cū prima z secūda
 p̄sone z tertia: vt ipse lego: ipse legis: ipse legit: ipfi legun^o
 ipfi legitis: ipfi legunt.
 E epithetū. epi cōponit cū thesis z dō h̄ epithetū ti: adiectiuū
 quodlibz: qz supponat. s. p̄prie epithetū dō illud adiecti
 uū qd̄ ouenit oī rei alicui^o manerei s. nō soli: vt cigni est
 epithetū alb^o: corui niger. Itē epithetū dō accidēs qd̄ est
 p̄pziū. s. differūt. Epithetū ē qd̄ ouenit oī rei alicui^o ma
 terei s. nō soli: vt eē nigrū ouenit oī coruo s. nō soli. Pro
 pziū vō oib^o vñ manerei reb^o z solis cōuenit. vñ epithes
 ton dō qd̄a figura cū tale accidēs vñ adiectiuū addit tale
 rei imēdiate fm̄ Hug. De h̄ etiā dixi supra in q̄rta parte:
 in ca. de tropis.